

PORTA

LINGUARUM ORIENTALIUM

INCHOAVIT

J. H. PETERMANN

CONTINUAVIT

HERM. L. STRACK.

ELEMENTA LINGUARUM

HEBRAICAE, PHOENICIAE, BIBLICO-ARAMAICAE, SAMARITANAE, TARGUMICAE, TALMUDICAE, SYRIACAE, ARABICAE, AETHIOPICAE, ASSYRIACAE, AEGYPTIACAE, COPTICAE, ARMENIACAE, PERSICAE, TURCICAE, ALIARUM

STUDIIS ACADEMICIS ACCOMMODAVERUNT

J. H. PETERMANN, H. L. STRACK, E. NESTLE, A. SOCIN, F. PRAETORIUS, AD. MERX, AUG. MUELLER, FRIEDR. DELITZSCH, C. SALEMANN, V. SHUKOVSKI, TH. NOELDEKE, G. STEINDORFF, G. JACOB, G. DALMAN, ALII.

PARS I.

HEBRÄISCHE GRAMMATIK

VON

H. L. STRACK.

DRITTE, NEU BEARBEITETE AUFLAGE.

BERLIN,

H. REUTHER'S VERLAGSBUCHHANDLUNG.

LONDON,
WILLIAMS & NORGATE
14, HENRIETTA STREET,
COVENT GARDEN.

NEW YORK, B. WESTERMANN & Co. 838, BROADWAY.

1890.

HEBRÄISCHE GRAMMATIK

MIT ÜBUNGSBUCH

VON

HERMANN L. STRACK.

DER THEOLOGIE UND PHILOSOPHIE DOCTOR, AO. PROFESSOR
DER THEOLOGIE IN BERLIN.

DRITTE, NEU BEARBEITETE AUFLAGE.

BERLIN,
H. REUTHER'S VERLAGSBUCHHANDLUNG.

LONDON,
WILLIAMS & NORGATE
14, HENRIETTA STREET,
COVENT GARDEN.

NEW YORK, B. WESTERMANN & Co. 838, BROADWAY. Alle Rechte, auch das der Ubersetzung in andere Sprachen, vorbehalten.

22670

DEM ANDENKEN

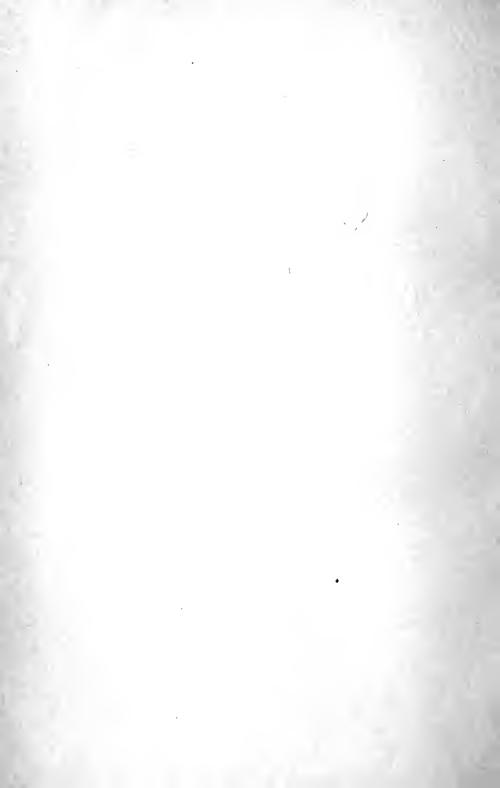
MEINES GUTEN VATERS

PROF. DR. MAX STRACK

WEIL. PROREKTOR DER KGL. REALSCHULE IN BERLIN

GEB. DEN 7. MÄRZ 1816 IN DÜSSELDORF, GEST. DEN 11. JAN. 1883,

der wie an allen meinen Arbeiten so auch an dieser, deren Vollendung er nicht mehr erlebte, verständnisvollen und innigen Anteil nahm.

VORWORT.

Den etwa bestehenden Überfluß an hebräischen Grammatiken hat die vorliegende nicht vergrößert: sie ist an die Stelle der aus dem Buchhandel zurückgezogenen von J. H. Petermann (1845 und [nur mit neuem Titel] 1864) getreten. Veranlaßt ist sie durch ein von mir lange Zeit lebhaft empfundenes Bedürfnis. Für die ersten Studien der von Jahr zu Jahr wachsenden Zahl Derer, welche das Hebräische erst auf der Universität erlernen, erwiesen sich alle vorhandenen Lehrbücher als teils zu umfangreich, teils zu elementar gehalten. So fand ich mich in die Notwendigkeit versetzt, den größten Teil der Zeit mit Diktieren auszufüllen. Solches Diktieren war, da zugleich eine fremde Schrift erlernt werden mußte, mit großen Übelständen verknüpft, und die Unentbehrlichkeit eines gedruckten Leitfadens zeigte sich je länger desto mehr. Der Wunsch, den ich am 6. Mai 1883 in der Vorrede zur ersten Auflage aussprach, daß meine aus langjähriger Lehrthätigkeit erwachsene Arbeit auch Anderen als meinen unmittelbaren Zuhörern sich nützlich erweisen möge, hat in überraschender Weise Erfüllung gefunden: sie ist nicht nur in Deutschland freundlichst aufgenommen, sondern auch ins Dänische, ins Englische und ins Französische übersetzt worden. - Zunächst hatte ich, wie

VIII Vorwort.

schon bemerkt, für Studierende geschrieben, die sich in möglichst kurzer Zeit auf das Hören der leichteren exegetischen Vorlesungen und die Benutzung ausführlicher Werke über die hebräische Sprache vorbereiten wollten. Doch hat diese Grammatik besonders durch zwei Eigenschaften, nämlich durch Beschränkung auf das Notwendige, das bald Anwendbare, und durch Verbindung von Klarheit und Wissenschaftlichkeit, die Gunst so vieler Gymnasiallehrer gewonnen, daß ich, ohne den ersten Zweck des Buches aus den Augen zu verlieren, in den beiden folgenden Auflagen insonderheit diejenigen Änderungen vorgenommen habe, durch welche sie nun für die Verwendung auch in der Schule voll geeignet (so glaube ich mit kundigen Beurteilern sagen zu dürfen) gemacht worden ist.

In folgenden Punkten unterscheidet sich dieses Buch mehr oder weniger von den mir bekannten Lehrbüchern der hebr. Sprache: 1. Der Wortschatz ist, mit Ausnahme der Leseübungen, fast ausschließlich der Genesis, den Psalmen und wichtigen historischen Stücken entnommen. Der Lernende wird mit dem bekannt gemacht, was er brauchen kann, um bald zu brauchen, was er gelernt hat. — 2. Alle hebräischen Wortformen in Grammatik und Übungsbuch finden sich wirklich in der Bibel; keine Form ist von mir gebildet.* Die behufs einer Erklärung lediglich vorauszusetzenden Formen und die abzuweisenden Bildungen sind stets nur in Transkription, mit lateinischen Kursivbuchstaben gegeben: gar zu leicht haftet im Gedächtnisse des Lernenden, wenn sie neben anderen Formen seinem Auge in hebräischer Schrift

^{*} Unvermeidliche Ausnahmen: die Formen von קְּמֵל, etliche von אָמְלָל, die Paradigmen und weniges andere, worauf an den betreffenden Stellen hingewiesen ist.

Vorwort. 1X

vorgeführt wird, gerade diejenige Form, die er nicht anwenden darf*. - 3. Die Einarbeitung eines erheblichen Teils der Syntax in die Formenlehre schien mir mit Rücksicht auf die Praxis des Unterrichts angemessen. Was nützt dem Lernenden z. B. die Kenntnis der Zahlwörter (§ 39), wenn er nicht weiß, wie dieselben mit dem Ausdrucke für den gezählten Gegenstand verbunden werden! Gleiches gilt für den Artikel, die Negationen, die Fragewörter, den Infinitivus absolutus, das Wāw consecutivum. — 4. Auch sonst weicht die Anordnung des Stoffes mehrfach von der jetzt am meisten verbreiteten ab. Ich bin gewiß, daß, wer auch nur Einmal nach dieser Grammatik unterrichtet hat, die Lehre vom Nomen nie wieder mit den Segolata beginnen wird. Die Zurückstellung des Infinitivus absolutus (bis § 63) beugt vielen Verwirrungen vor. Die Verba ל"ל sind vor den א"ל besprochen, weil letztere mehrfach der Analogie jener folgen. Mit gutem Bedacht habe ich das Wāw consec. erst nach Erledigung des ganzen starken Verbums, die Verbalformen mit Suffixen erst am Schlusse der Formenlehre besprochen. die Einrichtung der Verbal-Paradigmen 5. Durch wird der Lernende stets auf die Gründe der Abweichungen vom starken Verbum hingewiesen. — 6. Erfahrungsmäßig macht Vielen das Erlernen des Hebräischen deswegen Jahre lang keine Freude, weil sie die Schwierigkeiten, mit denen das Lesen der fremden Schrift verbunden ist, nicht gleich anfangs überwunden haben. Diesem Übelstande sollen die Leseübungen abhelfen. Für die Mühe, welche ich auf

^{*} Nach בְּרֵי, הָתְשַׁמֵּר, אֲל קְטֹל אָחָיוּ, בְּרַדְּ, הַתְשַׁמֵּר אורה, אַל קְטֹל אָחָיוּ, בְּרַדְּ, תַּלְיִיל, עות ähnlichen Unformen wird man also vergeblich suchen. Wie die Entstehung von בְּיהוּרָה dem Anfänger mit hebräischen Typen klar zu machen, zeigt § 45e2.

X Vorwort.

ihre Einrichtung verwendet habe, bin ich durch den Dank Vieler schon jetzt reichlich belohnt. Wenigstens andeuten möchte ich hier, daß gelegentlich der Leseübungen zweckmäßig gleich Manches aus der Lautlehre eingeprägt wird. -7. In den Übungen zum Übersetzen aus dem Hebräischen ins Deutsche begegnet der Lernende keiner Form, welche er noch nicht versteht, für welche er also mechanisch die in einer Anmerkung abgedruckte Verdeutschung abzulesen hätte. Es ist ja freilich für den Autor bequemer, etwa in einer Übung, die der Lehre vom Verbum noch vorangeht, Sätze mit ויָהָי, ווַיְּךָ, ווַיְּקָח, u. s. w. zu bringen, als lange nach wirklich Passendem zu suchen; aber das Wort "Maxima debetur puero reverentia" sollen meines Erachtens auch die Verfasser von Lernbüchern sich gesagt sein lassen. -8. Gleich der Grammatik sind sowohl die hebräischen wie die deutschen Übersetzungsaufgaben so eingerichtet, daß der Lehrende nach Belieben mit dem Nomen oder dem Verbum beginnen oder beides nebeneinander durchnehmen kann. In dem an erster Stelle genannten Falle hält man sich an die Reihenfolge der Übungsstücke; nur läßt man vorläufig diejenigen (durch ihre Stellung am Ende und durch Trennstriche kenntlich gemachten) Sätze beiseite, in denen Verbalformen vorkommen. Im zweiten Falle wendet man sich nach Durchnahme der ersten elementaren Übungen (Artikel u. s. w.) gleich zu den Verbalformen in den mit "\$ 54" bezeichneten Aufgaben. Im dritten Falle müssen eingeprägt werden: vor "§ 22" das Perfectum Qal; vor "§ 26" das Qal; vor "§ 28" Niph'al, Pi'ēl, Pu'al; vor "§ 33" Hiph îl, Hoph al, Hithpa ēl. Die so ermöglichte Bewegungsfreiheit wird vielen Lehrern willkommen sein; von besondrer Bedeutung ist sie für Diejenigen, welche zwei

Vorwort. XI

Kurse in derselben Klasse unterrichten müssen. Ebenso bleibt dem Lehrer volle Freiheit, über das Wāw consecutivum und über die Verbindung von Verbalformen mit Suffixen (s. Paradigma N!) gleich nach Einübung des Qals zu sprechen. — 9. Das reichhaltige Litteraturverzeichnis hat Lehrern und Studierenden schon oft güte Dienste geleistet; die Schüler wird es an der ihm jetzt zugewiesenen Stelle (am Schlusse der Grammatik, vor den Paradigmen) mindestens nicht stören.

In der dritten Auflage sind umgearbeitet u. a.: die §§ 6. 11c.g. 15. 20. 25f. 26d.e. 39f. 41a.b.c. 44—47. 49c. 63d—h. 64c.f.g. 65e. 68c. 72. 78. 79. 82d.e.f. und 85 (meist nach Albrecht), ferner die Leseübungen S. 3* f. und das hebräisch-deutsche Wörterverzeichnis. Zur Erleichterung des Erlernens der Vokabeln habe ich in diesem da, wo Verbum und zugehöriges Nomen nicht dicht beieinander stehen (wie אַלָּבְּרָוֹלְ, וְּכָּרֵוֹן, וֹכְּרֵוֹן, bei dem Verbum die Derivate erwähnt (so אַלְּבָרוֹן מוֹלְלְרָת und אַלְּרָת שׁלְּרָת שׁלְּרָת und אַלְרָת שׁלְּרָת שׁלְּרָת und אַלְרָת שׁלְּרָת שִׁלְּרָת שִׁלְּרָת שׁלְּרָת שׁלְּרָת שׁלְּרָת שׁלְּרָת שׁלְּרָת שׁלְּרָת שִׁלְּרָת שׁלְּרָת שׁלְרִת שׁלְרָת שׁלְרִת שׁלְרָת שׁלְרָת שׁלְרָת שׁלְרִת שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלְרִת שׁלְרִת שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלִר שׁלְרִת שׁלְרִת שׁלְרִת שׁלְרִת שׁלְר שׁלְרִת שׁלְר שׁלְּי שׁלְּי שׁלְּי שׁלְר שִּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְי שִׁלְּי שׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִׁלְּי שִּלְּי שִׁלְּי שִׁלְי שִׁלְי שִׁלְי שִׁלְי שִׁלְי שִׁלְי שִׁלְי שִּלְי שִׁלְי שִׁלְי שִׁלְי שִׁלְ

Von sonstigen Verbesserungen nenne ich hier die Wahl einer größeren hebräischen Schrift für die beiden Wörterverzeichnisse, die deutlichere Hervorhebung der Paragraphen-Überschriften und die Aussonderung zahlreicher für den Anfang entbehrlicher Einzelheiten durch kleineren Druck. Zu erheblichen Tilgungen dagegen konnte ich mich nicht entschließen. Manche haben freilich gesagt, meine

XII Vorwort.

Arbeit enthalte für die Schule zu viel grammatischen Stoff: dem gegenüber bemerke ich, daß diese Grammatik auch für solche Gymnasien ausreichend sein soll, an denen die Sprache des alttestamentlichen Gotteswortes von Lehrern, die für diesen Unterrichtszweig begeistert sind und begeistern, in mehr als zwei Klassen gelehrt wird. Der Paragraph über die Accente enthält allerdings mehr, als ich sogar mit tüchtigen Schülern durchnehmen würde; aber bei der Lektüre zeigt es sich oft als für das Verständnis einer Stelle erforderlich, daß man sich über den relativen Wert der einzelnen an ihr gebrauchten Accente unterrichte. — Auch einen andren Wunsch vermochte ich nicht in der Weise, wie er mir geäußert worden, zu befriedigen: den Wunsch, es möchten den einzelnen Übungsstücken die hebräischen Vokabeln (wie z. B. in Hollenberg's "Schulbuch" geschehen) vorgesetzt werden. Eine derartige Einrichtung bildet für den Schüler eine zu große Versuchung, die Vokabeln nicht zu lernen. Um jedoch dem Schüler jede irgend statthafte Erleichterung zu gewähren, habe ich ein besonderes "Hebräisches Vokabularium für Anfänger. (In grammatischer Ordnung)"* veröffentlicht. In diesem kann der Lehrer, wenn z. B. die Übungen zu § 22 übersetzt werden sollen, innerhalb Einer Minute auf S. 7-9 die in diesen Übungen vorkommenden Vokabeln mit einem Strichlein bezeichnen lassen und so die Schüler in den Besitz einer fast vollständigen, fehlerlosen Präparation setzen. - Viele andere Wünsche dagegen habe ich ganz erfüllen können und gern ganz erfüllt. Es ist mir

^{*} Berlin 1889, H. Reuther's Verlagsbuchhandlung. 36 S. 50 Pf. — Beiläufig sei bemerkt, daß dies Büchlein auch neben allen andren Grammatiken und Übungsbüchern mit Nutzen angewendet werden kann.

eine angenehme Pflicht, denjenigen Herren, welche mich durch ihre aus eigner Erfahrung stammenden Ratschläge unterstützt haben, auch an dieser Stelle herzlichen Dank zu sagen, insonderheit den Herren Gymnasiallehrern: Pastor H. Petri in Pforta, Dr. Albrecht und Dr. Techen in Wismar, M. Abicht in Liegnitz, Prof. Eb. Nestle in Ulm, Oberlehrer Dr. B. Spieß in Wiesbaden und Herrn Prof. Dr. th. Fell in Münster.

Über die Gründe, aus denen ich die bisherige Transkription der hebräischen Wörter geändert habe, verweise ich auf meine Bemerkungen in der Zeitschrift für den evangel. Religionsunterricht I (1890), S. 156—158.

Und so möge dieses Buch bei seinem dritten Gange in die Öffentlichkeit noch mehr als bei den ersten sich erweisen als übereinstimmend mit den pädagogischen Grundsätzen und somit als ein nicht unwertes Denkmal des Mannes, dessen Andenken es gewidmet ist!

Groß-Lichterfelde bei Berlin, 2. Sept. 1890.

H. L. Strack.

Zur Beachtung.

Šwâ mobile ist durch einen über der Linie stehenden Punkt bezeichnet (—). Die Tonstelle ist durch — angezeigt, z. B. אָרָה; Pausalformen sind durch — kenntlich gemacht.

Nur Einmal vorkommenden Formen ist ein † beigesetzt; in runden Klammern stehende Zahlen geben an, wie oft eine Form sich findet, z. B. § 17e: בְּהַיּוֹם (8). Dagegen deutet "(2!)", bezw. "(3!)" an, daß das betreffende Wort auf zwei, bezw. drei Weisen erklärt werden kann.

G=Genesis. || $\psi=Psalm.$ || S=Samuel. || Citate ohne Nennung eines Buches sind aus der Genesis. || 'הֹוֶה=הֹ' (§ 9 b). || 'בּיִּרָּם aliquis.

Inhaltsverzeichnis.

Grammatik.

		I. Laut- und Schriftlehre (§	1-	14).		
			_		-	Seite
§		Alphabet				1
§	2.	Aussprache der Konsonanten	٠		•	2
§	3.	Einteilung der Konsonanten				3
§	4.	Vokale				3
§	5.	Š·wâ simplex u. Š·wâ compositum (Chāṭē	ph)			5
S	6.	Dāgēš, Mappîq, Rāphé				7
§	7.	Accente				8
S	8.	Métheg, Maqqeph, P'sîq	•			12
8	9.	Q'rê und K'thîb				13
§	10.	Besonderheiten einzelner Konsonanten				14
8	11.	Veränderungen der Vokale				16
8	12.	Von der Silbe				19
8	13.	Vom Tone				21
8	14.	Von der Pausa				23
			201			
		II. Formenlehre ¹ (§ 15—	80).			
		A. Das Pronomen (§ 15-1	7).			
						0.4
_		Personalpronomen	•	•	•	24
		Die übrigen Pronomina		•	•	25
8	17.	Der Artikel*	•	•		26
		B. Das Nomen (§ 18-39)				
8	3 18.	Genus*				29
		Numerus*				29

¹ Diejenigen Paragraphen, in denen auch Syntaktisches erörtert ist, sind mit einem Sternchen (*) bezeichnet.

			Seite
§	20.	Kasus*	30
§	21.	Status constructus*	32
S	22.	Nomen mit unveränderlichen Vokalen	33
		Masculina mit veränderl. Vokal in vorletzter Silbe .	36
8	24.	Masculina in veränderl. Vokal in letzter Silbe	36
§	25.	Masculina mit zwei veränderl. Vokalen	37
8	26.	Einsilbige Mascc. mit doppeltem Schlußbuchstaben .	3 9
§	27.	Männliche Segolata (im allgemeinen)	40
§	28.	A. Männliche Segolata von starken Stämmen	41
§	29.	B. Männliche Segolata von "y und "y	43
\$	30.	C. Männliche Segolata von ה"ל"	44
§	31.	Zweivokalige Nomina von אָנִי) ל"ה (שָׂרֶה ,עָנִי)	44
§	32.	Feminina mit unveränderlichen Vokalen	45
§	33.	Feminina mit Einem veränderlichen Vokale	46
§	34.	Feminina mit zwei veränderlichen Vokalen . :	46
§	35.	Feminina der Segolata von starken Stämmen	47
§	36.	Weibliche Segolata	47
§	37.	Feminina auf $\hat{u}th$ und $\hat{i}th$	49
§	38.	Nomina eigentümlicher Bildung	49
§	39.	Zahlwörter	50
		C. Dontikoln (8 40 48)	
		C. Partikeln (§ 40-46).	
-		Verbindung mit Suffixen	5 3
\$	41.	Negationen*	54
8	42.	Fragewörter*	55
		Selbständige Präpositionen	56
			57
8	45.	Die Präfixa ج, ج, *,	58
§	46.	Wāw copulativum* (Umstands-, Kausal-, Zweck-sätze)	59
		D. Das Verbum (§ 47-80).	
		D. Das Veroum (§ 41—00).	
8	47.	Ausdruck der Tempora und Modi*	61
§	48.	Entstehung des hebräischen Verbums	64
8	49.	Die Genera verbi (Konjugationen)	65
8	50.	Laut- und Tonregeln	68
8	51.	Endungen des Perfekts	68
8	52.	Endungen des Imperativs	68

\$ 54. Perfectum Qal	1
\$ 54. Perfectum Qal	lo
\$ 55. Infinitiv Qal	8
\$ 56. Imperativ Qal	9
\$ 57. Imperfectum Qal	0
\$ 58. Participium Qal	1
 § 59. Niph'al (Niqṭal) § 60. Pi'ēl und Pu'al (Qiṭṭēl u. Quṭṭal) § 61. Hiph'îl und Hoph'al (Hiqṭîl u. Hoqṭal) 7 	1
§ 60. Pi el und Pu al (Qițțel u. Quțțal)	2
§ 61. Hiph'îl und Hoph'al (Higtîl u. Hoqtal)	2
	3
	4
§ 62. Hithpa'el (Hithqattel)	5
§ 63. Infinitivus absolutus*	6
§ 64. Wāw consecutivum*	8
§ 65. Verba gutturalia	2
§ 66. Verba N'D	5
§ 67. Verba 1"D	5
§ 68. Verba ""D (""D I. Klasse)	7
§ 69. Verba "'D (''D II. Klasse)	9
§ 70. Verba "D ("D III. Klasse)	9
	0
§ 72. Verba ''y	4
	5
	7
§ 75. Verba 🔊	1
§ 76. Mehrfach schwache Verba	2
§ 77. Verba defectiva	4
§ 78. Das Verbum mit Suffixen I. (Inf., Part.) 10)5
§ 79. Das Verbum mit Suffixen II. (Perf., Ipf., Iptv)	6
§ 80. Nûn energicum	9
III. Bemerkungen zur Syntax (§ 81-91).	
III. Bemerkungen zur Symax (§ 01-01).	
A. Zur Syntax der einzelnen Redeteile (§ 81-84).	
2. Dat by hear der einzeinen medeteile (5 01-04).	
§ 81. Pronomen	0
§ 82. Adjectivum	0
§ 83. Verba mit dem Accusativ	1
§ 84. Verbindung zweier Verba zu Einem Begriffe 11	

	Seite
B. Der Satz im allgemeinen (§ 85. 86).	
§ 85. Satzarten, Wortstellung, Copula	115
§ 86. Übereinstimmung des Prädikats mit dem Subjekt .	118
C. Besondere Arten von Sätzen (§ 87-91).	<i>r</i> -
§ 87. Relativsätze	119
§ 88. Bedingungssätze	122
§ 89. Wunschsätze (Bittsätze)	125
§ 90. Schwursätze (Beteuerungen)	126
§ 91. Übergang participialer, bezw. infinitivischer Kon-	
struktion in die Oratio finita	129
	
Litteraturangaben.	
Einleitendes (131). Wörterbücher (131). Konkordanzen (132).	
Grammatiken (132). Über spezielle Themata (133).	
Übungsbücher, Vokabularien (136).	
Paradigmen.	
Nomen	137
Starkes (regelmäßiges) Verbum	140
Schwaches (unregelmäßiges) Verbum	143
Verbum mit Suffixen	158
Übungsbuch.	
	~ *
I. Leseübungen	3*
II. Zum Übersetzen aus dem Hebräischen ins Deutsche	8*
III. Erläuterungen zu zusammenhangenden Lesestücken (Gen. 1—3. 40—45; I Sam. 9. 25; I Kön. 3; Psalm 1—3.	
115. 121. 127. 130)	34*
IV. Zum Übersetzen aus dem Deutschen ins Hebräische	48*
V. Deutsch-hebräisches Wörterverzeichnis	74*
VI. Hebräisch-deutsches Wörterverzeichnis	. 87*

I. Schrift- und Lautlehre (§ 1—14).

1. Alphabet.

Das Hebräische wird von der Rechten zur Linken 1. geschrieben. Das Alphabet besteht lediglich aus Kon- assonanten (Gestalt, Namen, Transkription, Aussprache und Zahlwert derselben s. S. 2).

Da der Grundbegriff eines Stammes im Hebr., wie b. überhaupt im Semitischen, fast stets an den Konsonanten haftet, z. B. die drei Konss.* qtl stets den Begriff Tötung ausdrücken (während z. B. deutsches lbn sich als laben, leben, lieben, loben deuten ließe), konnte der Hebräer mit einer nur die Konss. bezeichnenden Schrift auskommen. — In zweifelhaften Fällen verwendete man geeignete Konss. als Lesestützen (matres lectionis), d. i. zur Andeutung der Vokale, nämlich für i und e, für o und u, selten k für langes a (§30c Anm.). Über am Wortende s. §2b.

Fünf Buchstaben haben am Ende des Wortes eine c. andere Figur (vgl. j und ŝ): אָם, אָ, אָ, ץ. Vox memorialis בְּּמְנַפֵּץ kimnappēç.

^{*} Schon hier sei bemerkt, daß alle Wortstämme, insonderheit die Verbalstämme im Hebr. aus drei Konsonanten bestehen, bezw. bestanden haben (vgl. §71a).

H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl.

Zahl- wert.	Gestalt.	Namen	Transkription und Aussprache.
1	8	Aleph	' (spiritus lenis)
2	ב	$B\hat{e}th$	b ; aspiriert β , bh
3	۲	$G\hat{\imath}mel$	g ; aspiriert γ , gh
4	٦	Dāleth	d; aspiriert δ, dh
5	7	$Har{e}$	h (§2 b)
6	1	$W\bar{a}w$	w (weich, fast wie u)
7	Ŧ	Zájin	z (f ganz weich, franz. z)
8	ת	$\it Ch\hat{e}th$	ch (hartes d)
9	מ	Ţêth	! (hart, am Hintergaumen)
10	٦	$J\hat{o}d$	j
20	⊃ am Ende 7	Kaph	k; aspiriert χ, kh
30	5	Lāmed	l
40	🔁 am Ende 🗖	Mêm	m
50	am Ende	Nûn	n
60	٥	Sāmekh	s (hart)
70	ע	`Ajin	(s. §2d)
80	🗈 am Ende 🕽	$P\hat{e}$	p ; aspiriert φ , ph.
90	ן am Ende מי	Çādê	c (hart, am Hinter-
100	P	$Q\hat{o}ph$	q, k gaumen)
200	'n	$R\hat{e}\check{s}$	r
200	שׁ	Śîn	\dot{s} (hartes s)
300/	שׁ	Šîn	š (sch)
400	ת	Tāw	t ; aspiriert ϑ , th

2. Aussprache der Konsonanten.

2. Über ב, ג, ד, ב, ב, ה s. §6a.

b. π (anders π , §6c) ist am Ende des Wortes gewöhnlich nur ein (unhörbares) Zeichen, daß dem vorher-

gehenden Konsonanten noch ein Vokal folgt, z. B. nicht etwa $r\bar{a}\beta$ (sondern, je nach dem Zusammenhange, $r\cdot\beta\bar{e}$, $r\bar{o}\beta\dot{e}$, $rabb\bar{a}$ u. s. w.) auszusprechen sei.

Anm. Diese mater lectionis wird bes. häufig geschrieben, wenn \neg (§18c2) oder \neg (§31b. 74c) in der Aussprache und dann auch in der Schrift ausgefallen ist.

י, dem kein Vokal unmittelbar folgt, bleibt stumm: c. 1. nach \hat{i} und \hat{e} , \hat{z} . in der Mitte des Wortes nach \hat{z} , z. B. $j\bar{a}\delta\dot{e}\chi\bar{a}$, β . am Schlusse in der Endung יָּ $\hat{a}w$ (auch wohl יְ geschrieben), z. B. יָדָי $n\bar{a}\dot{s}\hat{a}w$; aber יָדָי $g\hat{o}j$, יָדָי $j\bar{a}\delta\dot{a}j$ u. s. w.

 $m{y}$, ein eigentümlicher Kehllaut, in verschiedenen d. Wörtern verschieden gesprochen, vgl. arab. $m{z}$ und $m{z}$. Die härteste Aussprache wird durch rg annähernd wiedergegeben.

3. Einteilung der Konsonanten.

1. Kehllaute, gutturales: ה, ה, א, ל, א. Vox mem. אהחע 3.

2. Gaumenlaute, palatales: דָרכַק . V. m. גּרַכַק

3. Zungenlaute, linguales: ל,נ. ע. דּקיַלֶּנֶת. V. m. ל,נ. ע. דּקיַלֶּנֶת.

4. Zahn- od. Zischlaute: ע, ש, ס, ז. V. m. שַּבָּק

5. Lippenlaute, labiales: בּרַמַק א. ע. א. ל. ע. ה. בּרַמַק.

Hinsichtlich des Härtegrades (§62bβ) bei der Aus-b. sprache sind gleich: p, u u, z; σ, π, μ u. υ, σ; λ, μ u. τ.
— ι u. ι sind halbvokalische Konsonanten. — λ, μ, ι
u. ι sind Liquidae. — ι hat einige Eigentümlichkeiten der Kehllaute, s. §10b.

4. Vokale.

Nachdem die hebr. Sprache aufgehört hatte eine 4. lebende zu sein, wurde zur Sicherung richtiger Aus- a.

sprache des heiligen Textes, wahrscheinlich zwischen dem 6. und 8. Jahrh. n. Chr., das Vokalisationssystem erfunden und ausgebildet. Die folgende, jetzt übliche Aufzählung 5 langer und 5 kurzer Vokale rührt von Joseph Qimchi (12. Jahrh.) her.

1. $Q\bar{a}mec$ \rightarrow , \bar{a} . יָל $j\bar{a}\delta$, שֹׁיֵ $\check{s}\bar{a}\beta$.

2. Çērê —, ē. שֵׁם šēm, כֵּר (aus năwĭr). ---, ê. מֵרם chêq, צֵרנֵר 'ênê. בּרֹר '

- 3. Chîreq magnum י—, (oder —), $\hat{\imath}$. ביב $\hat{r}\hat{\imath}\beta$, דָּוִיד (und Eitr Dā $\hat{n}\hat{\imath}\hat{\imath}\hat{o}$).
 - 4. Chōlem i u. —, ô, ō. מוֹת $m\hat{o}th$; חֹק $ch\bar{o}q$. קוֹל
 - 5. Šûreq ה, \hat{u} . אָרוּר $\bar{a}r\hat{u}r$, הָרוּ $h\bar{a}j\hat{u}$.
 - 6. Páthach —, ă. דְק raq.
 - 7. $S \cdot g \bar{o} l \longrightarrow$, ĕ. אֶלְדֵּל 'e $\gamma d \dot{a} l$, 'el.
 - 8. Chîreq parvum —, ĭ. אַם 'im, כים 'im.
 - 9. Qāmeç-chātûph —, ŏ. רְחְבּוֹ rochbô, כֹל kol.
 - 10. Qibbûç —, ŭ. חלָרָה Chuldāʰ, שֵלְהָן šulchān.

b. Mit — wird auch der offene e-Laut (e oder ä) bezeichnet, welcher durch Umlautung aus a entstanden ist, z. B. מֶלֶה mėleχ (aus malk §28), מֶלֶה ˙ēδėχā §22f.

. Ob — Qāmeç oder Qāmeç-chāṭûph sei, erkennt man mit Sicherheit oft nur aus der Entstehung der betreffenden Form. Für die meisten Fälle genügt Folgendes.
— ŏ 1. in unbetonter geschlossener Silbe, z. B. הַכְּמָה choχ-māh; 2. vor einem Guttural mit — z. B. יַבְּמַר (§11g1) oder mit einem andern Qāmeç-chāṭûph, z. B. מַּבֶּל הָּ מַּעַלְה po olҳā (§5f); 3. in מְּבֶּל הָם מְסַׁלּמֹּצׁ שִׁרָשׁיר מַּעַלָּה (§28p).

Anm. Eine Ausnahme zu Nr. 2 findet statt, wenn — Vokal des Artikels ist, wie in בַּאֵנְיָה, הַאֵּנִיָּה, bā'onijjāh, aus בְּאַנִיָּה + בְּּאַנִיָּה.

Pathach furtivum heißt der vor wortschließendem d. hartem Kehllaut (ה, ה, ש), dem ein andrer Vokal als a vorhergeht, sich eindrängende kurze Hilfsvokal; er wird gleichfalls durch — bezeichnet. רוּה $r\hat{u}^a ch$, רוּה $r\tilde{e}^{a'}$, שירה $r\tilde{e}^{a'}$, רוּה $\dot{s}i^ach$, المام $g\bar{a}etaar{o}^ah$. Mehr s. $\S65d$.

– steht mehrfach für א, z. B. שׁר neben לְמר e. neben קרמר; sehr selten ד für —, z. B. קרמר jullað.

Die Anwendung der in unpunktierten Texten als f. Lesestützen dienenden Vokalbuchstaben (א,) ז und ז nennt man scriptio plena, die Weglassung scriptio defectiva. יָלְוּמוּ, הַלְּמוּ נִיִּרִד sind plene, יָלְמוּ, סַכֹּת u. דָּוָד sind defective geschrieben.

Wenn — mit w zusammentrifft, wird der Cholem-g. punkt in Drucken entweder auf die linke, bezw. rechte Spitze des ש gesetzt (z. B. שֹמֵר šōmēr für שֹמֵר, שֹמֵר tāφōś für won) oder, wo er unmittelbar neben dem diakritischen Punkte des w stehn würde, ganz weggelassen (z. B. משׁל sôrēq für משׁל, שׂרָק mōšēl für משׁל).

5. Š·wâ simplex und S·wâ compositum (Chātēph).

I. Swa quiescens -, Zeichen der völligen Vokal- 5. losigkeit, steht:

in der Mitte des Wortes unter jedem eine Silbe schließenden Kons., z. B. מָבְהָיל, הָרָכּוֹ (§65h) (aber bei א oft מַלַאק $\S10c\beta$);

Anm. Über Šwa in lose geschlossener Silbe s. §12q.

am Wortende 1. wenn das Wort mit 7 oder mit zwei b. hörbaren Konss. schließt: בָּרוּהָ ; בַּרוּהָ , לָבָּ, אַמַרָהַ, יָבֶר, אָמֵרָהָ, מַלָּגָ, att; doch wenn א schließt (§10ca): מול chēt', אין wajjar'; 2. doch meist inkonsequent, in alten Handschriften, bes. spanischen,

und manchen Drucken in der 2. sg. f. perf. der Verba שמ"ל und א"ל, z. B. bei Baer וְקְרָאֹךְ 16, 11 und du f. nennst, בָּלּרְהְ Jes 57, 8.

- c. IIa. Š·wā mobile, lautbares Š., —, der kürzeste Vokal, gleichsam nur ein Vokalanstoß, muß gesetzt werden, wenn der erste Kons. (außer אהחל) einer Silbe (eines Wortes) keinen eignen Vokal hat, bezw. mehr hat: אָטֵל er hat getötet, קְטֵלֶה קְטֵלֶה q̄-tִ·lāħ sie hat g., קְטֵל töte; אַמּר אַ אַמּר אָמִיל אַיִּמּי אַמּה. אַמּר אָמּר אַמּר אַמּר אָמּר אַמּר אָמּר אַמּר אָמּר אַמּר אָמּר אַמּר אָמּר אַמּר אָמּר אָמָר אָמּר אָמָר אָמּר אָל אָמּר אָמּ
- d. II^b. Chāṭēph. Um die Lautbarkeit des Š·wâ mobile deutlich auszudrücken, wird demselben unter Gutturalen regelmäßig, selten bei anderen Konss. das Zeichen eines der drei kurzen Vokale—,—, beigesetzt (Š·wâ compositum oder Chāṭēph).
 - α) Besonders häufig ist *Chāṭēph-Páthach*, —, vgl. קבֹר u. אַדְקָה, עבֹר, עבֹר u. אַדְקָה, עבֹר u. אַדָּקָה.
 - β) Weit weniger häufig sind $Ch\bar{a}t\bar{e}ph$ - $S\cdot g\bar{o}l$ (bes. unter א vor der Tonsilbe): אֱכֹהִים, und $Ch\bar{a}t\bar{e}ph$ - $Q\bar{a}mec$: צֵּרַל, אֱנָר.

Anm. unter anderen Konss. namentlich, wenn in der Mitte des Wortes zwei gleiche Konss. neben einander stehen und der erste Š. m. haben sollte: בְּבֶּבֶּלָה, צְּלְּבֶּרָ (s. $\S 6f3$), בְּבָּבֹּלָה ψ 3, 7; und nach Wāw copul. \mathring{G} 2, 12. Vgl. noch $\S 65r\beta$. 66a2.

- e. Außerdem dient Chāṭēph, um die Aussprache von Gutturalen, welche sonst ganz vokallos wären, zu erleichtern: לָחֵוֹק, (17) בַּחֵוֹלָם. Mehr s. §10a4.
- f. Vor Š·wâ wird statt des Chāṭēph der entsprechende kurze Vokal geschrieben, (der aber nur Hilfslaut ist u. keine Silbe bildet, §12p) z. B. יַעֲמִדּר, pl. יַעֲמִדּר jā am-ðû; פָּגֶלָה , פְּגֵלֵה ; יֶבֶחוֹקר.

6. Dāgēš, Mappiq, Rāphé.

Anm. Die Präfixe בְּ und בְּ haben, jenes vor ב, בּ, בּ, בּ, dieses vor ב, in genauen Handschriften u. Drucken stets D. l. z. B. ψ 34, 2 הַלֹּא בְּכַרְבִּיִרְשׁ Jes 10, 9 הַלֹּא בְּכַרְבִּיִרִשׁ.

Ein Dāgēš lene ist auch der gewöhnlich Mappîq c. genannte Punkt, welcher die Lautbarkeit des ה am Wortende bezeichnet. הָּבָּיה sprich dāmā; הְּבָּיה dāmāh.

— Viermal findet sich Mappîq in א, zuerst 43, 26

Dāgēš forte, dem D. l. äußerlich gleich, ist das dem d. Striche, welchen wir über m und n setzen, entsprechende Zeichen der Verdoppelung eines Konsonanten. In vertritt es zugleich die Stelle eines D. l.

Das D. f. ist a) entweder wesentliches D. oder D. f. e. necessarium, wenn es durch die Entstehung der Form

bedingt ist, z. B.: יְבִּיִּרם für jammim, הַּבֶּּלֵל für hišbaθ-tî, הָּשָׁבַּהִּר für naθan-tî; β) oder sogenanntes D. f. euphonicum, z. B. wenn die Verdoppelung eines einzelnen Konsonanten durch euphonische Gründe veranlaßt ist oder wenn die Lautbarkeit eines Śwâ bezeichnet werden soll. Merke bes. 1. D. f. conjunctivum: 1, 11 בְּבָּרָה נְּבָּא ; 2, 23 אֵבֶשׁה־לֹוּ ; 11, 31 אַבְּרָה נִצְּיָן נְבָּרָר ; 32, 30 אָבָּרָה בָּאָא (§25c), בְּבַּעַרְ (§25i); עְּבָּר (§25i); עְבָּרָר (§25i); עְבָּרָר (§25i); עָבָּר (§25i); עַבָּר (§25i); עַבְּר (§25i); עַבָּר (§25i); עַבָּר (§25i); עַבְּר (§25i); עַבְּר (§25i); עַבְּר (§25i); עַבְר (§25i); עַבְּר (§25i); עַבְר עַר (§25i); עַבְר (§25i); עַבְר עַר (§25i); ע

- g. Raphe^h (בְּבָּה, d. i. weich), ein wagerechter Strich über dem Buchstaben, bezeichnet dessen weichere Aussprache. In Drucken, übrigens ohne Konsequenz, fast nur da, wo die Nichtsetzung eines Dāgēš oder Mappîq als beabsichtigt bezeichnet werden soll; in vielen Handschrrauch stets über בגרבב ת, wo diese Buchstaben kein Dāgēš haben.

7. Die Accente.

7. Außer den Vokalzeichen sind jedem Worte (außer a. wenn es Maqqēph hat §8b) ein oder zwei kleine Zeichen beigesetzt, welche man wegen ihrer Bedeutung für den

kantillierenden Vortrag der heiligen Texte Accente genannt hat. Für uns kommen sie in betracht Λ . als Tonzeichen, B. als Interpunktionszeichen.

A. Als Tonzeichen. Die meisten Accente stehen bei b. der Silbe, welche den Hauptton hat, z. B. בֵּרָא אֱלֹהָים. Zwei stehen ohne Rücksicht auf die Tonstelle am Anfange des Wortes (accentus praepositivi): J·thîb בָּבֶּים 2, 23 und T·lîśā g·dōlā הָאָרֶץ 1, 30; vier am Ende (accentus postpositivi): S·goltā הָּאָרֶץ 1, 30; vier am Ende (accentus postpositivi): S·goltā בִּיֹּאָמֶר 1, 5; Zarqā בִּיֹּאִמֶר 2, 23 und T·lîšā q·ṭannā בַּיֹּאִמֶר 43, 23 (Paroxytonon).

In Wörtern mit Paštā, die den Ton nicht auf der c. letzten Silbe haben, wird ein zweites P. über die Tonsilbe gesetzt: אָהָה 1, 2 Đōhû, aber 1, 5 בּאוֹר .

Anm. Baer setzt, ohne genügende Autoritäten dafür zu haben, auch Sgoltā, Zarqā und beide T·lîšā doppelt, wenn sonst diese Accente nicht auf der Tonsilbe stehn würden: תָּבֶּעָ עִ u. אָשֶׁהָאָ 3, 11, וּרֹבֶּן 1, 30, וּרֹבֶן 2, 22, statt: תובן, אשתך, אשתך עומער.

B. Als Interpunktionszeichen. Man unterscheidet d. trennende Accente (distinctivi, Herren) und verbindende (conjunctivi, Diener). Letztere haben für das Satzverständnis sämtlich gleichen Wert, indem sie alle die enge Zusammengehörigkeit des betr. Wortes mit dem ihm folgenden bezeichnen; verschiedene Bedeutung haben sie nur für den kantillierenden Vortrag, indem ein Verbinder diese, ein anderer jene Höhe oder Modulierung des Tones verlangt. — Folgen dagegen zwei gleiche Trenner unmittelbar aufeinander, so hat der erste größeren Trennungswert (G 21, 6. 22, 8); ebenso hat von zwei nebeneinander stehenden Verbindern der erste größere Bindekraft.

- e. 1. Drei größte Trenner. Sillûq (—) bei der Tonsilbe des letzten Wortes im Verse; ihm folgt stets Sôph pāsûq (:), das Zeichen des Versendes.
 - 'Athnâch, halbiert den Vers: אֵלֹהִים 1, 1. In kurzen Versen oft andere Halbierer: 1, 13. 19. 23.
 - בּרָקִיעָּ S·goltā, postpos., in längeren Versen, großer Haupttrenner vor 'Athnâch. Stets nach Zarqā הָּרָקִיעָּ 1, 7. Ferner 1, 28. 2, 23 u. o.
- f. 2. Zwei große Trenner. Zāqēph qāṭōn. Dafür Zāqēph gādōl: erstens, wenn Z. erster Accent des Verses (3, 10 לֵלְאָדֶּׁם) oder des Halbverses (2, 20 לֵלְאָדֶּׁם), aber aber בּיִּאָדֶׁם 4, 1; zweitens unmittelbar nach einem anderen Z. (2, 9 הַּלֶּלְ וְעֵּלֶץ , vgl. 1, 14 u. o.), aber שִׁנִיהֶּם 3, 7,
 - $\dot{-}$ $R \cdot b \hat{\imath}^{a^c}$, bildet oft Unterabteilungen in den Zāqēphabschnitten. אֵלהָּרֹם 1, 9. 14.
- g. 3. Vier kleine Trenner. Pašṭā, postpos. לְאוֹר 1,5; Doppel-Pašṭā s. §c. Dafür Jthîb, praepos., wenn kein Verbinder vorhergeht und der Ton auf dem ersten Konsonanten liegt: עֵּבֶּבּם 2, 23, קַאַ 3, 1.
 - Tiphchā, der letzte Trenner vor 'Athnâch und Sillûq: הַּלְּאַשִּׁית 1, 1.
 - $rac{--}{r}$ $T b \hat{\imath} r$ אַלֹּהֶרם 1, 4.
 - Zarqā, postpos., stets vor Sigoltā. מַלְהַרֶּם 1, 7.
- h. 4. Vier kleinste Trenner. Géreš oder 'Azlā בַּוֹבֵירִם 1, 21.
 Dafür Doppel-Géreš, wenn die Ultima betont ist und nicht der Verbinder Qadmā vorhergeht: קַּבְּיֵב 1, 21.
 - Lgarmēh, stets vor R·bîa. יבּשֶּׁבּ 1, 29.
 - ער פֿיניין. Dafür 16 mal Qarnê phārā, stets nach dem Verbinder Galgal: יְרְהוֹשֶׁעֵ בַּן־נוֹין Jos 19, 51.
 - T·lîšā g·dōlā, Groß-T., praepos. ਆੜ੍ਹੇ 1, 12.

12.

- 5. Neun verbindende Accente. Mêr khā. הא 1,1. i. 14mal Doppel-Mêr khā: לוֹ לֵרָן 27, 25.
 - Mûnāch. ዲጋቷ 1, 1.
 - Dargā, bes. vor T'bîr. אַלְבָּוֹי 1, 4.
 - Qadmā, bes. vor Gereš. יָקֵיל 1, 9.

 - Mahpākh. בֵּדְן 1, 7.

 Tritšā q'ṭannā, Klein-T., postpos. יֵוּבֶּן (paroxyt.) 2, 22.
- 6. Seltene Accente sind: Šalšeleth (mit folgendem P sîq) k. z. B. וְלְמֵאֵלָן 39, 8, einer der größten Trenner, nur 7 mal in den "21 Büchern". Ferner die Verbinder — Galgal (16 mal vor Qarnê phārā) und — Majlā (16 mal vor 'Athnâch oder Sillûq, gew. zur Bezeichnung des Gegentones, אַנְאָאָלָהָ 8, 18).
- 7. Psalmen, Hiob und Sprüche haben ein abwei- l. chendes Accentuationssystem (gew. "die metrischen Accente" genannt). In ihm gibt es 11 Trenner (Çinnôr postpos., D'chî praepos.), 8 Verbinder und einen Unterdiener.

Drei größte Trenner, nämlich außer Sillûg:

– 'Olé w'jōrēd, halbiert größere Verse. יָשׁעִים עָּים עָ 1, 1. - 'Athnach, halbiert kleinere Verse (ψ 1, 4) und in längeren Versen den auf 'Olé w jörēd folgenden Versteil (ψ 1, 1).

Ein großer Trenner: — Groß-R·bîα. ψίλι ψ 1, 1. Vier kleine Trenner: — Çinnôr, postpos. τρι ψ 1, 1.

* Klein-R·bîac, un mittelbar vor 'Olé w jored. יהוֹה לי 1, 2.

_____ R·bîa mugrāš (d. h. R. mit Gereš, s. §h) vor Sillûq. מַּאָּבֶּה ψ 1, 5.

- Groß-Šalšéleth. ידים ψ 7, 6.

Drei kleinste Trenner: — D'chî, praepos. אָ הַשָּאִרם 1, 1.

— Pāzēr. יַבְּקרָאִר ψ 4, 2.

L'garmēh. Entweder M·huppākh (Mahpākh) L'garmēh יַבְּנָרָי ψ 4, 2 oder 'Azlā L'garmēh ιπίπτ ψ 5, 9.

o. Acht Verbinder: Mêr khā; Mûnāch; 'Illûj בְּיֵלְ שְׁ 1, 3; Galgal; Tarchā בְּיֵלְ שְׁ 1, 6 (bei der betonten Silbe, daher leicht von D'chî zu unterscheiden); Mahpākh; 'Azlā; Šalšéleth בְּיִלְּיִלְ שְׁ 3, 3 (nur 8 mal). — Außerdem ein "Unterdiener", Çinnōrîth, in offener Silbe vor Mêr khā und Mahpākh בְּיִלְיִל שְׁ 1, 2, בְּיִבֶּיהָ 3, 8.

8. Métheg, Maqqeph, P·sìq.

Proklitika). מָּן־ von hat stets M. - מָּן־ 2, 6; אָת־כָּל־פְּנֵי 3, 10 (Métheg nach $\S 8a1$); רְאָת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ 12, 20.

9. Q'rê und K'thib.

An nicht wenigen Stellen des heiligen Textes war 9. (aus verschiedenen Gründen) eine andre als die durch a. den geltenden Konsonantentext gebotene Lesung üblich. Diese Verschiedenheiten sind in den Ausgaben wie in den meisten Handschriften dadurch kenntlich gemacht, daß man die Konsonanten des gelesenen Wortes, des Qrê (קרי): "gelesen", d. i. "so ist zu lesen"; gew., aber falsch, Qrî), an den Rand, die zu ihm gehörigen Vokale etc. zu dem unverändert gelassenen Textworte, dem Kthîb (קרי): "geschrieben") setzte, welchem man ein Verweisungszeichen, den sog. circellus massorethicus (°), beifügte. 8, 17 steht im Texte massorethicus (°), beifügte. 8, 17 steht im

lieferten Konsonanten הוצא (welche בוצא zu sprechen wären) soll hier הוצא gelesen werden.

Bei einigen häufig vorkommenden Wörtern hat man der Kürze wegen Randnote und Verweisungszeichen fortgelassen (sog. Q·rê perpetuum): הוא (sie, pron. 3. sg.), fast nur im Pentat., Qrê הוא, Kthîb הוא. — ירושׁלֶם, n. pr., Q. ירושׁלֶם, K. ירושׁלֶם. — ירושׁלֶם, n. pr., Q. יְשֶׂכֶר, K. wohl נְעָרָ — יִשְׁשָׂכָר (Mädchen), nur im Pent., Q. נערה, K. נערה. — Die Zahlwortformen שַּׁהַים, שׁנֵים (§39e3) sollen wohl שָׁמֵּר ,שְׁנֵר ausgesprochen werden, K. dann שׁנים, שׁנים. — Der Gottesname יהוה, eigentl. Jahwe auszusprechen, hat, weil ihn auszusprechen für verboten galt, die Vokale von אָרֹנֵי, jedoch Š wâ statt Chātēph, also ההה, ebenso mit מן (§44) מיהוה (מארני); nach den Präfixen בְּ, כִּ, בְּ, aber בִּיהוָה, בִּיהוָה, לֵיהוָה, בארני) בירהוָה etc., s. $\S10c4$), lies entweder babonáj etc. oder b jahwė etc. 'ה לְּבֶּה ה' §45eγ, ה' קוּבָּה §71e. Steht unmittelbar neben יהרה, so erhält יהרה die Vokale von אלהים, z. B. יהוה ארני ψ 109, 21.

10. Besonderheiten einzelner Konsonanten.

10. I. Die Kehllaute (literae gutturales) א ה ה ד ע א. a. 1. Nicht Dāgēš forte, sondern entweder virtuelle (wirkliche, aber nicht sichtbare) Verdoppelung (Dāgēš f. implicitum), oder (§11e) Ersatzdehnung (jenes in absteigender, dieses in aufsteigender Häufigkeit bei n, n, v, א). Artikel (§17): הַיּוֹם, הַעִּיר, הָעִיר, הַאוֹר, בָּאוֹר ,הַאָיר §44. Verbum: מָבֶר, שִׁבֶּר, מִשׁבָּר, aber מָבֶר, שַׁבַּר, שֶׁבָּר, aber רָחַצְּהָ, הְּטָּלְהְ, הְשָּלְהָּ, aber מְּאָטָלָה, הֹיָהָטָרָ. 🗎 2. Vorliebe für den Vokal a (§4d. 28d. 60d. 65); zuw. auch ĕ statt ursprüngl. ĭ, z. B. הַפַּצוֹ §281. ∥ 3. Kein Š·wâ mobile, sondern Chāṭēph, und zwar meist Chāṭēph-Páthach: אֲבֹר, קבֹר, קבֹר, קבֹר, קבֹר, קבֹר, קבֹר, קבֹר, עבַרְהָם, עבַרְהָם, עבֹר, עבֹר, שִבֹר, עבֹר, שִבֹר, עבֹר, שִבֹר, עבֹר, שִבֹר, עבֹר, עבֹר, עבֹר, עבֹר שׁנוֹר Silbe vor dem Tone wird oft durch Einschiebung des entsprechenden Chāṭēph (Öffnung der Silbe, §120) erleichtert. Nomen: בַּלְבוֹר , בַּבְבוֹר , בַּבְבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַבְבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְּבוֹר , בַּבְבוֹר , בַּבְבוֹר , בַבְּבוֹר , בּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בַבְּבוֹר , בּבוֹר , בְבוֹר , בּבוֹר , בְּבוֹר , בּבוֹר , בְבְבוֹר , בּבוֹר , בּבוֹר , בְבוֹר , בּבוֹר , בְבוֹר , בּבוֹר ,

- II. ה. 1. Nicht Dāgēš forte, sondern stets Er- b. satzdehnung. Artikel: הָּרִּים, עַבְּרָהָ. Verbum: קְּשַׂלְּמֶּם, קְּשַׂלְּמֶּם . Verbum: קְשַׁלְמֶּם, הִיּרִים, 2. Vorliebe für a, bes. als vorangehenden Vokal, vgl. §60d. 3. Selten Chāṭēph-Páthach statt Š'wâ mobile, bes. in einigen Verbis med. ה (§65rβ).
- אווו. א. 1. Am Silbenende verliert א seinen Kon-c. sonantenwert meist, am Wortende stets; daher a) ohne Š·wâ: יְבָּהָא, בָּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרְהָּי, בַּרָהְי, בַּרָהְי, בַּרָהְי, בְּרָהְי, בְּבָּרְה, שִּׁישׁם, שִּׁבְּרָה, שִּׁבְּרָה, שִּׁבְּרָה, שִּׁבְּרָה, שִּׁבְּרָה, בְּבָּרְה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בַּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְרָה, בַּבְּרָה, בַבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרִה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְּרָה, בַּבְרִר, בַּבְּרְה, בַּבְּרָה, בַּבְּרְה, בַּבְּרְה, בַּבְּרְה, בַּבְּרָה, בַּבְּרְה, בַּבְּרְה, בַּבְּרְה, בַּבְּרְה, בַּבְּרְה, בַבְּרְה, בַּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבּרְרָה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְר, בּבְּרְרָה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְר, בּבּרְר, בּבּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבּרְר, בּבּרְר, בּבּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבּרְר, בּבְּרְר, בּבְרְר, בּבּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, בּבְּרְר, ב
- IV. \neg . \neg wird in gewissen Fällen nach Š·wâ d. mobile elidiert. Dann tritt der Vokal des \neg unter den vorhergehenden Konsonanten: Artikel §17e, Verbum §59c. 61e. 62a.

- e. V. א. 1. Der weiche, halbvokalische Konsonant wird in die homogenen Vokale i oder aufgelöst: α) in der Silbenmitte: קוֹם s. §71; β) am Silbenschluß: אַ אָרָת v. אַנְתְּעָל \$29c; הָּקְטֵל הְּרָד הְּרָבְּד הְּרָבְּר הְרָבְּיִלְּה הַּבְּּר הְרָבְּר הְרָבְּיִלְר הַּרְּבְּר הְרָבְיִלְר הַּרְּבְּר הְרָבְיִלְר הְּרָבְּר הְרָבְיִלְר הְרָבְּר הְרָבְיְלְיִלְר הְרָבְּר הְרָבְיְלְיִלְר הְרָבְּר הְרָבְיְלְיִלְר הְרָבְּר הְרָבְיִלְר הְרָבְּר הְרָבְיִילְר הְרָבְיְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרָבְיִילְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרְבְּיִבְילְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרָבְיְלְיִילְר הְרְבְּיִבְילְיִילְר הְרְבְּיִבְיל הְיִבְּר הְרָבְיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִילְר הְיִבְּיִילְר הְיִיְבְיִילְר הְיִילְיִיל הְיִילְיִילְר הְיִילְיִילְי הְיִילְיִיל הְיִילְי הְיִילְייִיל הְיִילְי הְיִיל הְיִילְייִיל הְיִיל הְייל הְיִיל הְייל הְיִיל הְיִיל הְייל הְייל הְיִיל הְייל הְיי
- f. VI. ר. 1. Auflösung des ה' in einen gleichartigen langen Vokal: α) am Schluß der Silbe wie des Wortes, nach i in î: בְּרְהֵּיְהָ für jijṭάβ, בֵּרְהִּיְהָ für bijhûdā; nach a oft Zusammenziehung in ê: דְּיִטִיב für jajṭîβ §69b, הַּיְטֵיל für ʿēðaj §21e; β) am Wortschluß nach einem andren Konsonanten, dem dann sein Vokal entzogen wird, in î: אַכִּר Böckchen f. gaðj, בְּרַר u. יְהַר Ṣðb.c. 2. Außerdem vgl. §31. 74.

11. Veränderungen der Vokale.

11. I. Unveränderlich sind die Vokale 1. wenn sie a. entweder von Natur oder (wie ô in σίσε Stern, f. kawkaβ aus kaβkaβ) durch Kontraktion lang sind, also τ, τ, meist τ und auch τ; 2. in doppeltgeschlossener Silbe

(§12e), z. B. i in מַקְּדְשֵׁר אֵל Heiligtum, מִקְּדְשֵׁר אֵל die Heiligtumer Gottes, und מְקְרָהֵן Umkreis, הַבְּרְהַדְּךְ ή περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου; β. in Silben mit virtueller Verdoppelung: מַהַרְמֶּם; β. wenn vor einem Kehllaut oder בּמַהְרָמֶּם dehnung stattgefunden hat: מֵאָנָהֵם, מֵאָן.

Anm. Ausnahme zu 2.: Betontes Pathach wird in Pausa oft zu Qāmeç gedehnt, vgl. §60f. 61d.

II. Veränderlich sind, d. h. verkürzt werden oder b. auch unter Umständen ganz wegfallen können 1. die nur durch den Ton langen Vokale, bes. ā und ē in Nominibus (מַקְּבָּלָה, בִּיִקְּבָּלָּל, ē und ō in Verbis (לְקְבָּלָר, לְּקְבָּלֵר, לִּבְּלָר, פֿ und ō in Verbis (לְקְבָּלָר, לְּבְּלֵר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּלָר, לִבְּרָרם (s. §ħ) verlängerten Vokale (קְבַלְּהֶם, לְּבָרִרם, לִבְּרָרם, לִבְּרָרם (מִבְּרָרם, לִבְּרָרם).

III. Wegfall von Vokalen in offner Silbe. c.

A. Nomen. 1. Ein veränderlicher Vokal. a) in der vorletzten Silbe. Wenn der Ton weiter rückt (durch Afformativ oder, §21, Status constructus), fällt derjenige Vokal weg, welcher bisher Vortonvokal war: principes eorum §23, principes eorum §23, principes eorum §23, u. f. יְּתִיבְּהֵם, Pfad. β b) in der letzten Silbe. a) ā und ē fallen fort, wenn der Ton um zwei Silben rückt: אֵיבִיהֶם Stern, (pl. אֵיבֵיהֶם, (בּוֹכְבֵיהֶם, פִּיֹבְּיהֶם, §24. β) ē fällt weg, auch wenn der Ton nur um Eine Silbe rückt: אִיבִיהֶם, pl. אִיבִּיהֶם Vokale veränderlich, so fällt der Vokal fort, welcher beim Weiterrücken des Tones in der zweiten Silbe vor dem Tone stehn würde; der diesem vorhergehende Vokal wird, weil nun in (lose) geschlossener un-

betonter Silbe §12q, verkürzt, wobei a oft in i verdünnt wird. בְּנְפֵּר Flügel, בְּנְפֵּר Fl., בּנְפֵּר alae eorum;

יָּבֶר Wort, pl. דְּבָרִים §25.

d. B. Im Verbum fällt vor vokalisch anlautenden betonten Afformativen der Vokal des zweiten Stammbuchstaben, also der in der Silbe unmittelbar vor dem Tone, aus:

Ausnahmen s. §57c. 79g. — Vor konsonantisch anlautenden betonten Afformativen gilt §c: מָטַלְּתָּטּ, קָטַלְּתָּטּ,

- IV. Ersatzdehnung tritt ein bei unterlassener Dagesierung, und zwar so, daß ă zu ā, ĭ zu ē, ŭ zu ō wird: 1. wenn nicht virtuelle Verdoppelung stattgefunden hat, stets vor Gutturalen und ¬ (Beispiele §10a1. b1); 2. am Wortende (§6f1), doch bleibt dann ă meist unverlängert, z. B. a für 'imm, pɨ für chuqq, für gann, vgl. §26b. 73i. 74s.
- V. Von andren Vokalveränderungen sind die wichtigsten die das Pāthach betreffenden. 1. P. wird in unbetonter geschlossener Silbe sehr häufig zu ĭ: im starken Verbum regelmäßig in יַּרְטֵּל , יָּקְטֵּל , יִּקְטֵּל , יִּקְטֵּל , יִּקְטֵּל , יִּקְטֵּל , יִּקְטֵּל , die Worte Josephs f. dabrê, im Nomen vgl. הַּבְּרֵר יוֹסֵך , die Worte Josephs f. dabrê, יַּבְּרֵי יִּיְסֵּך v. הַבְּרֵי יִּיְסֵּך v. הַבְּרֵי יִּיְסֵּך v. הַבְּרֵי v. הַבְּרֵי v. הַבְּרֵי v. הַבְּרֵי v. אַבְּרֵי v. אַבְּרֵי v. baṭn §28a. בּרִי v. p. wird zu S·gōl vor chā u. ch° und vor unbetontem hā oder a, wenn der betr. Kehllaut virtuell verdoppelt ist: בְּרָבוֹי meine Brüder, בְּרָבוֹי (für lahhāβôth) Flammen. Mehr s. §17c. Ausnahmsweise auch הַּרָּרָה hárrā) 14, 10 zum Gebirge.

i in geschlossener Silbe, welcher noch eine Silbe g. oder ein eng angelehntes Wort folgt, wird oft zu a: בְּסְבָּר, $st.\ c.$ קַקָּר, $st.\ c.$ קַקָּר, $st.\ c.$ קַקָּר, $st.\ c.$ קַבָּר, $st.\ c.$ קַבָּר, $st.\ c.$ קַבָּר, $st.\ c.$ קַבָּר, $st.\ c.$ קַבּיִר, $st.\ c.$ קַבּיר, $st.\ c.$

Wiederherstellung weggefallener Vokale. h

Über die Präfixa 5, 5, 5 s. §45, über 7 s. §46a.

Mit zwei Konsonanten schließen außer אָּאַ, du f., i. u. der 2 f. sg. perf. קְּבֶּלְהְּ etc. nur einige schwache Verbalformen (§740.t), einige auf א endende Wörter, wie אָדָאָ, und יְבָּיִ Narde, שְּׁיִּשְׁ Wahrheit. In allen andren Fällen wird die Aussprache durch Einschiebung eines Hilfsvokals (gew. S·gōl, daher der Ausdruck "Segolatformen") erleichtert. Genaueres s. §27—30. 36a. 65. 74.

12. Von der Silbe.

Silbenanlaut ($\S a.b$). Jede Silbe, also auch jedes 12. Wort, muß mit Einem Konsonanten beginnen, d. h. sie adarf weder mit einem Vokale (Ausnahme nur $\S \$46a$)

noch mit zwei Konsonanten anfangen. Wenn der b. erste Konsonant einer Silbe (eines Wortes) keinen eignen Vokal hat, erhält er Šwâ mobile $\S 5c$, bezw. (bei אהחל) Chāṭēph $\S 5d$.

Silbenauslaut ($\S c - s$). — Man unterscheidet: c.

I. offene Silben, d. h. mit einem Vokal endende: אָרָמִר, קּרְמֵּר, אָרְתֹּר, אָרְתֹּר, אָרְתֹּר, אָרְתֹּר, אָרְתֹּר, אָרְתֹּר, אָרְתִּר, אָרְתִּר, אָרְתִּר, (Ausnahme: Verbalsuffix ani §79e). — Auf אַ endende Silben gelten als offen: מַצָּא, קְמֵל (doch s. §65h.i).

Unbetonte Silben mit langem Vokal sind offen; das d. auf sie folgende Śwa ist Š. mobile: מַּמַרִּים šo-m·rim.

II. geschlossene Silben, d. h. konsonantisch e. endende: ק־מַל (2. Silbe). Man nennt sie doppelt ge-

schlossene, wenn auf den schließenden Konsonanten in demselben Worte unmittelbar noch ein Kons. folgt: מְבִירָה (1. S.), קְיַטֵּלְהְ (2. S.). — Folgt dem Vokal ein dagesierter Kons., so heißt die Silbe auch wohl eine geschärfte: הַּשִּׁשִׁר (1. 2. S.).

f. Unbetonte geschlossene Silben haben kurzen Vokal: מָבְּדְּרֵל (1.) יְלָּכְּן (1.) יְלָכְּן (1.) מַבְּדְּרֵל (1.).

g. Unbetonte Silben mit kurzem Vokal sind geschlossen: מָסִ־דּרֹ (1.).

 \hbar . In betonter geschlossener Paenultima finden sich nur folgende Vokale: α) die durch den Ton langen $\bar{a}, \bar{e}, \bar{o}:$ בְּלִינוּ , לְּלִינּר , מִי בְּלִינּ , אָלְינִר , מִּ בְּלִינִּ , אָלְינִר , מִּ בְּלִינִּר , מִּ בְּלִינִּר , מִּ בְּלִינִּר , מִּ בְּלִינִּר , מִּ בְּלִינִר , מִּ בְּלִינִּר , מִּ בְּלִינִר , מִּיִּי בְּעִיבְּיִי , מִּיִּבְּיִּר , מִּיִּבְּיִּר , מִּבְּיִי בְּיִי , מִּיִּי בְּיִי בְּיִּר , מִּיִּבְּיִי , מִּבְּיִי , מִּיִּבְּיִי , מִּיִּבְּיִי , מִּיִּבְּיִי , מִּבְּיִי , מִּיִּבְּיִי , מִּבְּיִי , מִּיּי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּיּי , מִּבְּיי , מִּיּי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּיּי , מִּבְּיי , מִּי מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּי , מִּבְּיי , מִבְּיי , מְבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּיּי מְבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיִי , מִבּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מְבִּיי , מִּבְּיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מְבּיי , מְבּיי , מִּבְּיי , מִּבְּיי , מְבִּיי , מְבְּיי , מְבִּיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מְבְּיי , מְבּיי , מְבְּיי מְיי בְּיי , מְבְּייי , מְבִּיי מְיי מְיי מְייי מְיי מְייִּי מְייִּי מְייִי מְייִי מְייִי מְייִּיי מְיי מְיי

i. In betonter geschlossener Ultima können alle langen Vokale vorkommen; von kurzen nur ä und ĕ, sehr selten ĭ. Merke die Partikeln ¤¾ (wenn), ¤¾ (mit), welche aber oft (wie ¾ stets) durch Maqqēph tonlos gemacht sind.

k. III. Die geöffneten Silben, d. h. Silben, deren eigentlich doppelter Schluß durch einen Hilfsvokal (§11i) aufgehoben ist. — 1. Am Wortende ist der Hilfsvokal meist S·gōl, doch auch (wenn der letzte oder vorletzte Buchstabe ein Kehllaut ist) Páthach. Dann wird der betonte Vokal der geöffneten Silbe meist gedehnt, und zwar wird ŭ zu ō: מֹבֶת , הֹתֶב , זֹבֶת , בֹּבֶר , בֹּבָר , בֹּבֶר , בֹּבֶר , בֹּבֶר , בֹּבֶר , בֹּבֶר , בֹּבֶר , בֹבֶר , בֹּבֶר , בֹבֶר , בַבְר , בֹבֶר , בֹבֶר , בֹבֶר , בֹבֶר , בֹבֶר , בֹבֶר , בֹבְר , בֹבֶר , בֹבְר , בֹבִר , בֹבְּר , בֹבְר , בַבְר , בַבְּר , בַבְּ

Ist der vorletzte Buchstab eine Gutturalis, so bleibt P\u00e4thach in der ge\u00f6ffneten Silbe unver\u00e4ndert: לֵלֶר \u00e328e, מּוֹכְחַת , דּעַת \u00e336a, בַּעַל \u00e3540\u00e3.

m. Ist der vorletzte Buchstab ה, so wird Chîreq als Hilfsvokal verwendet. Páthach bleibt ungedehnt: עַרֵּרָ §29a, אֱלֹהַרָּהְּ §22, בּיִב djim (Dualendung).

n. Im apokopierten Impf. v. ל"ה unterbleibt oft die Dehnung von i zu \bar{e} , s. §740 γ , z. B. הָבֶּל für jigl.

2. In der Wortmitte erhält der die Silbe o. schließende Kehllaut oft zur Erleichterung der Aussprache das dem vorhergehenden Vokal entsprechende Chātēph, und zwar ohne daß dieser Vokal gedehnt wird. Beispiele §10a4. כערוֹ, syllabiere na a-rô.

Statt des Chateph wird, wenn Swa folgt, der ent-p. sprechende kurze Vokal geschrieben, s. §5f. בחוַק, pl. יחוקר, syllabiere נעמדה, נעמד מים, מעמדה na am-dah, zweisilbig s. §13c.

IV. Lose geschlossene Silben nennen wir q. solche Silben, die infolge Wegfalls eines vorhanden gewesenen Vokals nicht mehr offen sind. Der lose בגרכפת Schluß gibt sich im Bleiben der Aspirierung von בגרכפת zu erkennen. Das Š·wâ ist nicht lautbar, ist nicht Š·wâ mobile. Beispiele. Nomen: בּנפֵּרהָם kan-φê-hem $\S25a$; מַלְכִים für $mala \chi \hat{i} m$. מַלְכֵים $\S28h$; הַרְבֹּתְיָהָ chor $etaar{o} \Im \acute{a}ji\chi$ §35a; Verbum: בְּלִבּה, pl. בָּתְבּר, pl. בָּעָמָרר, pl. בָּעָמָרר, נאסק, pl. לאסק: $\S65f.k$.

Lose geschlossen sind auch diejenigen Silben, welche r. entstanden sind durch Zusammensetzung der Präfixe 2, 5, 5 mit Wörtern, deren erster Konsonant Š.wâ unter sich hat: לדבר §45e. — Ausnahme: ל vor Inf. Qal

\$55d.

Sehr selten loser Silbenschluß da, wo kein Vokal ausgefallen s. ist, s. §28q. Vgl. auch កាកុង្គា §29a. — Fester Silbenschluß gegen die Regel: בְּרְכֵּת $\$34d\alpha$, הֵרְפּוֹת \$35c; vgl. auch בְּיִבְּת \$78e.

13. Vom Tone.

Der Hauptton liegt im Hebr. gew. auf der letzten 13. Silbe (Milra' מְלְרֵע); auf der vorletzten (Mil $\acute{e}l$ מָלְרֵע) $^{a.}$ fast nur in folgenden Fällen:

- 1. wenn der letzte Vokal ein Hilfsvokal (§11i.k.l.m.);
- 2. vor ה_ locale (§20c): אַשׁרָה nach Assyrien;
- 3. vor dem Suffix זי, z. B. מַלְבֹּנוּ unser König, שַּׁלְּקוֹנוּ misit nos, und vor einigen anderen Suffixen, s, §22. 79h;

- 6. in zahlreichen endungslosen Impf.-formen mit $\$ consecut. ($\S64g.k-n.$);
 - 7. mehrfach in Pausa, s. §14g.h.i;
- 8. oft, um das Zusammenstoßen zweier Tonsilben zu vermeiden: in einem Worte mit offener Paenultima und langer offener oder kurzer geschlossener Ultima, welchem ein einsilbiges oder sonst vorn betontes Wort unmittelbar folgt, wird der Ton gewöhnlich auf die vorletzte Silbe zurückgezogen: קֹאבֶל כֶּׁלֶהָם 1,5; הַרָּא בֶּלֶהָם 1,5; מַבֶּל בָּלֶהָם 19, 27.
- b. Tonrückgang findet also nicht statt: α) auf geschlossene Paenultima oder: β) von langem Vokal in geschlossener Ultima (ausgenommen zuweilen Çērê): אָבָּר Staub bist du 3, 19; ferner: γ) wenn das erste Wort mit schwerem Suffix endet, und δ) um einen Hiatus zu vermeiden: אַבָּא בָּיָר 2, 20, vgl. 9, 19, 17, 5.

Anm. Wenn Çērê in geschlossener Ultima den Hauptton verliert, erhält es entweder Métheg (בֵל צִּרץ Jes 40, 7. 8) oder es wird zu S'gōl verkürzt (vgl. §59f).

c. Niemals ruht der Ton auf der drittletzten Silbe. Jes 40, 18. 50, 8. Job 12, 15 sind scheinbare nach §5f. 12p zu erklärende Ausnahmen (gegen Delitzsch zu Jes 40, 18).

14. Von der Pausa.

I. Am Schlusse der Sätze und größeren Satzteile 14. finden in der Betonung wie in der Vokalisation manche aber Veränderungen statt, welche teils durch allgemeine rhythmische Gründe, teils durch die Sorge für feierlichen Vortrag des heiligen Textes veranlaßt sind. — II. Diese Veränderungen treten regelmäßig ein bei b. Sillûq, Sigoltā, Šalšéleth und Athnâch, oft bei Zāqēph; in den Bb. Psalmen, Hiob, Provv. (§71): stets bei Sillûq, Olé wijōrēd und, in kleineren Versen, bei Athnâch, oft bei Athnâch nach Olé wijōrēd; selten bei anderen Accenten. — III. Die Pausalwirkungen sind nicht bei allen Accenten durchen weg dieselben; Ring, du m., z. B. lautet bei Sillûq, Athnâch und Olé wijōrēd Ring, dagegen bei Zāqēph und einem auf Olé wijōrēd folgenden Athnâch Ring, vgl. 3, 19. \$\psi\$ 2, 7.

Wirkungen der Pausa (Śd—l). 1. Vokaldehnung. d. Páthach wird meist zu Qāmeç: מֵיִם Wasser, שָּׁמֵר; מָיֵם; שָּׁמֶר, זָכֵרְהְּ , זָכַרְהְּ , זָכַרְהְּ , שָּׁמֵרְהִּר , שָּׁמֵרְהִּר ; שָּׁמֵרְהִּר ; שָּׁמֵרְהִּר ; אָּכֶרְהִּ ; אָבֶרְ Knabe, אֶרֶץ; ;מֶבר (weil Grundform arç); אָבֶץ;

זרֵע Same, זַרֵע.

Einsilbige Wörter bleiben meist ungedehnt: בַּ 30,21, בַ 49,27. e. 2. Vokalveränderungen. a) Çērê wird zuweilen Páthach: לֵּלָהְּלֹּי, בַּבָּעָל , לַּקְּטֵּל , לַּבְּעֵל , לַּבְּעֵל , לַבְּעֵל , לַבְּעֵל , לַבְּעֵל , לַבְּעֵל , וֹלִּבְּל , זוֹל לַבְּיל , זוֹל לִּבְּעָל , זוֹל בְּאַר עַבּּעָל עַבְּעָל , וֹשְׁלַבְּעַל עַבְּעָל , וֹשְׁלַבְּעַל עַבְּעָל , אַ נְבִּעָל בְּעָעָר עַבָּעָל עַבְּעָל בְּעָעָר עַבָּעָל עַבְּעָל בְּעָעָר עַבָּעָל עַבְּעָלְת עַבְּעָר עַבְּעָר עַבְּעָל עָבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עָבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עָבְעָל עַבְּעָל עִבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עִבְּעָל עַבְּעָל עַבְּעָל עִבְּעָל עִבְּעָל עַבְּעָבְע עִבְּעָב עִבְּעָב עִבְּעָב עִבְּעָב עַבְּעָב עַבְּעָב עַבְּעָב עִבְּעָב עַבְּעָב עִבּעָב עַבְּעָב עַבְּעב עַבְּעָב עַבְּעַב עַבְּעָב עַבְּעָב עַבְּעב עַבְּעָב עַבְּעבָּע עַבְּעב עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּעב עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבּעב עַבּע עַבּע עַבּע עַבּע עַבְעב עַבּע עַ

g. Tonrückgang. אָרָר ; אָלָכי ; אַהָּה ; אָהָר s. $\S c$; אַרָּר g.

entblößet ψ 137, 7.

4. Tonrückgang mit Vokaldehnung. אָּמָה, הַאָּאָ; λ. קּמָה jetzt, הַאָּאָ.

 Tonrückgang mit Wiederherstellung, bezw. Ver- i. längerung eines zu Š·wâ verflüchtigten Vokals. α) Bes.

15. a.

k. 6. Vor den vollen Impf.-endungen ûn und în Wiederherstellung des verflüchtigten Vokals, doch ohne Ton-

rückgang: הִּרְבָּקֶרוּ, וִלְלִטְוּוּ, .

l. 7. Über das Impf. mit Waw consec. s. §64g.m.

II. Formenlehre (§ 15—80).

A. Pronomen (§ 15-17).

15. Personalpronomen.

I. :	Pronomen separat	um.	II. Suffixum nominis	III. Suffixum verbi
Sg.	וc. אֵנְר ,אֵנֹכְר	ich	٦ _. (ija)	ָּכָּר
	2m. прк ^а	du	ন	न .
	$2f.$ nx^{β}	du	া	7
	3m. דרא	er	নন, ন	নন, ১
	3f. זְהֵרא	sie	Ţ	ក្
Pl.	ור. אַנדונר ⁶	wir.	כה	לר כֿר
	2m. מאָמבּ	ihr	כֶּם	כֶם
	2f. אַמָּד, אַמָּד,	ihr	בָּד	<u>.</u>
	3m. הַם, המה	sie	(po.) מוֹ po.)	(.oo מוֹ) ם po
	3f. הבהל	sie	<u>הי</u> נ	7

Die in §a, Spalte I genannten Formen drücken nur den c. Nominativ aus; zur Bezeichnung der anderen Casus dienen die in den Spalten II und III verzeichneten Formen, welche dem unmittelbar zugehörigen Worte angehängt werden und mit ihm zu einem Ganzen verschmelzen (Pronomina suffixa, gew. kurzweg Suffixa). Die Nominibus angefügten Suffixa bezeichnen den Genetiv (s. §22), die mit Verbis verbundenen den Accusativ (s. §78ff.). Über das Suff. an Partikeln s. §40ff.

Die Zusammengehörigkeit der Suffixa mit dem Pronomen d. separatum ist bes. in 1 pl. augenfällig, vgl. אָבֶּי mit אַבְּילָּי, שִּׁבְּילָּי, Dies Beispiel zeigt zugleich, daß das Pronomen bei seiner Anhängung vorn verstümmelt wurde, vgl. πατήρ μου mit πατήρ ἐμοῦ. || Zum Verständnis der Formen der 2. Person (אַבָּיל, אַבָּי) merke man, daß von Anfang an eine pronominale ה-Wurzel und eine pronominale ב-Wurzel neben einander existiert haben. Vgl. §51c die Verbalendung der 1. sg. perf. הַבּי.

16. Die übrigen Pronomina.

יות auch adverbiell; 1. hier; 2. jetzt, nun; מות משברות nun b. (schon) zweimal.

Das Pron. sep. der 3. Person wird auch als Pron. demonstr. c. gebraucht, um auf eine schon erwähnte (bekannte) Person oder Sache hinzuweisen: הַּלְּכֵּר הַשְּׁבֶּר אֲבֶּרְהָּיִם; prädikativ: הוא הַבְּרָר אֲבֶּר הַבַּרְהָּר das ist das Wort, welches ich (s. V. 25) gesagt habe 41, 28.

- d. Die drei Bezeichnungen des Pronomen relativum: אָשֶׁר, אָשֶׁר (poet.) und שֵׁ (bes. nordisraelitisch und spät) stehen für alle Numeri und Geschlechter. Das sehr häufige אַשֶּׁר dient überhaupt als Nota relationis (vgl. deutsches so). Daher gibt es erstens nachfolgenden Pronominibus und Adverbien relative Bedeutung: בּוֹ in ihm, בֹּי וֹ בִּי in welchem, בַּשָּׁ dort, בַּי wo; zweitens wird es statt mancher Konjunktionen gebraucht (daß, weil, als). Vgl. §87.
- e. Das Pronomen interrogativum מָל wer?, אין was? wird zuweilen auch für das Pron. relat. indefinitum (quisquis, quicunque) verwendet.
- f. α) הְם behält Qameç bei trennenden Accenten, ferner stets vor מ und ה, meist vor ה (wenn dieser Buchstabe nicht Qameç hat). || β) Vor ה, ה, ב, zuweilen auch am Anfange des Satzes wird הַם punktiert (vgl. §11f2): הָּהְ בָּשִׂירָם ע. הָשִׁירָם 20, 9. || γ) Sonst schreibt man meist הַם, dem Dages (außer in Gutturalen) und gewöhnlich auch Maqqeph folgt: הַהְּהַבְּע, הַבְּהַבְּע, אַבְּהַרְבָּב, אַבְּהַבְּע, 31, 36 הַבְּהַבְּע, בּהַהַבְּעָב, בּהַ הַבְּשָׁצִר בַּה הַשָּׁצִר בַה הַשָּׁצִר בַּה בַּשְׁצִר בַּה הַשָּׁצִר בַּה הַשָּׁצִר בַּה בַּשְׁצִר בַּה בַּעָּב בַּה בַּשְׁצִר בַּה בַּשְׁצִר בַּה בַּעָּב בּיבּר בּיּבּיב בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיבּי בּיב בּיב
- g. Accusativ und Dativ des fehlenden Pronomen reflexivum werden gew. durch Niph'al oder Hithpa'el ersetzt (§49c.f.); der Dativ auch durch לָּהֶב B. בְּּהֶּב (Luther: ihnen), לָּהָ 4, 19. Vgl. auch (mit sich) 22, 3.

17. Der Artikel.

17. A. Der Artikel ist im Hebr. (wie z. B. auch im a. Griech.) ursprünglich ein pron. demonstr., vgl. הַּלְּים diesen Tag, heute 4, 14, הַלֶּיְלָה diese Nacht 19, 34, הַלֶּיִם מָנָה מָנָה מָנָה מָנָה (§e) morgen um diese Zeit.

Anm. Die Pronominalkraft zeigt sich auch noch in der Verbindung mit dem Verbum finitum: אָבָׁהַ 18, 21. 46, 27 (§76h), בָּנוֹ

sein Sohn, der ihm geboren war 21, 3. Vgl. auch הַשִּׁילָם der Schenkel und was daran hing 1 Sam 9, 24.

Er lautet, wie die eben angeführten Beispiele zei- b. gen, gew. ה mit folg. Dageš forte. Weggelassen wird das D. (s. §6f) stets, wenn ein mit ה beginnendes Part., meist wenn ה folgt: הַּמְרָבְּלִים.

Wenn ein Kehllaut (§10a1) folgt, lautet der Artikel c. a) — gew. vor ח und a, z. a. a: בְּהַרֶּכֶל, הַהְּרֶּלֶּה, הַּהָּכֶל, הַהְּרָּאָה, a, הַהְּכֶּלָה, הַהְּרָּאָה, a, יַהְּהָּרֶּשָּׁה, הַלְּבָּה, a, יַהְּרָּבֶּה, הַלָּבָּה, הַלָּבָּה, הָעֶבָּר, הָעָם ; הָרָעָב, הָאָוּר , הַעָּבָרים , הָעָבָר, הָעָם ; הָרָרִם , הָבָרִים , הַתְּרִים , הַתְּרִים , הַתְּרָים , הַחָבָּים , הַחָבָים , הַחָבָּים , הָחָבָּר, הָאָרָ, הַאָּרָן , הַבָּבָר, הַבָּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבר, הַבּבר, הַבְּבר, הַבּבר, הַבר, הַבּבר, הַבר, הַבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבּבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבר, הַבּבר, הַבר, הַבר

אֶּכֶץ (Erde, Land) lautet mit Artikel אֶּכֶץ פָּל (Erde, Land) אָרוֹן d. (Lade): הָעָם, הָּבֶּר ($\S c \gamma$), הַבָּר הָהָר, הָהָר, הָהָר, עָם, עַפּר, הָבָּר, עָם. Vgl.

החג :(Fest): החג.

Nach den Präfixen לְּ , כְּ , כְּ (§45) wird das ה des e. Artikels samt dem vorhergehenden Śwâ elidiert: הַמִּיִם das Wasser, לַמִּיִם im W., לַמִּיִם dem W., מַמִּים wie das W., מַמִּים das Licht, לְאוֹר dem L.; הַהְשֶׁהְ die Finsternis, der F.; הַעָשֶׁן der Rauch, לַתְּשֶׁן wie der R. — Ausnahmen: הַעָשֶׁן (8) z. B. 39, 11, בַּהְיִּוֹם ψ 36, 6.

B. Gebrauch des Artikels. — Der Artikel steht f. im Hebr. abweichend vom Deutschen: 1. bei allgemein bekannten Stoff- oder Gattungsbegriffen: Abram war sehr reich בַּמְלֶה בַּלֶּטֶה בַּלֶּטֶה מוֹנְ בַּלְּטֶה בַּלְּטֶה בַּלֶּטֶה מוֹנְ בַּלְּטָה מוֹנְ בַּלְּטָה מוֹנְ בַּלְּטָה שׁם אוֹנ Pech 6, 14. | 2. Bei vielen Abstractis, bes. bei physischen u. moralischen Übeln: schlugen sie בַּלְּבָרָרִם mit Blindheit 19, 11. | 3. mehrfach bei Eigennamen, wenn die Erinnerung an

die Appellativbedeutung noch erhalten: הַּבְּבֶּה, הַבְּבָּה, הַבְּבָּהוֹ, בּבְּבָּהוֹ, הַבְּבָּהוֹ, בּבְּבַּוֹן 4. in der Anrede: הַבְּבָּרוֹן o König! # ō. bei Vergleichungen, wenn das tertium comparationis als Eigenschaft der Gattung, zu welcher das zur Vergleichung Herbeigezogene gehört, gedacht ist: er taumelt בַּשִּׁבּוֹר [weil alle Trunkenen taumeln] wie ein Tr.; Jes 1, 18: wenn eure Sünden rot sind בַּשָּׁבִּר wie Scharlach, בַּשִּבְּרָב wie Schnee sollen sie weiß werden; wenn sie rot sind בַּשִּׁבֹּלְ wie Karmesin, שִּׁבְּבָּבְּרָּב wie Wolle sollen sie werden. Er wird aber nicht gesetzt, wenn das tert. comp. nur von einem Teile der Gattung ausgesagt wird.

- g. Der Artikel steht nicht: 1. vor Substantiven, die durch folgenden Genetiv oder Suffixum bestimmt sind: 'הַבְּרָ das Wort Jahwes, בְּבָרָ סׁ λόγος μου. | 2. sehr oft in der Poesie: ψ 2, 2 אֶרֶץ; nach בְּ, בְּ, בְ aber gew. wie in Prosa: שָׁבִים ψ 1, 5, בַּשִּׁמֵיִם ψ 2, 4. | 3. bei שֵּלִיוֹן, שֵׁבִיל , שֲׁבֹיל , הַבּל , שְׁבֹּל , הַבּוֹם (als Bezeichnung Gottes).
- h. Wenn das Substantiv durch den Artikel oder sonst näher bestimmt ist, hat auch das Attribut den Artikel: הְשִׁיִם הַשֹּבוֹת הַבְּאֹת הָאֵלֶה die große Stadt; הְאָלֶה הַהָּה מַבְּרֹלָה בּלַרְלָה הַהוּא dieser Mann, בּלַרְלָה הַהוּא in jener Nacht 19, 35; הְהַוְקָה יְבוֹ הַהַוּקָה seine starke Hand.
- i. 1. Beim Pronom. demonstr. kann der Artikel auch weggelassen werden: בַּבְּרֶבֶה הוּא 19, 33 etc. (wohl zugleich aus euphonischem Grunde); בְּבֶּרֶבְּה וֹאָת 24, 8. ∥ 2. Zuweilen steht der Artikel nur beim Adj.: בְּבֶּרֶבְ הַּבְּרֶבְ הַשְּׁבְּרֶב לִים הַשֹּׁבִר die sieben fetten Kühe 41, 26; so mehrfach bei Ordnungszahlen: רוֹם הַשִּׁשִׁר 1, 31.

c.

B. Das Nomen (§ 18-39).

18. Genus.

Die hebr. Sprache hat für das Neutrum keine be-18. sonderen Formen; sie setzt, wo andere Sprachen das a. Neutrum brauchen, meist fem. pl. אין 42, 30, nicht selten auch masc. pl. oder fem. sg., z. B. אין dieses 42, 18, בה אַרַע daran werde ich erkennen 24, 14.

Das Masc., als das vorzüglichere Geschlecht, steht nicht selten b. für das Fem., namentlich im Pron. suffixum: סָּקְּמִיּלּם sie verstopften sie (die Brunnen בְּבְּרֵלָּה f.) 26, 15; פער עם euer Vater (Lea u. Rachel sind angeredet) 31, 9, בַּרָהֶם 32, 16, vgl. 41, 23.

Der männl. Sing. hat keine Endung.

19. Numerus.

Außer dem Sing. und dem Plur. gibt es im Hebr. 19. auch den Dualis, der indes fast nur von paarweise Vor- a.

kommendem gebildet wird. Die Dualendung lautet בים djim: רְגָלֵים Füße, אַלְפֵּיִם 2000.

Von Verben und Adjektiven werden Dualformen nicht gebildet.

- b. Die männliche Pluralendung heißt בי—, auch defektiv בי—, die weibliche הוֹ, auch defektiv הֵי Zeuge, עֵדִים, die weibliche הוֹ, auch defektiv הֵי בַּפּרָם, בַּרִים, בְּרִים (spr. gōjîm); בְּרִים פָּרַרִים, בַּרִים עַדִּיקים עַדִּיקים, Hütte, סָכּת מַכּוֹת סָכּוֹת, בַּיִּיקִים עַדִּיִּיקִם בּרַרִים.
- c. Viele Wörter mit weibl. Singularendung haben im pl. ב-ב. א. ב. שִּיִּים Jahr, שִׁיִּים; umgekehrt: אָב Vater, הַלְמֹוֹם; אָבוֹת, הַלֹמוֹם,
- d. Der Plural bezeichnet im Hebr. nicht nur eine numerische Mehrheit, sondern steht auch zur Bezeichnung 1. räumlicher Ausdehnung: בְּבִּרִם Meeresfläche, (בִּיבִּי s. §38); 2. abstrakter Begriffe: בְּבִּרִּים Jugendzeit, בַּבְּרִרם Blindheit; 3. merke den "innerlich multiplicierenden" Plural, z. B. בְּבִּרִים Herr, בַּבְּבִּירִם Unser Herr ("unsre Herrschaft") 1 Sam 25, 14. ψ 8, 2, aber "mein Herr" stets בֵּבִּירִ בַּעָּבִינִם Unterschiede von בִּבִּירָם.

20. Kasus.

- 20. Das Hebr. hatte ursprünglich wie das Alt-Arabische a. drei Flexionsendungen: Nom.: u, Gen. i, Acc.: a.
- b. Ist der Gen. bestimmt (d. h. ist er ein Eigenname oder hat er den Artikel oder ist er mit einem Suffix verbunden), so gilt im Hebr. wie im Arab. das regierende Wort auch als bestimmt. Soll das erste Nomen unbestimmt bleiben, so wird der Gen. mit שְׁבֶּר לְּשֵׁר הַשַּבְּחִרם ein Knecht des Obersten der Leibwache 41, 12, בְּיִבֶּר לְּעֵוֹר בְּיִבֶּר לִּעֵוֹר בְּיִבֶּר לִּעֵוֹר בְּיִבְּרָם ein Psalm Davids (Lamed auctoris).
- c. Im Alten Test. sind diese Endungen nur noch in ¬¬ locale und als bedeutungslose Anhangssilben (zumeist als Archaismen und in der Poesie) erhalten:
 a) ā^h, ¬¬ der Richtung [vgl. lat. domum, rus], fast stets unbetont: מְצֵלֵיְהָה מְצֵלֵיְהָה nach Äg.; הַבְּיְהָה בָּיָתָה מָבֶיְרָה nach dem H.; מִצְלֵיִה מְבֵּיְהָה הַבְּיַתְה nach dem L. K. (ים Dageš

 $\S 6e eta$), הַהָּרָה ($\S 11/2$), הַּרָה (הַבּּנְבָּה הָהַרָּה ($\S 14$, $10 (\S 11/2)$ הָּהָרָה ($\S 14$, $10 (\S 11/2)$ הַּרָּה ($\S 14$). $10 (\S 11/2)$ הַרְּרָה ($\S 14$) $10 (\S 11/2)$ הַּרָרָה ($\S 14$, $\S 14$) בּנִר בְּעֹר ($\S 14$, $\S 14$) בּנָר בְעֹר ($\S 14$, $\S 14$) בּנָר ($\S 14$, $\S 14$) בּנָר ($\S 14$

Daher sind in vielen Fällen Gen. und Acc. dem d. Nom. ganz gleich. Beispiele. מ) Gen.: שָׁלָ Elfenbein, פֿפּא שֵׁן Elfenbein, פֿפּא שֵׁן פֿר Thron von E., בְּפָא דָרָר der Thron (§b) Davids; לפָא דְרָר Töpfer, בְּלֵי רֹצֵּר Gefäß eines T.; מְצָא עֵּיֶר der Knabe, פֹלְי רֹצֵּר die Stimme des Knaben. אַלְי בִּיר בְּעַר בְּעַר הַנְּעַר er fand e. Hilfe, בְּלְּהָה einen Mann hab' ich erschlagen; בָּלְבִּר בַּלְבִר gehört hast du die Stimme meines Flehens.

Doch hat die hebr. Sprache Mittel, um den Gen. e. und den Acc. wenigstens oft vom Nom. zu unterscheiden: a) Das den Gen. regierende Wort steht im Status constructus s. §21; der Gen. kann nie (wie im Deutschen "Davids Thron") vorangestellt werden. β) Der bestimmte Acc. wird oft, bes. in Prosa, durch vorgesetztes oder (seltener) אַר בּליאָנִים וְאֵח הָאָרֶץ wind sie gebar אֵר־כָּל־אָּיִבֶּי וְאֵח הָאָרֶץ Kain; geschlagen hast du אֵר־כָּל־אִיבִר מוֹנ meine Feinde.

Gebrauch des Accusativs. 1. Zur Bezeichnung f. des Objekts s. §83. || 2. Acc. loci: α) auf die Frage: wohin? bes. nach Verben der Bewegung s. §83c; β) zuw.

auf die Frage: wo? בַּרָת הַבֹּרָת מוֹ an der Thür 43, 19; bes. bei Verben des Seins, Weilens s. §83d; gew. ב. \$\beta\$. Acc. temporis, a) auf die Frage: wann? לֵּיְלָה nachts, המוֹ am Morgen, בַּלְּרָבֶּר הַלָּיְבָּר מוֹ atle Tage deines Lebens 3, 14; שַׁבְּרֵב מִינְרָּבְּר תַּיֶּרְה שִׁבְּר מִינְרָּבְּר תַּיֶּרְה שִׁבְּר מִינְרָּבְּר תַּיֶּרְה שִׁבְּר מִינְרָּבְּר תַּיִּרְה שִׁבְּר שִׁבְּר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְה שִׁבְּר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְה שִׁבְּר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְה שִׁבְּר מִינְרְּבְּר תַּיִּר הַּיְּבְר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְה שִׁבְּר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְה שִׁבְּר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְרְבְּר תַּיֶּרְה שִׁבְּר מִינְרְּבְּר תַּיִּרְר שִׁבְּר מִינְר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר מִינְר תַּבְּר תַּבְּר מִינְר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר מִינְר מִינְר מִינְר מִינְר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַּבְּר תַבְּר תַּבְּר תַבְּר תַבְּר תַבְּר תַּבְּר תַבְּר תַבְּי מִבְּי תַבְּי תַבְּר תַבְּר תַבְּר תַבְּי תְבְּי תַבְּי תְבְּי תַבְּי תְבְּי תַבְּי תַבְּי תְבְּי תַבְּי תְבְּי תְבְּי תַבְּי תְבְּי תְבְי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּיְי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּיּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּי תְבְּיְתְ תְבְּיְי תְבְּי תְבְּיּי תְבְּיְיְיְיְיּי תְּבְּי תְבְּיּ תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיְיּי תְבְּיּי תְבְיּי תְבְּיּי תְבְּיּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּי תְבְּיּיְיְיּיּי תְבְּיּי

g. Zum Ersatz des Dativs dient , s. §45.

21. Status constructus.

- 21. A. In Verbindungen wie "die Stimme des Knaben", a. "Gefäß eines Töpfers" hat das zweite Subst., der Gen., als dasjenige, dem etwas zugeeignet wird, den Hauptton. Das erste Wort wird schneller, mit minderem Tone, gesprochen. Daraus erklärt es sich, daß im Hebr. das erste Subst., wenn thunlich, verkürzt wird, bes. hinsichtlich seines Vokalbestandes.
 - b. Die Lautregeln §11c werden hierbei so angewendet, als ob das erste Wort unbetont, das zweite aber einsilbig (vorn betont) wäre. נָנִיך צֹר Fürst, לָנִיך der F. von Tyrus. Vgl. §25a.
 - c. Das erste Glied einer solchen Verbindung, überhaupt jedes eng an das folgende Wort angelehnte Nomen (das nomen regens) steht im status constructus (Verbindungsform). Status absolutus (Hauptform) ist die Bezeichnung der an kein folgendes Wort angelehnten unverkürzten Form des Nomens.
 - d. Infolge der engen Anlehnung des ersten Wortes an

den gen. hat sich im st. c. des f. sg. die alte Endung d9 (§18cγ) erhalten: מִצְנָה ה' מִצְנָה das Gebot Jahwes.

Der st. c. des m. pl. lautet בּבּוֹרֵי מוֹאָב, גָּבּוֹר בּיֹרָבִי מִּלְּבָּר מִּלְּבָּר מִּלְּבָּר מִלְּבָּר מִלְּבָּר מִלְּבְּר מוֹאָב die Sterne des Himmels. Ebenso lautet der st. c. der Dualendung: die Augen Jahwes; רְּבְלֵי הָאִישׁ die Füße des Mannes. Im fem. pl. ist die Endung des st. c. der des st. abs. gleich: מְצִיִּר הִי מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִּבְּיִר מִבְּיִר מִבְּיִר מִּבְּיִר מִבְּיִר מִּבְּיִר מִבְּיִר מִּבְּיִר מִבְּיִר מִּבְּיִר מִבְּיִר מִיִּבְיִּם מִּבְּיִר מִיִּבְיִר מִיִּבְיִם מִּבְּיִר מִבְּיִר מִיִּבְיִר מִיִּבְיִם מִּבְּיִר מִיִּבְיִם מִּבְּיִר מִּבְּיִר מִיִּבְים מִבְּיִר מִבְּיִר מִיִּבְים מִבְּיִר מִיִּבְים מִבְּים מִבְּיִר מִבְּיִר מִיִּבְים מִבְּיִר מִיִּבְים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּים מִבְּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּים מִּבְּים מִּים מִּבְים מִּים מִּבְּים מִּים מִּבְּים מִּבְּבִּים מִּבְּים מְּבְּבְּבִּים מִּבְּבִּים מִּבְּבְּים מִּבְּבּים מְּבְּבְבּים מִּבְּבְּים מִּבְּבְּים מְּבְּבִּים מְּבְּבּים מ

B. Gebrauch des Status constructus. Der f. st. c. dient gew. zur Bezeichnung des Genetivs, und zwar nicht nur des Genetivus subjectivus, sondern auch des Gen. objectivus; 'מוֹ מוֹ לְּבְּׁיִּרִם die Furcht vor Jahwe, לבּה מִּרְבָּּׁה מִירְבָּּׁ עֵץְ הַחִיִּים der Weg zum Baume des Lebens 3, 24. Vgl. ferner: בְּבָּה מִרְבָּּה מִרְבָּּה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה וּ בְּבָּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּׁה מִרְבָּּׁה מִרְבָּּיִּי מְבָּר מִרְבָּּי מִרְבָּי מִרְבָּי מִרְבָּי מְבָּר מִרְבִּי מְבָּר מִרְבָּי מִרְבִּי מְבָּר מִרְבְּי מְבָּר מִרְבִּי מְבַּר מִרְבִּי מְבָּר מִרְבְּי מְבָּר מִרְבְּי מִרְבְּי מְבִּר מְבִּר מִרְבִּי מִרְבְּי מִרְבִּי מְבִּר מִרְבִּי מְבִּר מְבִי מִרְבִּי מְבִּר מִרְבִּי מִרְבִּי מְבִּר מִרְבִּי מְבִּר מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְי מִרְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִרְבְּי מִרְבּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִרְבְּי מִיּבְי מְבְּי מִבְּי מִבְי מִרְבְּי מִבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִּבְּי מְבְּי מְבְּי מְבְּי מִבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מִבְּי מְבְּי מְבְּיּים מְּבְּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְּבְּיּים מְבְּיִים מְּבְּיּים מְּבְּים מְבְּיִים מְבְּיִים מְבְּיִים מְּבְּים מְּבְּים מְבְּיִים מְבְּיּים מְבְּיּים מְבְּיִים מְּבְּים מְּבְּיִים

2. vor Relativsätzen, §87h.m.

h.

22. Nomen mit unveränderlichen Vokalen.

Paradigma s. S. 35.

22. a.

Über die Suffixa nominis vgl. § 15.

Diese Suffixa bezeichnen den Gen. und werden an den st. c. b. H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl. gehängt ($\S21f$). Formen wie מָּלְבֵּרנּה $\S24a$, מְלָבֵּרנּה $\S28h$ sind nur scheinbar Ausnahmen.

- c. Man unterscheidet leichte und schwere Suffixa. Die schweren sind: בַּל, בָּב, בֶּב, בַּל, בַּל.
- d. Zwischen dem singularischen Nomen, welches konsonantisch auslautet, und den Suffixen, soweit sie konsonantisch anlauten, findet sich gew. ein sogenannter "Bindevokal"*. Er lautet:
 - $ar{e}$ bei $\mathit{suff.}$ 2. $\mathit{f.}$ $\mathit{sg.}$: צֶּרֶל, 1. $\mathit{pl.}$ עָרֵל,
 - a bei suff. 3. Pers.: יְבֶּרֶן (i aus $ah\hat{u}$), בֶּרֶם (בֶּרֶם , בֶּרֶם , בֶּרֶם , בֵּרֶם , בֵּרֶם , בֵּרֶם , בֵּרֶם , בֵּרֶם , בֵּרֶם , בַּרָם , בּרָם , בּרָם , בּרָם , בּרָם , בַּרָם , בַרְם , בַּרָם , בַּרְם , בַרְם , בַּרְם , בּבְּם , בּבְּם , בַּבְּם , בּבְּם , בַּבְּם , בּבְּם , בּבְּם , בְּבָּם , בְּבָּם , בּבְּם , בּבְם , בּבְּם , בּבְּבָּם , בּבְּבָם , בּבְּם , בּבְּבָם , בּבְּבָּם , בּבְּבָּב בְּבָּב בְּבָּב , בּבְּבָּב בְבָּב בְּבָּב בְבָּב בְּבָּב בְּבָּב בְּבָּב בְּבָּב בְבָּבְּבָּב בְּבָּב בְּבָּב בְבָּב ב

S wa mob. bei suff. 2. m. sg.: בָּדְּדָ, daher מִצְנָתְּךְ mit Qameç.

Ganz weggefallen ist der B. vor den schweren Suffixen בָּה, זְבֶּ, wenn ihnen eine einfach geschlossene Silbe mit kurzem Vokal vorhergeht: מְּבְּבֶּה, הָצְּבַּהְבֶּל, Aber בֵּבְּבֶּם mit Š'wa mobile (weil der Stammvokal unverkürzbar); ebenso בַּבְּבֶּבֶם (weil doppelt geschlossene Silbe vorher).

Anm. בּ וֹח בֶּבֶּ, לֶבֶּם bleibt auch nach Š·wa quiescens (gegen §6a) aspiriert: נְחַלֵּהְבֶּם (vgl. Papachen neben machen).

- e. Ohne "Bindevokal" werden die Suffixa an vokalisch auslautende Formen gehängt, daher stets an den st. c. des m. pl.; vgl. ferner בָּה, הַבָּ, הַבָּ, אָב §38, sowie teilweise die Nomina von ה"ל-Stämmen, §30c. 31. Ausnahme: אַרְהַהְּלּ §43f.
- f. Bei der Anhängung von suff. an männliche Plurale liegt die alte Form aj (§10fa) des st. c. zu grunde (צֶּדֶרֶד, יֶבֶרֶד, יֶבֶרֶד, יָבֶרֶד, יָבֶרֶד, יָבֶרֶד, יָבֶרֶד, יָבֶרֶד, יָבֶרֶד, יָבֶרֶד, יָבֶרֶד, etc.).
- g. Bei der Anhängung von suff. an Plurale auf ni findet fast ausnahmslos doppelte Pluralbildung statt, nämlich außer der weiblichen noch eine männliche: miçwōθaj+î statt miçwōθ+î, αὶ ἐντολαί μου. Nur die suff. 3. pl. (ロー, ,)—) werden ebenso häufig, bes. in älteren Schriften, an die einfache Pluralendung ni gehängt.

^{*} In Wirklichkeit ist der "Bindevokal" der Rest eines früheren vokalischen Auslauts: a ist die alte Accusativendung (§21e); \bar{e} ist aus der alten Nominativendung u abgestumpft. Zu dem Übergange von u in e vgl. §79e sowie §43f.

Es heißt stets שְׁמִיׁתְּ, וְשְׁמִיֹתְ, הְּוֹרוֹחָם; meist אֲבוֹתְם patres eorum (suos), erst später אָבוֹתְיהֶם.

Besondere Pausalform haben nur: 1, sg. u. 2. f. sg. am pl. u. h. du.: יַבּרְבֶּרְ , בֵּרְבֶּרְ ; sowie 2. m. sg. am sg. ($\S d$): קּוֹבְּלָּךְ, קּוֹבְּלָּךְ,

Singularis.

Gebot מצרה לד Zeuge עד שׁקר ein lügnerischer Z.* מצרת ה' das G. Jahwes 1. sg. mein G. עדר 1. sg. mein Z. מצרתה 2. m. sg. dein G. עדה 2. m. sg. dein Z. מצותה 2. f. g. dein G. ערה 2. f. sg. dein Z. מציתוֹ 3. m. sg. sein G. לדו 3. m. sg. sein Z. ערה 3. f. sg. ihr Z. (eius) מצוחה 3. f. sg. ihr G. (eius) לעורתנו 1. pl. unser G. ערכר 1. pl. unser Z. עדכם 2. m. pl. euer Z. מצרתכם 2. m. pl. euer G. עדכן 2. f. pl. euer Z. מצרתכן 2. f. pl. euer G. עדם 3.m.pl.ihr Z.(eorum) מצותם 3. m. pl. ihr G. לבירהן 3. f. pl. ihr G. עדן 3. f.pl.ihr Z.(earum)

Pluralis.

עדים Zeugen Gebote מצות לבר שׁקר lügnerische Z. 'ה מציח die G. Jahwes לדר 1. sg. meine Z. מציתי 1. sg. meine G. עליה 2. m. sg. deine Z. מצותיך 2. m. sg. deine G. עדיה 2. f. sg. deine Z. מצותיה 2. f. sg. deine G. עדיר 3. m. sg. seine Z. מצותיר 3. m. sg. seine G. 3.f.sg.ihre Z.(eius) 3. f. sg. ihre G. עדינר 1. pl. unsre Z. מצותינו 1. pl. unsre G. עדיכם 2. m. pl. eure Z. מצותיכם 2. m. pl. eure G. מצותיכן 2. f. pl. eure G. לביכן 2. f. pl. eure Z. לביהם 3. m. pl. ihre Z. מצותם 3. m. pl. ihre G. עביהן 3. f. pl. ihre Z. מצותן 3. f. pl. ihre G.

^{*} Wörtlich testis mendacii, d. i. testis mendax.

∂) 1. pl. אַבְּי, so stets בְּבֶּבְ 42, 11 u. s., vgl. לָלוּ \$45b. — ||
 ε) 3. m. pl. poet.: מְּבְבְּבְּׁר ihr Fett, פְּרָבְּׁר ihre Frucht, פִּרְבּׁר ihr Mund.
 Vgl. אַבְּבְּבְּׁר \$79c. — || ⟨) 3. f. pl. בְּבְּבָּׁר ihr Inneres 41, 21, בְּבְּבְּבָּׁר (Inf. Pi.) 30, 41. בְּבָבְּלָרוֹ es alles (wörtl. summa earum, fem.=ntr. §18a) 42, 36. בְּבַבְּּבָּר 21, 29. בְּבַבְּּהָר 21, 28.

k. Seltene Formen am Plural: α) 3. m. pl. אָבֹהֵרִמּ, זְבֶּבֹהָרְמִי לְּטָרְוֹתֵרמוּ, עָבֹהֵרמוּ, מוֹ 3. m. pl. אָבָּהָרְ קּבְּרָבְּרָ לְּטָרְנַתְּמוּ לְּטָרְוֹתֵרמוּ, deine Worte f. דְּבָרֶרְּ, mehrfach von דְּבָרֶךְ dein W., Pausalform zu קּבָרֶךְ, nicht zu unterscheiden. בְּבֶרְךְּ 1, 21, בְּבֶרְרָ 4, 4.

23. Masculina mit veränderl. Vokal in vorletzter Silbe.

- 23. Vgl. Lautregel §11c1. לְשִׂיאָ הָאָרֶץ לְשִׂיאָ der Fürst $^{a\cdot}$ des Landes, בְשִׂיאָים, בְשִׂיאָים, בְשִׂיאָים.
- b. Bei schließendem Kehllaut: α) Pathach furtivum: קיִשִּיהַ, 'הַ הְשִּׁיהַ, doch בְּנָבִיא : κ β) vor בְּנְבִיאֲכֶם : Chaṭeph-Pathach statt Ś·wa: יְבִראֲכֶם, doch לָבְריְאֲכֶם,
- c. Beginnt das Wort mit einem Kehllaut: אֶלְנִי, אָלֹנְי, יְעָלֹן, רָעָבוֹן, רַעָבוֹן, רַעָבוֹן, אָן הָאָמֹרִי, pl. אָלְנָת, רָעָבוֹן, c. דְעָבוֹן.
- d. In Nominibus der Form פָּקְדוֹן fällt mit meist auch das Dageš: זְכְרוֹנֵךְ, זְכְרוֹנֵךָ; aber יִצְבוֹנֵךָ, יִנְצְבוֹנֵךָ,

24. Masculina mit veränderlichem Vokal in letzter Silbe.

24. I. Qameç bleibt in offener Silbe vor dem Tone (auch a. vor אָּ \$22d), wird in unbetonter geschlossener Silbe (st. c. sg. u. vor בָּל, כֶּל) zu Pathach und fällt, wenn der Ton um zwei Stellen weiter rückt, (st. c. pl. u. vor

יכם, יכן, יכם, חיכן, nach §11c1 ganz fort. אָמְקְדָשׁׁ ה', מִקְדָשׁׁים, מִקְדָשׁׁים, מִקְדָשׁׁים, מִקְדָשׁׁ ה', מִקְדָשׁׁ מּ, מִקְדָשׁׁ מִּ, מִקְדָשׁׁים, מספרכם.

Mit einem Kehllaut: מּוֹרָא ; מֵלְאָכִי דָיִד , מֵלְאָכִים, מֵלְאָד, לַ, מּוֹרָא , מּוֹרָא , מּוֹרָא , מֹיֹרָא , מֹיִלְאָרָים , מּוֹרָא , מּוֹרָא , מּוֹרָא , מּיֹרָא , מּיֹרָא , מּיֹרָא , מִיֹּרְאָרָים , מִיֹּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מִיּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מִיּרְאָרָים , מִיּרְאָרָים , מִיִּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מִיּרְאָרָים , מּיִּרְאָרָים , מִיּרְאָרָים , מִיּרְאָרָם , מּיִּרְאָרָם , מִיּרְאָרָם , מִיּרְאָרָם , מּיִרְאָרָם , מּיִּרְאָרָם , מּיִרְאָרְים , מִיּרְאָרָם , מּיִּרְאָרָם , מִיּרְאָרָם , מִיּרְאָרָם , מִיּרְאָרָם , מִיּרְאָרְם , מִיִּרְבְּעָּרְיִים , מִיּרְאָרְם , מִיִּיְרְאָרְם , מִיִּיְיְם , מִיִּיְיְם , מִיּיִים , מִיּיִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִּיִים , מִייִים , מִייִים , מִייִּים , מִייִים , מִיים , מִייִים , מִייים , מִייִים , מִייים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִּייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִייִים , מִּייִים , מִייִים , מִייִים , מִייים , מִייִּים , מִייִים , מִייִים , מִּי

מוראכם.

Einsilbig. יָד, הָאָדָם, יָבַד, יָבָל, du. יָדָי, c. יָדָי, c. יְבֵיהֶם, יְבִי עֲשָׂוֹ , בְּם הָרָשָׁע , בְּם וְיִבִיהֶם, יְבִי עֲשָׂוֹ (§11f1), המיהם, המים.

II. Cere. a) Cere bleibt im st. c. sg. unverändert: d. יצר הארץ. Vor Maggeph tritt Verkürzung zu Sigöl ein: fast ausnahmslos in בן הרך (§38), z. B. בן הרך der Sohn Harans, zuweilen in שׁמֵר z. B. שַׁם שֹמֶר – β) Çere wird nach §11c1 auch in der offnen Silbe vor dem Tone verflüchtigt: בָּסָאוֹ, אִיבִים, אִיבִים (§6/3). Vor הָּ, כך, כב Verkürzung zu ĕ oder auch zu ursprünglichem i: יצרי, יצר, איבן; אינבן, אובן Hierher gehören alle Partt. mit ē in der letzten Silbe und nicht wenige Adjectiva wie אלם stumm, הרשים taub, ענר blind, pl. אלמים, עררם (§6f3).

Mit einem Kehllaut: מוֹעָד ; בֹרַאַכֶם ; בַּאַלָּה , נֹאַל , נֹאַל , פֿ. מועדים, במועדיכם, במועדים. — Pathach in הַבָּה, st. c. von מִזבּח, u. מֵעשֵׂר), st. c. von מֵעשֵׂר, vielleicht aus der Vorliebe der Schlußkonsonanten für a zu erklären; doch vgl. מְסְפֵּד Wehklage, c. מְסְפֵּד, u. § 11g.

Einsilbig. בן s. §38. — שמר, שמר, שמר, שמר, שמרה, שמר עַצָּר עֹלָה ,עַצָּרם ,עַצָּך ,עַץ הַחַיִּים ,עַץ — שִׁמוֹת הַגְּבּוֹרִים

25. Masculina mit zwei veränderl. Vokalen.

Lautregel § 11c2. — I. Vokale \bar{a} und \bar{a} . כנפו ,כנפו ,כנפו ,25. כָּנֶתְ הַכְּרוּב, du. כִּנְפֵּיר ,כִּנְפֵּים; aber, da der Ton zwei Stel- a.

len weiter rückt, בֶּוְפֵּר חוֹת und זָנָב *. Ebenso זָנָב Schwanz, זְנָבוֹת , c. זְנְבוֹת Loser Silbenschluß (§12q), daher und aspiriert.

Anm.* איי wird nach § 21b als Tonsilbe gerechnet; verliert den Vokal nach §11c2; der Vokal von שונה, weil nun in geschlossener unbetonter Silbe stehend, kurz sein. Vgl. auch בּרְבֹּהּ

b. In der dritten Silbe vor dem Tone wird ă in i verdünnt (§11f1), außer wenn einer der beiden ersten Konsonanten ein Kehllaut ist (s. noch §a): דְּבָרֵים, דְּבָרֵים, דְּבָרֵים, בְּרָרֵים, בְּרָרֵים בֹּלֵב, הֹי, דְּבְרֵיים (§10a3), בַּהְרִי כִּוּשׁ , יָהְרִים, לָהָר; הַרְכָמִי פַּרְעֹה , הַבְּרֵיים, weibl. מַהַרִי כוּשׁ , בְּהַרִים, בָּבָרִ הֹי , בְּהַרוֹת בָּבֶל, בִּרָרוֹת בַּבָל.

. II. Vokale \bar{e} und \bar{a} . לֶבֶבֶּר לָבַב פַּרְעֹה לָבָב Gifttrauben (Dageš s. §6eβ).

d. III. Vokale ā und ē, 1. Substantiva. Çere wird im st. c. des Sing. zu Pathach (§11g), bleibt aber in offner Silbe vor dem Tone (anders אַב etc. §24d): זְקוֹ בֵּיהוֹ , זְקוֹנִים , פֹן הַבְּיהוֹ , זְקוֹנִים , זְקוֹנִים , זְקוֹנִים , מַצְר הַבְּיהוֹם . Mit Kehllaut: חַצְר הַבְּהַנִים , הַצֵּר הַבְּיהִים , הַצֵּר הַבּיהַנִים . בית , הַצֵּר הַבְּיהִים . בית , הַצֵּר הַבְּיהִים . Beispiele mit הַבָּיהִים , am sg. finden sich nicht.

f. 2. Verbaladjectiva (s. §58b). a) pl. st. c. meist nach \$d בָּל groß, הָבֶּל בָּשֶׁר, וְּבְּלֵי fett, דְּשְׁנֵי שָּׁרָ ψ 22, 30; חָנֵף לָּבְּרֵי לָשׁוֹן ; רְרָאֵי ה', עִּבְּלֵי tief, עָבְּלֵי , עִּבְּלֵי בָּבְּר לָשׁוֹן ; רְרָאֵי ה', שִּׁלְנֵי עוֹלָם ; קּצְבֵי יִד , kurz, שַׁלְנֵי עוֹלָם . Von שֵׁלְנֵי בָשָׁר Uong שָּׁבְּר יָד Jes. 24, 7, doch auch שָׁבְּר בָּעָר שׁבְּתַר בָּעָר שׁבִּר עַתָּר Unglück שָׁ 35, 26. $\|$ β) pl. st. c. behält Çere in: הָפַּצִי trauernd, הָפֵּץ ; אֲבֵלֵי צִּיּוֹן, Wohlgefallen habend, הַפַּצִי trauernd, הָפַּצִי נְאָבְלִי צִּיּוֹן,

רֶעָתִי ψ 40, 15; יְשֵׁרָ schlafend, יְשֵׁבֶר ; (שֶׁבֶתַּ) vergessend, הָשֵׁבֶר אָלְהִים.

Verbaladjectiva auf א, sg. st. c. $\alpha)$ Im masc. bleibt g. Çere: טְמֵא שִּבְּחָרִם unrein, יָרֵא שָּבְּחָרִם timens, יָרֵא אַלְהִים voll, מְלֵא יָמִים $\|\beta\|$ fem.: יְרָאַת היִ Prov 31, 30; אָשָׁה יִרְאַת ה' $(\hat{\imath}\ \S20c\beta)$ Jes 1, 21.

Drei Verbaladjectiva nach §e: עָרֵל unbeschnitten, ħ. עָרֵל עִי unbeschnitten, ħ. בָּבָד לָשׁוֹן u. בֶּבֶל שִׂפָּחַיִם u. בְּבָּד לָשׁוֹן;

(אַרָּהָ lang, nur st. c.) אֵרָהָ אַפּרָם langmütig.

Abweichend: בֶּלֶע f. Seite, Rippe, c. צֶּלֶע u. צֵּלֶע, i. אַלֶּע, pl. אַלֶּעָרוּר, בְּלֶעִר, pl. אַלְעִרוּר, בְּלֶעִר, pl. אָבֶלֶע הָשָּר, אַלָּעִר, pl. אָבֶלֶע הָשָּר, אָבָר הַשָּר, אָבָר, אָב, אָבָר, אָבָ

26. Einsilbige Masculinasmit doppeltem Schlußbuchstaben.

In solchen Nominibus der Formen qaṭl, qiṭl, quṭl,26. deren zweiter Stammbuchstabe entweder gleich dem a. dritten oder der sich leicht assimilierende Buchstabe (§10g) ist, verschmelzen die beiden letzten Konsonanten zu einem Doppelkonsonanten. Vom Stamme אַבָּר הוֹצִין (f. ˈinzîm), "Pfeile" הַּצִּר פּbenso von יַּבָּרְרָם; (f. ˈinzîm), "deine Ziegen"

In allen Formen mit Bildungszusätzen (bes. suff.b. u. pl.) ist der Stammvokal, weil in festgeschlossener Silbe stehend, unveränderlich. Im afformativlosen Sing. dagegen tritt statt des unzulässigen Dageš forte Ersatzdehnung (§11e) ein. \check{u} wird \bar{o} , $\check{\imath}$ wird \bar{e} ; nur \check{a} bleibt, außer bei einem Sinnabschnitte (Stade §193b), in der Regel (doch s. §ce) unverändert. Danach heißt "Pfeil" nicht chicc, sondern $\forall n$; "Ziege nicht $\hat{\imath}zz$, sondern $\forall n$; "Handpauke" nicht tupp, sondern $\forall n$; aber, von

heißt "Volk" בים. — Der durch Ersatzdehnung lange Vokal wird nur vor Maqqeph verkürzt, z. B. אורב אבל Menge, בראבל, aber רב הבל,

- d. פָל־רוֹם | פָל־רוֹם | פָל־רוֹם | jeder Tag; פָל־הַיּוֹם | der ganze Tag; פָל־הַיּוֹם | alle Tage. פָל־הַיּוֹם | jeder Baum, 2. allerlei Bäume. פָלנר

e. Nomina mit vorgesetztem ביל (v. גבר) Schild,

מְערֹד ; מֵגנְּר Festung, Schutzwehr, מֶערָד ; מֵגנָּר.

f. In manchen Wörtern wird der dritte Radikal ohne etymologischen Grund verdoppelt. Beispiele:אָמִים, Nation, יְבְיִּמָּח ,עֵירְמָּח ,עֵירְמָּח ,מִירְמָּח , וְּמַלִּים ,נְּמָל (plene geschrieben): אָמָל ; וְּמַלִּים ,וְּמַלִּים ,נְמָל (sichernde Anhöhe, מִבְטָח ; מִבְטָח , עִרְנָחָה). Vertrauen(s-gegenstand), מִבְטַחָר .

27. Männliche Segolata.

27. Allgemeines. Nomina segolata nennt man die nicht zu §26 gehörigen Nomina der Formen qail, qiil, quil, weil der zur Bildung des afformativlosen sg. nach §11i verwendete Hilfsvokal meist S gōl ist. — Wir unterscheiden Segolata: A. von starken Stämmen (auch den Stämmen mit Kehllauten), welche im sg. und im pl. einen Hilfsvokal haben, §28; B. von "z- und z"z-

stämmen*, meist nur im sg. mit Hilfsvokal, §29; C. von - stämmen* mit Hilfsvokal im pl. und du., §30.

28. Männliche Segolata von starken Stämmen.

Die einsilbige Grundform bleibt im Singularis 28. vor allen Afformativen, weil durch diese der letzte a. Konsonant zur folgenden Silbe gezogen wird und so ein Hilfsvokal entbehrlich ist: malk מַלְּכֵּוֹ sein König, sigr מַלְּכֵּוֹ mein Buch, 'arç מַלְּכֵּוֹ nach dem Lande K., šiβt מִּבְּהִי mein Sitzen. — Doch erscheint statt des ursprünglichen ŭ fast stets ŏ: quôš שִׁבְּהִי seine Heiligkeit. — Auch ist ursprüngliches ă nach §11f1 oft in ĭ verdünnt: šamš שִּׁבְּשִׁר deine f. Sonne.

Auch der Dualis wird gew. von der Grundform b. gebildet: אָלְפֵּים, בִּרְכַּיִם, בְּרְכַּיִם, אַלְפֵּים Aber אַלְפֵּי ist pl.

Im afformativlosen Singular (st. abs. und c.) c. wird die doppelt geschlossene Silbe der Grundform durch einen unter den vorletzten Konsonanten tretenden (natürlich tonlosen) Hilfsvokal, meist —, geöffnet (§12k). Infolge dessen wird

ă zu é malk מֶלֶּךְ König ĭ zu ē sigr סֶּלֶּר Buch (ŭ) ŏ zu ō qoðš לָרֶשׁ Heiligkeit zuweilen ĭ zu é tiβn קבָר Stroh.

Ist der dritte oder der zweite Radikal ein Kehl-d. laut, so dient gew. Pathach als Hilfsvokal: לַבָּה, , דֶּרֶע, (Ausnahme: אֹהֶל Zelt); doch, wenn א schließt,

^{*} Über diese Bezeichnungen s. §49b Fußnote.

S·gōl; פֶּרֶא Wildesel, דְּשֵׁא junges Grün (Ausnahmen: Sünde, פֶּרָא §29*a*, בָּאַא).

e. Wenn der zweite Stammkonsonant ein Kehllaut, so bleibt etwaiges a unter dem ersten meist unverändert (§121): לָהֵט , שַׁחַר , נַעַר, Brot , und gew. רֶהֶם (neben 4mal בָּהָם).

ר. Der st. c. bleibt unverändert. Doch von מָשֶׁבֶע u. אָרָע (§39) stets שְׁבֵע u. מְשֶׁבֶע; außerdem יְטְבֵע; etc. neben gewöhnlichem יַבְע etc.

g. In Pausa (§14da) werden — und — der Tonsilbe meist zu —: דֶּכֶּף, בְּּכֶּף, בְּּכֶּף, בֶּּכֶּף, יִבֶּרָּף; selten geschieht Gleiches mit —: שֵׁבֶּט ,שֵׁבֶּט ,שֵׁבֶּט ,שֵׁבֶּט ,שֵׁבֶּט ,שֵׁבֶּט ,שֵׁבֶּט ,שֵׁבֶּט ...

h. Im Plural wird Hilfsqameç eingeschoben, dessen Bleiben bezw. Wegfall sich nach §11c richtet. מְלְכֵּרִה f. malaxîm, so mit leichtem Suff.: מֵלְכֵּרִה, מְלְכֵּרִה, tei weiterrückendem Tone: מֵלְכֵר מִדְיָן, מֵלְכֵר מָדְיָן, בַּלְכֵר בּוּם. Ebenso הֹדְשׁרַכּם. Loser Silbenschluß, wie §25a.

Anm. 1. Ohne Hilfsvokal: בְּחֲמָרם Erbarmen, שַּׁקְמָּרם Sykomoren, בְּחֲמָרם 20, שַׁבְּעֵּרם 90; vgl. auch: בְּחָנָי Heil ihm, בַּחְנָּר $m\bar{a}$. | 2. Der Hilfsvokal bleibt in: תְּיָא Sünde, חָטָארם הַטְּאָרם, הַּטְאָרם הַעָּארם.

k. בֶּבֶר Nachkommen, be- בֶּבֶר Nachkommen, be- בֶּבֶר Afformativen בֶּבֶר בִּבָּר.

ע. Die mit יש ע. ש beginnenden Nomina erhalten vor Š·wa fast durchweg S·gōl, z. B. עָנָלִים ,עָנְלֵך , Kalb , עָנְלִים ,עָנְלֵים .עָנְלֵי זָהָב עָמֶק Thal, עָנְלֵי זָהָב.

Nomina der Form quil. — 1. й haben bewahrt nur לְּבֶּלֹי n. ψ 150, 2 neben 5maligem בְּבָלֹי etc., קבְּצֵּלֹי seine volle Hand (3), רְבָּבֵי Zusammenrottungen von Menschen ψ 31, 21.

- 2. Etwas häufiger scheint ŭ (ð) in ĭ überzugehn, z.B. אָבֶּר Busen, o. יוֹבְאָרָ neben הָבְּרָב ; פָפְרוֹ ; יְבְּבְּר unreife Trauben, יְבְּבְּרִר Wort, אָבֶירִם , אֲבֶּרִרם , אִבְּרִר Wort, אַבְּרִרם , אֲבָּרִרם , אָבְירוֹ . אַבְּרִר etc. sind unhebräische Formen).
- $3.~{
 m Kurzes}~o~{
 m statt}~{
 m S.wa}$: הַגְּרָנוֹת, ferner קָרָשִּׁים, קרָשִּׁים, הַ הַגְּרָנוֹת, נְשָׁרָשָׁי, שָׁרָשָּׁיר, ${
 m vgl.}~{
 m S4}c3$).
- 4. Der pl. von אָהֶלִים lautet אָהָלִים, ebenso mit leichten q. Suff.: לאַהְלִיר; doch mit בָּאַהָלִים; (4).

Der Silbenschluß ist gegen die Regel im sg. lose in בְּלְדֹּל , בְּלְדֹּל , בִּלְדֹל עס בִּלְבָּר (19), נְסְבֵּרהֶם (19), נְסְבֵּרהֶם (19), נְסְבֵּרהֶם נִסְבּרהָם.

29. Männliche Segolata von שניין und ייש.

Wenn in Nominibus der Form qaṭl der zweite 29. Radikal Jôd ist, so dient im st. abs. des sg. ĭ als Hilfs-a. vokal, während im st. c. und überh. bei weiterrückendem Tone aj zu ê wird: יַרָּתְה (וֹיִתְה עָּבֶּי, זֵיתִּה (וֹיִתְה עָּבֶּי, זֵיתִּה (וֹיִתְה מִּבֶּי, זֵיתִּה (וֹיִתְה מִּבְּי, זֵיתִּה (וֹיִתְּה מִּבְּי, זַיתִּה (וֹיִתְּה מִּבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִּבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבּי, זַיִּתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִתְּה מִבְּי, זַיִּתְּה (וֹיִּה מִבְּי, זַיִּתְּה מִבְּי, זַּיִּתְּה וֹיִּבְּת וֹיִּבְּת וֹיִיתְּה (וֹיִבְּי, זְּיִהְה מִבְּי, זַּבְּי, זְיִּהְה וֹיִּבְּי, זְיִּהְה וֹיִּבְּת וֹיִּבְּי, זְיִּהְה (וֹיִּבְּה מִבְּי, זְיִרְה וֹיִּבְּת מִּבְּי, זְיִבְּה מִבְּי, זְיִרְה וֹיִבְּי, זְּבְּי, זְיִרְה וֹיִבְּי, זְיִרְה וֹיִבְּי, זְיִבְּה וֹיִּבְּי, זְיִבְּי, זְיִבְּה וֹיִבְּי, זְיִבְּה וֹיִּבְּת וֹיִּוּ מִבְּי, זְיִבְּה וֹיִבְּי, זְּבְּיִתְּה (וֹיִבְּה וֹיִּבְּי, וֹיִבְּה וֹיִבְּת וֹיִּיְתְּה וֹיִּבְּתְּה וֹיִילְּה וֹיִבְּי, וֹיִבְּתְּה (וֹיִבְּתְּה וֹיִבְּתְּה וֹיִּבְּתְּה וֹיִיתְּה וֹיִיתְּה וֹיִיְיִּתְּה וֹיִיתְּה וֹיִיתְּה וֹיִים מִּיּי, וֹיִיתְּה וֹיִיתְּה מִּיּי, וֹיִּיתְה וֹיִּים מִּיּי, וֹיִּיתְּה וֹיִּיה וֹיִּים מִּיּי, וֹיִיתְּה וֹיִים מִּיּי, וֹיִיתְּה וֹיִּיּי, וֹיִּיְתְּה וֹיִים מִּיּי, וֹיִּיְתְּה וֹיִים מִּיּי, וֹיִיתְּה וֹיִים מִּיּי, וֹיִיתְּה וֹיִים מִּיּי, וֹיִיתְּיִים מִּיּי, וֹיִּיְיִים מִּיּי, וֹיִייִּים מִּיּי, וֹיִיּיוֹי מִיּיִים מִּיּי, וֹיִיתְּה מִייּי, מִּיּי, מִיּי, מִּיּי, מִּיּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִיּי, מִּי, מִּיּי, מִּיּי, מִיּיּי, מִּיּי, מִייּי, מִייִּיּי, מִּיּי, מִייּי, מִּיּיּי, מִייּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִייּי, מִייּי, מִייּי, מִייּי, מִייּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִּיּי, מִייּי, מִייּי, מִייּי, מִייּי, מִייּי, מִּיּיי, מִּיּיי, מִייּיי, מִייּיי, מִייּי, מִייּיי, מִיּיי, מִייְיייי, מִייּיי, מִּיּיי,

Mit Hilfsvokal im Plural nur: בַּרָשׁים Ziegenbock, שַּרָשׁים b. junger Esel, בְּיָרָים (32, 16 mit ו copul. בַּיְרָרָם; 49, 11 sg. mit Suff. 3. m. sg. בַּיְרָרִם Heer, הַוְיָלִים.

Wāw, welches zweiter Stammkonsonant, ver- c. schmilzt im st. c. etc. mit vorhergehendem a zu ô in: קּנֶה Tod, הָּנֶה מִיֹת שִׁלֹמֹה Unheil, מְּנֶה Mitte, הָּנִיה הָּנִיה הָּנִיה הַיִּנִיה הַּנְיִּה Häufiger ist aw schon im st. abs. zu ô geworden: בַּרְוֹנְכֵּם Ceißel, קֹרִיך Dorn.

- Konsonantisch bleibt Wāw in עָרֶל Unrecht, עַּרְלוֹי; עַּרְלוֹד Geschrei, שַׁרִעּ
- d. Hilfsvokal im Plural nur: שְׁנְרִים†, שְׁנְרִים (2mal חַוֹּחִים);
 לְבִים Topf), שְׁנְקִים Straße). Gew. הַּוֹּד etc. —
 s. §38.

30. Männliche Segolata von 7"5 (§74a).

- 30. Wenn der dritte Stammbuchstabe ¬ oder ¬, geht a. derselbe im afformativlosen sg. in î oder û über. î zieht den Ton an sich und verdrängt so den vorhergehenden Vokal (gaðj wird zu τ, §10fβ).
- b. Die Nomina auf î behalten den im pl. u. du. eintretenden Hilfsvokal ā auch bei weiterrückendem Tone: לְחִי ; בְּדְיֵר עִדִּים , c. בְּדְיֵר עִדְים Kinnbacke, Backe, du. בְּחָרֵים, c. בְּחָרֵים.
- c. Vor Afformativen und in Pausa erhält im sg. der erste Stammkonsonant seinen Vokal wieder: joφj, יְפִּר Schönheit, יְפִּר , הֲלִּר , חֲלִר , חֲלִר , חֲלִר , תַּלִר , יַפְּר , יִפְּר , עַבּר , יַפְּר , עַבּר , עַבְּר , עַבּר ,

Anm. Lediglich als mater lectionis (§1b) dient א in אָבָאִרם neben פְּהָאִים und in פָּהָאִים (Andre Lesart בְּבָּיִרם, בְּהָאִים,)

d. Nomina auf û: הֹהֹה f. tohw, בֹה, אָדְלָּי. Formen mit Afformativen: שַׁלְּוִר meine Ruhe ψ 30, 7; בַּבְּרָ die Enden der Erde; הַפֶּלַע die Felsenklüfte.

31. Zweivokalige Masculina von 71/3.

31. A. Ursprüngliches ij (Form לָשִׁיא §23) wird im a. Auslaut zu î, z. B. אֶנִי gebeugt, leidvoll, נָקִר נָקִר mit Afformativen יְצָנִיִּרם, צֶנִיִּרם,

B. Ursprüngliches aj im Auslaute (שְׁהָה poet. = שִּׁהָה, b. z. B. ϕ 8, 8) wird im st. abs. nach Abwerfung des j zu e (ה=) umgelautet (vgl. מֶּלֶּהְ ; im st. c. wird aj zu \bar{e} (ה=) kontrahiert (\S 10/ α). Vor suf. und im pt. wird dieser Vokal (natürlich auch das ihn andeutende \bar{n} , \S 2b) ausgestoßen: רְצֵּה אָלוֹ, וּשְׁהָ הָּתְּה רִצָּה , רְצִר יִבְּה , רְצִר יִבְּה , רְצִר מוֹאָב , שִׁרָה , רְצֵר הָעָר , רְצֵר הָעָר , וְשֶׁרָה , שְׁרָה , שְׁרָה , שְׁרָה , שְׁרָה , שְּׁרָה , שָּׁרָה , שָּׁרָה , שָּׁרָה , פָּנִר הַפָּרִם , פָּנִר הַפָּרִם , פָּנֵר הַפָּרָם , פָּנֵר הַבָּרִם , פָּנֵר הַבָּרִם , פָּנֵר הַבָּרָם , פָּנֵר הַבָּרָם , פָּנֵר הַבָּרִם , פָּנֵר הַבָּרָם , פָּנֵר הַבָּרִם , פָּנֵר הַבָּרָם , פּנֵר הַבָּרָם , פּנֵר הַבָּרָם .

Anm. Mit אין wahrscheinlich ś $a\delta$ χέm mit kurzem a, vgl- הֶּרְכֶּם, הֶּרְכֶּם $\S24c$.

Vor suff. am sg. hat sich der Stammauslaut oft und zwar in c. verschiedener Gestalt erhalten. Die so entstandenen Formen sehen meist, namentlich wenn das ¬ geschrieben ist, wie Pluralformen aus. Daß sie aber nicht wirklich Pluralformen sind, ergibt sich mehrfach daraus, daß von den betreffenden Wörtern der pl. weder im st. abs. noch im st. c. vorkommt. Von הַּבְּהָה, Viehbesitz, z. B. finden sich folgende Formen: הַבְּהָה, הִבְּהָה, מִבְּהָה, מִבְּהָה, מִבְּהָה, מִבְּהָה, עִּבְּהָה, עִּבְּהָה, עִּבְּהָה, הַבְּהָה, עִּבְּהָה, עִּבְּהָה, עִּבְּהָה, הַבְּהָה, עִּבְּהָה, הַבְּהָה, הַבְּהָה, שִּבְּהָה, אַבְּהָה, שִּבְּהָה, שִּבְּהָה, שִּבְּהָה, אַבְּהָה, אַבְּהָה, אַבְּהָה, שִּבְּהָה, שִּבְּהָה, אַבְּהָה, שִּבְּה, שִּבְּה, שִּבְּה, שִבְּה, שִבּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבְּה, שִבּה, שִבּה

Suff. am Sing.: 3. m. fast stets (nicht i, sondern) d. , z. B. מְּעָשֵׂהוּ, aber 3. f. gew. הָ, z. B. שָּׁרָה.

32. Feminina mit unveränderl. Vokalen.

Paradigma s. §22. — Hierher gehören auch die Feminina von 32. Mascc. mit veränderlichem Vokal in vorletzter Silbe §23 (בְּרָבָּר, weil dieser Vokal nach §11c1 stets wegfällt, ferner die Feminina von einsilbigen Nominibus mit doppeltem Schlußbuchstaben §26 (בְּרָב, ע. בְּרָב).

33. Feminina mit Einem veränderl. Vokale.

. Lautregel §11c1. (Durch die Fem.-Endung ist hier a der Ton um eine Silbe weiter gerückt, so daß die Vokalisation, äußerlich betrachtet, der von דָבֶּדְ etc. gleicht). — שָׁבָּה (Grundform śaφαθ) Lippe, Rand, שִׁבָּה שִּׁבֶּה שִׁבֶּר הַיָּם שָׁבָּת הַיָּם, שִׁבְּת הַיָּם שָׁבָּת הַיָּם שָׁבָּת הַיָּם בַּתְּנוֹת יְדוֹ שִּבָּת הַיִּם שָׁבָּת הַיָּם בַּתְּנוֹת יְדוֹ שִּבָּת יִדוֹ עִּבְּת יִדוֹ עִּבְת יִדוֹ עִיּבְת יִדוֹ עִּבְּת יִדוֹ עִּיִּבְת יִדוֹ עִיּבְת יִדוֹ עִיִּבְת יִדוֹ עִיֹּבְת יִדוֹ עִיֹּבְת יִדוֹ עִיֹּבְת יִדוֹ עִיֹּבְת יִדוֹ עִיֹּבְת יִדוֹ עִיִּבְת יִדוֹ עִיִּבְת יִדּוֹ עִיִּבְת יִדוֹ עִיִּבְת יִדוֹ עִיִּבְת יִדוֹ עִיִּבְת יִדוֹ עִיִּבְת יִדּוֹ עִיִּבְת יִדּוֹ עִיִּבְת יִדּוֹ עִיִּבְת יִדּוֹ עִיִּבְת יִדִּי עִיִּבְת יִדִּב עִּבְּת יִדְּבְּת יִדִּב עִּבְּת יִדְּב עִּבְת יִדְּבְּת יִדְּב עִּבְת יִדְּבְּת יִדְּב עִּבְת יִדְּבְּת יִדִּב עִּבְּת יִדְּב עִּבְת יִדְּב עִּבְּת יִדִּב עִּבְּת יִדְּב עִּבְּת יִדְּב עִּבְּת יִדְּבְּת יִדְּב עִּבְּת יִשְּרָאֵל עִבְּת יִשְּרָא עִבְּת יִדְּב עִּבְּת יִשְּרָאֵל עִבְּת יִשְּרָא עִּבְת יִבְּיב עִּבְּת יִשְּרָא עִבְּת יִדְּב עִּבְּת יִשְּרָא עִּבְּת יִבּיל עִּבְת יִבְּת יִבּיל עִּבְּת יִבּיל עִּבְת יִבּיל עִבְּת יִבּיל עִּבְּת יִבּיל עִּבְּת יִבְּע יִבְּת יִבּיל עִּבְּת יִבְּע יִּבְּת יִבְּע יִּבְּת יִבְּע יִבְּת יִבְּע יִּבְּת יִבְּיל עִּבְּת יִבְּע יִּבְּת יִּבּיל עִּבְּת יִבְּע יִּבְת יִבּיל עִּבְּת יִבְּע יִבְּת יִבּיל עִבְּת יִבּיל עִּבְּת יִבּיל עִּבְּת יִּבְּת יִּבּיל עִּבְּת יִבּיל עִבְּת יִבּיל עִּבְּת יִבְּיב עִּבְּת יִבְּיּב עִּבְּת יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִּבְּע יִּבְּת יִבְּיבְּת יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִבְּע יִּבְּע יִּבְּת יִּבּיי עִּבְּיב עִּבְּי עִּבְּי עִבְּי עִּבְּי עִּיבְּע יִּבּע יִּבּע יִּבְע יִּבְע יִּבְּע יִּבּי עִּיבְּע יִּבּיי עִּיִּיבְּע עִּבּי עִּיבּי עִּבּי עִּבּי עִּיבְיי עִּבּיי עִּיבְּיי עִּיּי עִּבּי עִּיבְּיי עִּיבְּי

מלכי (זעמו ,מלכי). Vgl. §36, bes. h.

34. Feminina mit zwei veränderlichen Vokalen.

34. Der erste der beiden Vokale ist im st. abs. des sg. a. und pl. wegen des auf der Endung ruhenden Tones geschwunden: cadaqa(לים, בְּדָקה und zeigt sich, gew. zu ז verdünnt, erst wieder, wenn der Ton noch um eine Silbe weiterrückt: אַדְקָת הַאַּדִיקִים s. §11c1.2. (Vokalisation, äußerlich betrachtet, gleicht der von הַבָּרִים etc.)

b. Beginnt das Wort mit א oder ה, so bleibt bei weitergerücktem Tone das ursprüngliche a; ה und של erhalten gew. S·gōl. אַרְמָת (Acker-)Land, אַרְמָת הַלְּהָנִים, עָּלְכָּה Ländereien; עָּגָלָה Wagen,

יעָלְלחוֹ, עֶגְלְחוֹ, c. אֶגְלָחוֹ, עֶגְלָחוֹ.

c. Auch wenn der zweite Radikal Kehllaut, hat sich a unter dem ersten Stammbuchstaben gehalten (vgl. §25b): סְצֶרוֹת הֵימָן, סְצֶרוֹת הִימָן, סְצֶרוֹת הַימָן (Chaṭeph nach §10a4).

Einzelnes. מ) Ausnahmsweise fester Silbenschluß d. im st. c. sg.: בְּרָכָה Segen, z. B. 'ה בְּרָבָּה, aber בְּרָכָה; Beben, Schrecken, c. הַרְבָּה β) הַבְּבָּה Vieh, בַּהָמִת הַלָּוִיִּם Vieh, בַּהָמִת הַלָּוִיִּם.

35. Feminina der Segolata von starken Stämmen.

Vgl. §28. — Da auf die zwei den Nominalstamm 35. schließenden Konsonanten stets ein Afformativ (die a. Fem.-Endung) folgt (malk, מַלְּכָּה Königin), bleibt im Sing. der Stammvokal unverändert. Im Plural Hilfsqameç, dessen Bleiben, bezw. Wegfall sich nach §11c richtet: מְלְכִּוֹת für malaxôð, vgl. מְלְכִּוֹת Im st. c. u. vor Suffixen loser Silbenschluß: מֵלְכִּוֹת מָלְכִּוֹת מִלְכִּוֹת מִּלְכִּוֹת מִּתְרָבוֹת מִרְבִּוֹת מִרְבּוֹת מִּלְכִּוֹת מִרְבּוֹת מְרָבּוֹת מִרְבּוֹת מִּיִּים מִרְבּוֹת מִּיִּים מִיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִיִּים מִּיִּים מִיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִיִּים מִיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִיִּים מִּיִּים מִּיְּים מִּיִּים מִּיְים מִּים מִּיִּים מִיּים מִּיְּיִים מִּיְּים מִּיְּיִים מִּיְּיִים מִּיְיִּים מִּיְּיִים מִיּים מִּיְּיִּים מִיּיִּים מִּיְיִּים מִיּים מִיּיְיִים מִּיְיִּים מִיּים מִיּיִים מִיּים מִּיְיִים מִּיְּים מִיּים מִּיְיִים מִּיְים מִּיְיִּים מִּיְּים מִּיְּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִיּיִים מִּיְּים מִּיְים מִּיִּים מִּיְים מִּיְיִים מִּיְּים מִּיְים מִיּיִים מִּיְיִּים מִּיִּים מִּים מִּיִים מִייִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּיְים מִ

Ursprüngliches a erscheint in unbetonter ge-b. schlossener Silbe zuw. als i; vgl. בְּבְשֵׁה agna mit בְּבְשֵׁה, פָּבְשֵׂה הָצִאֹן, כְּבְשֵׂה הָצִּאֹן, בְּבָשֵׂה הָאִישׁ und ביר erhalten statt a oder i gew. ë: הֶּרְפָּה, הֶרְפָּה,

ענלחי , ענלה (ענל). Vgl. §281.

Ausnahmsweise fester Silbenschluß: הֶּרְפָּה Schmach, Schmä- c. hung, הְרְפּוֹת הְוֹרְבֶּּר, הֶּרְפּוֹת הְוֹרְבֶּּר,

36. Weibliche Segolata

nennen wir die Nomina, in denen die Femininendung 36. ה nicht mittels vollen Vokals, sondern nur eines Hilfs- a. vokals (—, bezw. —) angehängt ist: mišmart מְּלֶבֶּתֶת, tôχacht הּוֹכַתַּת (Vgl. §18cβ.γ).

häufiger zu ŭ, z. B. נְהִשְּׁתִם, Erz, נְהְשִּׁתִּם, du. נְהְשְׁתִּם Doppel-ketten, neben בְּלְּבְּלְתּוֹ , בְּלְבָּלְתּוֹ , בְּלְבָּלְתּוֹ , Doppel-ketten, neben בְּבְּרָתוֹ , בְּלְבָּלְתּוֹ , בְּלְבָּלְתּוֹ , עִיבְרָתִּוּ , und in den Inff. שֶּבֶת, und in den Inff. שֶּבֶת, לְּדֶת , לֶּדֶת , לֶּבֶת (v. בְּרָתִּה , לֶּבֶת) (vgl. $\S 28k$) im Inf. בֶּלֶתְם (v. בֶּלֶתְם) $\S 68i$

- c. Im Plur. bleibt a in der Silbe vor dem Tone: מָאֲכֶלֶת; מְשְׁמָרוֹת Messer, מַאֲכָלוֹת; אָמֶשְׁמָרוֹת אַבְעַת, הְיֹכְחוֹת הַיִּבְעָת, הְיֹכְחוֹת אַבָּעָן; bei weiterrückendem Tone: מִשְּעִרֹת, מְשַׁמְרֹרָתם.
- d. Feminina der wie אֹיֵב , לְצֵּר (§24d) flektierten Nomina (also namentl. vieler Partt.): יוֹלֶדָת gignens, יוֹלֶדָרוּ , יְּלְדָיוּר , מְּדַבָּר , מְדַבָּר, הְלִדְּהוֹר , מְדַבָּר , מְדַבָּר, מְדַבְּרִים , מְדַבָּרוֹם, Ebenso: אִגֶּרָת , Brief, pl. אִגְּרוֹת.
- e. Bei schließendem א: הַשְּׁאַת Sünde, Sündopfer, הַשְּׁאַת הָיָרְהּיִּרְה, הְּשָּׁאַתְ, הְיִהְיְּרָה (für *chaṭṭ ʾôð*· §10c2); part. יְצָאַת , יִצְאַת , יִצְאָת .
- f. Einzeln merke: בְּתְּנְתִּר יוֹמֵם, st. c. בְּתֹנֶת יוֹמֵם, בְּתֹנֶת עוֹר, בְּתֹנֶת עוֹר, בְּתְנֶת עוֹר, בְּתְנֶתְם, בְּתְנִתְם, בְּתְנִתְם, בְּתְנִתְם, בְּתְנִתְם, בַּתְנִתְם, בּתְנִתְם בּתְנוֹת עוֹר , בְּתְנִתְם בּתְנִתְם בּתְנוֹת עוֹר , בּתְנִתְם בּתְנוֹת בּת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בְתְנוֹת בְּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בְתְנוֹת בּתְנוֹת בְּתְנוֹת בְּתְנֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּתְנוֹת בּת בּתְנוֹת בְּתְנוֹת בְּתְנוֹת בְּתְנוֹת בְּתְנוֹת בּתְנוֹת בְּתְנוֹת בְּתְתְנוֹת בְּתְנוֹת בְּתְתְיבְתְתְיבְתְתְיבְתְתְנוֹת בְּתְנְתְתְּתְתְּתְתְּתְתְּתְתְּתְתְת
- h. Einige Nomina enden im st. abs. stets auf השים und haben doch im st. c. Segolatform; עָטָרָת Krone, עַטָרָת זָהָב " s. §33b.

37. Feminina auf ùth und ìth.

37.

Die auf ûth endenden Nomina haben im Plur. a. ujjôth: מֶלְכִיּוֹת, מֵלְכִיּוֹת die Gewölbe (sg. חָנוּת nachbibl.), nachbibl. בְּלִיּוֹת Werord-nung, Gesetz, 'תַּלְיּוֹת, עֵדוֹת הַיּ, עֵדוֹת הַל.

38. Nomina eigentümlicher Bildung.

- J. אָב Vater, אָבִי הְנַעֵּלָ, (5!); suff. אָב אָב, אָב, אָבִיהָם אָבִיה עווי, (\$22e). אַבוּת, אָבוֹת, אָבוֹת, אָבוֹת, אָבוֹת, אָבוֹת, אָבוֹת, אָבוֹת, אָבוֹת, אַבוֹתָיבָם.
 - 2. [חַם] Schwiegervater, חַמִּיהָ, חָמִיהָ, חַמִּיהָ.
- אָת Bruder, אָחִיר, אָבְרָם ; suff. אָתִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָתִיר, אָתִיר, אַתִּר, אָתִיר, אָתִיר, אַתִּר, אָתִיר, אַתִּר, אַתְר, אַתְר, אַתְּר, אַתְר, אַתְר, אַתְר, אַר, אַתְר, אַתְּר, אַתְר, אַתְּר, אָּתְר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אָּתְר, אָּתְר, אַבְּר, אַבְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַתְּר, אַבְּר, אַבְּר, אַבְּר, אַבְּיּר, אַבּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַּיּ, אַבְּיר, אַּרָּר, אַבְּיר, אַבָּר, אַבָּר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבּיר, אַבְּיר, אַבְּיּר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אָבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר, אַבְּיר,
- - 5. חמותה, חמותה, המותד, Schwiegermutter, חמותה, המותה.
- 6. אָלשׁרם אִּלשׁרם אַלשׁרם (selten אָלשׁרם אַלשׁרם אַלשׁרם אַלשׁרם, אָלָשׁרם אַלשׁרהָן אָלשָׁרף, אַלָשָׁרף אַלשׁרהָן. אַלשׁרהָן אַלשׁרהָן אָלשׁרהָן אָלשׁרהָן.
 - 7. אשה Weib, בשר אברם, אשת א שות אשר שורם, למד, למד, למד, על ושים.
- 8. אָמָתה Magd, אַמָתה אָמָתה pl. אַמָהוֹת (mit eingeschobenem h), אַמְהוֹת עַבַדִיוּן.
- g. אַבְרָכֶם Haus, בּית עַבְרְּכֶם, קּחָים pl. אַנְתָּ פֿיִת $ar{a}$ יַבְּיִלְם, $(rac{-a}{2})$ יַבְּיִלְם, רְרִּיּשְׁלֵם.
- 10. בָּנִי 3 Sohn, בָּנִידְ, בָּן־נִידְ), בָּן־נִידְן; $320c\beta$ בּנִי $320c\beta$, בָּנִיד, בָּנִידְ, בָּנִידָם, בַּנִידָם, בַּנִידָם, בַּנִידָם.

^{*} Der pl. hat im st. abs. u. vor leichten Suffixen Dag. f. implic. H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl. 4

11. אַבַ Tochter, בָּהָר, בּּהִי, בּהָב, בּהְבּ, בּהְב, וּ pl. אָבָנות־לוֹט בָּוֹתָר, הָנִית־לוֹט בָּנִתְיה, הָנִיתּר.

יום ביום Tag, היום heute, יום מותר, ביומי

biduum. | pl. יָמִים, יָמָים, פֶּל־יִמֵי אָדַם, יָמָים, יָמָים.

13. קּבְלִים Gefas, בְּלִים, הְּבְּלִי נְחְשֶׁת, בְּלִיף, בְּלִיף, בְּלִיף, בְּלִיף, בְּלִיף, בְּלִיף, בְּלֵיף, בּלֵיף, בּלֵיף, בּלִיף, בּיּיִיף, בּיּיִיף, בּיּיִיף, בּיּיִיף, בּיִייף, בּיִייף, בּיּיִיף, בּיִיף, בּיִייף, בּיִייף, בּייִייף, בּייִיף, בּייִּיף, בּייִיף, בּייִיף, בּייִיף, בּייִּיף, בּייִיף, בּייִּיף, בּייִיף, בּייִיף, בּייִיף, בּייִייף, בּייִייף, בּ

ענים אינם (20ca), מֵים Wasser, מֵים, מֵים מִים מַים

מימיהם, מימי, הירהן.

שַּׁמִים *שָׁמֵים Himmel, שָׁמֵים וְשָׁמֵים וְשָׁמֵים הָשָׁמָים.

17. שֹאָי Haupt , יאָשֶׁיכֶם, רְאשִׁים, וּpl. ראָשׁים, רָאשִׁי רָאשִׁים,

רָאשׁיהָן.

19. הֶלֶתְים לּ. Thür(-flügel), הַלְתַים לּתוּ, הְלְתַים, הְלְתַים, הַלְתַים בִּיתְהָ, הַּלְתַים, הַלְתָּים לִּתְים, הַלְתָים בִּיתְהָ, הַּלְתָים בִּיתְהָ, הַּלְתָים בִּיתְהָ, הַּלְתָים בִּיתְהָ, הַּלְתִים בִּיתְהָ, הַּלְתִים בִּיתְהָ, הַּלְתִים בִּיתְהָ, הַּלְתִים בִּיתְהָ, הַּלְתַים בּיתְהָ, הַּלְתַים בּיתְהָהָ, הַלְתַים בּיתְהָהָ, הַלְתַּים בּיתְהָהָ, הַלְתַים בּיתְהָהָ, הַלְתִּים בּיתְהָהָ, הַלְתַּים בּיתְהָהָ, הַלְתָּים בּיתְהָהָ, הַּלְתַים בּיתְהָהָה בִּיתְהָ, הַּלְתִּים בּיתְהָה בְּיתְהָה בִּיתְהָה בִּיתְהָ, הַּלְתִּים בּיתְהָה בְּיתְהָה בִּיתְהָה בִּיתְהָה בִּיתְהָה בִּיתְהָה בִּיתְהָה בִּיתְהָּה בְּיתְהָה בִּיתְהָה בְּיתְהָה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בִּיתְה בִּיתְה בְּיתְהְה בִּיתְהְה בְּיתְהְה בִּיתְהְה בִּיתְהְה בִּיתְה בִּיתְהְה בִּיתְהְה בִּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בִּיתְהְה בְּיתְהְה בִּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְהְה בְּיתְה בְּיתְה בִּיתְה בְּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְים בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְּים בּיתְּים בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְּים בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְּים בּיתְה בּיתְה בּיתְּים בּיתְהְים בּיתְה בּיתְהְים בּיתְהְים בּיתְהְים בּיתְּים בּיתְהְי

20. קשׁת אָ פּשׁת אָן אָ פּשׁת אָן קשׁת אָן, קשׁת הָן ($\S6eeta$).

39. Zahlwörter.

אָחָד 1, st. c. אַחַד f. אַחַת, אָחֶת ($\S11/2$) ist gew. Adj., a. z. B. בְּרְכָה אַחַת, בְּרְכָה אַחַת , selten Subst.: st. c. אַחַר הַבְּרִים הָהַרִים, הַּהַרִים אָחָת.

b. שְׁנֵיִם 2, ל. שְׁתַּיִם **, eigentl. ein abstraktes Subst.: Zweizahl. Das Gezählte appositionell daneben: שְׁנֵים, oder genetivisch עָרִים שְׁתַּיִם נְשִׁים ,כְּרוּבִים שְׁנֵיִם, סָּרִים שְׁתַּיִם נְשִׁים ,כְּרוּבִים שְׁנֵיִם, שָׁתָּי נְשִׁים ,שֹׁנֵי בַּיִים.

Die Zahlwörter von 3 bis 10 sind gleichfalls abstrakte Nomina. Man beachte, daß die (zur Bildung

^{*} Plural mit enttonter Endung, nicht Dual.

^{**} Dageš lene (§5c. 6a!), weil die Punktation die Aussprache eštajim, eštê voraussetzte.

von Abstrakten überh. häufig dienende) weibliche Form angewendet wird, wenn das Gezählte männlichen Geschlechts ist, und umgekehrt (vgl. etwa: eine Zwölfzahl von Stieren, ein Dutzend Kühe).

Männlie	the Form	Weibliche Form			
mit feminn	. verbunden:	mit mascull. verbunden:			
st. abs.	$st.\ cstr.$	st. abs.		$st.\ cstr.$	
3 שָׁלשׁ	שַׁ ל שׁ	שָׁלשָׁה	3	שָׁלֹשֶׁת	
אַרְבַּע 4	אַרְבַּע	אַרְבָּעָה	4	אַרְבַּעַת	
5 חַמִשׁ	חַבִּשׁ	تاخرفي	5	חֲמֵשֶׁת	
ਲੋਲੂਂ 6	שׁשׁ	, កឃ្មុំឃុំ	6	يُنْ پُنر	
ל שֶׁבַע 7	יְטַבַע	יִּע ְרָ תְּ	7	שָׁבְעַת	
מֹנֶה	8 ني ن 8	שׁמֹנָה	8	שמנת	
9 השע	הְשַׁע	הַשְׁעָה	9	הִשְׁעַת	
לֶשֶׂר 10 לֶשֶׂר	עָׁטֶּיר	עשָׁרָה	10	אָשֶׁירֶת	

שָׁלשׁ עָרִים; עָרִים שָׁלשׁ; שְׁלשׁ סְאִים; שְׁלשׁ מֵאוֹת; שְׁלשׁה בָנִים; יָמִים שְׁלשָׁה; שְׁלשֶׁת בָּנָיו.

Die Zahlen von 11 bis 19:

Mit feminn. verbunden:

אַת עשׂרָה, עשׂרָה עשׂרָה 11 אַדָּת עשׂרָה 11

12 שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה (31) 13 שְׁלשׁ עֶשְׁרֵה 14 אַרְבַּע עֶשְׂרֵה 15 חַמֵּשׁ עָשְׂרֵה

> 16 שׁשׁ עֶשְׂרֵה 17 שְׁבַע עֶשְׂרֵה 18 שׁמִּנה עשׁרה

19 מְשַׁע עֶשְׂרָה

Mit mascull. verbunden:

אַחַד ׄעָשֶׂר ,עַשְׁתֵּי עָשֶׂר שְׁנִים עָשֶׂר שִׁלשָׁה עָשֶׂר אַרְבָּעָה עָשֶׂר שִׁשָּׁה עָשֶׂר שִׁבְּעָה עָשֶׂר שְׁמִנָה עָשָׂר תַּשִׁרה עִשֵּׂר

1. Zu צְּשְׁהֵּד vergl. Assyrisches ištin (Eins). || 2. Die Einer von e. 3 bis 9 stehen vor אָשָׁד weibl. im st. abs., vor אָשָׁרָה männl. im st. c. || 3. Der erste Einer steht im st. c.; ebenso wohl auch der zweite nach

1*

Q'rê perpetuum (§9b) שְׁבֵּר שָשְׁרֵח u. שְׁבֵּר שָשְׁרָח, welche Formen im Konsonantentext nur je 4 mal vorkommen. (Der gew. Konsonantentext wird שְׁבֵּרֶם עֲשֹׁרָם עֲשֹׁרָם צַשִּׁרָם zu lesen sein.)

אַחַד עָשָׂר כְּוֹכָבִים, שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים, שֵׁשֹׁ עֶשְׂרֵה בְנוֹת.

f. Gewisse oft gezählte Nomina, wie אֶלֶה , נֶפֶשׁ , בֶּפֶשׁ , בַּפָּשׁ , פַּתּר, שִׁנָה , לֵילָה , יוֹם Rindvieh, בַּקר , שַׁנָה לוּלָה , שִׁנָה (בּרָה , שִׁנֶה לִילָה , יוֹם Elle, בַר בּרָה , שֵׁכֶל בּרָה , שֵׁכֶל (½0 Sekel), auch עִיר, bleiben nach den Zahlen von 11—19, wie auch nach größeren Zahlen, wenn sie Massenbezeichnungen, gew. im Sing. (vgl. unser "20 Mann", "12 Glas"), z. B. חַבְּשִׁר עָשֵּׁר בְּיִבְּיבְּר עָשֵּׁר עָשִּׁר עָשִּׁר עָשָּׁר עָשָּׁר עָשָּׁר עַבְּרַל בְּרַל וּעַל בּרָל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְּרַל בְּרַל עַבְּרַל עַבְרַל עַבְּרַל עַבְרַל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְרַל עַבְּרַל עַבְּרַל עַבְרַל עַבְּרָל עַבְרַל עַבְרַל עַבְרַל עַבְרַל עַבְרַל עַבְרַל עַבְרַל עַבְרַל עַבְרַל עַבְּרָל עַבְּבְּל עַבְּיִיל עַבְּיִיל עַבְּיִים עָּבְרָל עַבְּיב עָבְיר עַבְּבְּל עַבְּעַל עַבְּיב עַבְּבְּים עַבְּרָל עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּבְים עַבְּבְים עַבְּיב עַבְים עַבְּבְּב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּבְיב עַבְּבְיב עַבְּב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּבְּב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְיב עַבְּיב עַבְּבְּב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּיב עַבְּב עַבְּבְיב עַבְּבְיב עַבְיב עבְּב עַבְּבְיב עַבְּבְיב עַבְּבְיב עַבְּבְּב עַבְּבְיב עַבְּיב עב

 $(pl.\ v.\ ֶעֶשְׂרִם 30, אַרְבָּעִים 40, אַרְבָּעִים 50, אַרְבָּעִים 50, אַרְבָּעִים 50, אַרְבָּעִים 50, אַרְבָּעִים 60, אַבְּעִים 70, אַבְּעִים 60, אַבְּעִים 180 <math>pl.\ der$ entsprechenden Einer). $\$

h. Zusammensetzung von Zehnern mit Einern. Entweder stehen wie im Deutschen die Einer voran (bes. in älteren Büchern) oder die Zehner, z. B. 35 שְׁבֶּה מְשִׁלְשִׁים וְשָׁלְשׁים, 33 שְׁבִּים וְשָׁלְשׁים (שִׁלְשׁים 12, 4.

ל. יוֹ 100 מָאָת (10c2); מָאָת (u. s. f. vie bei מָאָלשׁ (0.5 אַלְּבָּיִם (0.5 אָלֶבְּ (0.5 אָלֶבְּים (0.5 אָלֶבִּים (0.5 אָלֶבְּים (0.5 אָלֶבִּים (0.5 אַלְבִּים (0.5 אַלְבִּים (0.5 אַלְבִּים (0.5 אַלָבִּים (0.5 אַלֶבִּים (0.5 אַלֶבִּים אָלֶבְּים (0.5 אַלֶבָּים אָלֶבְּים אָלֶבְּים אָלֶבָר (0.5 אָלֶבָּים אָלֶבְּים (0.5 אָלֶבָּים אָלֶבְּים (0.5 אָלָבִים אָלֶבְּים (0.5 אָלֶבְּים אָלֶבְּים (0.5 אָלֶבְּים אָלֶבְּים אָלֶבְּים אָלֶבְּים אָלֶבְּים אָלֶבְּים אָלֶבְּים אָלֶבְּים (0.5

מֵאָה אִישׁ, מֵאָה נְבִיאִים, מְאַת שָׁנָה; מָאתִים אִישׁ, מָאתִים דְּבַלִּים; אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, שְׁבַע מֵאוֹת פֶּרָשִׁים. ∥ אֶלֶּף אַפֶּה, אֶלֶף פָּרִים; אַלְפִּים אִישׁ, אַלְפִּים סוּסִים; שֵׁשֶׁת אֲלָפִים נְּמֵלִים, אַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ, אַרְבָּעִים אֶלֶף פֶּרָשִׁים. שְׁלשֶׁת אַלְפִי אִישׁ, שְׁלשֶׁת אַלְפִי נְמֵלִּים, אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ. Manche Substantiva, die Gewicht, Maß oder Zeit k. bezeichnen, werden, wo der Zusammenhang keinen Zweifel gestattet, weggelassen; Sekel: אָשֶׁל שְּׁלֶרִים; Epha: מָשׁ שְׁלֹרִים; Laib: מָאָחַרִים,

Ordnungszahlen: ראשון erster, שָּנִי zweiter, שְׁנִי לְישִׁי vierter, דְבִישִּׁי fünfter, דְבִיעִּר sechster, מְּמִיּעִי siebenter, מְמִירִי achter, הְשִׁיעִי neunter, עֲשִׂירִר phiter, עֲשִׂירִר achter, עֲשִׂירִר phiter, עֲשִׂירִר phiter, בּאַרער אַטִירִר אַיריבי אַשִּׁירִר phiter, מְשִׁירִר אַיריבי אַשִּׁירִר phiter.

Statt der (fehlenden) Ordnungszahlen über 10 wer- m. den die entsprechenden Grundzahlen gebraucht: בְּעַשְׁהֵרּ בְּעַשְׁהֵר ; בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה , בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם ,עָשָׂר חֹדֶשׁ

Bei Zählung der Monatstage und der Jahre werden auch die n. ersten 10 Ordnungszahlen oft durch Grundzahlen bezeichnet: בַּרְאָשׁדֹּן im 1. (Monate), am 1. (Tage) des Monats 8, 13.

Als Bruchzahlen werden meist die Feminina der o. eben genannten Ordnungszahlen gebraucht: שְׁלִּישִׁית dritter Teil, רְבִיעִית 1/4, הְבִישִׁית (הַמְשִׁית) 1/5, הִשְּׁשִׁית 1/6, שְׁשִׁירִת 1/5, הַבְּעִירִת und רְבַע 1/10. בע הָדָי, הַבְּע הַרִּיִּר הַ 1/2, בַּע בע מול הָבָע 1/10. בע הֹבֵע 1/4, הַבָּע הוֹם 1/5.

Distributiva: שְׁבֶּעָה שְׁבְּעָה יָשְׁבְעָה je sieben. p. - fach, - fältig wird zuw. durch den du. der betr. q. weibl. Grundzahl ausgedrückt: שִּׁבְעָתִּים, אֵרְבַּעְתַּיִם; gew. פּעָתִים, יַשְׁלִשׁ פְּעָתִים, u. s. w. || Zweimal פּעָמִים.

C. Partikeln ($\S 40-46$.).

40. Verbindung der Partikeln mit Suffixen.

Die Partikeln werden mit den Nominalsuffixen ver-40. bunden.

Abweichungen in bezug auf den Bindevokal. Mehrfach \bar{a} , wo b. beim Nomen Š wa oder Çere; auch in Pausalformen אָּרְשֶׁלּ, η_{sr} statt אַרְשֶׁלּ, שְּׁבְּשֶׁלָּ, ohne Bindevokal §43f. — אַרְשֶׁלָּא §43d.

- c. Zuweilen Verbalsuffix (§78c), s. בְּלָ, עּוֹד, עוֹד, עוֹד § 41c; אַרָּה §42f; מָּחְתֵּנָה §43b; מָלְנָה §44b; אָנֶּבּה §45d.
- d. הַבֶּר, הַבֶּר פּכּרפ. הְּבְּיִר פּכּרפ me, הַבָּר u. (mit Nûn energ. \$80) הְבָּבּר הָבְּבּר ecce nos neben הָבָּר , הְבָּבּר , הַבְּבּר , הַבְּבָּר ; הַבְּבָּר ; הַבְּבָּר , הַבְּבָּר , הַבְּבָּר ; 3. m. הַבָּם , pl. הַבָּף .

e. יַשׁר, רָשׁר es ist, war (Gegensatz אָרָן). פְשֹׁרָם du bist; ווּאָרָם עשׁרם הָשֶׁר ihr erweist Huld, auch יָשׁׁכֶּם עשׁרם הֶשֶּׁר er ist.

41. Negationen.

- b. מֹא לֹא bei absoluten Verboten, z. B. im Dekalog לֹא תְּנִיב (§47cγ). און א selten mit dem Jussiv: לֹא תְּנִיב 24, 8. אוּ סוֹא ohne Verbum: nein.

g.

c.

e.

3. אָל (§47e), ne, mit dem Jussiv (§47e), bes. bei Ver-d. boten und zum Ausdruck des Wunsches, daß etwas nicht geschehe: אַל־הַשְׁהַת perdes, מּל־הַשְּׁהַת ne perdas.

Selten אַל־נָא mit Indikativ: אַל־חַבִּרט 19, 17 אַל־נָא רָשִׁרם 1 Sam 25, e. 25, vgl. Jos 1, 7. Richt 6, 18. 2 Kg 18, 29. ען 121, 3. Prov 3, 30.

- 4. $\vec{\eta}$ (stets mit Maqqeph) $\mu \dot{\eta}$, ne, bes. a) nach f. Ausdrücken des Fürchtens; β) = damit nicht; γ) am Satzanfange zum Ausdruck einer Besorgnis 31, 31. 42, 4. 44, 34.
 - לבלתר c. inf., nicht zu.

6. טֶרֶם noch nicht, gew. mit Ipf. $§47c\vartheta$.

42. Fragewörter.

1. הַ, einfache Frage, sowohl wenn die Antwort42. ungewiß ist (הַּשְּׁלֵּוֹם לֵּוֹן geht es ihm gut?), als auch (wie anum) wenn verneinende Antwort erwartet wird (הַשְּׁבֵּר הַשְּׁבִּר bin ich etwa...?). — Auch in indirekter Frage: יוֹם מַּלֵּוֹ הַבְּלֵּוֹ הַבְּלֵּוֹ הַבְּלֵּוֹ הַבְּלֵוֹ הַבְּלֵוֹם מַנֵּם um zu sehn, ob das Wasser abgenommen habe 8, 8, vgl. 43, 6. — מוֹלָּצֹוֹ מַנְּחַב חַבְּבּר הַבְּבָּר הַבְּבָּר הַבְּבָּר הַבְּבָּר הַבְּבְּרָם מַנְּבָּר הַבְּבָּר הַבְּבְּר הַבְּבָּר הַבְּבְּר הַבְּבָּר הַבְּבּר הַבְּבְּרָים הַבְּבּר הַבְּבְּבְּבְּר הַבְּבָּר הַבְּבָּר הַבְּבּר הַבְבּר הַבְּבּר הַבְּבּר הַבְּבּר הַבְּבּר הַבְּבּר הַבְּבּר הַבְּב הַבְּבּר הַבּר הַבּבּר הַבְּבּר הַבּבּר הַבּבּר הַבּבּר הַבּבּר הַבְּבּר הַבְּבּר הַבּבּר הַבּבּבּר הַבּבּבּר הַבּבּבּר הַבּבּב

- 2. DN ob, in direkter Frage.
- 3. a. in disjunktiver Frage, direkt (37, 8) d. und indirekt, utrum . . an (24, 21, 27, 21, 37, 32).
 - 4. מָר, אָב, s. §16e.f. לָמָה u. לָמָה §45e6.

- f. 5. aj wo?, אֵר הֶּבֶּל; gew. in Zusammensetzungen: אַרָּה הַם wo ist er? אַרָּה מַּבָּל wo bist du? אַרָּה הַם wo? אַרָּה הַם wo?. אַרָּה הַם wo?? אַר מָהַה אַר מָהַה אַר מָהַה woher?
- g. זְּה, זְּאָת, הוּא , אֵפוֹץ dienen zur Belebung der Frage: מַה־וֹּאַת quisnam?; מָה־וֹּאַת auis tandem?; מַה־וֹּאַת.
- h. Fragen zuweilen ohne Fragepartikel, bes. Fragen der Verwunderung: אַהָּה הָה בְּנִי עֵשָׁר du da bist mein Sohn Esau? 27, 24; vgl. 3, 1. 18, 12. 1 Sam 25, 11.

43. Selbständige Präpositionen.

- על. בע, עד, אליב, iber, lauteten ursprünglich auf a. aj aus, daher noch manchmal in der Poesie: עבר אָלֵר אָלֵר. Vor Suff. wird stets die vollere Form gebraucht (dann scheinen diese Präpp. Plurale zu sein): אַלֶּר וּהָ אֵלֵר ; אַלֵּר ; אָלֵר ; אָלֵר ; אָלָר ; אָלָר ; אָלָר ; אָלָר ; אָלֶר ; אַלֶר ; אַלֶר ; אָלֶר ; אַלֶר ; אָלֶר ; אַלֶר ; אָלֶר ; אָלֶר ; אָלֶר ; אָלֶר ; אַלֶר ; אָלֶר ; אָלָר ; אָלְר , אָלְר ; אָלְר , אָלְר
- b. Wirklich im Plural stehen vor Suff.: סָבִּרבֵּיך ringsum, סְבִּרבֵּיך הְסְבִּרבֵּיך הְסְבִּרבֵּיך הְסְבִּרבֵּיך יְסְבִּרבֵּיך הְסְבִּרבִּיך יִסְבִּרבַּיך יִסְבִּרבַּיך יִסְבִּרבַּיך rings um mich, u. s. w. Häufiger noch als אַחַר ist אַחַר Mit Suff. stets: אַחְבֵּיר hinter mir, אַחְרֵיך u. s. w. אַחְתַּיר הָיִקְּיִר הְיִּחְתָּיר הָיִּ הַחְתָּיר הָיִּ הַחְתָּיר הָיִ הַחְתָּיר הַ הַחְתָּיר הַ הַחְתָּיר הַ חַּתְּתָּיר הַ חַבְּיבִּר הַ מַּחְתָּיר הַ חַבְּיבִּר הַ Mit Verbalsuffix הַחַתַּיר בַּן.
- c. בינו zwischen. בינו בינו Die Suff. des Pl. aber werden an den Plur. gehängt: בִּרנִיכֶם, בֵּרנִיכֶם, בִּרנִיכֶם, an den weibl. Pl.: בֵּרנִיתָם,
- d. עם mit. עָמָדר (bes. in älterer Zeit) עָמָד, אָמָד, עָמָד, f. עָמָד, עִמָּד, עָמֵד, עָמָד, עָמָד, עָמָד, עָמָד, עָמָד, f. עָמֶדָּם (5), f עָמֶדָּם.

កង្គ, កាង្គ (Grundform itt) mit : គុគ្គ៖ ; គុគ្គង, គុគ្គង, គគ្គង, គគ្គង ; e. កែង, គគ្គង ; សគ្គង ; សគ្គង

אָת־, אַת (vgl. אוֹת Vorzeichen) bezeichnet den be- f. stimmten Accus. (§20e): אֹתָה אֹתָה, אָתְה, אָתְה, אַתְה, (3), אַתְהָה (3), אָתְהָה (3), אַתְהָה (3), אַתְהָּה (3), אַתְהָּה (3), אַתְהָּה (3), אַתְהָּה (3), אַתְהַה (3), אַתְהָה (3), אַתְהָה (3), אַתְהָה (3), אַתְהַה (3), אַתְהַה (3), אַתְהָה (3), אַתְהַה (3), אַתְ

44. 72.

קון, von, aus, hat seine Selbständigkeit bewahrt 44. fast nur: 1. mehrfach in der Poesie: מְּרַבְּמִי , מִרְ־מִּמִי , מִרְ־מָּמִי , מִרְּהַמִּי , בּוֹרְהַצִּיץ , מִרְּהַמִּי , בּוֹרְהַצִּיץ , מִרְּהַבְּיִ , בּוֹרְהַצִּיץ , מִרְּהַבְּיִ , בּוֹרְהַצִּיץ , מִרְּהַבְּיִ , בּוֹרְהַצִּיץ , מִרְּהַבְּיִ , mit dem folgenden Subst. zu Einem Worte: a) Assimilierung: מְרָּבְּרָ מִיּיְ שִׁ wird בּבְּרָת , מִבְּרָת , מִבְּרָת , מִיְּבָּת וֹחְ wird בְּבָּרָת , מִבְּרָת , מִבְּרָן , מֵאָרָן , מֵיִּבְּרָ , בְּבָּרִת , בִּרְּרָת , בּבְּרָת , בְּבָּרִת , בְּבָּרִת , בְּבָּרְת , בְּבָּרִת , בְּבְּרָן , מֵבְּרָן , מֵבְּרָן , מֵבְּרָן , מֵבְּרָן , בְּבְּרָּת . — Poetische Nebenform בּר מוּבּר בּר אַבּר הּרְבּר . בּבּרֹת הַ בּרְרִם . בּבְּרִוֹת , בְּבְּרֹת , בְּבִּרֹת , בִּבְּרָת . בּבְּרִּת . בּבְּרִוֹת . — Poetische Nebenform בּר בּרוֹר מִבּרְר , בְּבִּרְר , בְּבִּרְת , בְּבִּרְת , בְּבִּרְת , בְּבִּרְת , בְּבְּרָּר , בְּבְּרִּר , בְּבְּרֹת , בְּבְּרֹּת , בְּבְּרָּת , בְּבְּרָת , בְּבָּר , בְּבִּר , בְּבְּרָּר , בְּבְּרִית , בְּבְּרִים , בְּבְּרִית , בְּבְּרְית , בְּבְּרִית , בְּבְּרִית , בְּבְּרְית , בְּבְּרִית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרִית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְרְית , בְּבְּר , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּר , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְת , בּבְּרְת , בְּבְּרְית , בְּבְּרְית , בְּבְּרְת , בְּבְּרְית , בְּבְּרְת , בְּבְּרְת , בְּבְּרְית , בְ

Mit Suff.: מֵהֶּהָ, מֵהֶם, מֵהֶּהָ ע. מֵהֶּבָּה. Sonst verdop- b. pelt: מְמֵּהָ von mir; מְמֵהָ ל. מִמֶּהָ, ל. מְמֵּהָ von ihm, מְמֵּנָּר von ihr; מְמֵּנָה von uns.

Oft wird מָּדְ mit anderen Präpositionen verbunden: כּ- hinter (etwas) weg, מַעֶּב, מַעָּם etc.

Gebrauch: 1. räumlich: ex, έξ. || 2. partitiv. || 3. zeit-d. lich, z. B.: מִנְּעֶרָיוּ || 4. kausal: wegen, infolge von. || 5. vor Inff.: so daß nicht (eigentl.: von . . hinweg),

z. B.: עַצְרֵנִי ה' מִכְּיֶּרָת 16, 2, vgl. 23, 6. 27, 1. || 6. beim Komparativ, s. §82b.

45. Die Präfixa ⊇, ⊃, ڬ.

- של. Die Präpositionen בְּ (in), לְ (Bezeichnung des Dativs)

 a. und die Vergleichungspartikel בְ (wie) sind, weil kurze
 Proklitika, stets mit dem folgenden Worte zu einem
 Ganzen verschmolzen. ∥ Poetische, ein eignes Wort
 bildende Formen: לְמֵלוֹ, בְּמֵוֹ (doch s. §d).

Die mannigfachen Bedeutungen von Ξ (z. B. Ξ instrumenti) erklären sich aus der Grundbedeutung des Haftens. Bes. merke das Ξ essentiae: in der Eigenschaft von, tanquam, franz. en: ich erschien dem Abraham בַּמֵל שֵׁבֵּדְ als Êl Schaddaj Ex 6, 3. vgl. ψ 39, 7. 54, 6. 55, 19. 118, 7.

c. $\dot{\phi}$ mit Suff.: לְּהֹ ; לִּהֹ ; לִּה ($\S22i\alpha$), לְּהָּ , לִּהְ ; לִּה ; לִּה ; לִּה ($\S22i\alpha$), לְּכֶם ; לְּכָּה ; לִכָּה ($\S22i\epsilon$), לָכֶם ; לָכֵּה ($\S22i\epsilon$), ב. B. $9,\ 27=$ בֹּהָם ; Jes $44,\ 15.\ 53,\ 8=$.

Lamed auctoris s. §20b.

- d. \neq mit Suff.: בָּהֵם , בָּכֶם. Sonst stets איפ wie ich; $2.\ m.$ בְּמֹוֹהָ , בְּמֹוֹהָ , בָּמֹוֹהָ ; בָּמֹוֹהָ ; בְּמֹוֹהָ (3).
 - בְּרֵעֹה (so) . . wie. בְּמוֹךְ קְפַרְעֹה du (bist) wie Pharao 44, 18, vgl. 18, 25. ψ 139, 12.
- e. In betreff der Punktation merke:
 - 1. vor einem Konsonanten mit Vokal haben sie Š·wa: בְּרַוָּד ,לְמֵלֵהָ, בְּבַיִּת;
 - 2. vor einem Kehllaut mit Chaṭeph steht der entsprechende kurze Vokal: בְּאֲדוֹם + wird בֶּאֲדוֹם, so בְּאֲדוֹם; אָרְיִר שִׁיִּלְּי wird לֶּצְמָשָׂא; doch (§10c) לְצַמָשָׁא; wird בְּאַלִּיִר , בֵּאַלֹּיִרים, נָאַמֹר; מָאַלֹּיִר , בָּאַלֹּיִרִים, נָאָמֹר ;

- 3. vor einem Konsonanten mit Š wa haben sie i: (Silbe lose geschlossen, s. $\S12r$); doch i, wenn das Wort mit beginnt: ליהוּרָה; wird לְּיִבְּהַרָּה;
 - 4. vor dem Artikel: לאור, למלף, s. §17e.

vor der Tonsilbe steht zuw. ā, bes. vor זְּאַת, זָּאַת, z. B.: בָּהַיּבָה, בָּוֹאַת, בָּנָה.

ל vor der Tonsilbe erhält ā noch: a) vor Inff.: f- לגדר לְבֶּרָת פָּלְּבֶּרָת , לְבֶּרָע הָלֶשֶׁבֶּת , außer wenn dem Inf. ein Gen. folgt: לְבָּרָת אַבְרָם dem Wohnen Abrams 16, 3. | β) in Pausa bei Wortpaaren: בֵּרֹךְ בֵּיִרִם לְבֶּרָם in Sicherheit, בַּרָּבָ ווֹ לָבֵּרָם in Ewigkeit, לָבֵּרָם in Menge.

46. Wāw copulativum.

^{*} Vor diesen hat die sog. babylonische Punktation 5 d. i.].

- 4. Vor der Tonsilbe oft ב, bes. α) in Wortpaaren: 8, 22, בְּהַבְּה , הְּהַבּ וְנְמֵשׁ , לֶּחֶם וְמֵיִם , כְּבוֹד וְעֹז , יוֹם וְלַיְלָה , הֹהוּ וְבֹהוּ , בְּהַבְּה , הִהוּ וְבַּהוּ , בְּהַבְּה , הִשְׁתוּ ; β) am Schlusse eines Satzes oder Satzteiles.
- b. B. Gebrauch des Wāw copulativum. 1. Bei Zustandssätzen, zur Einführung des Subjekts, z. B.: Gott erschien dem Abraham רְהֵּיא יִשֶׁב פְּחַח הָאֹהֶל während dieser . saß 18, 1, vgl. 19, 1. Auch so, daß zugleich ein Gegensatz vorliegt: Was willst du mir geben, dahingehe? 15, 2, vgl. וְאֵלֵכִי הוֹלֵךְ עֵּרִירִי da doch mein Herr alt ist 18, 12; ich habe gewagt zu reden וְאֵלֵכִי עַבֶּר רָאֵבֶר הָבִיר הַבִּיר סbgleich ich . 18, 27. Wozu willst du draußen stehn וְאֵלֵכִי עַבְּרֹתִי הַבִּית הַבִּית ta ich doch das H. aufgeräumt habe? 24, 31; Warum seid ihr zu mir gekommen יְאֵלֵכִי שִׁנְאֵחֶם שִׂנָאֵחֶם אֹרָיִי מִּבְּיֹתְם אֹתִי da ihr mich doch hasset 26, 27.
- c. 2. Zur Angabe des Grundes, z. B.: Jetzt weiß ich, daß du gottesfürchtig, רְלֹא חְשֵׁכְהְ da du . . nicht zurückgehalten hast 22, 12; haltet mich nicht auf, הבילים בּרְכִּר da J. hat gelingen lassen 24, 56, vgl. 20, 3. ψ 7, 10. 32, 2. 49, 9. 60, 13.
- d. 3. Zur Einführung von Finalsätzen (auf daß, damit), meist nach Iptv, doch auch nach Jussiv Jes 5, 19 und Voluntativ (§47g) Hi 32, 20, auch nach Ipf. 1 Kg 22, 20.
- e. Das auf ן folgende Verb steht meist α) im Voluntativ (1. Pers.) oder β) im Jussiv (2. 3. P.). Beispiele: α) Gebt mir ein Erbbegräbnis וְאֵכְלָה damit ich begrabe 23, 4; bringe mir אַכֵלָה damit ich esse 27, 4; führe sie heraus מְלֵבֶּה אֹתָם damit wir sie erkennen 19, 5, vgl. 24, 56. 27, 25. 29, 21. 42, 34; neige deinen Krug רְאֵבֶּל אַרְבֶּם (§74v) 24, 14. | β) Dient Ihm allein רָבֵּעל אַרְבֶּם

errette 1 Sam 7, 3; betet zu Jahwe רְיָטֵר damit Er . . wegschaffe Ex 8, 4; harre auf Jahwe רְיַשֵׁל לְּהָ daß Er dir helfe Prov 20, 22; wer wird Ahab bereden ביַעל רְיִפּל helfe Prov 20, 22; wer wird Ahab bereden רְיַעל רְיִפּל er hinaufziehe und dann falle 1 Kg 22, 20. — Oft ist der Jussiv nicht als solcher kenntlich (vgl. §47e): Führet sie heraus רְתִשְּׂרֵך damit sie verbrannt werde 38, 24, vgl. רְתֵּלֶר 30, 3; reden will רְיִרְתַּרֹלִר damit mir Erleichterung werde Hi 32, 20.

4. Zur Einführung von Folgesätzen: Ich werde f. deinen Samen mehren רָלֹא יָסָפֵר מֵרֹב so daß 16, 10 vgl. Hi 22, 14.

D. Das Verbum (§ 47-80).

47. Ausdruck der Tempora und Modi.

Das hebr. Verbum hat keine besonderen Formen 47. für die Zeiten (Gegenwart, Vergangenheit, Zukunft); vielmehr wird die Handlung durch die beiden Hauptformen nur entweder als geschehene oder als geschehende (vollendet oder unvollendet) bezeichnet: Perfectum und Imperfectum (genauer, aber nicht üblich: Factum und Fiens).

Hiernach dient das *Perfectum 1*. meist zur Bezeich-b. nung der Vergangenheit; außerdem wird es 2. verwendet namentlich bei Zusicherungen und bei Weissagungen, weil bei ihnen die Handlung als gewiß, d. i. so gut wie vollendet gilt.

Merke: α) Perf. bei Zusicherungen, bes. seitens Gottes: בָחַמִּר לֶכֶם ich gebe euch hiermit, habe für euch bestimmt 1, 29; doch auch im Munde von Menschen: בַּחָמִּר כֶּכֶּףְ הַשְּׂדֶה ich werde gewiß und gleich geben 23, 13;

י jetzt wirst du geben, sonst nehme ich mit Gewalt 1 S 2, 16. || β) Perf. propheticum: לְבֵּלְ בָּלָה עָבִיר לְבָּלְ מִבְּלִי darum muß mein Volk ins Exil Jes 5, 13; das Volk, das im Finstern wandelt רָאוּ אוֹר אוֹר אוֹר אוֹר פֿוּל פּרוֹל in großes Licht 9, 1. || γ) Perf. confidentiae: בְּרוֹל נְבְּלֵּהְ בַּעְּלֵּרְ רְנָבֶּלֹר in großes Licht 9, 1. || γ) Perf. confidentiae: בְּרוֹל נְבְּלֵּהְ בִּעְּלֵּהְ רְנָבֶּלֹר וֹנְבֶּלֹר וֹנְבֶּלֹר du erhörst mich 22, 22. || δ) Perf. in Nebensätzen oft gleich unsrem Plusquamperfectum, bes. in Relativ- und in Causalsätzen.

Das Imperfectum (oft auch, aber minder gut, Futurum genannt) ist Ausdruck 1. zumeist der Zukunft und zwar α) der Zukunft schlechtweg; β) einer möglicherweise eintretenden oder nicht eintretenden Zukunft (Potentialis; deutsch: können, mögen, dürfen): מת־שׁנֵי בַנֵי הַמִית darfst du töten 42, 37; γ) der Zukunft, von welcher man bestimmt erwartet (fordert), daß sie nicht eintrete: לא חגלב du sollst nicht stehlen (is s. §41b). — | 2. der Gegenwart und zwar למה תעמר בחוץ: ciner noch andauernden Gegenwart למה תעמר בחוץ warum stehst du draußen? 24, 31; שַבְּקַשׁ was suchst du? 37, 15; e) solcher Handlungen, die sich zu wiederholen pflegen; der Becher, aus dem mein Herr trinkt ביה לא ליש או 44, 5; wie ein Baum, der seine Frucht gibt בין zu seiner Zeit 4 1, 3; es pflegt gesagt zu werden יאמר G 22, 14; bes. in negativen Sätzen: מעשים אשר לא יעשר die nicht gethan zu werden pflegen, die sich nicht gebühren 20,9. — | 3. der Vergangenheit, wenn die Handlungen, bezw. Ereignisse entw. ζ) längere oder kürzere Zeit andauerten: רָאֵר רַעֶּלֶה stieg (fort u. fort) auf 2, 6; יפרה 2, 10; oder א) wiederholt stattgefunden haben: sie pflegten zu tränken 29, 2. 30, 38. 42. 31, 39;

יְבֶן רְעֲשֶׂה שְׁנָה בְשֶׁנָה und so that er Jahr um Jahr 1 Sam 1, 7, vgl. Richt 17, 6.

In erzählendem Zusammenhange steht das einfache Ipf. ohne frequentativen Sinn fast nur: 3) nach den Partikeln אָל, damals, 1 Kg 3, 14. 16, 21; מֶּכֶּם, noch nicht, G 2, 2. 19, 4. 24, 45 (ehe: Jos 3, 1); בּטֶּבָּם ehe 27, 33. 37, 18. 41, 50; עַ עַר 73, 17; und ι) poetisch [In Prosa entweder Ipf. mit Wāw consec. oder Perf.].

Beide Modi (diese Bezeichnung ist nach dem Vor-d. stehenden passender als die irre führende "Tempora") können zu dem im Deutschen präsentisch wiederzugebenden Ausdruck allgemeiner Erfahrung verwendet werden, je nachdem die betreffende Handlung als eine bisher regelmäßig geschehene oder als eine immer von neuem geschehende und daher auch der Zukunft angehörige (§ce) betrachtet wird; z. B. ψ 10, 3 "denn es prahlt (בוֹלֵיל Perf.) der Frevler ob dem Gelüsten seiner Seele" u. Prov 1, 16 "denn der Gottlosen Füße laufen (בּרְבֶּל Ipf.) zum Bösen und eilen (בּרְבָּל Ipf.) Blut zu vergießen". Vgl. ψ 1, 1. 2.

Als Abarten (Untermodi) des Ipf. sind zu merken:

1. Der Jussivus zur Bezeichnung eines Befehles, e. Wunsches oder (nach אָב §41,3) Verbotes nur in der 2. u. 3. Person. Er ist an äußeren Merkmalen erkennbar nur noch im afformativlosen Sing. α) durch Verkürzung des Vokals der letzten Silbe in allen Ipff., in welchen dieser Vokal î ist (also meist im Hiph îl) und im Ipf. Qal der מ"ד ב. B. דְּבֶּרֶת, juss. דְבֶּרֶת, j. בְּבֶּרֶת, j. בַּרֶרָת, j bei den Verbis מ"ד s. §74n.o.

Anm. a) Jussiv in Finalsätzen s. §46e. \parallel β) Jussiv häufig in f. Bedingungssätzen, im Vordersatze (ψ 45, 12). im Nachsatze (G 4, 12).

im Vorder- und im Nachsatze (הְּשֶׁהְ־חּשֶּׁהְ וִיהִר לֵּרְלָּה) setzest du Finsternis, so wird's Nacht לי 104, 20). Vgl. §88eβ.

- 2. Der Voluntativus oder Cohortativus wird gebildet durch Anhängung von an die 1. Pers. (sg.: ich will, ich möchte; pl.: wir wollen, laßt uns). Vgl. der Richtung §20c. Der Voluntativus und das nur vor Suff. erhaltene Nûn energicum (§ 80) sind Reste eines alten Modus Energicus, der sich im Arab. noch erhalten hat.
- h. Über Perf. und Ipf. mit Waw consecutivum s. § 64.
- i. Participia. Ob das Participium activi die Gegenwart, Vergangenheit oder Zukunft bezeichnet, lehrt der Zusammenhang. α) Vergangenheit: הַּבֶּּכֶּרְ הַּשֶּׁבְּ das zurückgekehrt ist 43, 18, בַּאַבְּהְּחֹתֵּינֵּרְ מָּנֵּרְ הַּנָּבְּ das zurückgekehrt ist 43, 18, בַּאַבְּהְחֹתֵּינֵרְ מַנְּבְּרָ הַבָּּ das zurückgekehrt ist 43, 18, 18, 27, 33. || β) Zukunft, bes. wenn sie unmittelbar bevorsteht und in Verheißungen: מַּבְּהְרָם הַנֶּה deleturi sumus hunc locum 19, 13 vgl. 17, 19. 18, 17. 19, 14. 41, 25; namentl. nach הַבָּה 6, 17. Jes 3, 1, 7, 14. || γ) Part. in Zustandssätzen s. §46b. || δ) Die Dauer einer Handlung oder eines Zustandes wird durch הָּרָה מַבְּרָרֹל 1, 6, vgl. 37, 2. 39, 22.

k. Das Participium passivi ist nicht selten dem latein. Gerundivum gleichbedeutend: נְהָמֶּדְ begehrenswert 3, 6. ψ 19, 11, מָהַלָּל laudandus ψ 18, 4, עּוֹרָאֵא ψ 76, 8.

Imperativus. Vgl. §52. — Der Iptv steht nur bei positiven Befehlen. Wie Verbote ausgedrückt werden, s. §41,1.3. Verbindungen zweier Imperative s. §88eγ.
 Infinitivus absolutus s. §63.

48. Entstehung des hebr. Verbums.

48. Das hebr. (semitische Verbum ist entstanden durch a. Zusammensetzung eines Nomen mit einem Personalpronomen.

Das Perf. ist gebildet durch ein konkretes (oder b. participiales) Nomen, nomen agentis, welchem das Personalpronomen folgt: קַמַלְּדָהָּ ein Töter du = getötet hast du = du hast getötet.

Das Ipf. wird ausgedrückt durch ein (wahrschein-c. lich) abstraktes oder infinitivisches Nomen, nomen actionis, welchem das Personalpronomen vorangeht: מדקטל du töten = du wirst töten.

Die verschiedene Stellung des Pron. ist psychologisch wohl d. begreiflich: bei der vollendeten Handlung interessiert bes. das Faktum; bei dem, was noch nicht vollendet ist, nimmt man mehr Anteil an der Person des Thäters.

Teils aus dieser Entstehung des Verbums, teils e. aus der Häufigkeit des Gebrauches der 3. Person erklärt sich, daß in der 3. Pers. (wenigstens des Perf.) die Personalbezeichnung ganz unterbleibt, die 3. m. sg. perf. Qal (des einfachen Activum) also die Grundform des Verbums ist und in den Lexicis als Stichwort dient.*

Vom Perfectstamme sind abgeleitet: der Inf. absol., das Part. f. $q\bar{a}t\hat{u}l$, und bei den Verbis "", "" das active Part. Qal $q\bar{a}m$. Zum Imperfectstamme gehören: der Inf. (constructus), der Iptv und die anderen Participia.

49. Die Genera verbi (Konjugationen).

Ähnlich wie man im Griechischen drei Genera verbi49. (Activum, Passivum, Medium) unterscheidet, gibt es a. im Hebr. 7 häufig vorkommende und einige seltene

^{*} Nur bei den Verbis "", "" (§ 71. 72) dient zu diesem Zwecke der *Inf.* (constructus), weil im Perf. der zweite Radikal verdrängt ist.

H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl.

Modifikationen des Verbalbegriffs, für welche der ungeeignete, weil im Latein. in ganz anderem Sinne gebrauchte, Name Konjugationen üblich geworden ist.

- b. Dieselben werden gew. nach der Gestalt, die sie in dem alten Paradigma (machen) haben, benannt*. Nur das Activum des einfachen Stammes (die "erste Konjugation") hat einen besonderen Namen, 5p, d. i. leicht, weil weder durch äußere noch durch innere Bildungszusätze beschwert. Neuere nennen diese Genera zweckmäßiger nach der Gestalt, die sie in dem jetzt gebräuchlichen Paradigma
- c. II. Niph'al, נְפְעֵל (Niqṭal, נְקְטֵל), Reflexivstamm:

 1. tolerativ: מְבָרָשׁ dingen, בְּבָּנְעׁר sich verdingen; בּרְרָשׁ sich verden sich suchen oder befragen lassen; יְנָנְעׁר sie werden sich schlagen lassen Jos 8, 15; הַּיְסְרּר (§68) lasset euch zurechtweisen ψ 2, 10. || 2. reflexiv, z. B. מִּבְּר sich hüten, הַבָּר sich verbergen. || 3. reciprok, z. B. יְסָהַר mit einander rechten, בְּלַחַם proeliari, וֹנִעָץ Rat pflegen. || 4. medial: יִשְׁאַל sich (sibi) etwas erbitten. || 5. passiv, z. B. בִּבָּר, קבַר, קבַר, תַּבַר, קבַר, נְשִׁרָךְ וּשִׁרָךְ וּשִׁרָךְ וּשִׁרָר, קבַר, [Meist 2 u. 5].
- d. III. Pi'ēl, פַּגֵל (Qiṭṭēl, מְמֵל) aktiver Steigerungsstamm, bezeichnet Steigerung des Begriffs, insbes. 1. iterativ; אֲדַק lachen, אֲדַק scherzen. עַרָּה lehren; daher auch deklarativ: אַדָּק gerecht sein, אַדָּק für gerecht erklären. עַרָּה 3. zuweilen

^{*} Nach פֿעל wird auch der erste Stammbuchstabe eines Verbs dessen ב, der zweite dessen ב, der dritte dessen ב genannt. Verba ב"ב sind also Verba mit ב"ב als erstem Radikal, א"ב solche mit א als letztem. Mit ב"ב (§73) bezeichnet man diejenigen Verba, deren dritter Radikal gleich dem zweiten. Über "ב"ב נו ב"ד s. §71.72.

(namentlich in Denominativen) privativ: שֹׁרֶשׁׁ Wurzel, שֹׁרִשׁׁ entwurzeln, ausrotten.

IV. Pu'al, פַעל (Quttal, קָטַל), Pass. zu III.

V. Hiph'îl, הְּמְעֵּרל (Hiqtîl, הִקְּמֵרל), aktiver Kausativ- e. stamm, Kausativ zu I. 1. mit persönlichem Objekt, indirekt kausativ: אַמָּר hören, יְשִׁר jmdn hören lassen; dhr auch deklarativ: הְרָשִׁרְע für gerecht erklären; יְשֵׁר für schuldig erklären. | 2. so daß die (der) durch Qal bezeichnete Handlung (Zustand) Objekt ist, direkt kausativ*: הַבְּבִּר das Starksein ausüben, sich stark zeigen; הַבְּבִּר alt werden, יְבִּבְּר weiß werden, הִשִּׁרִישׁ (denomin. v. שׁבְּיִר Wurzeln treiben.

— Oft hat dasselbe Hiph. beide Bedeutungen: הַבְּרַר sich erinnern; יְבַרְר jmdn sich erinnern lassen, β) das Sicherinnern selbst ausüben in bezug auf — etwas erwähnen.

VI. Hoph al, הְפַעֵל (Hoqṭal, הָקְטֵל), Pass. zu V.

VII. Hithpa'ēl, הְתְּפֵעל (Hithqaṭṭēl, הְתְּקַמֵּל, הִתְּקַמֵּל), Re-f. flexivsteigerungsstamm: 1. reflexiv: הִיְאַנֵּר sich gürten, sich heiligen. | 2. reciprok: הִיְּלֵנְיִץ sich beraten. | 3. medial (sibi): הַּלְנָּן gehen, הַּיְבֶּלְּה für sich umhergehn, ambulare. | 4. sich zeigen od. stellen als etw.: הּיְּבְשֵּׁר sich reich stellen, הַּתְּבְשֵּׁר sich arm stellen.

מ) Außerdem gibt es noch einige, jedoch seltene Genera verbi, g. von denen hier das wichtigste, das Pô ēl, Qôtēl, besonders erwähnt sei. קּוֹבֵּל, Zielstamm, wird gebildet durch Einschiebung von ô (ursprüngl. â) nach dem ersten Stammbuchstaben. Wenige Beispiele aus dem starken Verbum (Stade §158. König §26,1); häufiger von Verbis מיי (§73c). β) Reste eines passiven Qal sind Formen wie פּרָל, בְּרֵל, בּרָל, בּרָל, בּרָל, בּרַל, בּר

^{*} Andere: "innerlich transitiv" oder "innerlich kausativ". Ungenau sind die häufigen Angaben "intr." oder "wie Qal".

50. Laut- und Tonregeln.

50. Lautregeln, s. § 11d.c.

b. Tonregeln. Betont sind: α) die letzte Silbe der Grundform und die Endungen הַּדְּ, הָּתָּה (ausgenommen: 1. das Hiph'îl,

2. die Verba ע"ד, ע"ד, אי"ד, 3. Pausalformen, s. §14ia).

51. Endungen des Perfekts.

- 51. 3. sg. m. \parallel 3. sg. f. π —. Das ältere π stets a. vor suff., sonst selten. \parallel 3. pl. comm. 7 (dreimal π).
- b. 2. sg. m. הָ, auch הָה (vgl. אַהָּה). | 2. sg. f. הְּ, zuweilen im K·thîb הִר, vor Suff. stets הָ, הָת (vgl. attî §15bβ). | 2. pl. m. הַה, vor Suff. הַל (arab. antum). ב. pl. f. הַל (kein Beispiel mit Suff.).
- c. 1. sg. קתר vgl. אַלכָר, s. $\S15d).$ \parallel 1. pl. זו (vgl. אָלַכָּר).

52. Endungen des Imperativs.

52. a. 2. sg. m. — \parallel 2. sg. f. \neg — (vgl. \hat{i} in att \hat{i}).

- b. 2. pl. m. א. | 2. pl. f. unbetontes קָה, selten ָן (zu dieser alten Endung des pl. f. vgl. die aramäische קָּה, ferner hebr. אַמָּנה, הַנָּה. Vor Suff. s. §79dβ).
- c. An die Grundform angehängtes dient oft zur Verstärkung, steht aber nicht selten auch ohne merklichen Nachdruck.

53. Flexion des Imperfekts.

 also mit doppelter Bezeichnung des Geschlechts. (Vor Suff. 3****).

- 2. sg. m. ***ה (vgl. אַהָּה). || 2. sg. f. הַ***ה; die ältere b. Endung הַיּ bes. in Pausa. || 2. pl. m. הַ***ה, auch הַיּ**ה s. 3. pl. m. (ה, vgl. אַהָּם Bezeichnung der 2. Person). || 2. pl. f. הַ***ה, selten הַ***ה. (Vor Suff. הַ***ה).
- 1. sg. *** (אֵכֵּר). || 1. pl. *** (ursprüngl. wenigstens c. im Qal nă, vgl. אַכּרוֹכָר).
- 1. Auf die Bildung der 3. pl. f. hatte vielleicht die Analogie d. der 2. pl. f. Einfluß. || 2. Die 1. pl. hat keine Pluralendung. || 3. Über den Volunt. \(\begin{align*}
 \begin{align*}
 \

54. Perfectum Qal (vgl. §51).

Das transit. Perf. lautet (vgl. noch §11c.d.): 54.

Plur. Singul. a.

אַטְלָהָ m. 3. קְּטְלָהָ m. 3. קְּטָלְהָּ m. 3. קְּטַלְהָּ m. 2. קְּטַלְהָּ m. 2. קַטַלְהָּר m. 2. קַטַלְהָר m. 2. קַטַלְהָר m. 2. קַטַלְהָר m. 2.

Pausalformen: קְטֵלהּ (מְטֵלהּ (מְטֵלהּ (מְטֵלהּ (מְטֵלהּ (מְטֵלהּ (מְטֵלהּ (מַטְלּהָ (מַטְלּהָ Edhnt, z. B. קְטֵלהָ לָתְּ, קְטֵלהָם (עוברי Unverändert bleiben also: קְטֵלהָם.

Das Perf. mit einfach intransit. Aussprache (med. ē b. genannt wegen des Vokals des zweiten Stammbuchstaben) läßt den intransitiven Vokal vor יוולה מו und in a übergehn (§11g): יְקְנָהְר , בְּבֶרָה , בְּבֶרָה , בְּבֶרָה , בְּבֶרָה , בְּבֶרָה .

d. 1. Nicht wenige Verba med. ē haben in der zweiten Silbe der Grundform a, einige ohne Unterschied der Bedeutung sowohl ē als auch a. In Pausa u. vor Suff. wird dann ausschließlich ē gebraucht: אָבֶּבּע, doch stets אָבֶּבּע, 2. Mehrfach ist daher wegen Nichtvorkommens der pausalen Grundform das ursprüngliche Vorhandensein intransitiver Bildung nur noch aus abgeleiteten Formen erkennbar. So heißt es z. B. 6mal בַּבָּבָּע (außer Pausa), aber בּּבַבּרַר.

55. Infinitiv Qal.

- 55. Gew. קטל Seltenere Formen:
 - 1. Inf. intransitiver Aussprache: קְּמֵל. Nur bei Verben, die im Ipf. a haben, z. B. שָׁבַב. (Bei med. gutt. vor Suff. s. §65r).
- b. 2. קְטְלָה (קִ) קְטְלָה (קִ), also weibliche Nominalformen: אָהְבָה lieben, Liebe; שִּנְאָה hassen, Haß; אַהְבָר fürchten, Furcht; הְמְלָה verschonen 19, 16; אַהְבָּר nachdem sie alt geworden war 24, 36. Häufiger ist die weibl. Endung bei den schwachen Verben: \$67, \$68 u. ה"ל §74k.

Anm. Daß diese Formen mit weiblicher Endung wirklich als Verbalformen aufzufassen sind, ersieht man daraus, daß sie, wenn zu transitiven Verben gehörig, mehrfach den Acc. regieren: לְּרָרְאָה אֹרָר mich zu fürchten; אָרָר מוֹב וָרָב סׁבּעלה הַשָּׁר הַשָּׁר הַאָּרָץ הַשָּׁר מוֹב יָרָב עוֹב אָרָב עוֹב אַל אַרָם בּעַר מוֹם אַרָב עוֹב מַלְאָה הָאָרָץ הַעָּה הַאָּרָץ הַעָּה אָרִב עוֹב בּער מוֹב בער מו

- c. Die Verba med. ē haben meist ō: שֵׁלֹא, רָשֹׁרָ,
- d. Bei Zusammensetzung mit ל tritt fester Silbenschluß ein: לְּמְבֹּר , לִקְבֹּר ; nicht nach בְּ und בְּ also: בְּנְפֹל , also: בְּנְפֹל , בּנְפֹל , also לִנְתוֹשׁ רְלִנְתוֹץ . Ausnahmen: לְנְתוֹשׁ רְלִנְתוֹשׁ בְלַנְתוֹשׁ בַּב , לַכְבֹּר . (35, 22.

56. Imperativ Qal (vgl. §52).

Trans.: קטל ל. קטלף $m.~Pl.~\parallel$ קטלף m.~Sg. 56. In Pausa: קטלר קטלר q.~g

Intr.: שְׁמְשְׁלָהָ f. שִׁמְשְׁלָה m. Pl. \parallel שִׁמְּדָר f. חשִׁשְׁ m. Sg. b. In Pausa: שְׁמֵּער שׁמָשָר m

Iptv auf a überall, we im Ipf. a.

Vor den Endungen לְּבִי, זְּ, זְּבְּ tritt der charak-c. teristische Vokal unter den ersten Stammkonsonanten. Loser Silbenschluß: בַּחְבָה (§52c) schreibe doch. Dabei wird ă stets zu i verdünnt: שַׁבְבָּה ,לְבָשׁר ,לְבַשׁר ,לְבַשׁר ,לְבַשׁר ,לְבַשׁר , שִׁבְּר, תִּבְּשׁר , שִׁבְּר, תִּשְׁכָּר , שִׁפְּרָר , שִׁפְרָר , שִׁבְּר, אַבְּרָר , שִׁבְּרָר , שִׁבְּר , שִׁבְּרָר , שִׁבְּרָר , שִׁבְּרָר , שִׁבְּרָר , שִׁבְּר , וּשְׁבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְר , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִּבְּר , שִבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִּבְּרְר , שִבְּרְר , שִבְּרְר , שִּבְּרְר , שִבְּרְר , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִבְּר , שִבְּרְר , שִבְּרְר , שִּבְּרְר , שִבּיר , שִּבְּר , שִּבְ

57. Imperfectum Qal (vgl. §53).

Das transit. Ipf. lautet

Plur.

Singul.

a.

7. תַּקְטִלְּהָ הַ. אַמְטְלְּהָ הַ. אַמְטְלְּהָ הַ. אַמְטְלְּהָ הַ.

1. תַּקְטִלְּהָ הַ. אַקְטִלְּהָ הַ.

1. בְּקְטֵלְ (נְקְטְלָהִ הַ. בַּרָטְלִר (נְקְטְלָהָ הַ. בַּרָטָלִר (נְקְטְלָהָ הַ. בַּרָטָלִר (נִקְטְלָהָ הַ. בַּרָטָלִר (נִקְטְלָה).

In Pausa: יִבְּטָלָה , תִּקְטָלָה , תִּקְטָלָר .

Das intrans. Ipf. hat a (in Pausa a) אַלְבֵּשׁיָה, רְלְבֵּשׁי, הַלְבַּשׁי, הַלְבַּשׁי, הַלְבָּשׁי, - Ipff. mit intrans. Aussprache werden auch von vielen Verben gebildet, die im Perf. nur a haben, z. B. שַׁכֵב , Ipf. nur בּישׁׁיבָר; aber keineswegs von allen Verben mit intrans. Bedeutung, vgl. z. B. במלך, מלך.

în u. ûn behalten in Pausa den Ton, obwohl der c. Vokal des zweiten Stammbuchstaben wiederhergestellt ist (vgl. §11d): הַשְּׁכָבוּן ; הַשִּׁרְפוּן ; הַשִּׁרְפוּן ; הַשִּׁבְּבוּן ; יְּלְלְטִוּן , הַשִּׁרְפוּן .

d. In den Präformativen ist ursprüngliches \check{a} (vgl. arab. jaqtulu) zu $\check{\imath}$ verdünnt (§11f. 65f. 71m. 73k); nur in 1. sg. zu —, was durch die Vorliebe des \times für Sigōl (vgl. §5d) bewirkt sein wird.

58. Participium Qal.

- 58. Das Part. lautet im Act.: קוֹמֵל), Flexion wie מּנִבל, אַנֵב אַּבְּלּאָרָ, Flexion s. §36d; st. abs. auch אִּנְבֶּלָה, הְלֵּבָה u., mit Wegfall des mittleren Vokals: רְשִׁרָה. Pass. יְשִׁבְּה, הְלֵבָה, הְלֵבָה, הָּלָבוֹת, קְטוּלִר, קְטוּלִים, קְטוּלִים, קָטוּל.
- b. 1. Formen wie אָבֶּי schwer, אַבֶּי voll, אָבֶי hungrig (von Verbis med. ē) sind nicht sowohl eigentliche Participia als vielmehr Verbalcadjektiva. Flexion s. §25f.g.h. || 2. Von Verbis med. ō in participialer Verwendung nur אָבָר Jer 22, 25. 39, 17.

59. II. Niph'al (Niqtal).

- 59. Charakteristisch ist das vor den Stamm gesetzte 3.
- b. Der ĭ-Laut, welcher im Prf. u. Part. dies ב mit dem einsilbigen Verbalstamm zu נְקְטֵל und יִקְטֵל verbindet, ist aus ursprünglichem ă verdünnt (vgl. prim. gutt. §65l.k, מ"ד, §68cβ, ע"ד, §71m, ע"ד §73k).
- c. Im Inf., Iptv, Ipf. wird dem zweisilbigen Stamme die Silbe hin vorgesetzt, deren ב sich regelmäßig dem ersten Radikal assimiliert: Inf. הַקְּטֵל, Iptv הָקָטֵל, Ipf. (mit Synkope des ה, §10d).
- d. Die 1. sg. Ipf. lautet neben אָפָתַר, אֶפָּקָב, auch אָפָּתֵל, אָפָּתֵל, אָבָּקְטָה, אָבֶּקְטָה, עובה אָבָּקָטָה, עובה אַנָּקָטָה, עובה אַנָּקָטָה, Vgl. $\S 68h.$
- e. 2. u. 3. f. pl. Ipf. (u. Iptv) haben unter dem zweiten Radikal —, obwohl der Grundform aus i gedehnt ist (arab. janqatilu u. inqatil), z. B. הַּשְּׁבְרָנָה, ebenso in Pausa: הַּשְּׁבְלָנָה. Vom Iptv kommt zufällig kein Beispiel vor.

מ) Im Ipf., Inf., Iptv wird \bar{e} gew. enttont u. zu \bar{e} verkürzt, wenn f. eine Tonsilbe folgt: הָשָּׁבֶּד לוֹט מֵנְשׁל 13, 9, אַהָּדר הְשָּׁבֶּד לוֹט מֵנְשׁל 13, 14. $\|$ β) Der Iptv Niph. von הָשָׁשֶׁר ווּער

60. III. Pi'cl und IV. Pu'al (Qitțel u. Quțțal).

Das Charakteristische beider wie auch des Hithpa'ēl, 60. also der Intensiv- oder Steigerungs-stämme, ist die a. Verdoppelung des zweiten Radikals.

Wenn dieser Buchstabe Š'wa unter sich hat, wird das Dageš b. nach §6f zuweilen nicht geschrieben: so stets im Pi'ēl von שַבְּבּ (suchen), mit Ausnahme des Iptvs (also שַבְּבָּ, שִּבְּיִבְּיִם, בּיִבְּיִבְּיִם, aber שִּבְּבַּיִם. Einige Male ist die Lautbarkeit des Š'wa ausdrücklich (durch ein Chaṭeph) angezeigt: אַבְּבַּיִּב (§5d) für hallëlů, הַבָּבָּב 2, 23.

Zur Bezeichnung des Pass. (Pu'al) dient wie in c. dem Kausativstamme (Hoph'al) ein dunkler Vokal.

Perf. Pi el hatte ursprünglich in beiden Stamm-d. silben ă [arab. qattălă]. Das erste a ist stets in i verdünnt (doch vgl. קוֹמָם §71b). Das zweite a hat sich erhalten a) stets vor den mit ה oder ב anlautenden Endungen קוֹמָלָה , קמַלְה ע. s. w.; β) oft in nichtpausaler Grundform: קמַלָּה , אָבֵּר , אָבַר , אָבַר , אַבַר , שִׁלָּה ע. a., bes. bei emphatischem (מע"ק) Endkonsonanten: אָבָּט , הַהַּט , עוֹמָל , וֹמָל , עוֹמָל , עוֹמַל , עוֹמַל , אַבַר , אַבֶּר , אָבֶל , אַבָּר , אָבֶל , אָבָל , אָבֶל , אַבָּל , אָבֶל , אָבָל , אָבֶל , אָבָל , אָבֶל , אָבֶל , אָבֶל , אָבָל ,

Einzeln merke: רָבֶּס ,דְבֶּר; כְּבֶּס, רָבֶּס,; בְּבֶּס, רָבֶּס,.

In den übrigen Modis ist α der ersten Stammsilbe g. geblieben, ursprüngliches i der zweiten durch den Ein-

fluß des Tones in ē verlängert: Inf. קשל, Iptv קשל [arab.

qattil], Ipf. יַקְמֵּל, Part. מִקְמֵּל.

h. Das zur Bildung der Participia des Pi'ēl und aller folgenden Konjugationen verwendete Präformativ בי hängt mit dem Pron. מָל (§16e) zusammen.

Part. Pi'ēl: מָקְטֵלֶת u. מָקְטֵלֶת (Flexion wie Qal.) —

Part. Pu'al: מְקָשָׁלִים, מְקָשָׁלִים; מְקָשָׁלִים, מְקָשָׁלוֹת, מְקָשָׁלוֹת.

k. Die beiden rein passiven Genera verbi haben in der Regel weder Iptv noch Inf. (constr.) — Ausnahmen nur: Iptv Hoph. Ez 32, 19. Jer 49, 8; Inf. Pu. ψ 132, 1; Inf. Hoph. רַלֵּדְי (v. דְּלֵּדְי §68c) G 40, 20, ferner Lev 26, 43. Ez 16, 4. 5.

61. V. Hiph'îl und VI. Hoph'al (Hiqtîl u. Hoqtal).

- 61. Dem ersten, vokallosen Stammbuchstaben geht ein a. durch den Hauchlaut π eingeleiteter Vokal voran.
- b. Die Verbalendungen -, , , haben im Hiph'îl nicht den Ton.
- c. Perf. Hiph'îl hatte ursprünglich in beiden Silben ă [arab. ἀqtălă]. Das erste α ist stets in i verdünnt (doch s. §§65k. 68cβ. 68b. 74mβ, הְּלֶשְׁלָה 1 S 25, 7). Das zweite ă hat sich vor konsonantisch anlautenden Endungen erhalten: הִּלְשַלְּה, הִּלְשַלְּה, ist sonst, vielleicht unter Einwirkung des î im Ipf. (§71l), zu î geworden: הַּלְשִׁלָּה, הִּלְשִׁרֹלָה, הִּלְשִׁרֹלָה, הִּלְשִׁרֹלָה, הַּלְשִׁרֹלָה, הַּלְשִׁרֹלָה, הַּלְשִׁרֹלָה, הַלְשִׁרֹלָה, הַלְּשִׁרֹלָה, הַלְּשִׁרֹלָה.

d. In Pausa wird a meist gedehnt: הַקְּרָשֶׁנה.

e. Im Inf., Ipf., Part. ist ursprüngliches i des zweiten Radikals (arab. Ipf. jūqtilu) in i gedehnt (wohl nach Analogie von יָקְטִיל; Inf. הַקְטִיל; Ipf. יָקִים u. Part. מַקְטִיל mit Synkope des ה (§10d).

A n m. α) Zuweilen Synkope des ה im Inf. nach בְּ בְּ, בְּ, בְּ, בְּ לַּטְמִינִ : לַשְׁמִינִ 73, 20; הֹי לַמְרוֹת $78, 17. \parallel \beta$) Einige Male bleibt ה im Ipf.: יְהוֹשִׁינֵ 45, 18. 45, 18.

Regelrechte Dehnung zu ē nur: in der Grundform f. des Iptvs הַקְטֵל (arab. aqtil), im Jussiv (§47e) יַקְטֵל und vor dem unbetonten Afformativ יָּה: Iptv הַקְטֵלְנָה (Ipf. kommt zufällig nicht vor). Der verlängerte Iptv aber lautet: הַקְטִילָה.

Statt ŏ findet sich im Hoph al mehrfach das ur- g. sprünglichere ŭ; im Part. ist ŭ infolge der Einwirkung des Lippenlauts בישל בו sogar das gewöhnliche. Z. B. הַשֶּׁלֶכָה

neben השלכתי; Part. משלה. Vgl. פ"ל §67g.

Part. Hiph'îl: מַקְטִילוֹת, מֵקְטֶעֶּלֶת; מַקְטָילִים, מַקְטִילוֹת, מֵקְטָעֶלָת. — h. Part. Hoph'al: מָקְטָלִים, מָקְטָלִים, מָקְטָלִים, מָקְטָלוֹת, מָקְטָלוֹת.

62. VII. Hithpa'ēl (Hithqattēl).

Kennzeichen: Verdoppelung des zweiten Radikals 62. und Vorsetzung der Silbe na, deren a im Ipf. u. Part. a. synkopiert wird.

Bei Vorsetzung der Silbe הַ sind folgende Regeln b. zu beachten: α) Ist der erste Radikal ein T-Laut, so wird ihm das n assimiliert, z. B. מְּבֶּבֶּה qui mundandus est, מַבְּבָּר colloquens. Auch in einigen anderen Fällen findet Assimilierung statt, z. B. הַבָּבָּא prophetaverunt. β) Ist der erste Radikal ein Zischlaut, so wird ה demselben nachgestellt und hinsichtlich des Härtegrades (§3) gleichgemacht, z. B. אָבָרָק, וֹבְּיִבֶּי, מֹתר ich werde mich hüten; מְּבֶּרָת, מִבְּרָבָּר, אַבֶּרָר, אַבֶּרָר, אַבֶּרָר, שִׁבְּרָר, שִבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָר, שִבְּרְרָר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָּר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּרָּר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרָּר, שִׁבְּרְרָר, שִׁבְּרָר, שִׁבְּר

In dem einzigen mit ז beginnenden Beispiele ist das zu er- c. wartende אוֹרָכָּל (vgl. Dan 2, 9) dem ז völlig assimiliert: מְּבָּל läutert euch (von יְּבָּל Jes 1, 16.

Flexion wie Pi'ēl. — Doch: a) Vor \overline{a} (Ipf., Iptv) d. scheint der zweite Radikal häufiger a als \overline{e} gehabt zu

haben. $\|\beta$) In der Grundform des Prf., Ipf., Iptv findet sich mehrfach das ursprünglichere a statt \bar{e} , z. B. פְּחַחַהָּ. $\|\gamma$) In Pausa wird \bar{e} des Prf., Ipf., Iptv zu \bar{a} (§14/ β); z. B. הַתְּשִׁר, יְתְּקְבָּשׁר, יִתְּהַבֶּלֶּך (Iptv, בַּתְּבָּלֶּד, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְקַבָּשׁר, יִתְּקַבָּשׁר, יִתְּקָבָּשׁר, יִתְּקַבָּשׁר, יִתְּקָבָּשׁר, יִתְּקָבָּשׁר, יִתְּקַבָּשׁר, יִתְּקַבָּשׁר, יִתְּקַבָּשׁר, יִתְּקָבָּשׁר, יִתְּקַבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשָׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשׁר, יִתְּקְבָּשָׁר, יִבְּשָׁר, יִבְּעָּבָּשָׁר, יִתְּקְבָּשָׁר, יִתְּקְבָּשָׁר, יִבְּעָּבְּשָׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּעָּבָּעָּשָּר, יִבְּעָּבְּבָּשָּׁר, יִבְּעָבְּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשָּׁר, יִבְּבָּבָּשָּׁר, יִבְּיִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשָּׁר, יִבְּיִּבְּבָּבָּשִׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְּבָּבָּשׁר, יִבְבָּבָּשָּׁר, יִבְּיּבָּבְּעָּבָּיּי, יִבְּיּבָּבָּיּיּי, יִבְּיִבּיּיּיּי, יִבְּיִבּיּבָּיּי, יִבְּיִבְּיּיּי, יִבְּיּבָּיּי, יִבְּיּיּי, יִבְּיִבְּיָּייִיּיּי, יִבְּיּיּי, יִבְּיּבָּיּיּי, יִבְּבָּיּיָּי, יִבְּיִּיּיּי, יִבְּיּיּיּי, יִבְּיּיּיּי, יִבְּיּיּיּי, יִבְּיּיּייּי, יִבְּיּיּיּי, יִבְּיּיּיּייּי, יִבְּיּיּיי, יִבְּיּיּיּיי, יִבְּיּיּיי, יִבְּיּיִּיּייִּיי, יִבְּיִּייי, יּבְּיִּייי, יִבְּיּיִייּיי, יִבְּיּיִייּיי, יִבְּיִּיייי, יִבְּיי

63. Infinitivus absolutus.

- 63. Außer dem gewöhnlichen Inf. (oder Infinitivus cona. structus) gibt es im Hebr. noch einen Infinitivus absolutus, welcher seinen Namen davon hat, daß er gewöhnlich einer anderen Verbalform als absolutes Objekt
 untergeordnet ist und weder einen Genetiv (Suff.)
 regieren noch von einer Präposition regiert werden kann.
- b. Der Inf. absol. wird vom Perfektstamm gebildet. Er hat in der zweiten Stammsilbe ô in I, II, selten in III und in dem einzigen Beispiele von IV (בָּבָּב 40, 15); ê meist in III, stets in V, VI, VII. Also: וֹלְטֵל (לְטֵל III). ווּלְטֵל (לִטְל IV). ווֹלְטֵל (לִטְל III). עַטֵּל ווֹל עוֹל (עַוֹל IV). עַטֵּל ווֹל (עַוֹל VI). עַטֵּל ווֹל (עַוֹל VI). עַטֵּל (עַוֹל VII). עַטֵּל (עַוֹל VII). עַטֵּל (עַוֹל VII). וּהְתַּקְטֵל (עַוֹל VII). עַטַּל (עַוֹל VII).
- c. B. Gebrauch des Inf. absol. I. Beim Verbum finitum: 1. Dem latein. Gerundium auf do entsprechend, z. B.: So sollt ihr die Kinder Isr. segnen אָמוֹר לָהֶם, indem ihr zu ihnen sagt Nu 6, 23; sie setzte sich gegenüber הַרְחֵק בִּמְטַחֵנֵי קָשׁׁת fern machend wie Bogenschützen (§74b) = in Entfernung eines Bogenschusses G 21, 16; bes. הַרְבַּה (v. יִיבר) bene faciendo = bene, הַרְבַּה (§74wô) multum faciendo = multum 41, 49.
- d. 2. bei Verben desselben Stammes entweder: unmittelbar vor dem Verbum, hervorhebend, verstärkend: יְאוֹ הָאִיל wir haben klar gesehen 26, 28; אָאָל שָׁאַל gefragt hat er (wir haben es nicht von uns aus gesagt) 43, 7, vgl. 18, 10. 18. 43, 3. 44, 28; vertilgen werde ich

es vom Erdboden אָפֶס כִּר כֹא הַשְּׁמִרְד אֲשִׁמִּר nur daß ich es nicht gänzlich vertilgen werde Am 9, 8; — bes. in Fragen: G 37, 8. 10. 43, 7b, und in Adversativsätzen: Fragen: G 37, 8. 10. 43, 7b, und in Adversativsätzen: אַכֹּר הַאָּכִר וְהָמֵת כֹא נְמִירְהְּ וְהָמֵת כֹא נְמִירְהְ וְהָמֵת כֹא נִמְירְהְ וֹהָמֵת כֹא נִמְירְהְ וֹהָמֵת לֹא נִמְירְהְ וֹהָמֵת לֹא נִמְירְהְ וֹהָמֵת לֹא נִמְירְהְ וֹהַמֵּת לֹא נִמְירְהְ וֹהְמֵת מִשְׁרָה עוֹם dich nicht Richt 15, 13; . . אַכֹּל הֹאַכֵּל הַאַכֶּל וֹם du darfst essen . . du wirst sterben G 2, 16 f.; vgl. לו 118, 18. — | Die Negation steht gew. gleich hinter dem Inf., doch s. 3, 4. לו 49, 8. Am 9, 8.

oder unmittelbar nach dem Verbum, teils a) (wie §d) e. verstärkend, 31, 15. 46, 4, teils β) die Fortdauer, das Nachhaltige der Handlung bezeichnend: אַבְּרִים אָבִּרִים אָבּוֹר will immerfort den Richter spielen 19.9; ישׁבּיּר וֹשְּבִיר immerfort sprechend Jer 23, 17. γ) Mehrfach so, daß ein andrer Inf. absol. ein neues Moment hinzufügt: בַּבְּבָּא וְשִׁיבֹּ פִּרְבָּלוֹ וְבָּעוֹ יִּבְּיִלוֹ וְבָעוֹ יִּבְּיֹר וְבָּעוֹ יִּבְּיִלוֹ וְבָּעוֹ יִיבְּיִלוֹ וְבָעוֹ יִּבְּיִלוֹ וְבָעוֹ יִּבְּיִלוֹ וְבָעוֹ וְבְּעוֹ בְּבְּבִּר וְבָּבִּר וְבָּבִּר וְבָּבִּר וְבָּבִר וְבָּבִר וְבָּבְּר וְבָּבִר וְבָּבִר וְבָּבִר וְבָבוֹ וְבָבוֹ וְבָבוֹ וְבְּבְּבְר וְבָבוֹ וְבְּבִר וְבָבוֹ וְבְבִּר וְבָבוֹ וְבִּבְּר וְבָבוֹ בְּבְּבְר וְבָבוֹ בְּבְּבִר וְבָבוֹ בְּבְּבְר וְבָבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְבְּבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְּבְר וְבִּבוֹ בְּבְרִם הָבֹרְ וְבָבוֹ בְּבְבְר וְבִּבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְרִם הָּבֹרְ וְבָבוֹיִ בְּבָבוֹ בְּבְבוֹ בְּבִבוֹ בְּבוֹבוֹ בְּבוֹ בְּבוֹבוֹ בְּבוֹבוֹ בְּבוֹבוֹ בְּבוֹי בְּבוֹבוֹ בְּבוֹבוֹ בְּבוֹבוֹ בְּבְבוֹ בְּבוֹבוֹ בּיִבוֹי בְּבוֹבוֹ בּיִבוֹי בְּבוֹבוֹ בְּבוֹבוֹ בּיִים בְּבוֹבוֹ בְּבוֹבוֹ בְּבוֹי בּבוֹי בּבוֹי בּיִבוֹי בּיִים בְּבוֹבוֹ בְּבוֹי בּבוֹי בּי בְּבוֹי בּבּר בּבוֹי בּיִים בְּבוֹבוֹ בְּבוֹי בּבּר בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בּבּר בְּבוֹי בּבּר בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בּי בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בְּיִי בְּבוֹ בְּבוּ בְּבוֹי בּי בְּבוֹ בְּבוֹי בְּבוֹ בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבוּ בְּבוֹי בְיִי בְּבוֹ בְּבוֹי בּי בּי בּבּי בְּבוֹי בּי בּי בּבוּ בְּבוֹי בְיּבוֹי בְּבוֹי בְּבְיּב בְּבוֹי בְּבוֹי בְּבְיבּי בְּבוֹי בְּבְיּב בְּבְיב בְּבְבּי בְּבְיבּי בְּבְיב בְּבְיב בְּבוֹי בְּבְיב בְּבְיבוֹ בְּבְיבְיב בְּבְיב בְּבְיבְיב בְּבְיב בְּבּ

Bei abgeleiteten Verbalstämmen steht häufig der f. Inf. Qal: טָרֹף טַרֹף 37, 33. 44, 28; אַעַלְהְּ עָלֹה עָלֹה 46, 4 u. stets מָּנֹת נְּנְבְתִּר ; doch auch: הַמֵּוֹל רָמֵוֹל 17, 13; אָנָב גָּנְבְתִּר 17, 13; אָנָב גָּנְבְתִּר 15, vgl. 43, 3 u. s. w.

II. Statt des Verbum finitum. 1. In Fortsetzung g. eines vorangegangenen Verb. fin.: יְּבָתוֹן אֹתוֹ בּיַרְבֶּב אַתוֹי . וְבָּרְבָּב אַתוֹי . וְבְּרָבֶּב אַתוֹי . וְבְּרָבֶּב אַתוֹי . וְבְּרָבֶּב אַתוֹי . 1, 43.

2. Am Anfange der Rede, bes. für den Iptv: זְכוֹר h. Ex 20, 8; שׁמוֹר Dt 5, 12.

64. Wāw consecutivum.

64. Im Verlaufe der Rede pflegt der Hebräer die durch a. den Anfang (Ipf., Iptv, Part. mit אַבּה \$47iβ, eine Zeitbestimmung u. dgl.) als unvollendet oder künftig bezeichnete Handlung als geschehen, vollendet sich vorzustellen; ebenso versetzt er sich gew., nachdem eine Handlung durch den Eingang (bes. Prf.) als geschehen oder vollendet bezeichnet ist, in die Zeit ihres Geschehens, d. i. in die Zeit, da sie noch unvollendet war. — Dieser Wechsel in der Vorstellung wird bezeichnet durch die Partikel wä (da, dann, und so; deutsch gew. einfach: und), das Wāw consecutivum.

Weil in der Regel ein mit solchem Wāw verbundenes Perf. durch eine Verbalform der Zukunft, ein gleiches Ipf. durch einen Ausdruck der Vergangenheit übersetzt werden muß, faßte man die Sache so auf, als "verwandele" dies Wāw die Bedeutung des Perf. in die des Ipf. und umgekehrt. Daher die falsche Benennung Wāw conversivum.

- b. Besondere Erwähnung verdienen וְּהָהָה, die "prophetische Formel", und יְהָהְ, die "erzählende Formel". α) הְּהָה (eigentl. "und es wird geschehn", oft jedoch unübersetzt zu lassen), z. B. יְהָרָה יְהַרְּגֵּיִר הַהְרָגִיִּר יְהַרְגִּיִר und jeder, der mich findet, wird mich töten 4, 14, vgl. 12, 12; sehr häufig in prophetischer Rede, namentlich vor Zeitangaben: יְהָרֵה הַיְבְּרֵה הַיְבִּרָם בַּאַבְּרֵר הַיְבִּרָם וּ Jes. 2, 2 u. dgl. | β) יְרָהְר הַּנְבְּרַם מַפּבּר מוּ מַפּבּר מוּ מַפּבּר מוּ שִׁבְּרֵים יִבְּרַב יִבְּרָבְּרַם יִבְּרָב יִבְּרָבְּרַם יִבְּרָב יִבְּרָבְּרַם יִבְּרָב יִבְּרָבְּרַם יִבְּרָב יִבְּבְרִב יִבְּרִב יִבְּרִב יִבְּרָב יִבְּרָרם יִבְּרָב יִבְּרָב יִבְּרָב יִבְּרָרם יִבְּרָב יִבְּרָרם יִבְּרָב יִבְּרָב יִבְּרָב יִבְּרָב יִבְּיִב יִבְּיִב יִבְּיִב יִּבְּיִב יִבְּיִב יִבְּיִב יִבְּיִב יִבְיב יִבְּיִב יִבְּיִב יִבְּיִב יִבְּיִב יִבְּיב יִבְּיִב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיִב יִבְּיִב יִבְּיִב יִּבְּים יִבְּיִב יִבְּיב יִבְיב יִבְיב יִבְיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיב יִבְּיִים יִּבְּים יִּבְיב יִבְיב יִבְיב יִבְיב יִבְּיב יִבְיב יִבְיב יִבְּיב יִבְיּיִים יִּבְיּי יִבְייִים יִּבְיים יִבְּיִי יִבְיּים יִּבְייִים יִּבְייִי יִּיּיִים יִּיּיִים יִּבְיּיִים יִּיִּים יִּיּיִים יִּבְייִים יִּבְייִי בְּיִב יִבְייִבְייִי יִּיּיִי יִבְייִּים יִבְּייִי יִבְּיִייִי יִּבְייִייִּי
- c. I. Wāw consecutivum perfecti ist zu nabgeschwächt, also hinsichtlich der Vokalisation dem Wāw copul. gleich. Es unterscheidet sich aber von diesem oft durch die Stelle, welche der Ton in der folgenden Verbalform hat. Der Ton rückt nämlich nach Wāw cons. auf die

letzte Silbe vor, was wohl aus dem vorwärts weisenden Charakter der Aussage zu erklären ist. — Diese Vorschiebung des Tones hat keinen Einfluß auf die Vokalisation der Verbalform. Beispiele: שַּבְּקָהָ ich habe ausgegossen, Beispiele: שַּבְּקָהְ וְשִׁבְּיִר יְלֵיךְ עַלֵּיךְ עַלֵּיך עַבְּיִר עַלִּיך עַבְּיִר עַלִּיך עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְּיִר עַבְיר עַבְּיר עַבְּיִר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְיר עַבְּיר עַבְיר עַבְיר עַבְּיר עַבְּיר עַבְיר עַבְיר

^{*} Zuw. auch bei anderen trennenden Accenten: ψ 28, 1 נְיִמְשֵׁלְּחִּר, 50, 21 נְיִמְשַׁלְּחִר, 1 Sam 29, 8 נְיָלְחַבְיּחִר.

17, 19. || mehrfach ζ) bei den Endungen ה— u. ז in Qal u. Niph'al der Verba ע"ע u. ע"ע, z. B. וְלָּכְּה 41, 30, אַלְּכָּה Jes 11, 13 (v. סוּר בבר), aber auch יְסָרוּ Ex 8, 7.

e. II. Wāw consecutivum imperfecti lautet: יַרַיְּקְטֹל; vor א mit Ersatzdehnung וְאָקְטֹל; z. B.: er starb und sie begruben ihn רַיִּקְבֵּרוּ אִרוֹ; und sie tränkte die Kamele, da fragte ich sie אָרָשָׁאַל אַרְה 24, 47; auch ohne vorangegangenes Verb, nach einer Zeitbestimmung בּרּוֹם 22, 4.

Anm. Das Präformativ לְּלְקַבֶּּשׁ bekommt nie Dageš (§6/3): לַּלְקַבָּּשׁ, וַלְּקַבָּּר, וְלְּקַבֵּּר, וְלְּקַבָּּר, וְלְּקַבָּּר, וְלְּקָבָּּר,

- f. a) Das Impf. mit Wāw consec. ist das eigentliche erzählende Tempus (vgl. den griech. Aorist). Doch dient es entsprechend der Bedingtheit seines Sinnes durch den Zusammenhang (bes. das vorhergehende Verb) keineswegs immer zum Ausdruck der Vergangenheit. אַלֶּמְבּרל יְשֶׁב רֲבִּשֶׁב ה' מֶלֶךְ לְעוֹלֶם hat sich hingesetzt und thront nun ψ 29, 10; יְּהַבְּלְצֵם מֹבָרל יִתְּבָּ בְּיִבְּעָּר ה' סָבִּרב לְיִבְּבָּר עָּרָ בְּיִבְּבָּר ווֹם lagert und errettet ψ 34, 8. | β) Impf. mit Wāw cons. zur Einführung eines Gegensatzes: G 19, 9. 32, 31.
- g. In der Poesie kann das Wāw cons. vom Impf. getrennt, auch ganz weggelassen werden: סָר עֲלְיָהְ וְחַשֵּאְתְה und deine Sünde ist bedeckt (nicht: wird bedeckt werden) Jes 6, 7. In Prosa müßte es heißen: רח׳ כָּפֶּרָה וֹת סׁפַר הוֹ Vgl. ψ 8, 6 הַמְשִׁילֵהוּ 1, ψ 8, 7 הַמְשִׁילֵהוּ 1, עַּמְטֵּרָהוּ 1, עַּמְטֵּרָהוּ 1, עַּמְטֵּרָהוּ 1, עַּמְטַרָּהוּ 1, וֹשְׁלַח 1.
- gg. Das schwere Präfix wa zieht den Ton an sich heran. Daraus erklärt sich, daß die afformativlose letzte Silbe des Ipf. oft entweder den Ton verliert (natürlich nur, wenn die vorletzte Silbe eine offene) oder doch verkürzt wird (daher gleicht das Ipf. mit Wāw cons. äußerlich

oft dem Juss., s. $\S k\beta$). In Pausa tritt der Ton dann wieder auf die Ultima.

Mehrfach ist Wāw cons. mit dem Volunt. verbunden, i. 4 mal im Pent.: רָאֶשִׁלְהָה 32, 6, vgl. 41, 11. 43, 21. Nu 8, 19; in 5 ψψ: 3, 6. 7, 5. 69, 12. 90, 10. 119.

Verba gutturalia. Wie $\S k$, doch a) im Niph'al zu- l. weilen Tonrückgang, z. B. רַיִּלְּשִׁם (stets), רַיִּבְּשָׁם (7) ע. נִיּנְשָׁשָּׁר (2), רַיִּבְּשֶׁם (4) ע. רַיִּבְּשָׁבָּן (2), רַיִּבָּשָׁבָּן (7, 23; aber רַבָּשָׁבָּן, רַיִּאָבַן (l וּיִּאָבַן (l וּיִּאָבַן (l וּיִּאָבַן (l וּיִּאָבַן (l וּיִּאָבַן (l וּהַשָּׁבִּן (l וּהַשָּׁבִן (l וּהַשָּׁבִן (l וּיִבְּעָבוּן (l וּרַבְּשָׁבִּן (l וּרַבְּשָׁבֵן (l וּרַבְּשֶׁבֵן (l וּרַבְּשָׁבֵן (l וּרָבָּשֵּׁרֵ (l וּרָבָּשֵּׁרֵ (l וּרָבָּשֶׁרֵ (l וּרָבָּשֶׁרֵ (l וּרָבָּשֶׁרֵ (l וּרָבָּשֵּׁרֵ (l וּרָבָּשֶׁרֵ (l וּרָבָּשֶּׁרֵ (l וּרָבָּשֶּׁרֵ (l וּרָבָּשֶׁרָ (l וּרָבָּשֶׁרָ (l וּרָבָּשֶׁרָ (l וּרָבָּשֶׁרָ (l וּבְּבֶּשֶׁרָ (l וּבְּבָּשֶׁרָ (l וּבְּבֶּשֶׁרָ (l וּבְּבֶּשֶׁרָ (l וּבְּבֶּבֶ (l וּבְּבֶּשֶׁרָ (l וּבְּבֶּשֶׁרָ (l וּבְּבֶּשֶׁרָ (l וּבְּבָּשֶׁרָ (l וּבְבָּבֶּבְּרָ (l וּבְבָּבֶּבְּרָ (l וּבְבָּבֶּבְּרָ (l וּבְבָּבְּבָּבְּרָ (l וּבְבָּבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּבָּר (l וּבְבָּבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָּבָּר (l וּבְבָּבְּרָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָ (l וּבְבָּבְּרָּבְּרָּר (l וּבְבָּבְּרָּר (l וּבְבָּבְּרָּר (l וּבְבָּבְּרָּבְּרָּב (l וּבְבָּבְּרָּבְּרָּבְּר (l וּבְבָּבְּרָּבְּר (l וּבְבּבְּבָּבְּר (l וּבְבּבְּבָּב (l וּבְבּבְּבָּב (l וּבְבּבּבְּבָּר (l וּבְבּבּבְּבָּב (l וּבְבּבְּבָּב (l וּבְבּבְּבָּב (l וּבְבּבּבְּבָּב (l וּבבּבּב (l וּבְבּבְּבָּב (l וּבבּב (l וּבְבּבּבְּבָּב (l ו

Qal u. Hiph'îl der schwachen Verba außer den ". m. Im Hiph'îl tritt Tonrückgang überall da ein, wo die Präformativsilbe eine offene ist.

ַרַיּאֹכֵל , וַיִּאֹכֵל ,ראַכֵל ,אָכַל .פּ״א

פר"ר. בייטב, בייטב, Hiph. רַיִּרטֵב, בייטב, בפר"ר.

ע"ר. בּיִשָּׁב, הַשָּׁב, Hi. בִישָּׁב, בֿיָיָד. [Hoph. בַּשַּׂב, בַיִּיִּד. [Hoph. בַּשַּׁב, בַּיִּי

ע"ע. בָּבֶּם, יָסֹב, וּיָּסָב. Hi. יָבֶּם, יָסֹב, יָסֹב, Hi. יָבֶּם, יִבֶּב,

Verba \exists ": Meist wird die Endung \exists — abgeworfen, n. so daß die Form dann dem Juss. gleich ($\S74o-t$).

65. Verba gutturalia.

- 65. Verba gutturalia sind Verba, in denen einer der a. Radikale ein Kehllaut ist. Über die Verba מ"ל s. §75, über einige מ"ל s. §66. In ה"ל §74 ist ה nur mater lectionis. Dagegen gehören hierher die Verba ה"ל, da deren ה ein fester Kons., z. B. (המַהְּ staunen) הַּמְבָּהְּרָּ, Lautregeln §10a.
- b. I. Statt Dages forte entweder 1. Ersatzdehnung:
 a) stets im Niphal Inf., Iptv, Ipf., z. B. בְּבָּאְבְּקוֹ, הַאָּמְרוּ ; auch bei בְּרָבְּאַרְ ; מְנַבְּאַרְ ; β) in den Intensivstammbildungen stets vor א, z. B. פַּבְּרָ , וְאַבְרֵךְ , וְאַבְרֵךְ , וֹלְבְּרֵךְ , וֹלְבְּרֵךְ , וֹלְבְרֵךְ , וֹלְבְרָךְ , וֹלְבְרָךְ , וֹלְבְרֵךְ , כֹּלֵרְ , וַנְּעָבֵרְ , וֹלְבְרֵךְ , בַּבְּרָ , וְנִבְּבֵרְ , בַּבְּרָ , בַּבְּרָ , בַּבְּרָ , בַּבְּרָ , בַּבְּרָ , בַּבְּרָ , בַבְּרָ , מַבְּרִ , בַבְּרָ , מַבְּרִ , בַבְּרָר , בַבְּרָר , בְּבֵּרְ , מְבְּרַר , בְּבֶרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וְבְעַרְר , וְבְעַרְר , וְבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וְבַעַרְר , וְבַעַרְר , וְבַעַרְר , וְבַעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבֹּעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַרְר , וֹבְעַר , וֹבְּעֵר , וֹבְּעֵר , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְיּר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וְבְּעָר , וֹבְּעָר , וֹבְּעַר , וֹבְּיִר , וֹבְּעְרְר , וֹבְיּר , וֹבְיִר , וֹבְּבְרְרִים , וֹבְעְרְרִים , וֹבְעַרְרְים , וֹבְעְרְרִים , וֹבְעַרְר , וְבְּבְּרָר , וְבְּיִר , וֹבְעְרְרִים , וֹבְיִר , וֹבְעְרְרִים , וֹבְעַרְר , וֹבְיִר , וֹבְיִים , וֹבְיִיר , וֹבְיּבְיר , וְבְּבָּר , וְבְּבֶּר , וְבְיּר , וֹבְיּר , וֹבְיּבְיּר , וֹבְיּר , וֹבְיּר , וֹבְיּר , וְבְיִר , וֹבְיִר , וֹבְיּר , וֹבְיּר , וֹבְיּר , וְבְיּר , וְבְיִר , וְבְיִיר , וְבְיִר , וְבְיִר , וְבְיִיר , וְבְיִר , וְבְיִר , וְבְיִר , וְבְיִר , וֹבְיִיר , וְבְיִיר , וְבְיִיר , וְבְיִ
- c. α) Ausnahme: Perf. Pi. מְאַחֵרים zögern, säumen, aber מְבַּלְּהָ. [] β) Ausnahme: מַבְּלָּהְ leiten, aber מְנַהֵל , רְנַהֵל אָרָנִה leiten, aber מְנַה אָרָנְה מָנָה מִּנְה אָרְנָה וּ γ) Part. u. Ipf. Pi. v. schwanken zwischen Pathach u. Qameç. [] Zahlreiche, doch mit Kritik zu benutzende Beispiele zu §b bei Arnheim S. 126—135.
- d. II. Vorliebe für den Vokal a. 1. Pathach furt. (§4d) nach langem Vokal außer a, z. B. Inf. שָׁלִהַ: הְשָׁבִיּעַ; הְשָׁבִיּעַ ; הְשְׁבִיּעַ ; Part. מְשַׁבֵּּתַ ; Hiph. בְּשָׁלוֹהַ, בְּשָׁבִיּעַ.
 - e. 2. a statt andrer Vokale: a) Qal Ipf., Iptv für \bar{o} . חַשְּׁלֵח, יְשְׁלֵח, auch bei med. gutt. יְבְּחַר, רְבְּחַר, $\parallel \beta$) Niph. Ipf. für \bar{e} . הָּשְּׁכֵח: תִּשְּׁכֵח doch תִּשָּׁכֵח $\parallel \gamma$) Pi el für \bar{e} . Perf. שַׁלָח: אַלָּח: אַלָח: אַלָּח: אַלָּח: יְבָּשֵל [$\S 60d\beta$), doch in Pausa בְּבָּשֵל (a auch in Pausa); Iptv תְּשֵׁלֵח: יְשֵׁלֵח: יְשָׁלֵח: יְשָׁלֵח: יְשָׁלֵח:

Anm. Ausnahme: Iptv Qal auf o: הַבְּבָיּ 43, 16.

3. a tritt mehrfach wieder ein, wo es ursprünglich f. war, namentlich unter dem Präformativ des Ipf. Qal (§57d). Mit geschlossener Silbe bes. vor ה; לְחָמֹל , יַחְמֹל , יַרְמִל , יַרְמִל , וּלְחָל , וּלְּמָל , וּלְמָל הוֹ , וּלְמָל הוֹ , יַבְעָּרְר , יַבְעֹר , יַבְעַר , יִבְעַר , יַבְעַר , יִבְּעַר , יַבְעַר , יַבְעָר , יַבְּעָר , יַבְּעָר , יַבְּעָר , יַבְּעָר , יִבְּעָר , יַבְיַר , יַבְיַר , יַבְעָר , יַבְיַר , יַבְיִבְיר , יַבְיבְיר , יַבְיּר , יַבְיר , יַבְיַר , יַבְיר , יַבְיבְיר , יַבְיבְי , יַבְיר , יַבְיבְי , יַבְיבְי , יַבְיבְי , יַבְיִיר , יַבְיַר , יַבְיַר , יַבְיַר , יַבְיַר , יַבְיַר , יַבְיר ,

In 1 Sg. Ipf. Qal bleibt S·gōl: אָקְשׁלּל, אֶּקְשׁלּל, Ausnahmen g. nur: אָקְשׁלָל 27, 41; אַבְּרָלָל Hi 16, 6, אָקָשׁ Hi 23, 9 u. אָלָעָל §740 ε .

4. Statt des ursprüngl. a mehrfach das verwandte h. S·gōl, namentlich in der Silbe vor dem Tone: α) Qal Ipf. Erstens wenn der zweite Radikal a hat, z. B. יֶּחְדֵּל, יָהֶבֶּר, יָהְדֵּרָל, u. mit Chaṭeph: יָהְבָּרָל, יָהֵבֶּרָל, יָהֵבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָהֶבֶּרָל, יָבֶּבֶּרָל, יָבֶּבֶּרָל, יָבֶּבֶּרָל, יָבֶּבֶּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּבִּרְל, יִבְּרָל, יִבְּרָל, יִבְּרִל, יִבְּבִּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּבִּרָל, יִבְּרְל, יִבְּרָל, יִבְּרָל, יִבְּרָּב, יִבְּרָל, יִבְּרָל, יִבְּרָל, יִבְּרְלָּב, יִבְּרְלָּב, יִבְּרְלָּב, יִבְּרָּל, יִבְּיִבְּלָם, יִבְּרָּל, יִבְּרָּל, יִבְּרְלָּב, יִבְּרְלָּב, יִבְּרְלָּב, יִבְּרָל, יִבְּרְלָּב, יִבְּרְלָּב, יִבְּרְלָּב, יִבְּרָּב, יִבְּרָּבְּר, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבְּרָּב, יִבְּרָּב, יִבְּרָּב, יִבְּרָב, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבְּרָּב, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבְּרָב, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבְּרְבָּר, יִבְּרְבָּר, יִבְּרְב, יִבְּרְבָּבְּרָר, יִבְּרָּב, יִבְּרָב, יִבְּרְבָּר, יִבְּרְבָּר, יִבְירָב, יִבְּרְבָּר, יִבְּרְבָּר, יִבְּרְבָּר, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבְּרָּב, יִבְּרָב, יִבְּרָב, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבְּבָּר, יִבְּבָּר, יִבְּרָב, יִבְּרָּבְבָּב, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבְּרָּב, יִבְּרָב, יִבְּרָּב, יִבּרְבָּב, יבִּבּרָב, יבִּבּרְב, יבִּ

Ausnahmen: חַבֶּק, Ipf. stets בְּחָבּה; לְ 29, 9 בַּהָבּב (Ipf. nur hier). i.

Niph. u. Hiph. — β) Niph. Perf. u. Part.: נְהְפַּדְּ, k. נְהְשָׁבִּ ; נְחְמָד , נָאֲחַד , נַאֲחַד , נַתְּחָבָּר ; vor Ś·wa: נָהֶרָסָה , הֶצֶבִיר , הֶצֶבִיר ; הָאֲמִין , γ) Hiph. Perf.: נָאֶמְפּוּ , הֶצֶבִיר , הֶצֶבִיר , הֶצֶבִיר , הֶבֶּבִיר , הָבֶרִישׁ , וְהַחֵלִּף

Ursprüngliches a (§59b) unter בול des Niph. zeigen מול occul- l. tavisti te 31, 27; בְּלָהְים tremendus ψ 89, 8 (neben (מֶבֶּהָרָם), בּלָהָים ψ 26, 4, u. oft שְׁבֶּיה machen, thun (§74): תְּבֶּשׁה Plur. בְּבָּשׁה Part. בְּבָשׁה doch 3. f. sg. prf. בְּבָשׁה u. בַּבְּשָׁה .

- m. δ) Bei weiterrückendem Tone für bzw. — oft bzw. —, z. B. Ipf. Qal רַּיְמְסְרָהּן, יְּהַשְּׁכְּנִּי, חָהְּלּוּן, neben נְיַבְּאַכְרָהּ, נֶתְּפְלוּן, וּרָבָּאַכְלְתִּר, וּנְיָאַסְרָהּ, וּרָבָּאַכְלְתִּר, הְשָּׁבַלְתִּר, הְשָּׁבַלְתִּר, הְשָּבַלְתִּר, הְשָּׁבַלְתִּר, הְשָּׁבַלְתִּר, הְשָּׁבַלְתִּר, הָשֶּׁבַלְתִּר, הַּשְּׁבַרְתִּר, מָשֶׁבַרְתִּר, מָשֶּׁבַרְתִּר, מָשֶּׁבַרְתִּר, מָשֶּׁבַרְתִּר, מָשֶּׁבַרְתִּר, aber הָּשֶּׁבַרְתִּר, הַּשְּבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, הַשְּׁבַרְתִּר, מַשְּׁבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מָשְׁבַרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מָשְׁבַּרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מָשְׁבַרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מַשְּבַרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּבְרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּרְתִּר, מְשְׁבַּרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מִיּבְּבְּרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מִיּבְּבְרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מִיּבְּבְרְתִּר, מִּבְּרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מְּבְּרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מְּבְּבְרְתִּר, מָּבְּבְרְתִּר, מִּבְרְתִּר, מָּבְּבְּתְּתִּר, מִּיּרְתָּר, מָּבְּתְּרְתִּר, מָּבְּתְּתְּר, מִּיּרְתָּר, מָּבְּבְּתְּתִּר, מָּיִּבְּתְּתְּתְּתְּיּי, מָּבְּתְּתְּתְּבְּתְּתְּיּי, מָּבְּתְּתְּתּיּי, מָּבְּתְּתְּתְּיּתְּתְּיּתְּתְּיּיִי, מְּיִּבְּתְּתְּיּתְּיּתְר, מָּיִּבְּתְּתְּתְּיִּיּתְּתְּתְּיִי, מְּיִּבְּתְּתְּיּי, מְּיִּבְּתְּתְּתְּיּי, מְּיִּבְּתְּתְּיּי, מְּיִּיּתְּיּיּתְּתְּיּי, מִּיּבְּתְּיּי, מְּבְּרְתִּיּי, מְּיּבְּתְּיּיִיּי, מְּיּיִיּיּתְּיּי, מְיּיִּיּתְּיּי, מְיּיִּבְּתְּיּיּי, מְּיּיִּיּתְיּיּיּי, מִּיּיּיּתְּיּיּיּי, מִּיּיִּיּיּתְיּיּיּי, מִּיּיִיּיּתְּיּיִיּיִּיּיִּיּי, מְיּבְּבְּתְּיִּיּיִיּיִּיּיִּיּיִיּיִּיּיִיּיּיּתְיּיִיּיִּיּיְיּיּ
 - n. III. Š·wa. 1. Statt Š·wa mob. gew. Chateph-Pathach. יְמַהַרוּ : יְקַטִּלוּ ; אֲחָקה : קְטָלָה ; אֲמֶדְהֶם: - יְמַהַרוּ : יְקַטִּלוּ
- q. Einzelnes. 1. Tonstelle nach Waw cons. s. §641. —
- γ. 2. Verb. med. gutt.: α) Qal Iptv בְּחַר, pl. זְעַקּי, זְעַקּי, יַנְעָקּי, ebenso Inf. mit Suff.: זְעַקּי, זְעַקּי dein Schreien. מוֹן dein Schreien. מוֹן dein Schreien. וְעַקּי הוֹן Thaṭeph-Pathach statt S·wa, wenn der Vokal des ב betont ist, z. B. רַיְבֶּרְכֹּר, aber ψ 72, 17 בִּוֹרְבֶּרְכוּ בִּוֹי , aber ψ 72, 17

66. Verba &"D.

Die mit κ beginnenden Verba sind verba prim. gutt., 66. s. § 65, bes. h. i. o. Hier kommen nur einige dieser a. Verba in betracht, welche in Ipf. Qal κ in \bar{o} (welches aus \bar{a} getrübt ist $[ja'^a\chi al$ ward zu $j\bar{a}\chi al$, daraus $j\bar{o}\chi\dot{a}l$) quiescieren lassen:

stets: 1. אָבֶר perire, יאֹבֶר ,יאֹבֶר , יאֹבֶר, ,יאֹבֶר.

- 2. אָכֵל אַכֵּל . רַיּאַכֵּל , רְאָבֵל , יְאַבֵּל , יְאַבֵּל , רָאָבֵל , יְאַבֵּל , רָאָבֵל , אַבָּל , רָאָבֵל , אַבָּל , רָאָבֵל , עוֹבְל , רָאִבֶּל , עוֹבִּל , עוֹבִּל . Wenn Nûn energ. (§80) mit Suffix folgt, wird unter ב statt S wa Chaṭeph-Pathach geschrieben: אַבְּרָלְבָּה 3, 17.
- 3. אָמֵר (מּמֵר ; יאֹמֵר , יַיּאֹמֶר , וַיּאֹמֶר (auch in Pausa); ferner zwei Verba, die zugleich ל"ה (§74):

selten: 7. אָפָאָ zusammen-, weg-raffen (44 mal als *prim. gutt.; b.* 3 mal ô: אָפָה ψׁ 104, 29, אַבָּטָאָ, אָפֶלּן, vgl. König I, 382 f.). [אָפָל v. אָפָל gehört zu § 68].

- 8. אַקל (§54d) lieben, hat in 1. sg. 4 mal אַקל und לְּבֶּאָ, in den andren Formen stets בְּאָבָּד etc. (§65h).
- 9. אחר bildet 1. sg. אחר da verzog ich 32, 5 (sonst nur Pi. s. §65c.).

Das radikale א fällt in 1. sg. ipf. Qal stets aus (אֹכֵל, c. אֹכֵל), selten in andren Personen, vgl. §b7 u. אַמָרה 2 S 19, 14 für הַאִּמְרה.

67. Verba "5.

Die Verba ב"ב assimilieren ihr ב (§10g), wenn es 67. Š·wa quiescens unter sich hat, dem zweiten Stamm-a. buchstaben, z. B. הַקְטֵיל; yon נָפֵל (fallen) aber הַקְטֵיל, הְפִּרל בּרָה. — Aber קְּטַל, Inf. Iptv u. יְפַל, daher Inf. mit לְנְפַּל ($\S55d$).

- Die Assimilierung unterbleibt nicht selten in Pausa z. B. אַבְּרָהּ sie werden beobachten, aber רָּצְרָהּ (4); רָּבֶּרָהּ u. רְּבָּרָהּ
- c. Die מ"ב med. gutt. behalten das ב, z. B. רְבָּשֵּׁלְ, רְבָּשֵּׁלְ, בְּבָּשְׁלְ, בּוֹהָ Ein Ipf. auf ō (gegen §65ea): רְבָהֹם (knurren, tosen). || Ausnahmen: מ) Niph al, מוֹחָם bereuen, מָתֹם descendit; β) Ipf. Qal הַהָּהַ neben הִּתְּהַת neben הַתְּהַרָּה .
- d. Ipf. Qal auf a haben noch: יַּבָּשׁ sich nähern, רָשֵׁׁיִ sich nähern, יַּבָּי sich nähern, בָּדֶר küssen, בָּדֶר rinnen; ō und a hat יָּבָּל.
- e. Inf. Qal. יָפָח u. רָפָּח (blasen) werfen das ב ab und erhalten zum Ersatz die Femininendung ה (vgl. §68f. אָלָה (2), berühren, neben בַּעָה; בְּעָה (6) u. לָמָד, pflanzen, neben יָבֹעָה (6) u. לָמָד, pflanzen, neben יָבֹעָה (4). גּיָה (5) נְּמָּא §76e.
- f. Im Iptv Qal werfen außer נגש und יַפָּת auch נָבֶל, (aufbrechen), נָשֵׁלְ (küssen), נָסֵל exuere das ab. Die vorkommenden Formen sind: נָסֵל 19, 9, בָּשֹׁל (בָּלָּבָה , בְּשֹׁר , בְּשֵׁר , בַּרָר Aber לְבָּלֵר , נִבְּלר , נִבְּרר בּר Page (בְּשֹׁר , נִבְּרר בְּרַר בּר Page (בְּשֹׁר , נִבְּרר בּר Page (בְּשֹׁר , נִבְּרר בְּרַר בּר Page (בְּשֹׁר).
- g. Im Hoph'al stets (§61g), z. B. בינשׁר, הְנָשׁר,
- h. לְּקַח, nehmen, folgt mit Ausnahme des Niph'al (בְּלַקְח) der Analogie בְּפָּר: Ipf. רָקָח, pl. יְקְחָה (ohne Dag., s. §6f3); Iptv הְבָּן, mit לִקְחָת :ל אַנְתָּח, אַנְקָּחָת ; Hoph. (? s. §49g) Ipf. רָקָּה, יִקּחָת.

68. Verba מ"ר) פר"ר I. Klasse, ursprüngl. פ"ך).

Verba פר"ר sind solche Verba, deren erster Radikal 68. ursprünglich אין אין אין, arab. wălădă; vgl. דָלֶד Kind a. 11, 30). Dieses אין (vgl. §10e) ist in I, III, IV, teilw. VII, in übergegangen, hat sich aber, durch das Präformativ geschützt, in II, V, VI, teilw. auch VII, noch erhalten, und zwar

- am Silbenanfange als Konsonant: α) stets im b.
 Niph'al: יְרָלֵד הְּלֶּדְה , יְרָלֵד הַלְּד לֹם הַבְּלְדוֹ , יְרָלֵד (der Tag seines Geborenwerdens;
 β) zuweilen im Hithp.: הְתַּרְבָּה gestehn, בְּהַרְבָּד 45, 1
 als er sich zu erkennen gab, יְתַּרְבָּח er wird rechten. Bei בְּתְרַבְּת , רְחַשׁ , רָבֶר bleibt י im Hithp.
- 2. am Silbenschluß als Vokal: γ) Verschmelzung mit homogenem Vokal im Hoph'al: הדּרֵד, הדּרֵד, הדּרֵד, הדּרֵד, הדּרֵד, הדּרֵד, הדּרֵד, הדּרֵד, אַרְטֵּל (§ Kontraktion mit ursprünglichem ă zu ô im Niph'al (§ 59b): מוֹלָד natus est, בוֹלָד natus und im Hiph'il (§ 61c) בּוֹלָד רָיִּוֹלֶד ,יִיּלֵד ,יִיּלֵד ,יִיּלִד הוֹלִיד.
- 1. Zuweilen unterbleibt im Hiph. die Synkope des ה, z. B. c. בְּלְשֵׁרְבְּׁ \$61e Anm. || 2. Unkontrahierte Formen: רְּלָשֶׁרְ Prov 4, 25, mache eben ψ 5, 9 Q·rê (הַּשָּׁרִ K·thîb). Vgl. auch G 8, 17 עַרְבֵּאָ Q·rê (אָבֶּעָה K·thîb). || 3. הְּבֶּעָה Inf. Hoph. (\$60k) von רְּלֵבְּא, Dages statt û.

Im Qal finden sich zwei Bildungsweisen:

1. Ipf. mit den Vokalen î ἀ;
לישוֹן schlafen, Ipf. רַבְּישִׁן, אִישֵׁן, Inf. (mit ל) לִישׁוֹן.
בְישֵׁר gerade, recht sein, Ipf. יְישֵׁר.
(ē) in Besitz nehmen, besitzen, Ipf. יְרַשׁ יִרְלּשׁר (ē) יִרְשׁ בַּיְרָשׁר (2), לְשֹׁר, יְרַשָּׁר, Inf. בַּשִׁר.

יָרֵא sich fürchten (§76), Ipf. יְרָא, Iptv יְרָא, יִּרָא (\bar{e}), יִּרָא, יעד, יעד, (Iptv, Inf. fehlen). יָסָד gründen, Inf. (mit לִיסֹד (Iptv, Inf. fehlen).

- $^{e.}$ יקר אפוה kostbar sein, Ipf. דיקר ע. דיקר, היקר, היקר של brennen, Ipf. יקר ע. דיקר ע. דיקר ע. היקר ע. היקר ע. היקר ע. היקר
- \hat{e} 2. Ipf. mit den Vokalen \hat{e} \hat{e} ,* bzw. \hat{e} \hat{a} , (7 Verba): יְשֵׁב, sitzen, wohnen: Ipf. יְשֵׁב, יְהַשֶּׁב, נְהַשֶּׁב, Suff. שֶׁבָּה, שֶׁב, שֶׁבָה, Suff. שֶׁבָּה.
 - יְלַבְּר, peperit, genuit, Ipf. יְבֵּל (nicht in Pausa), הַּלַבְּיָה, Inf. בָּלֶר,
 - יָרֵד descendit, Ipf. יֵרֵד, וָיֵיֶד, וְיֵיֵדָ; Iptv יָרָה, הְדְּה, הְדָה, וֹהָרָה; Inf. יָרָה Wegen אָשָׁ s. $\S76g$.

יָרֵע, wissen, Ipf. יְרָע, יַרֵּע, וַמְּרֵע, וְהַלֵּג, Iptv דָּמָר; Inf. דָּעָת. sich verrenken, Ipf. יְהַלֶּקָע 32, 26. יקדי sich vereinigen, Impf. יחד 49, 6.

- g. 1. Inf. zuweilen auf הַ (vgl. §55b): הַּבֶּה (oft), הַלָּהָה, וְלֹבָּה (al), הַּבְּהָה (al), הַּבְּהָה (auch in Anrede an Mehrere 11, 3. 4) עַּבְּה.
 אַ 1. Inf. בּבָּל (auch in Anrede an Mehrere 11, 3. 4) הַבְּה.
- h. Niph., 1. Sg. Ipf. hat stets i: רָאִנְּדֵע, אָנְרֵשׁ. Vgl. §59d.
- וּלַהְ, gehn, im Qal und im Hiph'îl wie יָרָב : Ipf. הֵלֵה , וַלֵּהְ, וְלֵבְה , לְכִר , לְכִר , לְכִר , לְכִר , לְכִר , לְכִר , לְכָר , לְכִר , לְכָר , לְכִר , לְכָר , לְכָר , לְכִר , לְכָר , לְכָר , לְכָר , לְכָר , וֹוְלַבְּה ; Inf. הוֹלְרָה . Aber לֶבֶה לְכְתִּר . Ausnahmen z. B. הַהְלֵּהְ etc., הְהַלָּה.
- k. לְּכָּה age, wohlan, auch in Anrede an ein Femin. 19, 32 und an Mehrere 31, 44.

^{*} t in der zweiten Silbe aus ursprüngl. i; vgl. arab. wălădă, Ipf. jălidu. Vgl. auch יאֹבֵל ,רֹאבֵל \$66a; יְהֵן \$67i.

69. Verba פר"ר II. Klasse, ursprünglich פ"ר).

Qal. Iptv fehlt, Inf. nur יְבשׁ Jes 27, 11. 69. מער gut sein, רְטֵב ע. רְטֵב, רְטֵב . רַיָּב saugen, יְנַק saugen, רְיָבָי , בַּיִּרְקָץ , aber 9, 24 יְנַק (arab. jăbĭsă) trocken werden, Ipf. רַבִּי , וַיִּרְבָשׁ , וַיִּרְבָשׁ , וַיִּרְבָשׁ , וַבִּיב וֹשׁ , וַבְּיב עָב ; וֹהַר שַׁ אַ יִב שׁ וֹב ע. 8, 7 רָבשׁ ; Hiph. רַבשׁ אוֹב יִב ע. 8, 7 רָבשׁ ;

Hiph'îl. aj (über a im Präformativ des Perf. s. b. §61c) wird zu ê kontrahiert: מִיטִיב, מֵיטִיב, etc.

Zuw. Unterlassung der Synkope, z. B. יְהֵרְלִּילּה Jes 52, 5. c. Zuweilen Doppelbildungen: רְהָלִיל ,רְהָטִיב etc. d.

70. Verba פר"ב (בי"ם III. Klasse).

Einige Verba פר", bes. solche deren zweiter Radikal 70.

z, assimilieren gleich den "z ihren ersten Stammbuchstaben, wenn er Swa quiescens unter sich hat, dem zweiten. In der Bildung mannigfache Verschiedenheiten:

קיבק, gießen, Ipf. יביק u. (z. B. 28, 18. 35, 14) יביק (intr. print sich ergießen); Iptv יביק u. יביק Inf. אָקָה; Hiph. הְצִיק hinsetzen, hinstellen; Hoph. הציק gegossen werden, יוֹצָק פּרָשָּׁר.

יצֵר אוֹ (נְיצֵר, וּלְּצֶר, וְלַּיְצֶר, Ni. וְלִּצֶר, Ni. וְלַּצֶר, Ni. יוּצֵר, Ho. יצֵת מון brennen, Ipf. מָצֵת, Ni. מַצֵּת angezündet werden; Hi. הצֵית.

(יצג), Hi. הְצִיג, hinstellen, אָצִינֶה, הָאָיג,. Ho. Ipf. רְצֵּג., וּצֵּג, אַנִּרָה, הַצִּיג,. Hi. als Lager hinbreiten, יַצִּיג.

(רצב), Hithp. הְּקְרֵצֵּב (sich hinstellen, hintreten) gehört wohl nicht hierher; denn Ni. הָצִּבְ, Hi. הָצִּב, Ho. אָבָּב sind wohl eher von בּצָב (פ״ב) abzuleiten.

71. Verba צ"ך*.

י bleibt fester Kons. in allen Verbis ליים und in einigen Verbis mit einem Kehllaut (z. B. בְּנֵע verscheiden).

- e. Pôlēl und Pôlal unterscheiden sich (abgesehen vom Plur. Part., vgl. §60*i* מְלָטְלִים, מְקְטָלִים) von einander nur in den folgenden Formen:

Act. קוֹמֵמָה, וְקוֹמֵמָה, הְקוֹמֵמְה, הְקוֹמֵמָה, קּוֹמֵמָה, קוֹמֵמָה, קוֹמֵמָה, קוֹמֵמָה, בְקוֹמֵם, Pass. קוֹמֵמָה, וְקוֹמֵם, פּלֹנִמָם etc.

d. II. Das Hoph'al. Der Präfixvokal ist unter Einwirkung des zweiten Radikals 7 (vielleicht nach

^{*} Die Verba "", "" und "haben nach Olshausen, A. Müller, Stade, Nöldeke u. A. ursprünglich biliterale, erst später gedehnte, bezw. geschärfte Wurzeln. Wir glauben hier bei der bisher üblichen Auffassung bleiben zu sollen.

- III. Qal, Niph'al, Hiph'îl. Tonregel. Die e. Endungen —, , sind meist nicht betont, weil der verkürzte Verbalstamm mehr Gewicht haben sollte.
- a) Über die Betonung des Perf. nach Wāw cons. s. §64dζ. ∦β) der Iptv auf ¬— hat vor unmittelbar folgendem א, daher auch vor יהוה (אדנר ה), den Ton meist auf der Endung: קוֹבֶּה אָלֵּר.
- 1. Transit. Qal. (§f.g.h.). Im Perf. hat der cha-f. rakteristische a-Laut des zweiten Radikals das ז samt dem ihm vorhergehenden Vokal vollständig verdrängt: קמָם, קמָם, Die Vokallänge in 3. m. sg. אַבָּ hat denselben Grund wie die Betonung der Stammsilbe in 3. f. sg. אַבָּ מָם ע. 3. pl. אַבָּמָב.
- Part. α) Das Part. Act. בְּ ist aus dem Perfect- g. stamm abgeleitet (vgl. קָּמָה), fem. קָּמָה. ∦ β) Im Part. Qāṭûl קּוּם hatte der dunkle Passivvokal û das Übergewicht.

In den übrigen Modis ward qwum zu qûm: Ipf. יְקְרָם; h. Iptv קְּרִם, f. קְּרְּם, Inf. קוֹם, (Aber Inf. abs. קֹרִם: בָּטוֹל.).

- 2. Intrans. Qal (med. ē u. ō). מַתְּה , f. מַתְּה , i. מַתְּה , 1. מַתְּה , pl. מַתְּה ; Part. מֵת מַת mortuus, f. מַתְּה מַתְּה , 1. מַתְּה , pl. מַתְּה ; Part. מַתְּה mortuus, f. מַתְּה (defektiv ge-schrieben); Ipf. מֹלָה (abs. מֹלֵה sich schämen, בּשָׁה , 2. f. מְשָׁה , 1. בַּשָּׁה ; pl. בּשָׁה (2. pl. hatte wohl kurzes o); Part. pl. בּשִׁר ; Iptv בַּשָׁר , בַּשָׁר ; Ipf. מֹלֵר , וֹבְנֹשׁר , וֹבְנֹשׁר , וֹבְנִשׁר , וֹבְנִישׁר , וֹבְנִישְׁר , וֹבְנִישְׁר , וֹבְנִישְׁר , וֹבְנִישְׁר , וֹבִּישׁר , וֹבְנִישְׁר , וֹבְּנִישְׁר , וֹבְנִישְׁר , וֹבְּנִישְׁר , וֹבְּנִישְׁר , וֹבְנִישְׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְּנִישְׁר , וֹבְישׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְּיִישְׁר , וֹבְּיִישְׁר , וֹבְּיִישְׁר , בִּבְּישׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְישׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְישׁר , וֹבְּישׁר , וֹבְּיִייִי , וֹבְּיִישְׁר , וֹבְּיִייִי , וֹבְיִייִי , וֹבְּיִייִּי , וֹבְּיִיי , וֹבְּיִיי , וְבִּיִּיי , וֹבְּיִיי , וֹבְּיִיי , וֹבְייִי , וְבִייִּי , וֹבְיִיי , וֹבְייִיי , וֹבְיִיי , וְבִּייִי , וֹבְייִי , וֹבְייִי , וֹבְיִיי , וֹבְייִי , וְבִייִי , וְבִייִי , וֹבְייִי , וֹבְייִי , וֹבְייִי , וֹבְיִיי , וֹבְייִיי , וֹבְייִיי , וְבְּיִייִי וֹבְּיִייִי וֹבְייִיי וֹבְּייִיי , וֹבְּיִייִי , וְיִייִיי וֹיִייִיי , וֹבְּייִיי
- 3. Niphfal. Der Vokal des einsilbig gewordenen k. Stammes lautet in allen Modis ô: Ipf. יְקִּוֹם: Iptv u. Inf. הְקִּוֹם: הַקְּמֵּל. Perf., Part. יְקִוֹם.

- d. Hiph'îl. Durch den folgenden heterogenen Vokal ist קמום ganz verdrängt worden: Ipf. יָקִים (arab. juqîmu)*.
- n. β) Im Hiph'îl wird ĭ zu ē. הַקְּטִיל; ē auch, mit abnormer Dehnung, im Part. מֵקְטִיל) מֵקִים; vgl. §73k). | Bei weiterrückendem Tone: מְקִימִים.
- Das Präformativ ה im Hiph. mehrfach mit statt : α) stets in der 3. Person mit Suffix: מְבִּיבְּם er hat sie zerstreut, הַבְּיבְּם sie haben ihn getötet; Ausnahme: בְּבְּיבְם 40, 13 (Wāw consec.). β) selten in der 1. u. 2. Person und zwar nur wenn ohne Suff. u. ohne Wāw consec., z. B. בְּבִיבְּיבוֹ (ō s. §q) 44, 8; בְּבְיבוֹרָהְרֹ (§77) ψ 3, 6. 139, 18; aber mit Suff. הַבְּיבוֹתִרּ u. s. w.
- p. Bei prim. gutt. bekommt ה des Hiph. statt Pathach mit virtuellem Dages: הַּנְירוֹהָר Dt 4, 26; הַנְירוֹהָר Jes 41, 25.
- q. 6. Trennungsvokal. Zur Stützung des langen (lang gemachten) Vokals des einsilbig gewordenen Stammes wird die Stammsilbe vor in und i durch einen sog. Trennungsvokal offen gehalten, und zwar durch i (—) im Perf., durch (—) im Ipf. Dieser Vokal, welcher

^{*} Dieser î-Laut (vgl. noch Part. muqîmun) hat wohl das î in הַקְּנִים u. הַקְּנִים veranlaßt. Vgl. §61c.e.

in den Fällen den Ton erhält, in welchen ihn sonst die Stammsilbe haben würde, wird stets gebraucht im Perf. Niph., nie Perf. Qal (§f), meist in den anderen Fällen (vom Ipf. Niph. kommt zufällig kein hierher gehöriges Beispiel vor). Beispiele: הְּקְרָּמֵינָה, יָקְרִּם; הָקִים; יָקְמֹוֹתֶם, יָקִוֹם.

Der Trennungsvokal ist wohl eigentl. nicht eingeschobener r. Vokal, sondern erhaltener vokalischer Stammlaut, insofern also dem "Bindevokal" analog ($\S22d. 79e$).

Im Perf. Niph. wird, wenn der Ton durch den Tr.- s. vokal Eine Silbe weiterrückt, ō der Stammsilbe zu û: פסוג er ist zurückgewichen, יסילותר. In der 2. m. pl., in welcher der Ton zwei Silben weiter gerückt ist, bleibt ō: מַבּוֹרָתָם sie sind zerstreut, בּמִבּוֹרָתָם.

Zuweilen wird der Tr.-vokal weggelassen. Ipf. Qal הְּשֶׁבֶּר, t. Perf. Hiph. הֵנְפֹּתְּר ich habe geschwungen, הָּשָּׁבְּהָ du hast g.; Ipf. Hiph. f. pl. הְּבִיאֶרנָה sie werden bringen, הַשֶּׁבְנָה sie werden zurückbringen.

Regelmäßig bleibt der Tr.-vokal fort im Hiph. v. ביה, z. B. u. הַבְּיהָה interfecisti, הַבְּיהָה; bei weiterrückendem Tone בַּבְיּהָה et interficiam eam, בַּבְיּהָה; oft in אוֹב §76h.

Im Perf. Hiph. hat die Stammsilbe trotz des Trennungsvokals v. zuw. \bar{e} statt $\hat{\imath}$, bes. nach Wäw consec., z. B. הַּקְּמֹהָ, aber הָּהַקְמֹהָ und du wirst aufrichten.

Jussiv. — Qal. יָלִם. Hiph. יָלְם, tert. gutt. יַלְם. w.

Wāw cons. — Qal רַלְּקָם; tert. gutt. od. רַלְּיָח; גַּרְּלֶּם; נפּרל. על. ה', גּיִּלְם, (Ausnahme רַלְּיָם). Hiph. רַיְּלֶם; tert. gutt. od. ר: רַלְּיָרָם (Aber 1 sg. nach §64h רַלְּיָבָם, וָאָּקָם, וָאָּקָם. נְאָבִרּם.

Einzelnes: מ בּרָת , ruhen, doppeltes Hiph'îl: תַּבְּרָת y quiescere fecit, הָבָּרָת etc.; הַבְּרָת hinlegen, hinwerfen, רְבָּרָת , β) שׁנּל beschneiden. Niph'al nach aramäischer Art: בָּמַלִּרם, Part. pl. נְמֵלִרם.

72. Verba ש"ץ.

72. Die Verba " haben im Ipf.-stamme des Qal (Ipf., a. Iptv, Inf.) den Vokal î; im Perf.-stamme und in allen anderen Genera verbi lauten sie den Verben " gleich.

Die Unterscheidung der "z von den "z ist mehrfach dadurch erschwert, daß die Analogie der letzteren eingewirkt hat.

- b. Qal. Perf. בְּנְתָּ , בְּנְתָּ , זְּלָתִּ , דָּלָתִּ , דְּלָתִּ , Part. פָנִים pl. פָּנִים , pl. Part. Pass. שִׁיִם 1 S 9, 24.
- c. Perf. mit î: דְרָגוּם u. בְּילִהְיל (Dan), דְרִבוֹהָן (Hi), דְרָגוּם (Jer).
- e. 1. Die Ipff. der Form רְבִּרֹן sind von den Ipff. Hiph'il entweder gar nicht oder nur durch die Bedeutung zu unterscheiden. || 2. Der Inf. auf î wird auch als Inf. absol. verwendet; doch vgl. שוֹשׁ Jes 22, 7, בֹּה Richt 11, 25, שוֹשׁ Neh 8, 8, "Jes 61, 10.
- f. Niph'al, Hiph'îl (Hoph'al) wie נְבוֹך : פֹר ein-sichtig sein; Hiph. Ipf. יְבִרן, Inf. הָבִרן, Part. מֵבִרן.
- g. Pilpēl בְּלְבֵּל versorgen, erhalten; וַיְכַלְבֵּל , וְכָלְבֵּל , יְכָלְבַּלְתִּר , אמלבּל .
- i. Selten ist י fester Kons., z. B. אוֹרֶב אָנבתִּר.

73. Verba """.

Verba "" nennt man diejenigen Verba, deren 73. dritter Radikal gleich dem zweiten.

- 2. Einschiebung eines unveränderlichen ô nach dem c. ersten Radikal (s. §49g): Pổ ēl, Pổ al, Hithpố ēl (äußerlich gleich Pôlēl etc., auch ebenso flektiert, §71b.c.). Beispiele: מְהוֹלֶל er stellt als Thoren hin; שׁהוֹלֶל unsinnig, אַהוֹלֶל sie werden unsinnig sein; אַהוֹלֶל sie wird umgeben; יְהְהְלֵּלֶל sich stoßen 25, 22; לְהַתְּלֵלֵל sich wälzen 43, 18.
- eta. Pilpēl: הְתְמַהְמְהר, גִּלֹבּ, גְּלְגֵּלְתִּי, הָתְמַהְמְהר, מחה sie d. haben gezaudert.

Einige Verba bilden die Intensivstämme auf mehr als Eine e. Art, z. B.: רַבְּיִבְעָּב du hast zerschmettert, בַּיִרְעָצה; zuw. mit verschiedenen Bedeutungen, wie בְּהַלֵּב er wird preisen, הֹלֹל (§c).

Ausnahmen. Im Qal werden nicht kontrahiert: h.

- α) stets die Partt. und der Inf. abs. מֶּבר, שֵׁבֶּר, שִׁבֶּר, שִׁבּרּר, שֵׁבָּר, אָבָר, שָׁבּרּר, β) meist die 3. Perf. der transit. Verba, bes. vor Suff.: סְבְּבֹרּיִר, סֶבְבּרּ, סְבָבר (constr.), z. B. בְּלֹדְ 31, 19, aber auch לָנֹדְּיִּר.
- i. 2. Dehnung des Vokals der Stammsilbe. Schließt der Doppelkons. das Wort, so fällt Dageš fort. a wird dann nicht gedehnt (§11e2). Der Stammvokal des Hiph'îl lautet ē (î vor dem Doppelkons. nicht möglich), z. B. הַקַל: הַקְּטֵּר, הָקֵל ; in 3. Perf. a: הַקְטֵּר, הַקְלֵיל er hat zermalmt.

Anm. In 3. Perf. \bar{e} nur: מ) vor Gutturalen und התלי , הֵבֶעוּ, β) in הַבְּתֵל, הַתַּלּוּ, הַתֵּלּוּ

k. 3. Vokal der Präformativsilbe. Wie צ"ל (§71*m—p*). ל אַבּל (§71*m—p*). ל אַבּל 1.α: Hiph. Ipf. לְבֵּר , Iptv u. Inf. הָפֵר ; Qal Ipf. יָכָב; Niph. Perf. בַּפֵר, Part. נָסַב | 1.β: Hiph. Perf. בַּפֵר, Part. בַּפֵר, festes û.

Anm. ה des Hiph. bekommt vor Gutturalen statt — Pathach (vgl. §71p): הַהְּלָּבָּ ihr Anfangen 11, 6; הַהְלֵּבָּ Dt 3, 24, 2,3 /

Anm. Vom Hoph. finden sich zufällig keine Beispiele mit Trennungsvokal. Die Unveränderlichkeit des \hat{u} ist durch Part. $f.\ pl.\ piegen$ gesichert.

m. 5. Ersatzverdoppelung. Da in den afformativlosen Formen der Schlußbuchstabe nicht äußerlich als Doppelkons. erkennbar,

^{*} Wahrscheinlich; Beispiele kommen zufällig nicht vor.

p.

ist zuw., wie zum Ersatz, der erste Radikal verdoppelt: also neben בּסֹב auch בּיִבֶּב , וַיִּמְּב ; Hiph. Ipf. יַנְפָב u. בְּיַב Selten ist diese Verdoppelung im pl. auf \hat{u} : יַּמְּבֶּר (ohne Dag. im 2. Radikal), בְּיַבֶּב (Im Aram. ist diese Bildung die herrschende).

- 6. Vernachlässigung der Verdoppelung. Daraus n. daß der Doppelkons. am Schluß des Wortes als solcher nicht zu erkennen ist, erklärt sich, daß die Verdoppelung auch sonst hie und da vernachlässigt worden ist. Qal Ipf. קַבָּבָּר, זְבָבֶּר sie werden ersinnen 11, 6; בַּבָּר, [בָּבַּר,) wir wollen verwirren 11, 7; Niph. Perf. בַּבָּר, ,נַבְּבָּר, נָבַבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, וֹנְבַּבְּר, נַבְּבָּר, וֹנְבַּבְּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָר, נַבְּבָּר, נַבְּבָר, נַבְּבָּר, נַבְבָּבָר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּב, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָּר, נַבְּבָר
- 7. Intransit. Qal. α) Perf. mit ō: בּבֹּה 49, 23, v. rāβōβ. | o. β) Ipf. mehrfach mit den Vokalen ē ἀ (vgl. רָבַבַּה), bes. er wird bitter sein, בְּבֵּלְ da war ich gering, pl. פּבִּלּר ; בַּהְתּר , בַּהְתָּר , מַהְתָּר ; בַּהְתָּר , בַּהְתָּר , בַּהְתָּר , מַהְתָּר , בַּהְתָּר , בַּהְתָּר , בַּבְּר פּר wird böse sein, בַּהְתָּר , מַבְּר פּר wird weich sein; בַּבְּר פָּר sist mir enge, ich bin in Not, בַּבְּר , בַּבֶּר (בִּבְּר , בַּבְּר בַּר בַּר , בַּבְּר , בַּבְּר , בַּבְּר , בַּבְּר , בַבְּר , בַּבְּר , בַּבְּר , בַּבְּר , בַּבְּר , בַּבְּר , וֹבְּר , וֹבְּר , וַבְּר , וֹבְּר וֹבְּר , וֹבְר , וֹבְּר וֹבְר וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְּר , וֹבְּר וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְי וֹבְּר , וֹבְּר וּיִבְּר , וֹבְּר וּבְּר וּבְּבְּר , וְבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּיִבְּר , וְיִבְּר וְיִיבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּבְּר וּיִי וְיִי וְיִיי וּיְיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וּיי וּי וּיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וּיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וּיִי וּיִיי וְיִיי וְיִיי וְיִיי וּיִי וְיִיי וְיִיי וּיִיי וּיִי

Waw consec. רַּבֶּב ; Hiph. רַּבָּב ;

74. Verba ה"כ.

Die Verba ה"ל sind eigentlich ל"ל oder ל"ל. Das 74. Jôd zeigt sich α) im Part. Qal, Pass.: שְׁבְּרוֹת הֶרֶב , בְּלֵּדִּר a. gladio captae 31, 26; mehrfach auch im Fem. des Act.: פּוֹרָיָה eine fruchtbare ψ 128, 3. || β) zuweilen vor den Endungen ה, לְּבָּרְיִּר, bes. in und vor der Pausa: רְּשִׁתְּרָדְּן bibent, הַכְּּתָּדִר נַפְּשֵׁר , הַפּוֹנְרָה נַפְּשֵׁר , bes. in und Seele.

Nur selten zeigt sich ו als 3. Radikal. Merke bes. מַבְּילָ tran-b. quillus, יְשֵׁלֶּרוּ neben יַשְׁלֵּרְהוּ; außerdem die Pi lelbildungen: נַצְּיָה wie Bogen-schützen 21, 16 (v. *מחד und das häufige הְשְׁתֵּחָרָה (Śwɛ).

- c. In allen andren Fällen hat seinen Konsonantenwert verloren: entweder verschmilzt es mit dem vorhergehenden Vokal oder es fällt ganz fort. In beiden Fällen steht am Wortende zur Andeutung des langen Vokals (§2b). | Vgl. §31b.
- d. I. verschmilzt mit dem vorhergehenden Vokal.
- e. 2. î (fast stets י—) vor ת und נו der Perff. α) immer des Qal: רָאִיתָּ, רָאִיתָּ, בְּאִיתָּי , β) meist der andren aktiven Genera verbi und des Hithp.: בְּסִיתִּי , הִשְׁקִינִי , הִשְׁקִינִי , הִשְׁקִינִי , בְּסִיתָּי , צְעִינִי , הִשְׁקִינִי , בְּשִׁקִינִי , בְּשִׁקִינִי , יְהִפְּרֵיתִי , (8) קְנֵיתִי neben קִייִתִי , וְהַפְּרֵיתִי , וְהַפְּרֵיתִי , וְהַפְּרֵיתִי , יְהִפְרֵיתִי , וְהַפְּרֵיתִי , יְהַבְּרֵתִי , וְהַבְּרֵתִי , יְהַבְּרֵתִי , וֹ (חֹנֵי , וְהַבְּרֵתִי) stets in 1. pl. Niph.: יְנְלִינִיּ ; (nur ausnahmsweise auch im sg. וְנִלְּיִתָּי dann bist du rein, frei 24, 8.)
- f. II. ¬ fällt weg, der vorhergehende Vokal wird beibehalten (ev. gedehnt, bezw. umgelautet):

1. In der Grundform aller Perff., נְקְטֵל; נְשָׁה; נְרְאָה ($\S60d\beta$); הְתְּנָהָה ; הְעָּלָה; אָרָה ($\S61c$).

3. In der Grundform der Iptvv. (außer Qal), z. B. h. הַקְּבֶה: הַקְּטֵל; צְּיֵה: קְטֵל;

הרבה: הקטל ($\S w \delta$).

5. Im Inf. (constr.), welcher durchweg die Feminin- k. endung ה (s. §67e) mit vorhergehendem ô erhält: רְאוֹת ; gutt. עשוֹת. — Ausnahmsweise ohne ה: רְאוֹת לַּבּוֹר לָּבּוֹת הַ לַבּוֹת לַבְּּבוֹת הַ לַבְּּבוֹת הַ לַבּוֹת הַ לַבּוֹת הַ לַבּוֹת הַ לַבּוֹת הַ לַבּוֹת הַ לַבוֹת הַ לַבוֹת הַ לַבוֹת הַ לַבוֹת הַבוֹת הַ לַבוֹת הַ בּבוֹת הַ לַבוֹת הַבוֹת הבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הַבוֹת הבוֹת הבות הבוֹת הב

6. Im Perf. lautete die 3. f. sg. mit der alten Endung l. ath zunächst galajath, dann mit Ausstoßung des קּמּוֹם Lev 25, 21; gew. aber mit doppelter

Femininendung הָיְם, הַּיְתָה, הַּיְשֶׁטָ,

IV. Apokope des י und des vorhergehenden Vokals n. am Wortende (§n—v): A. selten im Iptv, Pi.: אַבָּה (3) u. אַבָּה (10) befiehl; יַס versuche; Hiph. הָרֶבּה (2) בּרֶב (2) mache viel; הַרֶב (2) u. הַרֶב (3) führe herauf; הַעָל (6) v. הַרֶב (6) v. הַבָּה (7) u. הַבָּה (6) v. הַטָּה §76d.

B. Im Juss. und nach Wāw consec. impf.: — 1. Qal: o. a) מְּשִׁרָּ. $\| \beta \|$ mit Vokaldehnung רַיִּבֶּדְ, רְיַבְּלָ רְיַבֶּלָ רְיַבֶּלָ אָרַיִּבְּלְ (נְיַבֶּלָ רְיַבֶּלָ רְיַבְּלָ רִיבֶּלָ רְיַבֶּלָ רִיבְּלָ רְיַבֶּלָ רְיַבֶּל רִיבְּלָ רִיבְּלָ רִיבְּלָ רְיִבֶּל רְיִבְּל רִיבְּל רִיבְּל רִיבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבֶּל רְיִבְּל רְיִבְל רְיִבְּל רְיִבְל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְל רְיִבְּל רְיבְּבְל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְּל רְיִבְים רְיבְּיב רְיבְיבְים רְיבְּיבְ רְיבְיבְים רְיבְּיבְ רְיבְּיבְים רְיבְיבְים רְיבְיבְים רְיבְיבְים רְיבְּיבְים רְיבְיבְיב רְיבְיבְים רְיבְיבְים רְיבְיבְים רְיבְיב רְיבְיב רְיבְּיב רְיבְּים רְיבְּים רְיבְּים רְיבְּיב רְיבְּיב רְיבְּיב רְיבְּיב רְיבְּים רְיבְּים רְיבְּים רְיבְּים רְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּיב רְיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיים בְּיים בְּיים בְּיבְּיים בְּיים בְּיבְּיים בְּיבְייבְּיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְייבְיבְּיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיים בְּיבְיים בְּי

- p. Wenn das Verb zugleich prim. gutt., ist das Ipf. Qal (mit Ausnahme der 1. sg.) dem des Hiph. gleich. בְּבֶּלֵה Qal (vgl. בְּבָּלֵה), er wird hinaufsteigen; Hiph. (vgl. בְּבָלֵה , בַּלְטֵר ל, בַּלְטֵר ל, בּלְטֵר ל, בּלְטֵר ל, Hiph. (צְּבֶלֵה ; doch s. §oɛ.
- q. 1. Trotz Kehllauts am Anfange וְּהַחֵּדְ, doch pl. יֵבְּחָבּוּ, doch pl. יֵבְּחָבּוּ, doch pl. יַבְּחָבּוּ, הרה s. §76b.c. || 3. Von ראה lautet die sehr häufige 3. m. sg. Ipf. Qal mit Wāw cons. לַבְּרָא (vgl. §11g), die andren apokopierten Formen des Ipf. u. des Juss. nach §00.
- r. 2. Niph'al: הַּגְּל sie möge aufgedeckt werden; prim. gutt. יָבָאָ , רַיֵּרָא , רַיֵּרָא ; med. gutt. יַבָּאן:
- s. 3. Intensivstämme. Ohne Ersatzdehnung, z. B. אַל־הְעַר , וַהְעַר ; מַ auch bei med. gutt.: אַל־הְעַר , וַהְעַר , נַהְעַר , טַּאַל־הְעַר , נַהְעַר , עַרְבַּל , נַיְעַר); אַל־הִּתְתַר (obwohl Ipf. Pi. יְעָרֶה); אַל־הִּתְתַר (שְׁעָרָה) אַל־הַתְּתַר (יִעֶרֶה); אַל־הַתְּתַר (שֹׁרָה)
- t. 4. Hiph'îl: lphaן נַיַּלְּא, נַהַּשְּׁקְ (!gleich Qal), Juss. נְיָבֶּל eta) mit Hilfsvokal יָרֶב, eta, נַבֶּפֶּל , נַבֶּבֶּל, Juss. יָבֶּבְּל, prim.~gutt. נָאַצַל, נַיַּצֵל.
- u. Die Apokope des הייש im Ipf. unterbleibt nicht selten α) im Jussiv, z. B. יְתֵרָאֶה und sie werde gesehen 1, 9; β) nach Wāw cons., bes. in der 1. sg., z. B. רָאֵרָאָה und in späteren Büchern, doch auch sonst z. B. וַיִּשׁתַחֵרָה, וַבְּרָאֵה, וַיִּשְׁתָּה etc.
- v. Statt des nur 3 mal (ψ 77, 4. 119, 117. Jes 41, 23) vorkommenden Voluntativs wird der Indic. gebraucht: מַעֶּלֶה־נָּא ich will doch hinaufsteigen; לָכָה נַשִׁקָה (§68k) 19, 32.
- w. V. Einzelnes: α) das Ipf. hat in den afformativlosen Formen zuw. ה_ statt ה_, bes. in Pausa oder vor folgendem κ od. א also aus euphonischem Grunde, z. B. הַּלְּשֵׁה נְּמָשׁה בַּמְּעׁה מַּמְּעָּה (26, 29. ∦ β) Zuw., namentlich in 3. m. sg., lautet der Präformativvokal des Perf. Hiph. (s. §61c), z. B. הַּבְּאָה (5), הִּבְּלָה (12) neben הַבְּלָה; vor Suff. הַּבְּלָה (3), לְיִבְּאָרָה (9). Von andren Personen wohl nur: הַּבְּעָּה וֹה habe dich ermüdet Micha 6, 3, הַּבְּאָרַה בּרִאָּר (γ) Niph al v. בּרָאָה s. §651. ∦ δ) הַרְבָּה (30, אינוּ וּשִּׁרְאָר בּרָה (31, אינוּ וּשִּׁר בָּרָה (32, אינוּ וּשִּׁר בָּרָה (33, אינוּ וּשְׁרָאַר בַּרָה (33, אינוּ וּשְׁרָאַר בּרָה (34, 4. ∦ γ) Niph al v. בּרָבָּה (35) אוֹר הַבָּר (35) אוֹר בָּרָה (35) אוֹר בּרָה (35) אוֹר בּרָה (35) אוֹר בּרָה (35) אוֹר בְּרָבְּר (35) אוֹר בּרָה (35) אוֹר בּרָה (35) אוֹר בְּרָבְּר (35) אוֹר בְּרָבְּר (35) אוֹר בְּרָבְּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) הַרְבָּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) אוֹר בּרָבְּר (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בְּרָב (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרְבָּר (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בְּרָב (35) אוֹר בּרָב (35) אוֹר בּרָ

"in Menge"; als Inf. absol. dient die Femininform הַּבְּבָּה. ∥ €) הַּבְּשָּׁחָר, Hithpaʿlel v. הַהְשָּׁה, sich beugen, niederfallen, 2. m. sg. הָיִשְהַחָּה; Ipf. הְשָׁתַּחָר, pl. יְשְׁתַּחָר, mit Wāw cons. sg. בְּיִשְׁתֵּח f. wajjištachw, בִּישְׁתָּח, pl. בִּישְׁתַח, pl. בִישְׁתַח.

75. Verba 8"5.

א ist ein Kehllaut. Daher 1. Vorliebe für den b. a-Laut, im Ipf. u. Iptv Qal: מָצָא, יָמָצָא; 2. kein Śwa mobile, sondern Chateph, מְצֵאָה. Jedoch nicht Pathach furt.: המציא, פלרא מִצא.

Anm. zu 2.: Vom Pu'al kommt kein Beispiel vor; vom Hoph'al nur הְבָּאקה Ez 40, 4.

Verwandtschaft der Verba ל"ה u. ה"ל. — Von e.

Verbis ל"ל werden nicht selten Formen ganz oder teilweise nach der Analogie der ה"ל gebildet: α) ganz, z. B. בְּבֶּלֶה 23, 6 von כֹלא versagen; β) mit Vokalen der ה"ל, z. B. בְּבֶּלֶה ; γ) mit Kons. der בְּבֶּלָה , ב. B. בְּבָּלָה er wird füllen.

f. Umgekehrt folgen mehrfach Verba ל"ל der Analogie der א"ל, z. B. יְקְרָאָהוּ 49, 1, יִקְרָאָבּוּ 42, 4, 4, ל"ל בּקרָאָהוּ 42, 38, יִקְרָאָהוּ entgegen, obviam (eig. Inf. mit ל) von קרָה begegnen. — תְּבֶּינָה Hi 5, 18 sie werden heilen (v. רָפָּא, aber Jes 13, 7 sie werden schlaff sein (v. רָפָּא).

76. Mehrfach schwache Verba.

- 76. a. אפה אבה $\S 66a;$ נתן 71ya; נתן $\S 67i$.
- הָּרָיתֶם sein, הְיְתֶם (קַרְיִהָּר Inf. absol. הִיהָ u. יְהְיָה (קַרָּהְר , וַיְהָר , וַיְהָר , וַיְהָר , וַיְהָר , וַנְיְהִר (נְּהָר , וַיְהָר , וַנְיְהִר , וַנְיְהִר , וַנְיְהִר , וַנְיְהִר , וַנְיְהִר , וֹנְיְהָר , וֹנְיְהָר , וֹנְיְהָר , וֹנְהְר , וֹנְהְר , וֹנְהְר , וֹנְהְר , וֹנְהְר , וֹנְהְר , בּבּר וֹנִה sein, הַיְרְה (נְהְיִר , וְהְיִהְר , וֹנְהְיִר , וֹנְהְר , וֹנְהְיִר , ebenso בְּהְרוֹת , ausgenommen בְּהְרִי , וֹנְהִר , וְהְרֵי , וֹנְהְרָה , ausgenommen
- c. הָּיָה leben (nach Präfixen wie הָיָה punktiert), הַיְהָי , בְיָהִי , בְיְהִי , יִהְי, יִהְי, יִהְי, זְּהָי , וַחָּלִּה ; Iptv ; וְהָיִי, יְהִיי, יְהִיי, וְהַיִּי, וּחַרָּ, בּיְהַיִּרָת עויי בע unterscheiden hiervon ist ע"ע בע הַבְּיִרְיִה יִבְיּרָ, mit Wāw cons. בְּהַ זְּרָר. 3, 22.
- d. ל"ה u. ל"ה, u מ"כ u. ל"ה u משsstrecken, beugen, נָטָּר, נָטָּר, נָטָּר, נָטָּר, נָטָּר, נָטָּר, נָטָּר, נָטָּר, נָטָר, וְנָטָר, נָטָר, וּשָּׁר, וּשָּיר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּיר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשָּׁר, וּשִּׁר, וּשִׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּר, וּשִּׁר, וּשִּיי, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּׁר, וּשִּיי, וּשִּׁר, וּשִּיי, וּשִּייי, וּשִּייי, וּשִּיי, וּשִּיי, וּשִּיי, וּשִּיי, וּשִּיי, וּשִּי
 - נכה Hiph. schlagen, pass. Hoph. (selten Niph. u. Pu.); Niph. אָבָּר, רְבָּר, רְבָּר, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית,

TN19,915 731251.2

הְּבֶּים, בַּיִּבֶּי, Ipf. הְצָּבֶּי, קְּיַדֵי; Inf. הוֹפַּת; הַבָּהָ, הֹבֶּים, יבִיבָּה, הַבָּים, יבִּהָ, יבִּהָ, יבִּהָ, יבִּהָ, יבִּהָ, יבִּהָ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָ, יבִּהָּ, יבִּיּ, יבִּהָּ, יבִּיּהָ, יבִּהָּ, יבִּיּהָ, יבִּיּהָ, יבִּיּהָּ, יבִּיּהָּ, יבִּיּ, יבִּיּ, יבִּיּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּיּהָ, יבִּיּהָ, יבִּיּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּ, יבּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּ, יבִּהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּ, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּיהָּי, יבּבְּהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבּיהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבִּיהָּי, יבּיהָּי, יבּיהָּי, יבּיהָּי, יבִּיהָּייייה, יבּיהָּי, יבִּיהָּייי, יבִּיהָּייייה, יבִּיהָּי, יבִּיהָּייייה, יבִּיהָּייייה, יבּיהָּיייה, יבִּיהָּיייים, יבִּיהָּייייה יבִּיהָּייייה, יבִּיהָּיייים, יבִּיהָּיייה, יבּיהָּיייייה, יבּיהָּייייים, יבִּיהִייה, יבִּיהָּיייייִיהָ

נסה, חער Pi. versuchen, נְּפֶּיְתְּר, מְנְיֶּפֶּה, מְנְיָפָּה, מְנְיָפָּה, מְנְיָפָּה, מְנְיָפָּה, מְנְיָפָּה, מְנְיָפָּה, מְנְיָפָּה, Niph. unschuldig sein, ungestraft sein; Pi. ungestraft lassen, für unschuldig erklären. Niph. מְּבָּיְתְּר, נְּקְיתִר (\$74e) 24, 8, יְנָבֶּה, וְנָבֶּיְתְר, וְנָבֶּהְת, וְנָבֶּיְתְר, וְנָבֶּיְתְר, וְנִבֶּיִתְר, וְנִבְּיִתְר, וְנִבְּיִתְר, וְנִבְּיִתְר, וֹשְׁה וְנִבְּיִתְר, וֹשְׁה וֹשׁר, וֹשִׁר, וֹשְׁר, וֹשִׁר, וֹשְׁר, וֹשְׁר, וֹשִׁר, וֹשְׁר, וֹשְׁר, וֹשִׁר, וֹשְׁר, וְשְׁר, וֹשְׁר, וֹשְׁר, וְשְׁר, וְשִׁר, וְשְׁר, וְשִׁרְי, וְשְׁר, וְשְׁר, וְשִׁרְי, וְשְׁר, וְשְׁר, וְשְׁרְי, וְשְׁרָּי, וְשְׁרְי, וְשִׁר, וְשְׁרְי, וְשְׁרְיִי, וְשְׁיִי, וְשְׁרְי, וְשְׁרְיִי, וְיִייִי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִייְיִי, וְשְׁיִייִי, וְיִייִי, וְיִייִי, וְיִייִי, וְיִיי, וְיִייִי, וְיִייִי, וְיִייִי, וְיִיי, וְיִייִי, וְיִייִי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִייִי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִיי, וְיִייִיי, וְיִיי, וְיִייי, וְיִיייי, וְשְׁיִייייי, וְשִׁייייייי, וְיִייייי, וְשְׁיִיייייייי, וְשִׁייייייייי, וְשִׁיייייייייייייי

עבא $\|$ מ'ט. $\|$ מבט, Niph. u. Hithp. π ροφητεύειν, e. יַחָנָבָא בָּהָבָּבְאוֹ , לַהַבָּב , נָבָאַרָ.

לְשָׂא (ohne Dageš §6/3); וְשָׂא (ohne Dageš §6/3); Iptv שָּא, יְשָׂא (Ausnahmen: יְשָׂא לְשָׁא (10, 12, יְשָׂא (4, 7); Inf. יָשָׂא (4 mal), mit לְשָׁא (אַשָּׁא, יִשָּׂאָר. Niph. הַּשָּׁאָרָה,

לשאר Hiph. täuschen, verführen, Niph. pass.; Ni. לְשָׁארּ, Hi. הַשָּׁאַת, הָשֵּׁירא.

ירה עם מר"ר Hiph. preisen, Hithp. gestehen. f. Hiph. הְרַנָהָ , הוֹדִינה, קֹבוֹדָה, וֹדָלָה, וֹדְלָּה, וֹדָלָה, וֹדָלָה, וֹדָלָה, וֹדְלָּהָה, וֹדְלָּה, וֹדְלָה, וֹדְלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָּה, וּבְּלָה, וּבְּלָּה, וֹבְּלָּה, וְבִּלְּהָה, וֹבְּלָּה, וְבִּלְּהָה, וֹבְּלָּה, וּבְּלָּה, וֹבִילְּה, וֹבִילְּה, וְבִּבְּלָּה, וְבִּלְּבָּה, וְבִּלְּהָה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּלְבָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִּיּלְבָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָה, וְבִּיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָה, וְבִּיּלְיִים, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָה, וְבִייִים, וּבְּיִיבְּלָה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָה, וְבִּיּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִּיּבְּלָה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִּבְּלָּה, וְבִיּבְּלָּה, וְבִּיִים, וּבְּבָּבְּלָּב, וְבִּבְּבָּבְּלָּה, וְבִּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְ

יְרְהֹ (Qal werfen; Hiph. dass., anweisen, bes. unterweisen, lehren), Inf. לִירוֹת; Hiph. הוֹרֵיתִר, Ipf. אוֹרֶה, Inf. יוֹרָה.

פּר"יב u. עּ"ל. \parallel לִרָא ($\S 68d$), יָרֵאּתִּר, Ipf. פּר"ל, זְּיִרְאָּר , עַרְּאָד, עּרָבָּא ($\S 55c$); Iptv בְּיִרְאָר , עִרְאָר ($\S 55b$); Ipf. אַרָּאָר, וּרָאָ ($\S 55b$); Ipf. אַרָּאָר, וּרָאָ עִרָּאָר.

^{*} Pa'ēl st. Pi'ēl behufs Gleichklangs mit dem Namen השבים.

יניגא (24, יוֹצִיא, Juss. 3. f. sg. נְיּוֹצֵא (24, נַיּוֹצֵא, נַיּוֹצֵא) (24, נַיּוֹצֵא) אַן ווּנָא (24, בּיוֹצֵא) ווּנָא (24, הוֹצֵא (24, בּיוֹצֵא) ווּנָא (24, הוֹצֵא (24, בּיוֹצֵיא) ווּנִאָּה, ביוֹצֵא (24, בּיוֹצֵיא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצֵיא (24, בּיוֹצֵיא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצֵיא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצִייא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצִיא (24, בּיוֹצִייא (24, בּיוֹבִיא (24, בּיוֹבִיא (24, בּיוֹבִיא (24, בּיוֹבִיא (24, בּיוֹבִיא (24, בּיוֹבייא (24, בּיוֹ

h. ל"ע ע. א"ל. אוֹם kommen, Hi. bringen. בְּאָה, הָבָּאָה, הָבָּאָה, בְּאָה, בּאָר, אַבֹּי, אַבֹּי, אַבֹּי, אַבֹי, אַבֹּי, אַבֹּי, בּאָר, בּאֹר, בּאַר, בּאָר, בּאַר, בּאַר, בּאַר, בּאָר, בּאַר, בּאָר, בּאַר, בּאָב, בּאַר, בּאָב, בּאַר, בּאַר, בּאָבּאָר,

77. Verba defectiva.

77. בּוֹשׁ sich schämen, Qal §71*i*. — Hi. בּרִשׁ beschämen (בּרִשׁ beschämt, zu Schanden werden).

טוֹב gut sein, Perf. טוֹב, שוֹב. \parallel Ipf. und Hi. v. יבר $\S69$. sich fürchten. Prf., Part. $\S58c$. \parallel Ipf. יְּלָר, Iptv יָּלָר (v. gûr).

יָסַקְ hinzufügen, Qal nur Prf., Part. | Ipf. u. Inf. vom Hiph. nach §68 (welches übrigens auch Prf. u. Part. hat: הַּסִּרְם, הַסִּרְם).

יקץ Qal nur Ipf. $\S69a$. \parallel Prf. בָּקִיץ, Ipf. יָקִיצּר, Iptv בָּקיץ, Inf. בָּהַקִיץ (v. $q\hat{\imath}\varphi$).

straucheln. Qal: Perf., Part., Inf. abs. || Niph.: Ipf., Inf., auch Part. || Hiph., Hoph.

sich nähern. Qal: Ipf., Inf., Iptv §67d.e.f. || Niph.: Prf., Part. || Hiph. Hoph.

פחה leiten. Qal: Prf. (7), Iptv הָהָה. ∥ Hiph.: Ipf., Inf., Perf. (2).

המשל trinken. — Hiph. השלה.

78. Verbum mit Suffixen. 1. Inf. u. Part.

Inf. und Part. können als Nomina mit dem Suff. 78. des Gen., dem Nominalsuffix (§15.22), verbunden wer- a. den. Da dieser Gen. auch gen. objecti (§21f) sein kann, so bezeichnet das Suff. am Inf. und am Part. oft auch den Acc., z. B. יראה (§55b), יראה timor tuus Hi 4, 6 u. timor tui das dich Fürchten Dt 2, 25. Sofern Inf. und Part. Verbalformen sind, können sie auch mit dem Suff. des Acc., dem Verbalsuffix, verbunden werden. - | Da die Nominalsuffixe sich von den Verbalsuffixen nur bei der 1. sg. unterscheiden, kann in den weitaus meisten Fällen nur aus dem Zusammenhange ersehn werden, ob das Suffix den Gen. oder den Acc. bezeichnet: שׁלְהוֹ sein Entlassen Ex 11, 1, du weigertest dich ihn zu entlassen 4, 23; דברו sein Reden, לא יכלה sie konnten nicht zu ihm reden G 37, 4; רַרָהָר להוציאם Jos 10, 24, כהוציאם את־המלכים.

Die Accusativform יי wird beim Inf. regelmäßig b. gebraucht, beim Part. nur, wenn es im Sing. steht, und zwar nur dichterisch. Inf. שׁבְּיִבְּיִּבְּיִ bei meinem Schicken, wenn es im Sing. steht, und zwar nur dichterisch. Inf. שׁבִּיבִי bei meinem Schicken, — Part. מְבַּיִּבְיִי mein Erretter לַ 18, 3; בְּלִּבְיִבְיִּבְּיִ jeder, der mich findet G 4, 14 u. s. w. עשׁבִּיר welcher mich gürtet לַ 18, 33; עשׁבִּיר mich schuf Hi 31, 15. 32, 22, doch auch שׁבִּיר (s. §31c) mein Schöpfer Hi 35, 10; רֹאֵר der mich sehende (ā pausal für ē̄) Jes 47, 10, doch 3 mal רֹאֵר.

Abgesehen von dem Suff. 1. sg. unterscheiden sich c. also Inf.-formen mit Suff. des Objekts gar nicht von solchen mit Suff. des Subjekts.

Beim Part. zeigt mehrfach der Artikel, selten der d. sog. Bindevokal (§79e), daß das Suffix als Acc. gemeint

- ist. Artikel מַלְבְּשֶׁכֶם 2 S 1, 24, הַמְעַשְּׁרֵכִּר ψ 103, 4, vgl. Dt 8, 14—16. 13, 6. 11. 20, 1, Jes 9, 12. 63, 11, Hi 40, 19. און "Bindevokal": רֹדֵם (Part. v. רָדָה) ψ 68, 28; הַמַעֵלֵם Jes 63, 11.
- e. Inf. Qal. α) Der charakteristische Vokal tritt unter den ersten Stammbuchstaben; loser Silbenschluß (§12q): קַרָּהָ verfolgen, עָמְרָר, רְרְבָּם sein Verfolgen, עָמְרָר, רְרְבָּם mein Umkehren 19, 21. ן β) Vor ק und בּ entweder fester Silbenschluß: אָסְבָּה, אָסְבָּה, אָסְבָּה, אָסְבָּה, אָסְבָּה, אָכָלְהָם centweder fester Silbenschluß: אָסְבָּה, אָסְבָּה, אָסְבָּה, אָכָלְהָם tunter dem zweiten Stammbuchstaben geblieben: מְּכָלְהָּה אָכָלְכֶּם אָכָלְהֶם tunter dem zweiten Stammbuchstaben geblieben: מְּכָלְהָּה אָכָלְכֶּם אָכָלְהָם (nach zu verf. 1 S 25, 29; doch לְהָרְנֶהְ מֹלְה עֹנְה מֹלְה עֹנְה מֹלְה עִבְּה אָכָלְהָם (nach α, weil Pausalform) G 27, 42. ן מִ wird in i verdünnt: שִׁבָּה אָשַׁבָּה (זְשַׁבָּה בּיִּלְה בּיִּר בָּיִם 19, 33. Participia mit Suffixen s. bes. §24d.

79. Verbum mit Suffixen. II. Perf., Ipf., Iptv.

- b. Der Acc. des Pron. reflex. wird nicht durch ein Suffixum, sondern durch die Reflexivstämme (Niph., Hithp.) ausgedrückt; אמר kann also nur bedeuten: custodiet cum. Für den Dat. des Pron. refl. steht häufig > (§45) mit Suff. Vgl. §16g.
- c. a) Die Verbalsuffixe sind, was die Konsonanten

betrifft, den Nominalsuffixen gleich; nur das Suff. der 1. sg. lautet am Nomen $\hat{\imath}$, am Verbum $n\hat{\imath}$: קוֹלִי , aber viderunt me, videbunt me. $\parallel \beta$) Suff. 3. m. pl. in der Poesie oft בְּחַלֵּמוֹ , z. B. יְבַהַּלֵמוֹ ψ 2, 5 (§22ie. $k\alpha$).

Die Verbalformen zeigen in Verbindung mit Suff. d. teilweise eine andre, meist ältere Gestalt (vgl. § 51—53):

- α) Perf. 3. f. sg. הַחָּוֹלְתָנוּ , בָּאַתְנוּ , הַחֵּוֹלֶתְנוּ ,
- 2. f. sg. מָר, gew. defektiv הָּ: רָמֵיתְנָר, הָמִיתְנָר.
- 2. pl. אה, nur: הַבְּלִּיְהְיֵהְ ihr habt uns heraufgeführt Nu 20, 5. 21, 5 u. אַמְהָיִר ihr habt mir gefastet Zach 7, 5.
- β) Ipf., Iptv f. pl. א. Ipf. nur: הרשבני Hi 19, 15, Jer 2, 19 (3. pl.) und הואיר Hohl 1, 6 (2. pl.) Für den Iptv kenne ich kein Beispiel (auf Hohl 2. 5 folgen noch andere Masculinformen).

Zwischen dem Suffixkonsonanten und der (jetzt) e. konsonantisch auslautenden Verbalform zeigt sich gew. ein Vokal (vor $\overline{\eta}$ gew. nur als \check{S} ·wa mobile; pausal $\overline{\eta}$), der sogenannte Bindevokal. Dieser ist meist als Rest vokalischen Auslauts der Verbalform anzusehn (vgl. $\S22d$ Note), in einigen Fällen als Rest vokalischen Anlauts der Suffixform (\square , $\overline{\eta}$). [Wirklicher Bindevokal sehr selten, s. Ruth 4, 15, Jes 47, 10]. Dieser Vokal erscheint im Perf. als a, im Ipf. als \bar{e} (aus u abgestumpft), auch im Iptv* als \bar{e} :

** Kontrahiert aus ahû (vgl. יֵבוּל §22d), welche Form zuw. in Pausa vorkommt, z. B. יַבְּיבוּת Vgl. auch (יִבְּיבוֹת (von יָבָיִר).

^{*} Die Grundform des Iptvs hat gewiß von vornherein konsonantischen Auslaut gehabt. Daher wird hier Vokalisierung nach Analogie des Ipf. anzunehmen sein.

- f. 1. ē beim Perf. vor dem Suff. 2. f. sg. אָרָבֶּדְ, בּיִבְּבֶּי, אָבֶּבְּיָבָּ, שַׁבְּבֶּּרָ, שִׁבְּבָּרָ, שַׁבְּבָּרָ, שִבְּבָּרָ, שִׁבְּבָּרָ, und, enttont, אַבְּבְּרָּ, אַבּּרָבָּרָ, nur Jes 54, 6. 60, 9). אַבּרָבָּרָ, a beim Ipf. u. Iptv vor דְ. Dann oft Kontraktion zu דּבְּרַבָּרָ Z. B. בּבְּרָבָּה da erkannte er sie, בְּבְּרָבָּה, בְּבְּרָבָּה, doch auch halbe Dehnung zu é, z. B. בְּבְּבָּרָ, בְּבְּרָבָּה, בְּבָּרָבָּה, מַמָּרָבָּרָ לַבְּרָבָּר, בּבּרָבָר בּרָבָּר בּרָבָר ער מוּשׁבּר בּרָבָר בּרָבָר בּרָבָּר בּרָבָר בּרָבָר בּרָבָר בּרָב בּרָב
- g. Lautregel. §11d wird so angewendet, als ob der sog. Bindevokal nicht Ende der Verbalform, sondern Anfang des Suffixes sei: הַרְהַבְּּהַר, ohne Vokal wie הַּקְטִילָם; wie הַבְּבֵּר (Ausnahmen: α) Hiph îl הָּבְּיִלְנִי, הָּבְּיִלְנִי, מְכָרָנִי, מְכָרָנוּ, מְכָרָנוּ, מְכָרָנוּ, מְכָרָנוּ, מְכָרָנוּ, מְכָרָנוּ, מוּ מוּ מִיּיִלְנִינִי, מוּ (בְּהַעַּרִּנִי, מְבָּרָנִיּ, וְשִּׁבְּנֵרִי, וְשִׁבְּלֵנִי, וְשִׁבְּלֵנִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, וְשִׁבְּנֵרִי, בְּהַשֹּׁבְנִירִי, בְּהַשִּׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, בְּהַשְּׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, בְּהַשְּׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, בְּהַשְּׁבְּנֵרִי, וְבִּישְׁבְּנֵרִי, וְשִּׁבְּנֵרִי, בְּהַבּוּ

- k. Iptv Qal. a) Der charakteristische o-Vokal tritt (wie beim Inf.) unter den ersten Stammbuchstaben. Loser Silbenschluß (§12q): רְּדְפָּה, יְרָדְּקְ verfolge ihn; schreibe sie; שַׁמְרֵבָי bewahre mich. Aber plur. בּתְבֵּם derelinquite eam. | β) Imptv mit a-Vokal s. §gδ.

Die Verbalendung \hat{u} wird vor Suff. meist defektiv l. geschrieben: בְּבֶשֶׁהָ 1, 28; הָבִּירָהוּ 42, 8.

80. Nûn energicum.

 $\min h$, $\min h$,

III. Bemerkungen zur Syntax (§ 81-91).

A. Syntax der einzelnen Redeteile (§ 81—84).

81. Pronomen.

82. Adjectivum.

- 82. A. Superlativ und Comparativ. Der Supera. lativ wird durch den Artikel vor dem betr. Adj. oder
 durch einen folgenden Gen. umschrieben, z. B. הַּמָּטֹן der jüngste (kleinste) 42, 13; קַמֹּךְ בָּנְיִר der jüngste seiner
 Söhne.
- לבות Umschreibung des Comparativs dient (מוֹבָה מְבְּנִינִים Adjectiven, z. B. מוֹבָה הְבְּבָה מְבְּנִינִים W. ist besser als Perlen; מוֹנְי מִנְּינִי מִנְּטֹוֹי אַ 1 S 9, 2, vgl. G 3, 1. בּּדוֹל עֵּוֹנִי מִנְּטֹוֹי אַ הוֹנִי מִנְּטֹוֹי אַ מוֹנְי מִנְּטֹוֹי אַ מוֹנִי מִנְּטֹוֹי אַ מוֹנִי מִנְּטֹוֹי אַ מוֹנִי מִנְּטֹוֹי בְּנִי מִנְּטֹוֹי בּוֹנִי מִנְּטֹוֹי בּיִ מְנְטֹוֹי בְּיִי מִנְּטֹי בְּחַחְטַרִים בּי וֹנְשְׁ מִנְיִי מִנְּטֹי בְּחַחְטַרִים בּי מוּנִי מוֹנִי מִנְּטִי מִנְּטִי מִנְּטִי בְּיִים מִנְּטִי מִנְּטִי בְּיִּחְטַרִים בּי מוּנִי מוּנִי מוּנִי מִנְּטְיִים מִּנְיִי מִנְּטִי מִנְיִים מִנְּטִי מִנְּטְיִים מוּנִי מוּנִי מוּנִי מוּנִי מוּנִי מוּנִי מוּנִי מִנְיִים מִּנְיִים מִנְּיִים מִּנְיִים מִנְּיִים מִנְיִים מִנְּטִייִם מוּנִים מוּנִים מוּנִייִים מוּנִים מוּנְיִים מִנְּיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִנְיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִּבְּיִים מִּבְּיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִּבְיִּים מִּבְּיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִּיְנִים מִּיְנִים מִּיְנִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִּנְיִים מִּיְנִים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּינִים מִּיִּים מִּינִים מִּיִּים מִּינִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִי מִּיְיִים מִי מִּיִּים מִי מִייִּים מִּיְיִים מִיּים מִּיְיִים מִי מִּיְיִים מִי מִייִּים מְיִים מִי מּיִּים מוּים מוּים מוּים מוּיִים מְייִים מִי מִּים מְייִים מְייִים מְייִּים מּיִייְייִי מְיִיים מְיִים מְייִּים מְיִים מְיִּים מְיִּים מְיִים מְייִּים מְיִּים מְייִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְייִּים מְיּים מְיּים מְייִּים מְיּים מְיּים מְיִּים מְיִּים מְייִּים מְיּים מְייִּים מְיּים מְייִּים מְייִּים מְייִים מְיּים מְיּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְייִּים מְּיְיים מְיּים מְיְיים מ

^{*} Vgl. lat. maior sum quam cui possit fortuna nocere.

Wenn die Bezeichnung des verglichenen Gegen-c. standes (der vergl. Person) dem Adj. nicht unmittelbar mit הבל beigefügt ist, wird die im Compar. liegende Hervorhebung nur durch den Artikel ausgedrückt, z. B. הבל הבל das größere Licht, הַבְּּלוֹן das größere Licht, הַבָּלוֹן ihr älterer Sohn [weil Rebekka nur zwei S. hatte] 27, 15.

II. Umschreibung von Adjectiven. Die hebr. d. Sprache braucht statt der Adjj., an denen sie verhältnismäßig arm ist, oft den Gen. des entsprechenden Subst.: אַרָּהָ פּוֹלְטֵּלֵם ein ewiger Besitz 17, 8; שֵׁבֶּט בַּרְזֶל 2, 9. Als regierende Hilfssubstantiva dienen oft בַּעל הַהְּלֹמוֹת, בִּעל, בָּרָ פֹּרָי בָּרָל, בַּרָ לִינִיר, בַּעל, בָּעָל לְּבָּר הַהְּלֹמוֹת (Entrapped).

In solchen Zusammensetzungen tritt das den Besitz e. anzeigende Pronomen suffixum an den Gen.: הַר־קְרָשִׁר mein heiliger Berg ψ 2, 6; אֵלִילֵּר כַּסְפּוֹ seine silbernen Götzen Jes 2, 20.

III. Stellung des Adjectivs. Das Adj. steht, f. wenn es Attribut, hinter dem Subst.: פִּרלָּה eine große Stadt; עֲבֶרֶת זָהָב בְּרוֹלָה e. gr. Krone von Gold. Uber adjectivisches Prädicat s. §85.

83. Verba mit dem Accusativ.

Accusativus etymologicus: קַחָדרּ פָּחַדרּ שְׁם שָּׁ לְּ 14, 5;83 פַּחָדרּ בְּעָקָה בְּלָה רּמָרָה er weinte laut u. bitterlich a. G 27, 34; vgl. אַרְאָאַע עָבּרְאָאַע etc.

Abweichend vom Deutschen werden mit dem Acc. b. verbunden: 1. regelmäßig die Verba, welche ein Vollsein u. Ähnliches oder das Gegenteil ausdrücken, z. B. בַּלֵא הַ הָאָרֶץ הָמָס ist voll von Gewaltthat 6, 13, בַּלֵא הַ

קיני unser Mund wird voll Lachens werden; הְשִּׂבְערּ werdet satt werden von Brot Ex 16, 12; ישַׁרְצּר שִּׁרֶע werdet satt werden von Brot Ex 16, 12; ישַׂרְצּר הַמִּיִם שִׁרֶץ הֹנִים שִׁרֶץ הֹנִים שִׁרֶץ הֹנִים שִׁרֶץ הֹנִים שִׁרֶץ הֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ הוֹנוֹ שִׁרֶץ שׁרָיִם שִׁרֶּכְם wozu soll ich euch alle beide verlieren 27, 45.

- c. 2. mehrfach die Verba des Gehens oder Kommens nach einem Ort. אָלֹד mit בּ oder אֶלֹד , aber auch mit בּוֹא plocale (§20), z. B. מִצְרַיְמָה nach Äg. 12, 11, oder mit einfachem Acc., z. B. מִצְרַיִּרָה zu seinen Thoren לַ 100, 4; daher Part. mit Gen.: בָּאֵר שַׁצְר־צִירוֹ die in das Thor seiner Stadt eingingen G 23, 10. מַלֹד, gew. mit מָלָה od. לְּ; doch auch: מְרָנָה nach Charran 28, 10, הַשְּׂהָה aufs Feld 27, 5.
- e. 4. Einzeln merke: זָבֵר sich erinnern an, בָּאָבְ Ehebruch treiben mit, עָבָר dienen, עָנָה antworten, אַרָב sich verbürgen für, בָּל befehlen, inbere (seltner mit עָל).
- ל. Zwei Accusative können stehn: 1. nach den kausativen Bildungen von denjenigen Verben, welche im Qal Einen (zwei) Acc. regieren (r. können), z. B. וְיַלְבָּשׁ לְּבָּהְ שָׁכֶּוּ fülle dein Horn mit Öl 1 S 16, 1; וַיִּלְבָּשׁ לְּבָּרִי־שׁשׁ ließ ihn Byssusgewänder anziehn G 41, 42, vgl. ψ 8, 6. 18, 33. 40. 103, 4; יְּבְּתִּיְהוֹן אֶת־יוֹטֵרְ אֶת־יוֹטֵרְ אֶת־יוֹטֵרְ אֶת־יוֹטֵרְ אֶת־יוֹטֵרְ אֶת־יוֹטֵרְ אֶתְּבִינְרְ אָשְׁבִּינִ לְחֶם (γ. 132, 15; שַּבְּעֵרְ תַּחְטָּרָ וּ בְּנִרְיִרָּיְהְ אֲשִׂבִּיעַ לְחֶם (γ. 132, 15; בּוֹנְרִירָהְ אַשְׂבִּיעַ לְחֶם (γ. 14; בְּנִרְיִרְיִרְהָ אֲשִׂבִּיעַ לְחֶם (γ. 16), 4. Ebenso natürlich nach denjenigen gleich-

bedeutenden Pi'ēl- u. Hiph'îlbildungen, zu welchen ein einfach transit. Qal nicht vorkommt, z. B הַשְּׁקָה tränken, zu trinken geben (§77), יַשְׁקָה אֶּת־אָבִינּה יַיִּרְ, פַשְׁמֵּרִם er segne dich mit Segnungen des H. 49, 25.

- 2. zuweilen nach Qalbildungen mit Bedeutungen, g. die den vorerwähnten entsprechen, z. B. הַּבְּרָ וְתִּירוֹשׁ mit . habe ich ihn gestützt 27, 37, vgl. ψ 51, 14; מְעֵּרְ mit . habe ich ihn gestützt 27, 37, vgl. ψ 51, 14; מְעֵּרְ שִׁיְבֶּוּ שִׁיבֶּר (שִּׁבְּוּנִי שִׁיבָּר (שִּׁבְּוּנִי שִׁיבָּר (שִּׁבְּוּנִי (שִּבְּוּנִי (שִּׁבְּוּנִי (שִּבְּוּנִי שִּבְּוּנִי (שִּבְּוּנִי שִּבְּיוּ שִּבְּוּנִי שִּבְּוּנִי שִּבְּוּנִי שִּבְּוּנִי שִּבְּבְּי שִּבְּבְּי שִּבְּבִי שִּבְּבְּי שִּבְּבִי שִּבְּבְיי שִּבְּבִּי שִּבְּבִי שִּבְּבִּי שִּבְּבִּי שִּבְּבִּי שִּבְּבְּי שִּבְּבִּי שִּבְּבִּי שִּבְּבִּי שִּבְּבִּי שִּבְּבִּי שִּבְּבִי שִּבְּבִּי שִּבְּבִּי שִּבּבְיי שִּבְּבִּי שִּבּבּי שִּבּבּי שִּבּיל שִּבּי בּבּיי שִּבּבּיי שִּבּבּיי שִּבּיי שִּבּי שִּבּיי שִּבּייי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבְּיי שִּבְּיי שִּבְּייי שִּבְּיי שִּבְּיי שִּבְּייי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבְּיי שִּבּיי בּיי שִּבּיי שִּבּיי בּייי שִּבּיי שִּבּיי שִּבְּיי שִּבְּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי בּייי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּייי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּיי שִּבּייי שִּבּיי בּיי שִּבּיי בּיי שִּבּיי בּיי שִּבּיי שִּבּיי בּיי שִּבּיי בּיי בּיי בּייי שִּבּיי בּייי שִּבּיי בּיי ש
- 3. jmdn (etwas) zu etwas machen, z. B. קנים תַּעֶּשֶׁהְ h. zu Zellen sollst du sie (die Arche) machen 6, 14, V. 16. 27, 9; אַב־הַמוֹן גּוֹיִם לַחָּרָה 17, 5 (doch vgl. ל V. 5. 20); בּרֵר שֵׁמְתִּיוּ לַהְּ 27, 37. β) Auch der Stoff, aus dem etwas gemacht wird, steht mehrfach im Acc., z. B. 1 K 18, 32, zuw. sogar nach dem Verb: da bildete Gott den Menschen עפר aus Staub 2, 7.
- 4. Der epexegetische Accusativ, z. B. הַּכִּיהְ אֶּת־כָּל־אִּיְבַר i. zerschlugst sie am Kinnbacken (d. i. zerschlugst ihnen den K.) ψ 3, 8; לָּהִי נָבֶּינוּ נַבֶּינוּ wir wollen ihn nicht totschlagen G 37, 21; הוא יִשׁוּפְהָּ רֹאֹנוֹ 3, 15.

Bei Passivis steht zuweilen das logische Objekt k. im Accusativ (deutsch durch "man" annähernd wiederzugeben), z. B. רַיִּלֶד לַחֵנוֹךְ אַח־עִירָד man gebar dem Ch. den 'I. 4, 18; vgl. 21, 5. 35, 26. 41, 50. 40, 20; לאֹדיקָרַא אַרְיִם man soll deinen Namen nicht mehr A. nennen 17, 5: הַנְּמֵל 21, 8; שְׁרַבּק עָ 22, 16.

84. Verbindung zweier Verba zu Einem Begriffe.

- 84. Da die hebr. Sprache nur wenige Adverbia hat,

 a. werden nähere Bestimmungen häufig durch ein besonderes Verbum ausgedrückt (vgl. ἔτυχε παρών, ἔλαθον ἀποφυγόντες, franz. j'ai failli mourir, vient de paraître):

 ביש wiederum; הָטָר , יְסַך abermals; מִהַר eilends; הַיִּטִיב gut; הִּרְבָּה viel, u. s. w.

 - c. 2. nicht selten im Inf. (ohne בּהֶלְהְ בַּהֶּלְהְ dich groß zu machen Jos 3, 7; מֵהְרְהֶּן בֹּא הַהִּיוֹם warum seid ihr heute früh gekommen? Ex 2, 18; בְּיוֹּטְפּרּ עוֹד שְׂנֹא da haßten sie ihn noch stärker G 37, 5; אֹהוֹ soll nicht mehr geben 4, 12.
 - d. ע) ל mit Inf. ist häufiger als der Inf. ohne ל mit ל 29mal, Inf. 9mal [Dt 4, Sam 1, Kg 1, Jes 2, Hi 1]; שׁבָּה mit ל 19mal, Inf. nur הַבְּקרׁתוֹ Ex 4, 24. Jer 26, 21; אַרָּה mit ל 9, זָרָ 3, Inf. nur Jes 1, 16; אָבָּה gew. mit ל 1, Inf. ohne ל nur 3mal; אַבָּל mit ל 120, Inf. 25; אַבָּרְ mit ל 13, Inf. 1: הּוֹסָרָק mit ל 63, Inf. 24, Waw u. Verb. finit. (s. §e)

12; שֹלֵה mit ל 42, כִּךְ, mit bloßem Inf. gar nicht; מַמֵּלָּה mit ל 31, Inf. 8. — β) Bei manchen Verben sind beide Ausdrucksweisen ziemlich gleich üblich, z. B. אִרשׁ מֵּרְטָרֵב לְנַבּּן ein Mann der gut verstand die Saiten zu rühren, בַּגַּן (Iptv) בַּגַּן spielet schön.

3. als Verbum finitum mit Wāw. Oft nach שַּרָּב פּ. צ. B. רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב ב פּ. grub wieder auf 26, 18; רַיָּשָׁב רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב רַיִּשְׁב מְנִיּקִם רַיִּשְׁב אַבְרָהָם רַיִּפְּח אָשָׁה וּ grub wieder auf 26, 18; רַלְּטֶּר אַבְּרָהָם רַיִּפְּח אָשָׁה וּ בּיִבְּה מוֹיִבְּלוּ אָל־אָבִר רְצָעלוּ אָל־אָבִר וּ עַעלוּ אָל־אָבִר (צ. 13. על אַב פֿוֹר פּוֹפּחלֹא hinauf 45, 9, vgl. V. 13. 24, 18. 20; רְּתְּבְּרַה בּיִבְּתְּב בּיִּבְּר וּ בּצַלוּ אַב בּיִב בּיִּבְּר וּ בּיִבְּר בּיִבְּר בּיִּבְּר בּיִבְּר בּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיִי בְּיִבְּי בְּיִבְּי בְּיִבְיבְי בְּיִבְּי בְּיִבְּילוּ בְּיִבְיי בְּיִבְּי בְּיִבְיי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְייִבְיי בְּיִבְיב בְיִיבְיב בְיִיבְּיב בְּיִבְּיב בְּיִבְּיבְייִים בְּיבְיבְיב בְּיִבְּיבְייִים בְּיבְיבְיב בְּיבְּיבְיב בְיִיבְּיב בְיִיבְּיב בְּיבְיבְיב בְיִיבְּיב בְיִיבְּיב בְּיבְיבְיב בְּיבְּיבְיב בְיִיבְּיב בְיִיבְיב בְיִיבְּיב בְּיבְיבְיב בְּיבְיב בְיִיבְּיב בְּיִיבְּיב בְיִיבְּיבְיב בְּיבְיבְיב בְּיבְּיב בְּיִבְּיב בְּיִבְּיבְיב בְיִבְּיבְיב בְיִבְּיבְּב בְיִיבְּבְיב בְיִבְּיבְּב בְּיבְּיבְיב בְּיִבְּיבְּב בְיִיבְּבְיב בְּיבְיבְיבְיב בְיִיבְּיבְּב בְיִיבְּבְיב בְיִיבְּיבְּבְיב בְיִיבְּב בְיִיבְּבְיב בְּיבְּבְיבְּבְיב בְּיִבְּבְיבְיבְּב בּיבְיבְּבְיבְיבְּיבְּבְיבְּיבְּבְּיב בְּיבְּבְּבְיבְּיבְּבְּבּיבְּבְּיבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְיבְבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְיבְבְיבְּבְבְיבְיבְּבְּבְיבְיבְּבְיבְּבְיבְבְּבְיבְבְיבְבְּבְיבְבְיבְיבְבְיבְבּיבְיבְיבְיבְבְּבְיבְיבְיבְּבְיבְבְיבְבְּבְבְיבְיבְבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְיבְיבְּבְבְּבְיבְּבְּבְב

Das Part. von יְּלֵהְ mit folgendem Part. oder Adj. bezeichnet ee. zuw. das Fortdauern oder (und) Zunehmen einer Handlung: בֵּר הַרָּב denn das Meer wird immer stürmischer Jon 1, 11, vgl. 1 S 2, 26. 2 S 3, 1. (Vgl. §63e).

4. als Verbum finitum ohne Wāw. אָשׁוּבָה אֶּרְעֶה tich will dein Kleinvieh wiederum weiden 30, 31; יבֹּר שִׁבְר אָבָר הַמְּלֵט (43, 2; שֵׁבוּ שִׁבְרוּ בְּבְּרֵי בְּבָּרָי בֵּבְּרָי בְּבְּרָי בַּבְּרָי בַבְּרָי בַּבְּרָי בַּרְיִבְּי בְּבָּרְי בַּבְּרָי בְּרָי בַּבְּרָי בַבְּרָי בַּבְּרָי בַּרְיבָּר בְּבָּרְיוּ בְּעִרְיבִי בְּבָּרְי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בַּבְּרָי בְּרָי בְּבָּרְיבִי בְּבָּרָי בַּבְּרָי בְּרָי בְּבָּרְי בַּבְּרָי בְּבָּרְיוֹבְי בְּבָּרְיבְי בְּבָּרְיוֹ בְּרָי בְּבָּרְי בְּבְּרָי בְּבָּרְי בְּבְּרָי בְּבְּרָי בְּבְּרָי בְּבָּרְיוֹ בְּבְּרְיבְי בְּבָּרְיוֹבְי בְּבְּרָי בְּבָּרְיוֹ בְּבְּרְיבְיוּ בְּיִבְּיוּ בְּבְּרָי בְּבְּרָי בְּבְּרָי בְּבְּרָי בְּבְּרָי בְּיִבְי בְּבָּרְי בְּיּבְיוּ בְּיִיבְי בְּבָּרְיוּ בְּיּי בְּבְיּי בְּיְיבְיי בְּיִי בְּבְּי בְּיִיבְי בְּיִבְּי בְּיּבְייִי בְּיּבְיי בְּבְיבִי בְּבָּרְייִי בְּיּי בְּיבְיבְייְייְיִי בְּיּיבְייִי בְּיִי בְּבְיבְיי בְּבָּרְייִי בְּיִי בְּיבְייְיבְייְי בְּיבְיבְי בְּיּבְייִי בְּיִיבְיי בְּבְייִי בְּבְייִי בְּיבְייי בְּבְייִי בְּבְייי בְּבְייי בְּבְיבְייי בְּיבְייי בְּבְייִיי בְּיּבְייי בְיבְייי בְּיּייי בְּיבְייי בְּיּבְייי בְּיוּיי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיּיי בְּיבְייי בְּיוּבְייי בְּיבְייי בְּיוּיי בְּייי בּיוּיי בּיוּייי בּיוּיי בּיוּיי בּיבּייי בּיוּייי בּיייי בּיייי בּייי בּיייי בּייי בּיבּיי בּיבּייי בּיייי בּייי בּיבּייי בּ

B. Der Satz im allgemeinen. (§ 85-86).

85. Satzarten. Wortstellung. Copula.

I. Der (semitische) Verbalsatz beginnt mit einem 85. Verbum finitum. Da dasselbe sein Subjekt in sich a selbst enthält (קְּשֵׁבֶּוֹ er wird . .), so hat die etwa folgende Subjektsbezeichnung eigentlich den Charakter der Apposition, z. B. לֹא יְנִוּם וְלֹא יִישֶׁן שֹׁבֵּר יְשִׂרָאֵל
nicht schlummert u. nicht schläft (er, nämlich) der Hüter Israels.

Gewöhnliche Wortstellung: (Negation), Verbum, b. (Subjekt), Objekt. מֵלאָה הָאֵרֶץ הָמֶט (§83b) 6, 13. —

Abweichungen namentlich 1. wenn ein Satzglied hervorgehoben werden soll, z. B. Voranstellung des Subj. B. Voranstellung des Subj. מַלְאָה הָשִּׁיאָנִי die Schlange hat mich verführt; des Obj.: מַלְאָה הָאָרֶץ deiner Huld, Jahwe, ist die Erde voll. \$\psi \text{2}\$. wenn die Erzählung nicht sowohl weitergeführt, als vielmehr etwas Zuständliches angegeben wird: מְלֵאַ מְלָאַ הַלְּיִלְיִי הִי Noah aber hatte Gnade gefunden 6, 8.

- c. II. Der Nominalsatz. A. Der einfache N. Das Subj. ist entweder ein Subst. oder Pronomen. Auch das Präd. ist ein (virtuelles) Nomen, meist Subst. (Pron.) oder Adj. (Part.), doch auch Zahlwort, Adverb oder eine präpositionelle Näherbestimmung. Die Copula (bin, bist, ist etc.) bleibt im Hebr. gew. ohne besonderen Ausdruck.
- d. Gew. Wortstellung: Subj., Präd.; z. B. ה' מַלְכֵּנר Ich bin euer Gott, ה' שַׂמְרֵךְּה Ich bin euer Gott, אָנִי אֱלֹהֵיכֶם.
 Das Präd. muß voranstehn 1. wenn es nachdrücklich hervorgehoben werden soll: עָפָר אֵהָה Staub bist du 3, 19; מַבּל־הַאֱלֹהִים (so stets, wenn das Adj.

komparativisch gemeint ist); לכר הַבְּיִם das Wasser gehört uns 26, 20 (so gew., wenn der präpositionelle Ausdruck das Verbum "haben", "besitzen" umschreibt); 2. wenn es ein Fragewort ist: אַר הַבֶּל 4, 9. — Das Präd. kann voranstehn: 3. wenn das Subj. ein Pronomen; 4. wenn das Subj. aus mehreren Worten besteht; 5. in Relativsätzen, wenn das Präd. ein adverbieller oder präpositioneller Ausdruck u. eng mit der Nota relationis אַשֶּׁר־בּוֹר פְּרַרִּיבֶּעְ מַשְּׁרִּבְּוֹר פְּרַרִּיבֶעְ מַשְּׁרִּבוֹר פְּרַרִיבֶעְ alle Bäume, an welchen Baumfrüchte sind 1, 29.

Anm. Das Subj. wird, wenn es אה sein würde, zuw. ausgelassen: בְּרְ מֶּרְכִּירְ denn er ist zu meiner Rechten ψ 16, 8. Bes. in Participialsätzen: G 32, 7; ψ 22, 9. 33, 5. 55, 20; dann gew. nach הַּבָּּה G 24, 30. 37, 15. 41, 1. 1 S 10, 11.

B. Der zusammengesetzte N. ist ein N., dessen Prädikat ein e. Satz ist, u. zwar entweder α) ein Nominalsatz oder β) ein Verbalsatz. Beispiele, zu α): בְּרְנִיֵּה בְּרְנִיִּה der Storch, Cypressen sind seine Wohnung, d. i. des Storches Wohnung sind Cypressen. Zu β): יְּנִיְּמֵר צֵּמְהַךְּ וְּבוֹמֵּךְ.

Die 3. Person oft impers. 15 78:11 auch im Fem. 1797 × Sai7, 7 7175 7851 18,30,6 4. Is. 50,3 (Ges. 137,2)

86. Übereinstimmung des Prädikats mit dem Subjekt.

- 86. Von der auch für das Hebr. geltenden Grundregel, a. daß das Prädikat sich in Genus u. Numerus nach dem Subj. richtet, sind folgende Ausnahmen zu merken:
- b. 1. Statt im (fehlenden) Dual stehn Adjectiva (Participia), Pronomina u. Verba im Plural, z. B. צֵינֵר הָאָרָם
- c. 2. Constructio ad sensum. a) oft Plur. bei singularischen Subjj., die einen Collectivbegriff enthalten, z. B. יְרָאוּ מה' כָּל־הָאָרֶץ fürchten soll sich vor J. alle Welt, vgl. G 41, 57. Ebenso יַרְהָּל, אָדָה, אָקהל, צֹאָן, קְהָל, עַדָּה, עם 1 S 25, 1. Vgl. auch יַרְיּאִמְרוּ Richt 15, 10. β) Sing. bei Nominibus, die Pluralform haben, aber nur eine Einzahl bedeuten (§19d). Stets bei אַלְיִר יוֹסֶךְ בַּעַלִים עָשָׁה 2. B. בְּעַלִיר יוֹסֶךְ אַדְנִינוּ וְרַבּ־כֹּחְ אָלִינוּ וְרַבּ־כֹּחְ אַלְנִינוּ וְרַבּ־כֹּחְ אַלְנִינוּ וְרַבּ־כֹּחְ אַלְנִינוּ וְרַבּ־כֹּחְ אַלִּיִר וּמְטָּה 39, 20; אַלִּיר וּמְטָּה בּעַלִיר וּמְטָּה בּעַלִיר וּמְטָּה בּעַלִיר וּמְטָּה Gott G 1, 1. 3. 4 (doch s. 20, 13. 31, 53. 35, 7).
- שנים אלי. " Zu Pluralen "welche Tiere, Glieder oder Lebloses bezeichnen, tritt das Verbalprädikat gern im fem. sing.*, z. B. לא תִמְעֵד אֲשָׁרָרוּ הוֹר wanken seine Schritte שְׁ אַחָרוּ בְּנוּ בְּנוּ מָבְּר בְּנוּ עִּנְתְה בְּנוּ 13, 31; המות שֶּׂבֶּה תְעֵרֹג das Vieh des Feldes lechzt Joel 1, 20; vgl. ψ 18, 35.
 - e. אֲרֶבֶּרְהְּ בְּרוּהְ בְּרוּהְ בְּרוּהְ בְּרוּהְ בְּרוּהְ בִּרוּהְ בִּרוּהְ בִּרוּהְ עַרוּהְ עַרוּהְ עַרוּהְ Wendungen (namentlich wenn das pluralische Subj. ein Part.) ist der Sing. des Präd. als distributiver zu erklären (jeder von ihnen, ein solcher).

^{*} Femin. im Sinne des Neutrums; vgl. §18a; griech. τὰ κακὰ γίγνεται, τὰ πρόβατα βαίνει.

4. Das Verbal-Prädikat, wenn voranstehend, bleibt f. oft im masc. sing., z. B. יְהִי מְאֵלֹת es sollen Lichtkörper sein 1, 14, vgl. 12, 16. 13, 6; הַבְּיאָה שֶׁפְּחָתְה (für הַבְּיאָה) 1 S 25, 27. Vgl. ψ 57, 2. 124, 5.

Mehrfach steht das verbale Prädikat, wenn Impf., statt im g. fem. pl. im masc. pl., z. B. יְּבִּלּא נַאָּבוֹרָם עָּאָבוֹרָם עָּאָבוֹרָם לֹא רַחַמֵּנוּ (לֹאַ רַחַמֵּנוּ 16, 4; הַמַּמוּ

102, 28; bes. bei שַּׁנְּרָם u. שָׁנִּרם.

- 5. Besteht das Subj. aus einem Nom. mit folgendem h. Gen., so richtet sich das Präd. mehrfach nach dem Gen., wenn dieser den Hauptbegriff enthält, z. B. קשׁת die Bogen der Helden sind zerbrochen 1 S 2, 4; בְּבִּים יְמֶיהְ רָבִּים die Zahl deiner Tage ist groß Hi 38, 21; so fast stets bei בֹּל.
- 6. Gehört das Prädikat zu mehreren durch י "und" i. verbundenen Subjj., so steht es, wenn auf dieselben folgend, im Plural (z. B. 8, 22); wenn ihnen vorangehend, nicht selten im Sing., weil das erste Subj. das wichtigste zu sein pflegt, z. B. יַבָּיר וְאָשְׁחוֹ וְּיָבֶיר וְאָשִׁ בַּם־בֹּאָה וְיִלְדִיה, זְ, זְ, בָּיִר אָתוֹ אֶל־הַתְּבָה 33, 7; vgl. 3, 8. 9, 23. 44, 14.

C. Besondere Arten von Sätzen. (§ 87-91).

87. Relativsätze.

A. Grundregel: Die Relativsätze werden meist 87. durch אָשֶׁר (§ 16d) eingeleitet.* Im übrigen ist ihr a. Bau wesentlich der selbständiger Sätze. Beispiele: הַּוְצָאַרִיךּ, relat. הְּנֵאַרִי אֲשֶׁר בָּאַר אֵלֶיךְ 19, 5; הְוֹצָאַרִיךְ בַּאַרָּים יִבְּאַרִי בַּאַרִים בּאַר בַּאַר בַּאַרִים ich habe dich aus Ur Kaśdîm herausgeführt,

^{*} Dichterisch auch durch $\forall i$ (ψ 9, 16, 142, 4) und $\forall i$ (ψ 74, 2, 78, 54, 104, 8), Vgl. Delitzsch zu Jes 43, 21.

- Über die häufige Verbindung adverbiellen u. präpositionellen
 Prädikats mit אָשֵׁר vgl. §85d5.
- c. Das Wort, auf welches אָשֶׁר sich bezieht, bleibt im Rel.-satze ohne Ausdruck: α) stets, wenn ein im Nom. stehendes Pronomen anzuwenden wäre, z. B.: אָתוֹ הֵם die K., welche mit ihm (sind, waren) אַהָּר בְּעָל לֶרָקִיע בְּעָל לֶרָקִיע 1, 7; הַבַּיִר אָשֶׁר בַּתוֹךְ הַגָּן 6, 18.
- d. α) Ausnahmen z. B. פֿל בֶּן־נֵכֶר אֲשֶׁר לֹא מִזּרְעֲּךְ הוּא jeglicher Fremdling, welcher nicht von deinem Samen 17, 12, vgl. 7, 2; אַרְרֶבֶּטְשׁ אֲשֶׁר הוּארוַזִּר 9, 3, (הַר Adj.). Vgl. §85ca. | β) In einem Verbalsatz steht das Complement nur 2 Kg 22, 13.

Tri S- allgan, Rela

γ) mehrfach, wenn ein präpositioneller oder ad-f. verbieller Ausdruck anzuwenden wäre, z. B.: בַּמִקוֹם an dem Orte, wo er mit ihm gesprochen hatte 35, 13. 14 (V. 15 שֵׁם אֱלֹהִים;); יליד הְקִישׁ הְקְצִיר noch fünf Jahre, in denen kein Pflügen u. kein Ernten sein wird 45, 6. Hierher gehören wohl auch Stellen wie: הָּבְרָהָּ von welcher du gesprochen hast 19, 21, אָבֶרֶכֶם אֲבֶּרֶכֶּם 43, 27.

Häufig steht אשׁב für "derjenige, welcher", "das- g. jenige, was". Dann wird die Präposition, welche vor dem weggelassenen Pronom. demonstr. hätte stehn sollen, unmittelbar vor אָשֶׁר gesetzt, z. B.: רַּלְרַע בְּעֵינֵיר ה' und böse war . . das, was er gethan hatte 38, 10; וַאָשֶׁר הִאמרוּ אֵלֵי שָהַן und das, was ihr mir sagen werdet, werde ich geben 34, 11, vgl. 18, 17. 39, 23. 41, 55; אָטֶר־עָשִּׂיתְ כֹּוֹ das, was du ihm gethan hast 27, 45, vgl. 9, 24. 28, 15. 34, 28. 44, 1; und er sagte dem, welcher über sein Haus (gesetzt) war, d. i. seinem Haushofmeister 43, 16, vgl. 44, 4; ילאשֶׁר בְּבָחֵיכֶם und für die, welche in euren Häusern sind 47, 24; höre auf mich לאשר in bezug auf das, was ich dich heiße 27,8; und von dem, was unsrem Vater gehört, hat er all dies erworben 31, 1; mache sie zu Oberhirten על־אַשֶּׁר־לִי über das, was mir (an Vieh) gehört 47, 6; אָשֶׁר יִמָּצֵא אָתוֹ יְהְיָה־לִּי עֲבֶּד derjenige, bei welchem er (der Becher) gefunden wird, soll mir Knecht sein 44, 10.

Einige Male Status constructus (§21h) vor dem h. durch אָשֶׁר eingeleiteten Satz: מְּלָה אָשֶׁר רּוֹסֵךְ אָסִּר שָׁם der Ort, wo J. gefangen war 40, 3, vgl. 39, 20.

- k. auch wenn אֲשֶׁר gleich "derjenige, welcher" sein würde, z. B. הְּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם ein Greuel ist der, welcher euch erwählt Jes 41, 24.
- Das erläuterte Substantivum steht dann nicht selten im Status constr., insonderheit: α) wenn es ein Nomen der Zeit oder des Ortes ist, z. Β. בּרוֹם מֶּקְרָא am Tage, wo ich rufe ψ 56, 10, vgl. 18, 1; שֵׁלֵּה die Jahre, in denen wir Unglück erlebt haben 90, 15; מְלֵה הְוֹהְלֹּכְנֵר אִּתְּם alle Tage, die wir mit ihnen verkehrt haben 1 S 25, 15; קרֵנה הְנָה דְּוָך Jes 29, 1. β) regelmäßig, wenn אָשֶׁר gleich "desjenigen, welcher" sein würde, z. Β. מְלֵה בְּלָרְנֵע מֵל der Ort dessen, der Gott nicht kannte Hi 18, 21; מְלֵה לֹא בְּלֵה die Gesamtheit [dessen]) was ihm gehörte G 39, 4; שִׁפַּת לֹאָר die Rede eines, den ich nicht kannte ψ 81, 6; vgl. Ex 4, 13.

88. Bedingungssätze.

88. מְּב bezeichnet die reine Bedingung, entspricht also a. dem latein. si, dem griech. εί. מוֹם als Bedingungspartikel bedeutet "gesetzt daß", vgl. griech. ἐάν. Lehrreich für den Unterschied von מוֹם ist Ex 21, 2 ff. מוֹם בֹּל וֹם וֹשׁׁם בֹּל וֹם בֹּלְים בֹּלִים בֹּלִים בֹּלִים בֹּלִים בֹּלִים בּלְים בֹּלִים בֹּלִים בֹּלִים בֹּלִים בּלִים בּלְים בּלִים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלִים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלִים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְּים בּלְים בּלְים בּלְים בּלים בּים בּלְים בּלְים בּלְים בּלְים בּים בּלְים בּלְים בּלְים בּב

steht, wenn die Bedingung als nicht erfüllt oder nicht erfüllbar bezeichnet wird.

Inbetreff der im eigentlichen Bedingungssatze vor-c. kommenden Tempora ergibt sich das Wichtigste aus den folgenden Beispielen: אִם־לֹא יֵרֶד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִהְּכֶם שני לראות פני wenn euer jüngster Br. nicht mit euch herabkommt. so werdet ihr . . . 43, 4; zuw. das Perf. gleich dem lat. Fut. exact.: jeder in Jerus. Übriggebliebene wird heilig genannt werden, אם רַחַץ אַדֹּיֵר wenn Gott abgewaschen haben wird Jes 4, 4, vgl. G 43, 9. Perf. zum Ausdruck einer als bereits erfüllt angenommenen Bedingung: אָם־נָא מָצָאתִי חַן בְּצֵינֶיךּ אַל־נָאָ תַּצֶבֹר wenn ich, wie ich wünsche, Gnade gefunden habe, so ... 18, 3, vgl. 33, 10. 47, 29. ∥ אָם־רֶשָׁהַ אֶת־אָחִינהּ אֶת־אָחִינהּ ברְרָה wenn du (jetzt) unsren Br. mit uns sendest, so ... 43, 4, vgl. 20, 7. 24, 49. — אות לה הַכְּמֵה רַשְּׂבִּרלה זֹאַת wenn sie weise (geworden) wären, würden sie dieses einsehn Dt 32, 29; לוּ עַמִי שׁמֵע לִי כִּמְעט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיע wenn mein V. (jetzt) hörte, würde ich ihre Feinde demütigen ψ 81, 14. 15. — אֱבֵּרְהָּם אֲבֵּרְהָּם . . . וְאָמֵרְהָּם μας וְכִּי רִשְׁמְערּ הַשָּׂרִים . . . וְאָמֵרְהָּם μαd wenn die F. hören werden . . ., so sage zu ihnen Jer 38, 25; בירתפנו בשבט לא ימות Prov 23, 13.

- d. לּוֹלֵא לּוֹלֵי, wenn nicht, gew. mit dem Perf. verbunden (denn es bedeutet: "wenn nicht wäre, was doch ist"). י לְּוֹלֵי אֲלֹהֵי אָבִי . הְיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שְׁלַּחְתְּיִי wenn nicht der G. m. V. für mich gewesen wäre, wahrlich so hättest du mich mit leeren Händen ziehn lassen 31, 42; לּוֹלֵא wenn wir nicht ge-בַּישָׁרֵים שְׁבֵיוֹ זֶה פַּעַבֵּיִם wenn wir nicht gezögert hätten, so . . . 43, 10, vgl. 1 S 25, 34. Jes 1, 9. ψ 27, 13.
 - Bedingungssätzeohne Bedingungspartikel. Wenn im Deutschen die Bedingungspartikel weggelassen wird, tritt, wie in Fragesätzen, das Verbum vor das Subjekt, so daß man gleich erkennt, daß es sich nicht um ein Faktum handelt. Anders im Hebräischen. Da eignet, ihrer Natur nach, namentlich folgenden Verbindungen leicht die Bedeutung hypothetischer Sätze: a) zwei Perfectis mit ronsec; β) dem doppelten Jussiv; γ) dem Iptv, welchem ein andrer Iptv oder Jussiv (Voluntat.) folgt. — Beispiele. α) Bei mir sind junge Tiere הלפקום ומתו (und man wird sie zu sehr treiben u. sie werden sterben, d. i.), und wenn man sie zu sehr treibt, so werden sie sterben 33, 13; . . . וקרהו אסון und wenn ihn e. Schaden trifft, so werdet ihr mich in die Grube bringen 42, 38; רדת אחרי האנשים יָהְשֵּׂלְהָם וְאָמֵרְהָ אֲלֵהֶם jage den M. nach u., wenn du sie erreicht hast, sage ihnen 44, 4, vgl. 44, 22. — β) הַּשֶּׁת איהר לילה wenn du Dunkelheit machst, so ist es Nacht ψ 104, 20 (vgl. §47/). — γ) זאת עשר וְחִיר dies thut u. lebet'd. i. wenn ihr dies thut, so werdet ihr leben 42, 18; בְּחִיה 'ה־ה' בֶּחְנה Am 5, 6; בְּחָנה נֶחְנה מְצִוֹתֵי בָּחְנה מָצְוֹתֵי בְּחָנה Prov 4, 4; auch ohne Wāw: פַּקָּח־עֵינִיהָ שָּׁבַע־לָחֶם Prov 20, 13; הַרְבּוּ עָלֵי מְאֹד מֹהַר וּמְהַן וְאָתְּנָה wenn ihr auch

viel an Kaufpreis . . . verlangt, so will ich es doch geben G 34, 12.

Viele Stellen können ebensogut als Bedingungssätze nach §e7 f. wie als Finalsätze nach §46c erklärt werden; vgl. noch Prov 3, 9f. 4, 8. 20, 22. Beachte Am 5, 14 הַּבְּלֵ לְבֵצֵן הָאַל־רְע לְבֵצֵן הַוּבְּם u. Prov 19, 20 מַבֶּל מִיּסֶר לְבַצֵן הָּוְבַם nimm Zurechtweisung an, damit du weise werdest.

89. Wunschsätze (Bittsätze).

Der Wunsch (die Bitte) wird oft ausgedrückt 1. durch 89. den Jussiv (3. Person, 2. fast nur nach אַל), z. B. יְפָהְ מֹּ weiten Raum gebe Gott 9, 27, vgl. 31, 49; weiten Raum gebe Gott 9, 27, vgl. 31, 49; שׁלִּהִים לְּנֶפֶּת מֹשֶׁנִּי ;יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרְדְּ בַּבְּרִי יִהִי שֵׁם ה' מְבֹרְדְּ בַּבְּרִי בָּא רַע רְשָׁעִים . B. יְּבְּרִריָא רַע רְשָׁעִים möchte doch ein Ende haben לְצִּרִריָא עַבְּרָרְיָא עַבְּרִרְיָא עַבְּרִרְיָא עַבְּרִרְיָא עַבְּרִיְּרָ מִיּרִי נָא אָבָר יִחָּי שִׁכּרְיָה מֹשְׁנִי יִדְרָּר יִבְּיּרִי וְשִׁיִּרְיִם מוּ מֹשׁרִי שִׁבְּרִי יִבְּרִי יִבְּרִי יִבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרְרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עָבְרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עָבְרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עָבְרִי עַבְּרִי עָבְרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרָי עַבְּרִי עָּי עַבְּרִים עַבְּרִי עָּבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עִבְּרִי עַבְּיִי עְבִּרְי עַבְּרִי עַבְּרִי עַּעְבְּיִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרְי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עָבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּרִי עַבְּי עִבְּי עִבְּי עַבְּרִי עַבְּרְייִי עַבְּרְייִי עִבְּי עִבְּרִי עַבְּרְי עַבְּרִי עַבְּי עִבְיי עָבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עַבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עַבְּי עִבְּי עִבְּי עִבְּי עְבִּי עִּי עִבְּי עִּי עִּי עִבְּי עָּבְי עִבְּי עִּי עִבְּי עַבְּי עִבְּי עִי עְבְּי עְבְּי עְבִּי עְבְּי עְבְּי עְבְּי עְבְּי עִּי עְבְּיים בְּיּי עָּי עִּיים עְייִי עְּיִים עְּיִים בְּיּי עְבְּייִים בְייִי עְיִי עְבְּיי עָּייִים בְּיִי עְיִי עְיִי עְבְייִים בְּייִי עְבְיי עְבְייִים בְּייִים בְּייִי עְיִיי עְיִים עְּיִי עְיִיים ב

2. durch den Voluntativ, z. B. אַשְבָּעָה ich möchte b. satt werden ψ 17, 15; אַדְעָה ich möchte wissen 39, 5; בּי אַבּוֹשָׁה 25, 2. — Bes. mit אָז, z. B. אַל־אַבּוֹשָׁה ich möchte (bitte, laßt mich) hinaufziehn und . . . G 50, 5.

Nicht selten werden Wunschsätze durch wünschende d.

e. Als Wunschsätze ohne Verbum und ohne Wunschpartikel merke die Formeln: שָׁלוֹם לֶכֶם Friede sei mit euch, vgl. 1 S 25, 6; בְּרוּהָ אַבְרָם gesegnet sei Abram G 14, 19; 'בְּרוּהָ הִנֶּבֶר ;בְּרוּהָ הֹ Jer 17, 5. Ähnlich עַל־עַמְּהְ שָׁ 3, 9, vgl. G 27,13.

90. Schwursätze (Beteuerungen).

- 90. Schwursätze werden gew. durch das Verbum מּשׁבִּע a. ausdrücklich als solche bezeichnet (doch auch einfach אַבֶּר 14, 22 etc.). Der dann in direkter Rede folgende Inhalt des Beschworenen wird meist durch Schwurpartikeln eingeleitet: אָם "wahrlich nicht", אַם־לֹאָ und יִבְּי אָם־רְבֹאָן אֶל־מְנוּחָתִי . B.: יְמָשְׁרָ יְבֹאָן אֶל־מְנוּחָתוּ, wahrlich, sie sollen nicht zu meiner Ruhe eingehn לְּ 95, 11: בְּרַבְרֵךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבֶר הַזֶּה . בִּרבְרֵךְ אָשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדְּבֶר הַזֶּה . בִּרבְרָן אָבֶרֶרְהַּ , wahrlich, weil du dies gethan hast, darum will ich dich segnen G 22, 16.
- b. Diesen Schwurpartikeln geht meist noch eine Beteuerungsformel voraus. Merke bes.: α) 'הִי־ה so wahr Jahwe lebt: חֵר־ה' אָם־יוּמֵח er soll nicht getötet werden 1 S 19, 16; בְּרַרְ־מְנֶתְ אַמֶּם ihr seid Kinder des

Todes 1 S 26, 16, vgl. 2 Sam 12, 5. — β) תַּריאָנִי נְאָם אֲדֹנִי ה' אָם־אֶּחְפֹּץ בְּמוֹת הֵרָשָׁע Ich lebe: תַּדֹי נְאָם אֲדֹנִי ה' אָם־אֶּחְפֹּץ בְּמוֹת הַרָשָּׁע Ich habe nicht Gefallen am Sterben des Gottlosen Ez 33, 11. — γ) מַבְּיִשְׁה 'נְחֵי בְּיִבְיּה אָ so wahr J. lebt u. bei deinem Leben, z. B. 2 K 2, 2, wo folgt: אָם־אֶּעֶדְבֶּדְּ ich werde dich nicht verlassen. — δ) אָם־אָעָדָה so wahr Ph. lebt, ihr werdet nicht von hier fortgehn G 42, 15. — ε) מִּרְה בְּרִי בְּרֵי בְּרֵי וּבְיִר וּבְינִי וּבִינִי וּבִינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבִינִי וּבְינִי וּבִינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבִינִי וּבְינִי וּבִינִי וּבִיי וּבְּינִי וּבְינִי וּבְינִי וּבְיי וּבְּיוֹי בּיִי וּבְייִי וּבְּיִי וּבְּיִי וּבְּיִי וּבְּיִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיִי וּבְיי וּבְיי וּבְיּי בְּיִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי בּיִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבְיוּי וּבְיּי וּבְיי וּבְיי וּבְּיי וּי בּיי וּיִי וּבְיי וּיִי וּבְיי וּיִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּיִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּיִי וּבְיי וּיִי וּבְיי וּבְּיי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּיִי וּבְיי וּבְיי וּבְיי וּבּיוּ וּיִי בְּיוֹי בְּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיּי וּי וּיּי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּיִי וּבְיי וּיִי וּיִי וּיִי וּבְיי וּיִי וְיִי וּיִי וְּיִי וְּיִי וְיִי וּיִי וְיִיּי וּיִיי וּבְּי

^{*} יה in diesen Formeln ist Nebenform des Adj. יה (lebendig), entstanden durch Zusammenziehung von aj in ĉ.

- w., das Haupt Elisas soll heut nicht auf ihm bleiben, vgl. noch 1 S 3, 17. 25, 22. 1 K 20, 10.
- e. ¬¬¬, welches in allen vorerwähnten Stellen eigentlich "es ist der Fall, daß" bedeutet und von da aus affirmative Bedeutung gewinnt, wird auch wie das anführende ὅτι zur Einführung der direkten Rede gebraucht u. bleibt dann unübersetzt. Vgl. 26, 9. 27, 20. 29, 33 u. s. w. (An manchen dieser Stellen dürfte noch ein Rest der Grundbedeutung erhalten sein.)
- f. Dṛ als Fragepartikel erwartet stets verneinende Antwort. So hat Dṛ geradezu den Sinn einer Negation angenommen (wie ልታር den einer Bejahung); u. daraus folgt weiter die Verwendung von ኤ im positiven Sinne. Gew. erklärt man den Gebrauch von Dṛ u. ቫ bṛ in Schwursätzen aus dem hypothetischen Dṛ durch Annahme einer Ellipse. Aber die Ergänzung der Ṣcə erwähnten Verwünschungsformel wäre überall, wo von einem Schwören Gottes die Rede ist, widersinnig (vgl. auch 2 S 19, 8. 2 K 3, 14); auch findet diese Formel sich an einigen Stellen, wo sie nicht als Hauptsatz zu einem hypothetischen Schwursatze gedeutet werden kann (1 S 14, 44. 1 K 2, 23; 1 S 20, 13. 2 S 3, 35).

91. Übergang participialer, bezw. infinitivischer Konstruktion in die Oratio finita.

Wenn auf ein Part. oder einen Inf. andre Verbagi. folgen, welche, als nebengeordnete, gleichfalls im Part. a. oder im Inf. stehn sollten, fährt der Hebräer gern, den Satzbau verändernd, mit dem Verbum finitum fort. Wir müssen dann im Deutschen nach dem Part. das entsprechende Relativum, nach dem Inf. die Konjunktion hinzufügen (bezw. hinzudenken).

a) Wo das Part. sich mit "wer immer, wann immer" b. (δς ἄν, ἐπειδάν) übersetzen läßt, folgt das Perf. mit consec. (bezw., wenn dies Waw vom Verbum getrennt ist, das Impf.); \(\beta \) wo von einem bestimmten Faktum die Rede ist, folgt das Impf. mit 7 consec. (bezw., wenn dies Waw vom Verbum getrennt ist, das Perf.). Beispiele: a) Wer in der Stadt bleibt, wird sterben, על־הַכְּשׁהִים wer aber hinausgeht u. den Chaldäern zufällt, wird leben Jer 21, 9; - wenn Waw vom Verb getrennt ist, frequentativ: Jes 5, 23. Prov 7, 8 (so auch ohne Waw Impf.: Jes 5, 8. Prov 2, 14). β) מי־אָפּוֹא הוּאַ הַצְּד עֵיָד וַלְּבָא לִי τίς οὖν ὁ ϑηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι? 27, 33; לאל הענה אתר ברום ערתי ויהי עמדי dem Gotte, welcher mich erhörte u. (welcher) mit mir war 35, 3, vgl. ψ 18, 33; — wenn Wāw vom Verbum getrennt: הַהֹּלְכִים לָרֶדֶת מִצְרַיִם הַּפָּי שלה שׁשֵּלֹה welche nach Ägypten hinabziehen u. mich nicht befragt haben Jes 30, 2, vgl. Prov 2, 17. | Lehrreich für den Unterschied ist Jes 48, 1.

Beispiele für den Inf.: עַר־שׁוּב אַפְ־אָחִיךּ מִמְהּ וְשָׁכַח c. bis der Zorn deines Br. sich von dir wendet u. er vergißt 27, 45; warte sieben Tage שַר־בּוֹאַר אֵלֵיהְ וְהוֹרַעְאַר לְה warte sieben Tage שׁלִיהְ וְלְשָׁה אֵלֶילְ שׁמִי שׁלִיה וֹנְישָׁה עִנְיל שׁה עִנְיל עִנְּי עִנְיל עִנְּיל עִנְיל עִנְל עִנְיל עִנְיל עִנְל עִנְיל עִנְל עִנְיל עִנְל עִנְיל עִנְל עִנְע עִנְּב עִנְל עִנְל עִנְל עִנְל עִנְע עִנְן עִנְל עִנְע עִנְן עַנְל עִנְע עִנְב עִנְלִים עַּנְלִים עַנְב עִנְל עִנְב עִּנְב עִנְב עִנְב עִּנְב עִנְב עִנְב עִנְב עִנְב עִנְב עִּנְב עִנְב עִנְב עִּנְב עִּנְב עִּנְב עִּנְב עִנְב עִנְב עִנְב עִנְב עִנְב עִנְב עִּנְב עִּנְב עִּנְב עִּנְב עִּבְּעִיב עִנְב עִנְב עִנְב עִּבְּעִיב עִּעְנִב עְנְב עִּבְּעִיב עִּעְנִב עִּעִּב עִּעְנְב עִּעְנְב עִנְב עִּבְּעִינְב עִּבְּיב עִּער בְּעַל עִנְב עִּבְּב עִּבְּיב עִּבְּעִּיב עִּער בְּעְנְב עִּבְּעִיב עִּער בְּעְנְב עִּעְנִיב עְנִבּייְנְע עִּבְּעּיב עְנְבְּעִיב עְנִבּיי עִּעְּב עִּעְבְּעיּע עִּיב עִּבּייִּע עִּבּייְנְע עִּיב עִּעְּיב עִּיב עִּיב עְּעִיב עִּיב עִּיב עִּיב עְנִיב עְעִּבּי עִּבְּיב עִּיבְּעיב עִּיבְּיב עִּיבְּיב עִּיבְּיב עִּיבּי עִנְיבְּיב עִּיבְּיב עִּיב עִּבְּיב עִּיבְּיב עִּיבְּיב עִּבְּיב עִּיבְּיב עִּיבְּיב עִיבְּיב עִּיבְּיב עִּיבְּיבְעִיב עִּיבְּיב עִּיבְּיב עְנִיבְיי עִּ

Anhang.

Litteratur.

I. Einleitendes.

M. Steinschneider, Bibliographisches Handbuch über die theoretische und praktische Literatur für hebräische Sprachkunde. Leipzig 1859. XXXVI, 160 S. [Vgl. J. Gildemeister, Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft 1860, S. 297 ff.]

Wilh. Gesenius, Geschichte der hebräischen Sprache und Schrift.

Leipzig 1815. VIII, 231 S.

V. E. Loescher, De causis linguae Ebraeae. Francofurti et Lipsiae 1706. 496 S. 40.

S. D. Luzzatto, Prolegomeni ad una Grammatica ragionata della lingua

Ebraica. Padua 1836. 234 S.

Franz Delitzsch, Jesurun sive Prolegomenon in Concordantias Vis Ti a Julio Fuerstio editas libri tres. Grimma 1838. XVI, 260 S. Ant.-J. Baumgartner, Introduction à l'étude de la langue hébraïque. Paris (Genf) 1887. 97 S.

B. Pick, The Study of the Hebrew Language among Jews and Christians, in: Bibliotheca Sacra 1884, S. 450-477. 1885,

S. 470-495.

Über die Arbeiten der Juden des Mittelalters vgl. H. Strack in: Lehrbuch der neuhebräischen Sprache und Litteratur von H. L. Strack u. C. Siegfried, Berlin (H. Reuther) 1884, S. 107—116.

Ant. J. Baumgartner, De l'enseignement de l'hébreu chez les protestants.

Genf 1889. 48 S.

II. Wörterbücher.

*Wilh. Gesenius, Thesaurus philologicus criticus linguae Hebraeae et Chaldaeae V^{is} Tⁱ. Editio altera secundum radices digesta priore germanica longe auctior et emendatior. Lipsiae. Vol. I: 1835; vol. II: 1840; vol. III, 1 (בַּבְּרִבְּיבָּי: 1842; vol. III, 2: 1853 (composuit Aemil. Roediger); III, 3: 1858 (indices, additamenta et emendationes digessit et edidit Aem. Roed.). 1522 + 116 S. 40.

Wilh. Gesenius, Hebräisches und aramäisches Handwörterbuch über das Alte Testament. Bearbeitet von F. Mühlau u. W. Volck. 11. Aufl. Leipzig 1890. XII, 931 S.

Jul. Fürst, Hebräisches und chaldäisches Handwörterbuch über das Alte Testament. Dritte Auflage bearbeitet von Victor Ryssel.

Leipzig 1876. XLVIII, 806, 667 S.

Paul, Martin, Alberti, Porta linguae sanctae. Budissae 1704. 1259 S. 40. [B. Davidson], The Analytical Hebrew and Chaldee Lexicon: consisting of an alphabetical arrangement of every word and inflection contained in the O. T. Scriptures, precisely as they occur in the sacred text, with a grammatical analysis of each word and lexicographical illustration of the meanings. London 1848. 90, 784 S. 40.

Friedrich Delitzsch, The Hebrew Language viewed in the Light of

Assyrian Research. London 1883. XII, 73 S.

- -, Prolegomena eines neuen hebräisch-aramäischen Wörterbuchs

zum Alten Testament. Leipzig 1886. IX, 217 S. W. Wright, The Book of Jonah in four Oriental Versions, namely Chaldee, Syriac, Æthiopic and Arabic, with Glossaries. London & Leipzig 1857. X, 148 S.

III. Konkordanzen.

Isaak Nathan, מאיר נתיב. Venet. 1523. fol.

J. Buxtorfi Concordantiae Bibliorum Hebraicae . . . Accesserunt novae concordantiae Chaldaicae . . . cum praefatione . . . per J. Buxtorfium filium. Basileae 1632. fol.

----, Concordantiae Bibliorum Hebraicae et Chaldaicae [auctae et

emendatae ab] editore Bernh. Baer. Stettini 1867. 40.

J. Fuerst, Librorum sacrorum Vis Ti concordantiae Hebraicae atque

Chaldaicae. Lips. 1840. fol.

Christian Nolde, Concordantiae particularum Ebraeo-chaldaicarum in quibus partium indeclinabilium . . . natura et sensuum varietas ostenditur . . . Joh. Gottfr. Tympius . . . recensuit et annotationes ... adiecit. Jenae 1734. 984, 24, 40 S. 40.

Concordantiae nominum propriorum quae in libris sacris continentur, a divo patre Gideone Brecher inchoata [!] . . ., finita demum a

filio Ad. Brecher. Francofurti ad M. 1876. 79 S. 40.

L. M. Schusslowitz, ספר אוצר השמות Wilna 1878. 276 S. 40.

Die neubearbeitete hebräisch-chaldäische Bibel-Concordanz von Dr. S. Mandelkern in Leipzig. Leipzig 1884. 15 S.

IV. Grammatiken.

Joannis Buxtorfi Thesaurus grammaticus linguae sanctae Hebraeae . . . editio sexta. Recognita a J. Buxtorfio, Filio. Basileae 1663. 669, 33 S.

- Wilh. Gesenius, Ausführliches grammatisch-kritisches Lehrgebäude der hebräischen Sprache mit Vergleichung der verwandten Dialekte. Leipz. 1817. 908 S.
- —, Hebräische Grammatik [Halle 1813]. Völlig umgearbeitet von *E. Kautzsch. 25. Aufl. Leipzig 1889. XII, 548 S.
 Heinr. Ewald, Ausführliches Lehrbuch der hebräischen Sprache des
- Alten Bundes. 8. Ausgabe. Göttingen 1870. XV, 959 S. [1827: Kritische Gramm. der hebr. Sprachel.
- *Justus Olshausen, Lehrbuch der hebräischen Sprache. Buch I. Laut- und Schrift-Lehre. Buch II. Formen-Lehre. Braunschweig 1861. XVII, 676 S. [Olsh. † 28. Dec. 1882]. S. D. Luzzatto, Grammatica della lingua Ebraica. Padua 1853—69.
- 611 S.
- Friedr. Böttcher, Ausführliches Lehrbuch der hebr. Sprache. Herausgeg.
- von Ferd. Mühlau. Leipzig 1866. 68. XII, 654, 699 S.

 H. Arnheim, Grammatik der hebr. Sprache. Berlin 1872. XVI, 331 S.

 Aug. Müller, Hebräische Schulgrammatik. Halle 1878. XII, 302 S.
- Bernh. Stade, Lehrbuch der hebräischen Grammatik. Erster Theil. Schriftlehre. Lautlehre. Formenlehre. Leipz. 1879. XVIII, 425 S.
- *Friedr. Ed. König, Historisch-kritisches Lehrgebäude der hebräischen Sprache. Erste Hälfte. Leipzig 1881. X, 710 S.
- G. Stier, Kurzgefaßte hebr. Grammatik. Leipz. 1881. X, 122 S.

V. Über spezielle Themata.

- C. Schlottmann, Schrift und Schriftzeichen (in: Riehm, Handwörterbuch des biblischen Alterthums, S. 1415-1431).
- H. L. Strack, Schreibkunst und Schrift bei den Hebräern (in: Real-Encykl. für protest. Theologie u. Kirche, 2. Aufl., XIII [Leipz. 1884], S. 689-696. [Das. ausführliche Litteraturangaben]).
- M. Schreiner, Zur Geschichte der Aussprache des Hebräischen, in: Zeitschr. für die alttest. Wissensch. 1886, S. 213-259.
- F. W. M. Philippi, Die Aussprache der semitischen Konsonanten und , in ZDMG 1886, S. 639-654.
- S. Baer und H. L. Strack, Die Dikduke ha-teamim des Ahron ben Moscheh ben Ascher und andere alte grammatisch-massorethische Lehrstücke. Leipzig 1879. XLII, 95 S.
- W. Heidenheim, מְשָׁבְּמֵר הַשְּנָּמִר, Rödelheim 1808. 66 Bl. [hebräisch].
- W. Wickes, A Treatise on the Accentuation of the twenty-one so-called Prose Books of the Old Testament. Oxford 1887. XV, 155 S.
- S. Baer, Das Accentuationssystem der Psalmen, des Buches Job und der Sprüche, überlieferungsgemäß seinen Gesetzen nach dargestellt, in: Franz Delitzsch, Commentar über den Psalter II (Leipzig 1860), S. 477-512.
- William Wickes, מצמר אמה. A Treatise on the Accentuation of the three so-called Poetical Books of the Old Testament Psalms, Proverbs and Job. Oxford 1881. XI, 119 S.

- S. Baer, Die Metheg-Setzung nach ihren überlieferten Gesetzen dargestellt, in: Archiv für wissenschaftl. Erforschung des Alten Testamentes I (1867—69), S. 55—67. 194—207.
- Jos. Wijnkoop, Darche hannesigah sive leges de accentus Hebraicae linguae ascensione. Leiden 1881. 115 S.
- Franz Delitzsch, Die Dagessierung der Tenues, in: Zeitschrift für die gesammte luth. Theol. u. Kirche. 1878, S. 585—590.
- S. Baer, De primarum vocabulorum literarum dagessatione, in: Liber Proverbiorum. Textum .. expressit .. illustravit .. B. Baer, praefatus est .. F. Delitzsch, Lipsiae 1880, S. VII—XV.
- Franz Prätorius, Über den Ursprung des Dagesch forte conjunctivum, in: Zeitschr. für die alttestam. Wissenschaft, 1883, S. 17—31.
- —, Über den Einfluß des Accentes auf die Vocalentfaltung nach Gutturalen, S. 211—219.
- Ed. König, Gedanke, Laut und Accent als die drei Factoren der Sprachbildung comparativ und physiologisch am Hebräischen dargestellt. Weimar 1874, 155 S.
- F. Dietrich, Abhandlungen zur hebräischen Grammatik. Leipzig 1846.
- Jul. Ley, Beiträge zur hebr. Grammatik, in: Neue Jahrbücher für Philologie u. Pädagogik, II. Abteilung, 1879, S. 411—423 [Mir erst nach Erscheinen der 2. Auflage dieser Gr. bekannt geworden]. 1887, S. 609—616.
- J. Barth, Vergleichende Studien. I, Über biliterale Nomina [seien im Semitischen nicht erweisbar], in: ZDMG: 1887, S. 603—641. || II, Uralte pluralische Analogiebildungen: 1888, S. 341—358. || III, Das i-Imperfect im Nordsemitischen: 1889, S. 177—191.
- P. de Lagarde, Übersicht über die im Aramäischen, Arabischen und Hebräischen üblichen Bildungen der Nomina. Göttingen 1889. 240 S. 40.
- J. Barth, Die Nominalbildung in den semitischen Sprachen. Erste Hälfte. Leipzig 1889. XVI, XXXII, 208 S.
- W. H. Salter Brooks, Vestiges of the broken Plural in Hebrew. Dublin 1883.
- W. Jenrich. Der Pluralis fractus im Hebr. Halle 1883. 34 S.
- F. W. M. Philippi, Wesen und Ursprung des Status constructus im Hebräischen. Weimar 1881. 208 S.
- , Das Zahlwort Zwei im Semitischen, in: ZDMG 1878, S. 21 ff.
 (vgl. H. Strack das. 1879, S. 301 f.).
- —, Der Grundstamm des starken Verbums im Semitischen und sein Verhältnis zur Wurzel (in: "Morgenländische Forschungen", Leipzig 1875, S. 69—106).
- N. Porges, Über die Verbalstammbildung in den semitischen Sprachen. Wien 1875. 76 S.
- Th. Nöldeke, Untersuchungen zur semitischen Grammatik. I. Die Verba ""z im Hebräischen, in: ZDMG 1883, S. 525—540. || II. Die Endungen des Perfects, das. 1884, S. 407—422.

- F. Prätorius, Das Imperfectum ; in: Zeitschr. f. d. alttest. Wiss. 1883, S. 52-55.
- J. Barth, Das passive Qal und seine Participien, in: Festschrift zum Jubiläum Hildesheimers, Berlin 1890, S. 145-153.
- Adolf Koch, Der semitische Infinitiv. Eine sprachwissenschaftliche Untersuchung. Stuttgart 1874. 71 S.
- E. Sellin, Die verbal-nominale Doppelnatur der hebräischen Participien und Infinitive. Leipzig 1889. 85 S.
- J. Kahan, Die verbal-nominale Doppelnatur der hebräischen Participien und Infinitive. Leipzig 1889. 43 S.
- A. Rieder, Die Verbindung des Infinitivus absolutus mit dem Verbum finitum desselben Stammes im Hebräischen. Leipzig 1872. 31 S.
- H. Halfmann, Beiträge zur Syntax der hebr. Sprache. Erstes Stück Bedeutung des Niphial, Zusammenstellung aller vorkommenden N.-Formen]. Wittenberg 1888. X, 33 S. 40. [Programm.]
- H. Petri, Das Verbum mit Suffixen im Hebräischen. Pforta 1890. 27 S. 40. [Zusammenstellung der in den prophetae priores vorkommenden bezüglichen Formen]. [Programm].

 A. G. Sperling, Die nota relationis im Hebräischen. Ein Beitrag
- zur hebr. Lexikographie und Grammatik. Jena 1876. 46 S.
- Fritz Hommel, אַשֶּׁר ursprüngl. Substantiv zu trennen von —־שָּׁ (—־שַׂיַ) ursprüngl. Pronominalstamm, in: ZDMG 1878, S. 708-715.
- Geo. Wandel, de particulae Hebraicae 2 indole, vi, usu. Jena 1875, 50 S.
- E. Schwabe, : nach seinem Wesen und Gebrauche im alttestament. Kanon gewürdigt. Halle 1883. 44 S. (Dissertation.) F. Giesebrecht, Die hebr. Präposition Lamed. Halle 1876. 112 S.
- A. Hacklin, Prepositionen :s etymologi och användning i hebraiskan. Upsala 1886. 70 S.
- M. Budie, Die hebräische Präposition 'al (גיל). Halle 1882. 80 S.
- P. de Jong, Over de met ab, ach enz. zamengestelde Hebreeuwsche Eigennamen. Amsterdam 1880. 15 S.
- W. R. Harper, Elements of Hebrew Syntax. New York 1888. 177 S.
- C. Albrecht, Die Wortstellung im hebr. Nominalsatze, in: Zeitschr. für d. alttest. Wiss. 1888, S. 218-224. 249-263.
- *S. R. Driver, A Treatise on the Use of the Tenses in Hebrew. 2nd ed. Oxford 1881. XVI, 320 S.
- J. A. Knudtzon, Om det saakaldte Perfektum og Imperfektum i Hebraisk. Kristiania 1889. 152 S.
- E. Trumpp, Über den Zustandsausdruck in den semitischen Sprachen, speciell im Arabischen. München 1876. 52 S.
- Henry Ferguson, An Examination of the Use of the Tenses in Conditional Sentences in Hebrew (in: Journal of the Society of Biblical Literature and Exegesis . . for June and December 1882. Middletown, Conn. 1883. S. 40-94).

- Paul Friedrich, Die hebräischen Conditionalsätze. Inaugural-Disserta-Königsberg 1884. VIII, 109 S.
- H. Mitchell, An Examination of some of the final Constructions of Biblical Hebrew. A Part of a Dissertation. Leipzig 1879. 38 S.
- F. Mühlau, Geschichte der hebräischen Synonymik, in: ZDMG 1863, S. 316—335.
- R. B. Girdlestone, Synonyms of the Old Testament; their bearing on Christian Faith and Practice. London 1871. XIV, 534 S.
- Victor Ryssel, Die Synonyma des Wahren und Guten in den semitischen Sprachen. Leipzig 1872. 54 S.
- Conr. von Orelli, Die hebräischen Synonyma der Zeit und Ewigkeit genetisch und sprachvergleichend dargestellt. Leipz. 1871. 112 S.
- Em. Kautzsch, Über die Derivate des Stammes prz im alttestamentlichen Sprachgebrauch. Tübingen 1881. 59 S. 40.

VI. Übungsbücher, Vokabularien.

- W. Hollenberg, Hebräisches Schulbuch. 7. Aufl. Berlin 1889. 158 S.
 E. Kautzsch, Übungsbuch zu Gesenius-Kautzsch' Hebräischer Grammatik. 3. Aufl. Leipzig 1887. 166 S.
- G. H. Seffer, Elementarbuch der hebräischen Sprache. Leipzig 1886. 378 S. [Vgl. B. Spiess in: Zeitschrift für den evang. Religionsunterricht I (1890), S. 239-244.]
- G. Stier, Hebr. Übungs- und Lesebuch. 2. Aufl. Leipz. 1888. 172 S. Friedr. Uhlemann, Anleitung zum Übersetzen aus dem Deutschen in das Hebräische. Berlin 1839. 1841. XII, 212 u. VIII, 208 S.
- Raph. Bendit, Hebräisches Vocabularium für jüdische Schulen. Frankfurt a. M. 1872. VIII, 144 S.
- L. H. Kapff, Hebräisches Vocabularium in alfabetischer Ordnung, mit Zusammenstellung von Synonymen, gleich und ähnlich lautenden Wörtern und analogen Formen. Bearbeitet u. herausgeg. von L. Ableiter. Leipzig 1881. VII, 178 S.
- G. Stier, Hebräisches Vocabularium. 2. Aufl. Leipzig 1871. 135, 79 S. Herm. L. Strack, Hebräisches Vokabularium für Anfänger (in grammatischer Ordnung). Berlin 1889. 36 S.

PARADIGMATA.

NOMINA.

§ 22 Nomen masc.

§ 32 Nomen femin.

Singularis.

testis עד praeceptum מצוה לבר שׁקר testis mendax praeceptum Dei מצות יהוה עדר 1. sg. testis meus 1. sg. praec. meum ערה 2. m. sg. testis tuus מצוחה 2. m. sg. praec. tuum ערה 2. f. sg. testis tuus מצוחה 2. f. sg. praec. tuum שרו 3. m. sg. test. eius (suus) מצוחו 3.m. sg. pr.eius (suum) ערה 3. f. sg. test. eius (suus) מצוחה 3.f. sg. pr.eius(suum) עדכר 1. pl. testis noster 1. pl. praec. nostrum ערכם 2. m. pl. testis vester מצותכם 2. m. pl. pr. vestrum ערכן 2. f. pl. testis vester מצותכן 2. f. pl. pr. vestrum שרם 3. m. pl. t. eorum (suus) מצותם 3.m.pl. pr.eor.(suum) עדן 3. f. pl. t. earum (suus) מצותן 3. f. pl.pr.ear.(suum)

Pluralis.

praecepta מצות testes עדים testes mendaces עבר שקר praecepta Dei לדר 1. sg. testes mei 1. sg. praecepta mea עדיה 2. m. sg. testes tui מצותיה 2. m. sg. praec. tua עריה 2. f. sg. testes tui קיהידה 2. f. sg. praec. tua עדיר 3. m. sg. t. eius (sui) מצותיר 3.m. sg. pr. eius (sua) עליהן 3. f. sg. t. eius (sui) מצותיה 3. f. sg. pr. eius (sua) עלרנה 1. pl. testes nostri 1. pl. praec. nostra 2. m. pl. pr. vestra עדיכם 2. m. pl. testes vestri מַצְּוֹתֵיכֵן 2. f. pl. pr. vestra עדיכן 2. f. pl. testes vestri לדיהם 3. m. pl. t. eorum (sui) מצותם 3. m. pl. pr. eor. (sua) עביהן 3. f. pl. t. earum (sui) ליבורן 3. f. pl. pr. ear. (sua)

NOMINA MASCULINA.

	§ 22	§ 23	§ 24		§ 25	
	(testis)	(princeps)	(iudicium, ius) (incola)	(verbum)	(senex)
Sg. abs.	עַר	לַגִּיד	בה הוֹה	רמֶיב	דָבָר	ISI
c.	צר	רָבִיד	בוחפת	רשֵׁב	أبترر	12
suff. lev.	עדר	בְּבִרדִ ר	להָשׁבֹּטִר	רְיְשׁבִר	نظر	זַקני
	צוד	בּוּריִדוּ	בישׁפְים ה	רְשֶׁיִרְ	귀구구	וַקּירָּ
suff. gr.	צַרְכֶּם	לַגְּידְּכֶם	להמהלם	רְשֶׁבְכֶּם	וְּבַרְכֶם	
Pl. abs.	צֵרִים	לְגִידִים	בוה פֿה ב	רְשָׁבִים	וַבְבָרִים	זְקַנִים
c.	צדר	בָגִרדֵר	בוְשִׁפְמֵר	וְשָׁבֵר	נברני	זַקנר
suff. lev.	צבר	לַנִרדַר	خشفقتر	וְשָׁבַר	نكأ	וַקַנַי
suff. gr.	גַדיכֶם	וְגְידֵיכֶם	ָבּוֹשְׁפְ <u>ּמֵ</u> יכֶּם	יְשְׁבֵיכֶם	ָדּבְרֵיכֶם ייבְרֵיכֶם	זַקְנֵיכֶם
§ 2	6 (sagitta)	§ 28 (res	x) (liber)	(sanctum)	(puer)	(facinus)
Sg. abs.	γπ	בֶּלֶּהְ	מֶבֶר	קֹדֵשׁ	בַצַר	פּיעַל
c.	נול	בֵּרֶלֶהְ	מֶבֶּר	קבט	לַצַר	פֹעַל
suff. lev.	ننجر	בַּוּלְבִּי	ספרי	ظأبنمه		פַּנְלֵר
	보추니	בַלְכַּדָּ	ספרה	קוִישָׁה		פָּגָלְרָ
suff. gr.	עֹלְגַכֶּם	בַּלְכְּלֶם	ספרכם	לוֹבְיִשׁכֶּם	לַעַרְכֶּם	פָּגָלְכֶם
Pl. abs.	האבים	מְלָכִים	סְפָּרִים	יַנְיִחִים*	וְעָרִים	פָעָלִים
<i>c</i> .	ينقر	בַּוּלְבִי	ספבר	لأختر	בַּבַרֵר	פַעַלֵּר
suff. lev.	ناتقر	מְלָבֵי	סְבָּרַי	רָבָּלַדַלי	לְבֶּרֵ ר	פְּעָלַי
suff. gr.	הַצֵּיכֶם	מַלְכֵיכֶם	סְבְּרֵיכֶם	רָבְּתֵּיכֶם	נַגַנֵרכֶם	פָּצְלֵיכֶם

^{*} רֹמֵח hasta. — קֹדָשׁרם, plur. רַמָּח v. §28p.

NOMINA	MASCULINA.		NOMINA F	EMININA.
§ 29	§ 30 § 31		§ 32	§ 33
(aries)	(morbus) (vates)	(campus)	(praeceptum)	(annus)
Sg. abs.	חֹנֶה הֲלִי	שָׁינֶה	מִצְנָה	לְשׁנָהוּ †
c. איל	חֹזֵה חַלִּי	מִירָה	מצות	מָענת מִיינת
suff. lev. ארלר	חוני בוליי	שָׁיִר	מצוָתי	הְשַׁבְרָת
אַרלְּךָּ	חוֹף חְלֵיף	מירה	מצותה	שנתה
suff. gr. אֵרלֶכֶם	הְיָבֶם הְלְיָבֶם	[sadkhèm]	מצותכם	שׁנַת ֶּכֶם
Pl. abs. מילים	חזים חליים		ביצות	בַּנְתַנוֹת ++
c. אַרברי	חֹנֵר [הַלָּבֵר]*	פני	מִצִּוֹת	בַלתנות
suff. lev. בלי	חֹזֵר חֲלַבֵּר	פֿנג.	בִּיצִוֹתֵי	בַּיתִנוֹתֵי
suff. gr. אֵילֵיכֶם	הָזַיכֶם " —	פניכם	מצותיכם	בַּיתִּנְוֹתֵיכֵם
			•	
	NOMINA F	EMININA.	•	
§ 3 4		§ 35		§36 (pariens,
(iustitia)	(procella)	(regina)	(ruina)	mater)
Sg. abs.	סְ עָרָה	בַּוּלְכָּה	בונביה	יולֶדֶת
ברַקת כ.	בְיבַרת ב	בַּלְבַת	בונבת	יוֹלֶדֶת
suff. lev. צרקתי	קינרתי ז	בַּלְכָּתִי	בונבית	יוֹלַיְרִתִּי
ברַ כַּוֹתַהְּ	קַבֶּרֶתְּךְ ז	בּלְבָּתְּהָ	בונבינו	יוֹלַדְרְתָּךְּ
suff. gr. צַּדְקַתְּכֶם		מַלְבַּתְּכֶם	הָרְבַּתְּכֶם	יולַדְתִּכֶם
Pl. abs. צַדְקוֹת	סְעָרוֹת	בלכות	דַרָבות	יְוֹלְדוֹת
בְּלְקוֹת .	סערות ב	מלכות	חרבות	רולדות
			2 T	

^{*} Conf. § 30b אָרֶב צִּלְבֵי אָלָב. — ** שָׁבֶה, pl. abs. שָׂרוֹת.

suff. gr. קּוֹלְרְוֹתֵיכֶם צִּוֹלְכְוֹתֵיכֶם בַּלֹלְכְוֹתֵיכֶם בַּלֹלְכְוֹתֵיכֶם בִּלֹלְרוֹתֵיכֶם בִּלְרְוֹתֵיכֶם

[†] שָׁנָה pl. plerumque מַּחָנָה +† מַּחָנָה donum.

VERBA.

A. Verbum firmum I (§ 51-64).

1. Perfectum.

т	ן קָשַלְתִּי 1.	אַקָּתְּ	. מְלַמַלְתָּ	٤٠ گامُكُ لا	هر.3.sg فريور
1	לַמַלְנוּ)	ظمَرٰشا		אַלרּ	الم
II ·		נַלִמַלְתִּ	פנٰלִמַלְ תַ	ּלָקְטְלָה	$\{g_{l}, g_{l}\}$ نظم و $\{g_{l}, g_{l}\}$
1.	נַקְשַׁלְנוּ)	نظمَٰذِسُا	نظمَرُسُم	יְשָלרּ	pl.
Ш	לִמַלְנוּ } אַלִמַלְּתִּי }	ڬٳڡٙڔؙڶؾ	פּקטַלְתָּ	ַקָּה לָקה	sg.} عراق الله الله الله الله الله الله الله ال
	לַפַּלְנוּ)	ڬڶڡٙڔؙؙٛۺٳ	לפֿלָשׁם		
IV	לַמַלְנוּ } אָלָמַלְנוּ },	ָלַ הַ לְּהָ	פֿלַמַלְתָּ	كافرخ	
			ڬٚڞٙڔ۠ۺٙۨٙڡ	יַלר	
V	בילמֿלָנני (דילמֿלָניי (s.	יילהלע	יז בילהלָת פיי	ָהַלְּלִ ִ ילָה	
	רַלְשַׁלְנוּ)	נילהּלָמׁנ	בילהּלְשׁם		
VI	בילמלמלננ צבילמלננר)	בילהּלָת	פּרָקְמַלְּתָּ	בּלמָטְלָה	
	רָקְמַלְנוּ)	בילהּלָתׁוֹ		ן טָלרּ	
VII	ן התְקַשַּׁלְנוּ) התִקשַׁלְנוּ)	ביעלהּלְיּי	אַ דִּיִּתְקַשַּׁלְּתָּ	ל הַתְּקִים	יִים אַן sg.) אַ מּקּר מַנּים מַנְים מַנ
	ן הִתְּלַשַׁלְנוּ)	ן בעללהּלָט	ביעלהּלהּל	קַמְלוּ	bl.) is

3. Imperativus.

2. Inf.

ל ק'ט לנה	. קטְלרּ <i>Pl.</i>	אַקְטְלִי ּ	קטל Sg .	קטל	Qal
[הקָטַלְנָה]	הקשלה	נופמלני	בׁפֿמֿכְ	הַקְּמֵל	Niph.
קַמַּלְנָה	קַמְלרּ	קַמְלִי	למק	למל	Pi.
הַקְמַלְנָה	הַקְטִׁילוּ	הַקְּטִׁילִי	בֿקְמֵל ַ	הַקְמִיל	Hiph.
החלמלנת	הְתְקַמְלּרּ	ההְתַקְּמְלִי	<u>יילמֿק</u>	הַתְּקַמֵּל	Hithp.

4. Imperfectum.

Cohortat. ع (sg.) ع : إطاط וֹאֶקְטֹל. אָקִינְה י לעלמק ו/תקטלי 2.תקשל יַקְטְלה pl. J טלקלנע נִקְטל תקטלה שׁלְּמִלְנָּה נִקְמְלָה ישני (:sg.) אַנּקטלר אַנּקטלר (pl.) פּּיִ אַקְיה נולמלי نتظمر אַלומָכ نتظمر נקטלה نعظمَزْدُك נולהקנו نظمُّ ذُرُّك נלמק אַקשׁלָהו תַקְטַלִּי טַלמּל יַקְמֵיל sg. } אַקשׁל עלומק הַקִּטְלּר וְקַמְּלֹרּ pl. ל נקטל עַלַמָּלְנָה עלהלנע נַלַטְלָה אַלוֹסַּל טַלַּמַל ָּצְקַטַל sg. תַקְטָלִי תקשל נֹלֹמַל שׁלִמַלְנָה חַקְטְלֹּוּ טלהלנע רקשלר pl. אַקְטִיל אַקְטִילָה הַקְמִיל תַּקְטִילִי יַקְטִיל sg. \ שַׁלְמִיל יַקְטִיכּי sg. } בַּקְטִיכּוּ pl. } בַּ תַקְטִׁילוּ נַקִנִיל שַלִּמְלְנָת <u>נ</u>קטילה עלמלנע טַלמֿק אַלמֿק הַקִּטְלִי فظفود ילְמַבל sg. } יש (sg. בְקְטַלּרּ מיש (pl. בְקְטַלּרּ טַלִּמַלְנָּת הַקִּיםְלּרּ נַקְטַל טלהלנע שׁלַלּמְלִי שׁעַלַמָּל אָתְקַשֵׁל אֶתְקַשְׁלָה שׁלַמַּל sg. נְתְקַמֵּל יללאלף שללאלף שללאלף שללאלף שללאלף ניללאל (ליללאלף ניללאלף איי יפול יללאלף איי יפול יללאלף איי יפולאלי יפול יל

5. Participium.

קְּטְלָּה (לְּטֵלָה), לְּטְלָּה et לְּטָלָה זֹ, קֹטֵל ,קֹטְלִים; לְמַלּ ,קְמְלִּים; לָמָטוּל ,קְמוּלִים; קטולה, קטולות (נְקְשֶׁלֶת) נִקְשָׁלָה ,נִקְשָׁלוֹת נְקְטָל ,נְקְטָלִים; Niph. מְקַשֶּׁלֶת (מְקַשֵּלָה), מְקַשְּׁלוֹת בְקַמֵּל ,מְקַמְּלִים; $Pi^{\epsilon}\bar{e}l$ מְקָשֶׁלֶת et מְקָשָׁלָה פְּקָשָּׁלוֹח מְקְשָׁל ,מְקְשָׁלִים; Pu al מַקְטֶלֶת (מַקְטָיַלָה), מַקְטִילוֹת בַּקִּטִיל ,בַּקְטִילִים; Hiph. מָקְטָל ,מֻקְטָלִים; מָקְטֶלֶת ,מְקְטְלוֹר Hoph. מִתְּלַמֶּלֶת (מִתְלַמֵּלָת) מָתְקַמֵּל ,מִתְקַמְּלִים; Hithp.

B. Verbum firmum. II.

ָּהְיִהְיִּהְ הְּחִיהִ הְּחִיהִ	ן "פּוּ ז ב ז ה	3. Infin. Qal.		1 c.	2 f.	2 m.	Pl. 3 c.	1 c.	2 f.	2 m.	3 f.	Sg. 3 m.	
Pl. m. f.	Sg.	Qal.		הְיהָ הְרָה הָרְה	הְיהֵיהְ בְּיהַרְהְיהָ	הְיבֵיהְ קביהְבַיהַ	1 1 1 1 1 1 1 1	֜֝֜֜֜֜֝֜֜֜֝֝֜֝֜֝֜֝֜֜֝֜֝֜֝֜֝֜֝֜֝֜֝֝֜֝֝֜֝	הַר <u>ה</u> הַרְה	ក្នុក ឯកក្	でいた	្នំ ក្នុក	1. Perfectum Qal.
֓֞֞֜֜֞֜֜֞֜֜֝֞֜֜֝֝֜֜֝֜֜֝֜֝֜֝֜֜֝֜֝֜֝֜֜֝֜֝֜֜֝֜	ָּ בְּלֵּהְ הַלְּהָרָי			1. 1. 1. 1. 1.	הְיהֵיהְ הַבְּיהְיהָ	֝֝֟֜֜֜֝֜֜֝֓֓֓֟֝֓֓֟֝֜֟֝֓֟֝֟֝֜֟֝֟֝֓֟֝֟֝֟֝֟֝		הְרֵוֹנִי בְּרֵוֹנִי	֝֝֜֝֜֝֝֜֝֝֓֝֝֓֓֓֝֝֓֜֝֝֓֓֓֝֝֓֓֓֝֝֓֓֝֝֓֝֝֓	הרון הרון בין	֓֜֜֜֜֜֜֜֜֟֓֓֓֟֜֜֟֟֓֓֟֟֟ ֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	្ឋី: ប៉ូ:	m Qal.
	֓֝֝֜֜֜֜֜֜֜֜֜֓֓֓֓֓֓֓֜֜֜֜֝֓֓֓֓֓֜֜֜֝֓֓֓֓֓֜֜֜֝֓֓֜֝֜֜֝֓֓֜֜֝֜֜֝	4. Imptv. Qal.		ČQ.	אַנוּיניני	מלילה	120 120 120 120 120 120 120 120 120 120	ָלְםְיֵהְיִׁ בְּיִהְיִבְּיִהְ	A CALL	בְיהָרְיהָ בְּיהְרְיהַ	מְיֵינֶהְ	ig Sp	
ָּ֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖	֡֝֞֝֞֜֜֞֜֝֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	Qal.		2	2	లు	Pl. 3	1	2	2	లు	Sg. 3	
	 		c.	۶.	m.	f.	m.	c.		m.	ź.	m.	
6. Jus		5. Impf. I	וֹהְ הַלְּילֵת	<u>הְהְהְהְהְהַ</u>	בייים הטימני	יבלה על הער הער בלה על הער הער	์ เกา เกา	S. T. C. T.	יבטה הלים הי	היים היי היים היי	בין הטי השחמים	ָהְיִּהְ הַחְּיִּהְ	2. Imperfectum Val.
פּ. אואא. אוֹאָאיי. בּבֵבְּרָ פּ. בּיבִיאָנוּי. פֿילָאָרָרָ	ולילים המבירו	Hiph. c. Waw	וֹהְיּהְ בּרְיּהַ	֡֜֜֝֜֝֜֜֜֝֓֜֜֝֜֜֝֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֜֜֜֜֓֓֓֓֓֓			 	S. C.	֓֞֝֝֝֞֜֝֝֝֝֟֝֝֝֝֝֝֝֜֝֝֝ ֓֞֓֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞֞	יַבְיַבְּיִרָּטִ בְּיַבְרָבִּר	יַבְּיהְ בַּלְתַּבְּ	 .תקור	um Qal.
्रंपु		consec.										ָרָבָּוּ הַבְּיוּ	

C. Verba primae gutturalis (§ 65).

1. Perfectum.

עמר pl. עור pl. עמר pl. עור pl. עור

D. Verba mediae gutturalis (§ 65).

1. Perfectum.

1	ן טְׁהַטְּהֵי 1.	להַתַּלְיתִּ	בְּיִבְיִםְיַ2.	יּהטְחַשָּׁרָ.	$0 \pi \psi 3. sg.$
	ָּיִים יִיים יִיים (ייים ייים ייים ייים י		ם בייייים הייי	ייים ה	P
11.	י גישה ביה איני (s.	نشتمن	\dot{v}	י נאָדַייָה.	sg.
11	נשחים ני	زشتبفش	نفتخش	וִשְׁיַחַמרּ	
TTT	s. נחביתי	زترخن	عزتاخرن	ו קַדַבְּרו <i>יי</i>	\$g.\ ₩
111	נַהַבְּינוּ ל	לְ <u>דַ</u> ּמְּמֶּר	לבללשם	וְחַמֵּר ֹ	pl.
T 7.7 4	s (בוביתר) s.	יחבית	abla	77277	sg.
1 1	לָחַבְּיכוּ ל	לְחַבְּעֶת	מֶתַמְתָּת	<u>ה</u> ובור	pl.
TIT	אָהְתְנַחַמְתִּה.	התנבומת	י.s. התנחמת	ָם ²² הִתְנַחֲמָהי	אַ (.sg. הַתְּבָּהֵ
111	ל בַּלְנַבַּבְּנֵנְיּ (ם בילוביקשׁ	הֹתְנְחַבְּמֶתׁ	הר <u>ולו</u> בור	~ ·
TIT	s. בּרַלְתִּי	בֿרַלָת	s. בּרַלָּתְ		sg.) 75
111	בַרַכְנה)	בֿרַלָּמֶּנ	בַרַלָּמָם	בֿרַכּה	Pvij
* * * * * * * * * * * * * * * * * * * *	s. בּרַלְתִּר	בֹבַלְתִ	אַבַבְקָּהָ s.	בֹרַלָה,	sg.
IV	בֹרַכְנוּ)	בַּרַלְתֵּוֹ	בְרַכְתֶּם	בַרַכּה	$\mu(\cdot)$
3777	פ ה תְבַּרַכְתִּי).	התברכת	וּהִתְּבַרַכְּתְּ.	התברקה ול היתונים היים היים היים היים היים היים היים ה	اَعُ عَنْ عَالَى عَنْ عَالَى الْعَالَى الْعَالَى الْعَالَى الْعَالَى الْعَالَى الْعَالَى الْعَالَى الْعَالَى ا
/ 11	ון התברכנו	ם התברקה	<u>ה</u> ילבֿרַלְשׁ	ַלע <u>ל</u> בֹבר	riana sg. Hithpa
	,	• • •		• •	

3. Imperativus.

2. Infinit.

I	שָׁהִמ	$m{\epsilon}^{lpha}$ ឯក្រឃុំ $sg.$	r^lpha יטִתְשָׁ f .	יש המי $pl.$	אַמְׁחַׁטְּיָה.
II	השָׁחַם	הְשָּׁחֵם	השֶׁחֲטִר״	"ಸರ್ವಹ್ಯಗ	ಬ್ರಾಧ್ಯಪ್ತದ
III	p_{5} נ"ם p_{5}	נהַם	נהביר ⁿ	נַחַמרּ	[נֵבֵלְמְנָה]
VII	הְתְנַחֵם	בעלנטם	הֹתְנֵחַמִּי	הֹתְנַחֲמוּ	הְתָּנֶחַמְנָה
III	⁶¹ קב	b1;;;;	בְּרַכִּר ^β ץ	בְּרַכוּ	בֿבֿכֿנָת
VII	בילבּבוּ	¥೨∌ಬ್ ಗ	התפרכי	הְתְבָּרֵכוּ	טַלבּלְבּנָת

D. Verba mediae gutturalis.

4. Imperfectum.

T	וֹאֵשׁׁבַוֹט .	יתשְׁחַטִי״	ר. מַשְׁחָם.	לעה בת	?ישׁרַוֹם״׳ 3	sg.
1)	ָנְשָׁיחַם יִנְשָׁיחַם	השׁחַשִּׁנָה	תשהטו	שהתהלבי	ישָׁרָשׁרִּ״	pl.
T1	טקשָּׁגָּנּ.	משַׁהַטר״	चन्छ्न s.	ناشتام	רַשַּׁיִתִּי	sg.
11)	נְשָׁיחֵם	השֶׁבוּשׁנָה	הִשְּׁיחַטוּ	שׁהָּבׁוֹמִילָה	רשָׁיִדִשׁר	$pl.\int \frac{dr}{dr}$
TTT	אנהם s.	תנהבינה תנהבינה	הנהם s.	שׁנַחֵם	יַנַתַם	sg.
111	נְנַנֵים צְּלַנֵים s.		הִנְדַוֹמוּ	שנקמנת	יַנְחַמּר	pl.
137	נְנָחַם גַּנָחַם צַּנָחַם	תנחמרי	אנחם s.	תְּנָחַם	רֶלֶחַם 20	sg.\ 💆
IV	לנחם	תֹנֶחַמִּנְה	תנהמו	תֹנְחַמִּנְה	רַבְּוֹבֵיר	pl.
VIII	אתנהם s.	תחנהמי"	s שִׁתְנַתֵּם s.		יתנחם 20	sg.
A 11)	נענעם	שִׁעִנִישִׁמְנִה הַעְּנְדֵּימִיי	הִתְנְחַמּר	הִתְנַהַבְּינָה	יִתְנְדַמוּ	pl.) hpa el Pi
TIT	אַבְרֵדָּ	מברבים.	ع بتحتيد عنه	הַבְּבֵּרָ <i>ב</i>		sg.
111)	ַ לַבָּרֵּנְ אַבְּרֵנְּ	שַבְרֵבְנָה	הַבְּרָכוּ	שַּבָרַלְנָה	יברכו	pl.∫ ≈î
TY	נברה גברה גברה	הְבְרַכִּי	s. מִבֹרַה	מבְרַךּ	יברַ דְּיִבּ	sg.
11	יבבד.	תבֹרַכְנָה	הִבְרַכוּ	הַבֹרַכְנָה	יברכו	pl.
VII)	s אָתבָּרֵדָּ	הַתְבַרֵכִי	s שַׁתַבָּרֵךָּ	فلأختك	יתברוביי	sg.
V 11)	ָנִילִבְּׁנֵּבְ מִּעִבְּנֵבְּ מִּתְבְּנֵבְּ	שִׁתְבָּרֵיכְנְה	מִתְבֵּרַכּוּ	עַּתְבָּרֵלְנָה	יִתְבְּרַכוּ	pl.

5. Participium.

VII שְׁהֵם VII מְּנַחֵם IV מְּבָרֵהְ IV מְּבָרָהְ ווו מְנַחַם III מְּנָחֵם מִתְבָּרָהְ וווי מְתָבָּרָהְ מִּתְבָּרָהְ מִּתְבָּרָהְ מִּתְבָּרָהְ ווּ

ווו מְּהָחָמִים מְבְּרָכִים | IV מְּבֶּרָכִים III מְּבָּרָכִים | IV מְהָהָטִים מְבְּרָכִים | VII מְהָנָהָמִים מְהָבָּרָכִים.

 $Imperf. \ c. \ suff. יְבְּחְלֵּנִי (§ 79 g).$ $<math>Imptv. \ c. \ suff.$ בְּחָלֵנִי (§ 79 g).

10

E. Verba tertiae gutturalis § 65.

1. Perfectum.

וון שׁלַחְנּר שׁלַחְנּר שׁלַחְנָּר שְׁלַחְנָּר שְׁלַחְנָּר שְׁלַחְנִּר שִׁלַחְנִּר שִׁלַחְנִּר שִׁלַחְנִּר שִׁלְחְנִּר שִׁיּבּיְחְנִּי שִׁלְּחְנִּר שִׁלְּחְנִּר שִׁיּבּיְתְּיִּי שִּׁילְחְנִּר שִׁיִּי שְׁלְחְנִּר שִׁיּי שִׁלְּחְנִּר שִׁיּבּיְתְּיִּי שִּיּי שִּׁבְּחְנִּר שִׁיּבּיְתְּיִּי שִּׁילְחְנִּין שִּׁבְּחְנִּר שִׁיּבּים בּיִּשְׁלְחְנִּין שִׁנְּיחְנִּין שִּׁבְּחְנִּים שִּלְחְנִּין שִׁלְחְנִּין שִּׁבְּחְנִּים שִּׁבְּחְנִּים שִׁלְּחְנִּין שִׁלְּחְנִּים שִּׁבְּחְנִּים שִׁלְּחְנִּים שִׁלְחִית שִׁיּבְּחְנִים שִּבְּחְנִּים שִׁיּבְּחְנִים שִּׁבְּחְנִים שִׁלְּחְנִּים שִׁלְּחְנִּים שִּבְּחְנִים שִׁיּבְּחְתוּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּיחְתוּן שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִׁלְּיחִים שִּבְּחְתוּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתוּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבְּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּיחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּחְתִּים שִּבּּיחְתִּים שִּבּּיחִים שִּבּּיחִים שִּבּּיחִים שִּיבּיחִים שְּבּּיחִים שְּבּּיחִים בּּיּבּית שִּיּבּיחִים שִּיבּיחִים שִּיבּיחִים שִּיבּים שְּבּיחִים שְּבּיחִים שְּבּיחְים שִּבּיחְים שְּבּיחִים שְּבּיחִים שִּבּּים שִּבּיחְית שִּיבּים שִּבּית שְּבּיחִים שְּבּיים שִּבּיחְית שְּיבּית שִּבּית שְּבּית שִּבּית שְּבּית שִּיבּית שִּיבּים שְּבּית שְּבּית שִּיבּים שְּבּית שְּבּית שִּבּית שְּבּית שְּבּים בּיים שְּבּיתְּית בּיים בּיבּים בּיים	1
אַ נְשְׁלַחְהּ נִשְׁלְחָהּ . s נְשְׁלַחְהּ . s נִשְׁלַחְהּ . s נִשְׁלַחְהּ . s נִשְׁלַחְהּ . sg. אַ בְּּחְתִּר בּישְׁלַחְהִּ יִשְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלַחְהִּ בּישְׁלְחִהְּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּי בּישְׁלְחִהְּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּי בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּייִשְׁלִּחְהִּי בּישְׁלְחִהְּיִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְהִּ בּישְׁלִּחְתִּי בּישְׁלְחִהְּי בּישְׁלְחִהְּי בּישְׁלְחִהְּי בּייִשְׁלְחִיתִּי בּישְׁלְחִהְּי בּישְׁלְחִהְּי בּישְׁלִּחְהִּי בּישְׁלִּיחְהִי בּישְׁלְּחִהְּי בּישְׁלְחִהְי בּישְׁלְּחִהְי בּישְׁלְּחִבְּי בּישְׁלְּחִיתְּי בּישְׁלְּחִבּי בּישְׁבְּיחִיי בּיישְׁבְּיחִיהְ בּישְׁבְּיחִיתְּי בּישְׁבְּיחִיתְּי בּישְׁבְּיחִיתְּי בּיּבְּישְׁבְּיחִיי בּישְׁבְּיחִיתְּי בּיּבּיּבְּיתְיִי בּיּיבְּיתְּיִי בּיּבְּיּבְּיּתְיִי בּיּישְׁבְּיחִיתִּי בּיּישְׁבְּיחִיתִּי בּיּישְבּיתְיּיִי בּיּישְׁבְּיחִיתִּי בּיּישְׁבְּיחִיתִּי בּיּישְׁבְּיּתְיּיִייִי בּיּישְׁבְּיּבְּיִייִי בּיּבְּיּיִיבְּיּבְּיּיִייִי בּיּישְׁבִּיּיתְייִי בּיּישְׁבּיּבְּיּישְׁבִּיּיתִי בּיּישְׁבְּיּבְּיּיבְיייִייייי בּייייייייייייי בּיייייייייייי	
אַ (יוֹשְלְחה בּישְׁלְחה בּישְׁלַחְהָּה פּישְׁלַחְתָּה שׁלַחְתָּה שׁלְחִתָּה שׁלַחְתָּה שׁלַחְתָּה שׁלְחִתָּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתָּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְּתִּה שׁלְּחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְּתְּתְּה שׁלְּחִתְּה שׁלְּתְּתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְתִּים שִׁלְחִתְּה שׁלְּתְּתְּתְּה שׁלְחִתְּה שׁלְתִּים שׁלְתְּתָּים שִׁלְּתְּתְּים שׁלְּתְּתְּתְּה שׁלְּתְּתְּיִים שׁלְּתְּתְּתְּיִים שׁלְּתְּתְּיִים שִּלְּתְּתְּיִים שִּלְּתְּתְּיִים שִּלְּתְּתְּיִים שִּיבְּתְּתְּיִים שׁלְּתְּתְּיִים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתְּתְּיִים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתְּתְּיִים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתִים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּיִים שׁלְּתִּים שׁלְּתִים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּיִים שׁלְּתִּים שׁלְּתִּים שׁלְּיִים שׁׁלְּיִים שׁׁיִּים שׁׁיִּים שׁלְּיִים שׁלְּיִים שׁלְּיִים שׁיִים שִּיבְּיִים שִּיבְּיִים שִּיבּים שׁיִּיבְּים שׁׁיִּים שִּיּים שִּיבּים שׁלְּיִים שׁיִּיבְּיִים שׁיּבִּים שׁיּיִים שׁיּבְּיִים שִּיבּים שׁיבִּים שׁיבּים שׁיבִּים שִּיבּים שׁיבִּים שׁיבּים שׁיבִּים שׁיבִּים שׁיבִּים שׁיבִּים שׁיבִּים שׁיבִּים שׁיבִּים שִּיבּים שׁיבִּים שׁיבִּים שִּיבּים שׁיבִּים שִּיבּים שׁיבִּים שִּיבּים שִּיבּים שִּבּיב שְּיבִּים שִּיבּים שִּיבּים שִּיבּים שִּיבּים שִּיבּים שִּיבּים שִּיבּים שִּיבּים שִּיבּים שְּבִּים שְּיבּים שִּיבּים שִּיבְּים שְּבִּים שְּבִּים שְּבִּים שְּבִּים שְּבְ	!
מולחה שלחה שלחמם שלחמה שלחנה nL	
שלחה שלחה שלחתו שלחתו שלחתו שלחור ו	!
$_{ m IV}igg\{$ אַפַּרְתָּה אָשְׁבָּׁתָּה שְׁבַּּלְתָּה שָׁבָּׁתָּה שָׁבָּׁתָּה ${}^{ m IV}$,
\mathfrak{p}_{l} י \mathfrak{p}_{l} \mathfrak{p}_{l} \mathfrak{p}_{l} \mathfrak{p}_{l} \mathfrak{p}_{l} \mathfrak{p}_{l}	
sהשלחה s השלחה s השלחה s השלחת s השלחת s	
יהשליחה השלחמם השלחמן השלחנה $pi.$ ו $ otag$	1
$VI \left\{ \begin{array}{cccc} VI \left\{ \begin{array}cccc} VI \left\{ \begin{array}cccc} VI \left\{ \left(\begin{array}{cccc} VI \left\{ \left(\begin{array}{cccc} VI \left\{ \left(CV \left\{ \left(CV \left(VI \left(CV $:
השלחור השלחור השלחתו השלחור $pl.$ \subseteq	
$_{ m VII}$ ر بالمارة بالمارة بالمارة بالمارة بالمارة بالمارة بالمارة بالمارة $sg.$	
VII אָשְׁתַּלְּחָה sg , אָשְׁתַּלְּחָה sg , אָשְׁתַּלְּחָה sg , אָשְׁתַּלְּחָה sg , אָשְׁתַּלְּחָה gg , אָשְׁתַּלְּחָה gg , אָשְׁתַּלְּחָה הִשְּׁתַּלְּחָה gg , אַשְּׁתַלְּחָה הִשְּׁתַּלְּחָה gg , אַשְּׁתַּלְּחָה gg , אַשְּׁתַּלְּחָה gg , אַשְּׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה gg , אַשְּׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה אָשְׁתַּלְּחָה אָשְׁתָּלִּחָה אָשְׁתָּלִּחָה אָשְׁתָּלְּחָה אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלְּחָה אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלְּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלְּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלְּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָבּיּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּלְּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּבְּתָּחָת אָשְׁתָּלִּחָת אָשְׁתָּבְּּחָת אָשְׁתָּבְּּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּעָּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבִּיּחָת אָשְׁתָּבִּיּחָת אָבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָשְׁתָּבְּחָת אָבְּחָת אָבְּבּחָת אָבְּבְּתְּתְּבִּיּת אָבְּבּּחָת אָבְּבְּתְּתְּבּּת אָבִּבּּחָת אָבְּבּּתְּתְּבּיּת אָבִּיּת אָבְּבְּתְּתְּבִּיּת אָבְּבּּתְּתָּבּיּת אָבְּיִים אָּבְּבּּתְּתָּבּיּת אָבְּיִים אָבְּבְּתְּבָּיִים אָבְּיִים אָבְּבָּבְּתְּתִּבּיּים אָבּיּבּיּת אָבְּיִים אָבְּבּיּת אָבִּיּיִים אָבְּיִים אָבְּיִים אָבִּיּבְּיִים אָבִּיּים אָבּיּבּיּים אָבּיּבּיּים אָבְּיִים אָבּיּבּיּים אָבּיּבּיּבּיּים אָבּיּים אָבּיּבּיּים אָבּיּבּיּים אָבּיּיִים אָבּיּים אָבּיּבְּיִים אָבּיּבּיּים אָּבִיים אָבּיּבּיּים אָבִייִים אָבּיים אָבּייִים אָבּיּים אָּבִּיּים אָבּיים אָבּייִים אָבּיים אָּבִיים אָבּיים אָבּייִים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּייִים בּיּבּיּים אָבּיים אָבּיים אָבּיים אָבּייִים בּיּבּיים אָבּיים בּייִים בּיּבּים אָבּיים בּיוּבּיים אָבּיים בּייִים בּיּבּים בּייבּיים בּייבּים בּיבּים בּייבּיים בּיבּים בּיבּים בּיבְיים בּיבּיב בּיבּים בּיבּים בּיבְייבּיים בּייבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים ב	Ì

3. Imperativus.

שָׁלֵ חְנָה	f. שִׁלְחוּי pl .	לשלחר ל.	elpha שְׁלַם $sg.$	
הָשָּׁלַחְנָה	השֶׁלְחרּ	השֶׁלְחִי	e ^β ابَقرط	
שׁלַּחְנָ ה	שׁלְּחוּ	<u>שׁלְּחִי</u>	eβישׁלַח	
השלחנה	הַשְׁלִרחוּ	השליחי	בּּמְׁלֵח ⁸⁸	
	הִשְׁתַלְחר	הִשְׁתַּלְּחִי	הִשְׁתַּכֵּח	

2. Infinitivus.

^aក្រុំ שַׁלְּ Qal ^{eβ}ការ្ញ់ שָּׂרִ Niph. ការ្ញ់ Pi. ^dក្រុំ ក្មុំ Hiph. ការ្ញ់ ក្មុំ ក្មុំ Hithp.

E. Verba tertiae gutturalis.

4. Imperfectum.

_ {	ו אַשְׁלַח 1.	יתשׁלָהִי.	. הַשְׁלַה	אַ תִּשְׁלַח תִּשְׁלַחְנֵה	?ישׁלַה־3	sg
I	נשלַה	T : " : "	תִשְׁלָחוּ	שֹׁשְׁלַחְנָה	רשלחו	pl.
(אָשָׁלַה.	תִשְׁלְּחִר	न्यूंज़ s.	نتشرت	وهر الم	
Π	נִשָּׁלַח	שַּׁשַׁלַחְנָה	הִשָּׁלְחוּ	т:-т	רשלחו	
TTT }	אַשַׁלַּח s.	הִשַׁלְּחִי		שַׁתַּשַׁלַּח	פּאָחבָשׁיַ:	sg. \ 7
III	:	ظِشَوْنَارُكِي	הָשַׁלָּחוּ	T::	רְשַׁלְּחוּ	,
IV	אַשָּׁלַּה		יאַשִּׂאַלַּח.		ָיָשָׁ כַּ ּ ח	1 2
1,	ַנְשָׁבַּׂח	הִשׁלֵּחְנָה	השלחו	т: Т 🦖 :		pl.
V		הַשְּלֵיחִי	שִׁשְׁלִיתַ s.	- • : -	רַשְׁלָרַתַ	$sg. \left(\frac{H}{2} \right)$
1	נַשָּׁלִיתַ	T:-:-	. : -	עֹהְלַחְנָה	רַשׁלִּיחוּ	pl. }
	אָשְׁעָּלָּח 🤻 s.	ה שלחי			רָשׁלַח	$sg. \$
11	נִשְילַת	т : : т		שִׁשְׁלַחְנָה	רָשׁלְחוּ	pl.
$\mathbf{v}_{\mathbf{T}\mathbf{I}}$	אָשׁתַּכָּה אָּנּה אָּגּ.	 הַשְׁתַּבְּיִתִּי	ការបាល់ខ្លាន s .	תשתַבָּת	_	sg.
, 11 (נֹהְתַּלַה	וּ תִּשְׁתַּלֵּקְּחְנָה	שֹׁמְתַּבְּחוּ	سألية تشتن	יִשְׁתַּלְּחוּ	pl.

5. Participium.

VII בְּשְׁלֵּרָת, V בַשְּׁלֵּרָת, V בַשְּׁלֵּרָת, V בַשְּׁלֵּרָת, V בַשְּׁלָּרָת, V בַשְּׁתָּלֵת, V בּשְּׁלָת, V בּשְּׁתָּלָת, V בּשְּׁתָּלָת.

Impf. c. suff. ישׁלָחֵיר (79 g).

Imptv. c. suff. שֶׁלֶחֵיִר (§ 79g).

Formae pausales: II Impf. בּשֶּׁלֶת ,Inf. בּשֶּׁלֶת . — III Perf בּשֶׁלֶת ,Impf. בַשְׁלֶת ,Impf. בּשֶׁלֶת ,Impf. בּשְׁלֶת האריים בּשָּׁלָת האריים בּשָּׁלָת האריים בּשָּׁלָת האריים בּשָּׁלָת האריים בּשָּׁלָת האריים בּשָּׁלֶת האריים בּשָּׁלֶת האריים בּשָּׁלֶת האריים בּשָּׁלֶת האריים בּשָּׁלֶת האריים בּשָּלֶת האריים בּשָּׁלֶת האריים בּשִּׁלֶת האריים בּשִּׁלֶת האריים בּשָּׁלֶת האריים בּשְׁלֶת האריים בּשְּׁלֶת האריים בּשְּׁלֶת האריים בּשְׁלֶת האריים בּשְּׁלֶת האריים בּשְּׁלֶת האריים בּשְּׁלֶת האריים בּשְּׁלֶת האריים בּשְׁלֶת האריים בּשְּׁלֶת האריים בּשְׁלֶת האריים בּשְׁלָת האריים בּשְׁלֶת האריים בּשְׁלָת האריים בּשְׁלְת האריים בּשְׁלָת האריים בּשְׁלְת הּיִים בּשְׁלְת הּישְׁל האריים בּשְׁל האריים בּשְׁלְת היים בּשְּלְת היים בּשְּלְת היים בּשְׁלְת הַשְּלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְלְּל הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְׁלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְׁלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּל הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְּלְת הְישְלְת הְישְלְת הְישְלְת הְישְּלְת הְישְלְת הְישְלְת הְי

10*

F. Verba " (§ 67).

1. Perfectum.

TT \	וּלָבַּשְׁתִּי. רָבַשׁׁכֹר	אַנְבַּשְׁתְּ	חָעִיבַיִּטְרָ.	נְבְשׁׁר. "נְבְשָׁרה נְבְשׁר	3.sg.
	•	نقضُكا	נצּהְשָׁם	ַרְבְּטׁוּר	pl.
V	הבַּטְׁיִתִּי s. הבַשׁנוּ	ناقشن		ָהִבִּישׁה הֹבִּישָׁה	sg.
		ناتزشتا	רַבִּשְׁתָם	• •	pl.
VI	קבַּשְׁתִּר s. הַבְּשְׁנֵר	ناقشن	$\dot{\omega}$ بَّوَنِهُ $\dot{\omega}$ $\dot{\omega}$	بوقه و موقع	sg.
*1	רובַשְׁכּר	كاقش	كتخفهم	הָּנְשׁרּ	pl.

2. Imperfectum.

_	אַפּל.	י/תִּפְלִּר	5 b n 2 .	אַתפלל.	^a كٰ العادة ع	sg.
1)	נפל	הִפֹלנְה	הִפְּלוּ	תפלנה	ָר ִ פְּלֹר	
τ {	» پرڌِن	הִגְּשׁׁר	wāņs.	מַבַּשׁי	רַבַּשׁ	sg.
1	לְבַּשׁ	ناتبشتك	הִבְּשׁרּ	עַבּיִשׁלָה	רִבְּטוּר	_
II				. לַמָּבֶל	בלצול =	Niph.
\mathbf{v}	צאַבּישׁ s.	תַּבִּישִׁי	אַבִּישׁ s.	תִּבִּישׁ	רַבְּרשׁ	sg. Hiph's
' {	לַבִּישׁ	שַּׁבְּשְׁנָה	תּבִּישׁוּ	שׁבְּשְׁנָה	רַבִּישׁר	pl.)
$\mathbf{v}_{\mathbf{I}}$	שׁבַּשׁ s.	ضخضر	ع بَيْدِن s.	חָבָּשׁ	ر <u>د</u> سو	sg. Hophial
, _ (לָבַנֹע'	שׁבַּשְׁנָה	הָבְּשׁרּ	فتتشث	רבשה	pl.)

G. Verba מר"ר פו"ד I.) § 68.

1. Perfectum.

ונוֹשֶׁבְתִּי עַ.	/נוֹמֵבְתָּ	בוֹשַׁבִּתָּ.	נרישב ^ף אַנישְׁבָר. נִישְׁבוּ	3.sg.
נוֹשַׁבְנוּ וֹ 11	לוהַבְתֶּוֹ	ַרְנָשֵׁבְ <u>ה</u> ָתם	ָּרִי שְׁב ַר	pl.
א הושׁבְתִּילִיג.	הושבה	הרְשִׁבְתּ	הוֹשִׁיבִה הוֹשִׁיבָה	sg.
רוֹשַׁבְנוּ \	רושבתן	הושבתם	הושיבו	pl.) %
ארלשיבתר <i>אוויש</i> יב.	הושבת	הרשבה s.	הרשב" הרשבה הרשבר	sg.
דורשׁבְנר וֹיִי	רוישׁבְשֵׁן	קושבהם	הוּיְטִבוּ	pl.∫ å.

2. Imperfectum.

T)	ואֵטָב.	רַ מִשְׁבִּי רַ	2. מִשֶׁבּ	משׁב /	ר מבים בי	s.sg.
1)	בְיֵּטֶב .	עַּמַבְנָּה	הַשְׁבר	שַּׁבַּנָה	הָשְׁבּר	
7	אירש s.	י ע ררשר	שרבש s.	תירש	ירַנש ^b	sg.
1)	ָלירַ <i>ש</i>	תִּירַשְׁנָה	הַירִשׁה	תיבשנה	רירשה (קרשה)	pl.
11	אַלְשָׁבּ.	שנישבי	ב תּלָשֵׁב s.	הַנְיֵשׁב	ئۆيىر ئەم مەم	sg. Niph a
11)	ָנְנָשֵׁב <u>.</u>	نائمُخُرُك	הַנְיִשׁברּ	فلأشخث	יַּרָשׁבוּ	pl.
1 7/	אושיב s.	תושיבי	ברשיב s.	תושיב	ירישיבף?	sg.\Hiph'n
	נושיב.	תושיבנה	הזושיבו	תושׁבְנָה	רושיבר	pl.
x-1	אושב אושב צ.		בּתוֹשֶׁב s.	חושב	^{כמ} בעיַל	sg.
VI	נוֹטֵב	תושׁבְנָה	הְתּיְשׁבּר	עוּשַׁבְנָה	יְרִשְׁבר	sg. Hoph at

5. Participium.

4. Imperativus.

3. Infinit.

רשֵׁב I	<u>י</u> ש'בְנָה	קשבר $p l$.	יָ שׁ בִּר	וֹטֵב [†]	לַשֶּׁבֶת ^ץ יְרֹא [®] I
פוֹשֶׁב ^β II נוֹשֶׁב	הֹנָשׁבְנָה	הַנְשָׁברּ	הַנְשָׁבִי	ווהרשב משב	ון הָּרָשֵׁב II
V מוֹשׁיב ^ף	הוֹשֵּׁבְיָה	הושיבר	הוֹשָּׁיבִי	$^{c eta}$ הושׁב $^{c eta}$	Vהוֹשִׁיב
VI מושב VI					

H. Verba פר"ר (ק"ב II) § 69.

1. Perfectum.

 $V \left\{ \begin{array}{ll} V \left\{ n
ight. \\ n
ight. \end{array}
ight.$ הישׁיבוּ הישׁיבוּ הישׁיבוּ הישׁיבוּ הישׁיבוּ הישׁיבוּ הישׁיבוּ הישׁיבוּ הישׁיבוּ $pl. \right\} \left\{ \begin{array}{ll} E \\ E \end{array} \right\}$

2. Imperfectum.

. עוֹטְבנָה, הֵיטִבר, pl. הִיטִבר, דִּיטָבל, V Imptv.

I. Verba ל"ד § 71.

1. Perfectum.

			1. Ferjectum.			
T	1. קַמְתִּי	الآخان	2. מַמִּמָת	קָבֶּה	3 קמו	s.sg.
1)	קַלנוּ	לַבְיָת <i>ו</i> ן	בַּמְתֶּם קַמְיָתָם 2. קַמְיִתָּם			
TT)	קקרמיותי s. בְקרמיונר		s. ְּלְקוּבוֹתְ	בָּלְוֹבָּה	נָקוֹם ^{k, m} בָּקוֹם	sg.
11)	בקרבורכר	וְלְקוֹמוֹתֶן	ַנְקוֹמוֹתֶם [•]		נְּלְוֹמוּ	
3 7	הקימותי.	הַקימות	ι קימות s .	הַקֹּימָה		sg. Hiphia
V)	הקימותי. הַקִּימוֹנוּ	דַקרמוֹתֶן	הַקִּימוֹתֶם	ל ר	הַּלְרב	pl.)
XII)	הוּקַמְתִּי	וונקמת	הוּקַבְיהָ.	הוקקה	הוּקַם	sg.
VI	הוּקַבְּתִּר. הוּקַבְינוּ	הונק ב יתר	בונללימם	7	הוקמ	pl.) a
111	קומְבְיתִּר קוֹמַבְיתִּר	קוממת	פּרִבֵּיבְיהָ s.	קוֹמַבָּה	קובום ש	sg.
III	קוממנו	לוַבּיהִתֶּר	קוביבותם		קובֵים	pl.
137	יא קוממתי	קומבית	קובימה s.	קוֹנִיםְהי׳	קובַם מ	glorer sg.
JAL	קומְבְינוּ קומִבְינוּ	קומבתן	קובימתם	٦,	קובים	pl.

Verba צ"ך.

2. Imperfectum.

T	וּאָקוּם.	י ה קרביר	ל. בַּקרָם 2.	/הָקוּם	ברָקוּם h, m	3.sg.\ _©
1		הַ קוּבֶּיינָה		הַקרבֶּיינָהיּ	רָלְוּבוּוּ	pl.
11	אַקום s.	הקובי	ה א תקום s.	תקום	יקום"	sg.
II	נקום	[תַּקוֹבֶּינָהו]	ן תִּלְוֹכֵיר	[תקומינה]	יקומו	sg.\ Niph al
v {	אָקים s.	הַקרבִיר	s. מָקים	הַקִּים	ָלָרם ^י	sg.\Hiph'îlHoph'al
		הָקרבֶּינָה	הָלִרכוּוּ	הָקרבֶּרנָה ^p	ָרָלִר בור	pl.
VI	DPAS.	תוּקְבִּינָה הִוּקְבִּי	א תוכןם s.	הנקם	מברלם ^מ	sg.
11	נוּקַם	עוּלַלְינָה	הַנּקְבֵינּ	תוקבינה	-ְרּקְבּוּר	pl.
TTT	נְקוֹמֵם נְקוֹמֵם	רְּקְרְבֵּוֹבָּוֹר [°]	פּתְקוֹמֵם.	הַקוֹבֵים	וְקוֹמֵם ⁶	sg.
111	נְקוֹמֵם יְקוֹמֵם	הַקוֹמֵבְנָה	הַקוֹבְיבוּוּ	שׁלוִמִּבְינָה	יְקוֹמֲמֹנוּ	$pl.$] Ξ
TV	אָקוֹמַם נְקוֹמֵם	הַקרבַיביר׳	s. תְּקוֹמַם	•	יְקוֹבַים	sg.) Polal
11	נְקוֹבֵים	הַקוֹבֵיקּינָה הַקוֹבֵיקּינָה	תקובמו	תקובימנה	ַרְק וֹבֵיב וּר	pl.
				בעלמק	יתקומם	Hithp.

3. Impera	tivus.	4. Infin.
קרמר, 'לְמְנָה pl.	$;$ קומי $^{\hbar},$ ק'ומין	ו קום ^א
הקומר [הקמנה]	II הִקּוֹם, הִקּׂוֹמִי	וו הִקוֹם⁴
הְקִׁימוּ, [הָקַׂמְנָה]	V הָקָם, הָקִּימִי	V הָקִים ^ז
קוממר, קומקנה	III קוֹמֵם, קוֹמֲמִי	ווו קומם
	5. Participium.	

pl. , מַקּים". V בּקּים V בוּ נְקוֹם II בּקוֹם pass. ; מַקּים pass. ; מַקּים VI בּקּים מִקִּים. VI בוּקָם.

II מְקוֹמֶם. — VII (מְקוֹמֶם). — VII מְקְקוֹמֵם.

Jussivus: I יָלָם; V יָלָם.

Wāw cons. Impf.: וּ נַלָּקָם, רַלָּקָם; V נַלָּקָם.

K. Verba "" § 73.

1. Perfectum.

וֹתִי לַ			δd \Box	.sg.
בר וי	סַבוֹתֶן סַב	סבותם	קבַבוּ	pl.
בותי לבי	נַסַבּוֹת s. נְסֵ	יַלְכַבּוֹתְ <i>וּ</i>	נֹסַבֶּע נִסְבָּת	sg.\ Niph al
בונר) ^{II}	ז נְסַבּוֹתֵן נְסַ	נְכַבּוֹתֵנ	לֹק בּנ	pl.
לבוֹתִי }ַ.	יהָפּבוֹת . זְיִם בּיִם יוֹ	בה .s. הַכְּבֹוֹתָ	הַמַב, הַמַב ^{ג, ז} הַמַבְּ	sg.\Hiph'n
V{ הבונר	ם הספותו הס	י הַסְבּוֹתֶ	הַלַבּרּ(הַלֵּררּ)	
יסבותית)	ית הוסבות .sהי	ו הרסבור s. ו	הרסב ^א הרסבה	sg. Hoph al
סַבּוֹנרּ] אוֹ	זם הופבותו הו	[קוֹנסַבּוֹנ	הרַלַבר	pl.
בתי	סובבת s. סוב	סובבה ה	סובב", הלל סובבו	$\{sg.\}$
ווון	ז סובבתו סוב	סובבתנ	סובבר	pl.
בַבְתִּי }	סובבת סונ	ה .s סובבה	סובב׳, הְלֵל סובב	sg.) Polat
בבנר או	ם סובבתו סוב	סובַבתו	סובבו	$pl.$ $\}$ $\widetilde{\epsilon}$
•	, ,	.(conf.	רְּסְתּוֹבֵב (Pôēl	Hith p.

2. Imperativus.

3. Infinit.

$[^l$ מֹבּר, $[$ סְבֶּׁרנָת l	l . מב $^{\prime}$, מבר; ו l	קבוב $abs.$; לקבוב I
הַפַּבר, [הַפַּבּרנָה]	II הַסֵב, הַסֵּבִּי	ון הָפֵב; abs. ; הַפֹּר II
הָמֹבּר, [הַסְבֶּרנְה]	V הָמֶב, הָמֵׂבִּי	V הָמֶב
סובבר, סובבנה	סובב, סובבי ווו {הַבֵּל הַלֵּלִי (§5 <i>d</i>)	ווו {הלֵל הלֵל
הַלֵּלוּ הַלֶּלְנֵה	(§5d) הַלֵּל הֲלֵלִי [111]	להַלֵּל

Verba צ"ב § 73.

4. Imperfectum.

т	1	בְּבֹב 1. בַבֹב	י/טֿקבֿר.	בה 2 .	קסב ב	T	3.sy.
1		נָסב	תָּכֶבֶינָ ה	הָל בר	ۻؘۉڞ۪ۯڮ	רָסֹבּוּ	pl.
II	{	⊐Ďÿs.	שַׁמַבּר	عقت s .	שַׁפַב	ָיַ סַ ב	sg.\ Niph al
11	-	נַ <i>פַ</i> ב	[מַפַבינָה]	י תַּכַבּוּ	[שֹׁפַבְּנְהַ]	ָּלַב וּ	
\mathbf{v}	{	ZĎĶs.	שׁמָבִּי	۶۰ ځوت	שַבֶּה	יַמֶב	sg.
•)	לָכֵב	שׁמִבֶּינָת	טַבּר	מִסְבֶּינָה׳	ָל <u>מ</u> בר	pl.
VI	=	אוכנו.	תוסָבי	בסָבה s.		^k ⊐בַּק־	sg.
V I)	לוּסַב	[מַנּסַבֶּינָה]		[שֿנסַבּׁינָה	רּוּסַבוּ	sg. Hoph al
II	∫ ⊒:	אַסוֹב s.	שֹׁמְרַבְּר	יז שסובר	הסובב	יְסוֹבַב, יְהַלֵּל	sg.
11] =	יָסוֹב	שסובבנת	שפובבו	שסובבנה	יְסְוֹבֵבוּ	pl.
\mathbf{v}	∫ ⊒:	יאַכּוֹבַ.	הַקרב <u>ַ</u> בר	יז מסובב	תסובב	יְסוֹבַב, יְהְלֵּל	sg. Poi $pl.$ at
. '		ָנְסוּב <u>ַ</u>	שמובבנת	תסובבו	הסובבנה	יְסִוֹבַבוּ	pl.
				•	(conf. Pô	יסתובב (el	Hithpo.

5. Participium.

VI מָסֶב. VI מָסְבּרָת. VI מָסְבָּר. VI מְסִרְּבָב. VI מְסִרְּבָב. VI מְסִרְּבָב. VI מְסִרְּבָב.

• L. Verba ¬"> § 74.

1. Perfectum.

\mathbf{I}	נְבָּלִיתִר. בְּלִינֵרּ	ָּלְכְּלִ רת בלירת	ַבְּלִרתְי [∞] 2.	⁶ コウ ^ト ライ. ^か わりま	מַבְלָהוֹ׳	$\{s,sg.\}_{a}$
II	נְבָלֵיתִי וּ	נָבָלֵי ת	בְּלִיתֶם ^a נְגְלֵיתְ <i>s</i> .	֝֝֝֝֝֝֜֝֝֝֜֝֝֝֝֝֝֝֝ הׇׇׇ֓֞	נּגְלָה	sg.\\Niph
ш	נְבְּלִּינהי׳ בִּבְּלִיתִר.	בֹּלֵית ו נּלְנִיתֶּן	נּגְלֵיתָם. נְגְלֵיתֶם	ָּלֵלנוּ נֹנְלנוּ	בְּלָה	pl.) a sg. \ \forall z
TX7	בְּלֵינה בְּלִינה בִּלִינה בִּלִינה בִּלִינה	בּבּׁגע בּבָּגשׁנ	בּלִיתֶם גּלֵיתָ ^a	הבלקתה בלקה בלק בלקתה בלקתה בלקתה בלקתה בלקתה	בלה	$pl.$ $\stackrel{\text{Ql}}{=}$ $sg.$ $\stackrel{\text{Ql}}{=}$
1 4 4	בָּבְּרנה } פהרליחי	בָּבֵּיתְן הבלית	בָּבֵיתֶם אַהַבְּלִיתְם	בָּלֹר הבלתה	הולה	pl.
V	הּגְלִיתִר. הִגְלִינוּ הַגְלִינוּ	הֹגְלִיתֶן	הְּגְלִּיתֶם מוּגְלִיתֶם מוּגִלִים	ָרָהְּלָרָּ הַהְּלֶלָּרְּ בייביליי	· '주''' :	ph'il
VI	קהְגְלֵיתִי }. הְגְלֵינִיּ	בּוּלְכֵּרֶעָּן הַיּלְכֵּרָת	בּוּלְכֵּרִשֶּׁם פּרְיוּּבֵּרְיָם.	בֿיצֹכנּ הֿינּלֹליי	+ 144	pl. Toph'a
VII	ון התְבַּלִּינוּ מַהְתְבַּלִּינוּ	הַתְּבַּלִּית הַתְבַּלִּית	יּהְתְבַּלִּיתָם. דִּתְבַּלִּיתָם	בַּלְּבַּלְּנִ בַּלְינִבְּלְּתְר	نائة	sg.} Hat pl.} Å

2. Infinitivus.

. אַ הָגְלוֹת. עוו הַגְלוֹת. עוו אַ פֿוֹת. אין אוו הַגְלוֹת. ווו הַגְלוֹת. ווו הַגְלוֹת. ווו הַגְלוֹת. ווו הַגְלוֹת. וו

3. Imperativus.

^ק לֶרנְהוּ ^{קּ}	$,^m$ גלר $pl.$; ^m קלר f.	$,^d$ גְלֵה $sg.$	I
הָגֶּלֶרנָה	רוּבְלרּ	דַּגָּלִר	הגלה ^א	II
בַּלֶּרכָה	בַּלֹר	בַּלָּר	h בַּלֵּח	III
י הַגְלֶרנָת	הַגלר	דַזְּלָר	הַגְלֵה	\mathbf{v}
התְגַּלֶּינָה	ָה וֹת ְגַּכֹּוּ	התְבְּלֵּי	הֹתְנַבֵּה	VII

Verba n"5 § 74.

4. Imperfectum.

I	ו אֶבְלֶהוֹ ן.	י/תולי	2. תולה	ָלֶה יּ ^ק אָתִּלֶּה		$\{S, sg.\}$ $\{Q_al\}$ $\{Q_al\}$ $\{Sg.\}$ $\{Q_al\}$ $\{Sg.\}$ $\{Pl.\}$ $\{Pl.\}$
	ַנְבֶּלֶּה . נִבְּלֶּה	יאַבְּלֶּינָה	תגלר	אַבְלֶינָה ^{זּיּ} אָתִּלְלֶינָה	יבלר ^{יי}	pl.
II	אָבְּלֶּה . נבָּלֶה	ִתִּבְּלֶינָה תִּבְּלֶי	פּתִבָּלֶה.	ۻڎؚڕٛؗٛٛؗؗؗؗؗؗٙڟ	רַבָּלֶה	sg.
	נבָּלֶה /	הַבָּלֶינָה	הִבָּלוּ	טּפֿלְיבָּע יייפּלּיי	ַבְלֹּף –	pl.
III	ּצּאַנַבֶּהוֹ לְ	הְבַּלֵּי הְבַלֵּינָה הְבָלֵינָה בַּלֵּינָה	פּתִּלֶלָּ ה .	فتدؤي	וְבַּלֶּחוֹ	sg. \ 7
	לַבַּלֶּהָ)	תַבַּבֶּ <i>ר</i> ָבָה	רְּעַבַּלָּוּ	֖֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	וְבַּלִּה	pl.
IV	ه تمريد ا	הַנְלֵי	.פתולה	ה בלה	יָבֶלֶּה	sg.
	לְנֶלֶּנֶה)	הַגְלֶּינָה	ית בלה מבלה s. מבלה	תָּבֶּל ַ בָּה	רָבִלַּר	pl.
V	אַגְבֶּהוֹ ן נוּאַנּגָּהוֹ ן s.	תַּבְלָי	אַ הַלֶּלֶה s.	תּגלָה	בּגְלֶה	sg.
•	נַבְּבֶּהָה ו	תגלינה	פֿעלכנ	תגלינה	רַבְלָּוּ	pl.
VI	אַגְלֶהוֹ ⟩ אַגְלֶהוֹ ⟩	תָּבְּלֶּי [ָ] תַּבְּלֶּינָת	פּתּלְלֶּה	בָּגְלֶה ו	רָבְּלֶּח	sg.
	לַבְּלֶּהוֹ וּ	שַּׁלְכֶּינְיָה	הַנְלָרּ	1 7 7 1	רָבְלֹּוּ	pl.) a
	נְתְבַּלֶּה } נִתְבַּלֶּה }	שִׁתְבַּלֶּינָה תִּתְבַּלִּי	ואַרְבַּבֶּיה.	מִתְבַּבֶּלֶה	֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	sg.
	נְתְבַּנֶּהְה)	טִּתְבַּכֶּינָה	חָתְבַּלֹּר	فرنة قرثو	יִתְבַּלּה	al Pi'ēl Pu'al Hiph'îl Hoph'al Hithpa'ēl sg. pl. sg. pl. sg. pl. sg. pl. sg. pl. sg. pl.

5. Participium.

Imperfectum apocopatum.

M. Verba א"ን § 75.

1. Perfectum.

ı Į	ַן בְּצָאתִי 1.	بافرغهر	^a ۾ێۼۼ 2.	:מָצָאֵ אַמְצְאָה	$\{0, sg.\}$
•	בְּצָאנוּ	הֹגאטוּן	מָבָאמֶם	בִּלְצָאוּ	pl.
I	ָבְלֵאִתִי s.	בָּלֵאת	^מ בָלאָתְ <i>s</i> .	בַלָּא בַלאָה	$\begin{cases} sg. \\ pl. \end{cases} $
1)	בָּרלֵאנוּ	בְלֵאתֶן	בָלאתֶם	בְלאוּ	pl.
II	וֹנִבְצֵאָתי s.	ומצאת	^{d2} נמצאק s.	נֹמְצָא נִמְצְאָה	sg. Nip
	נמצאנו	נמִצאמֶן	וֹלְנִצְאתֶם	בַּבְּצָאה בּ	pl.
III «	דּבּאתי s.	דְּבָאת	ַלְּצְׁתְּיִבְּיּגְּיִהְ מָלְבָּאִתְיּבּיּ	דַּבָּא דַּכְאָה	sg.)
111	ָד ָבָאנ וּ	דּבָאמֶן	ار برهایات	דְּבָּאַר	pl.
TV	ּ לָבָּאִתִי	דְּבָאת	d2 הָבָאתְ s .	הַכָּא הַכָּאָת	sg.
11	ָּבָּאָתִר] יּּבָּאָנר]	הָבָּאת הָבָּאתֶן	הבאתם	, বিধকুনু	pl.
v	רובצאתי s.	המצאת	^{d2} קאַמָה.	הַמְצִיא הַמְצֹיאָה	sg.
* }	רַמִצאנוּ	המצאמן	המצאתם	הַבְּיאה הַבְּיאה	pl.
VI	[־מצאת־s.	המצאת	^{d2} בְּלְבֵּאֵתְ s.	הָמְצָא הָמְצִאָה	sg. Hoph al
A 1 <	רַבִּצאנר]	בוֹבִגאמוֹר	וֹדִילְיבֵאמֶת	דָּבִיצְאַרּ	pl.) å
VII	הורבאתי s.	הַּבַּאת	יפּ הַלַבּצִתְּ	הַנַּכָּא הַנַּכְּאָה	sg.
111	אָדוּבָפּאַנּר . הוּדַבּאַנר .s.	ָהַנַּמֶּתְ הַנַּמֵּתְ	הַבַּפָאתֶם	רודַּבְּאוּ	pl.) hpa

2. Infinitivus. 3. Imperativus. ^{d1}קּגֶאנָה f. ו מצא \mathbf{I} څپر a מִצְאִר. מצאר pl.II הִמְּצֵא II ئىقىتى ئىقىلىر הַמָּצָאנָה המָצאוּ ווו דַכָּא ווו דכא ַדַּכְּאַר דַּכָּאָר דַּכָּאנָה V הַמְצֵא V הַמְצִיא הַמְצִראָר הַמְצִראַרּ המצאנה VII הדַכֵּא VII הְדַּכֵּא הַרַכּאוּ ההַכָּאִר הַדַּכָּאנָה

Verba x"5 § 75.

4. Imperfectum.

7	ן אֶּנְיצָא . נמצא	ּאַמִּנְצְאָר	2. מִּמְצָאַ	וּעֹכִּבָא	יַנִנְצָא ּ	3.sg.
•	زخته ا	תמצאנה	מביצאו "	תּבְיצָאנָה"	רבוצאו	pl.
TI	₹ × × × × × × × × × × × × × × × × × × ×	המֶצאי	अयंक्रेयः s	עמָצא	ימָצא	sg.
	زئدتم /	הַמָּצָאנָה	תמָצאוּ	עפֿגאנע	ימַצאוּ	pl.
III	אַדַבָּא s.	תַדַּכָּאִי	יאַדַבָּא	מַדַבּא	יַדַבּא	sg.) 15
	לְדַבֵּא)	טַבפּאנָה	תַבְבָּאַרָּ	תַבֶּכָּאנָה	ידַבְאוּ	pl.
TV.	יs אַדְּלָּא).	תִדְנַאִי	אַקִּדְּבָּאַ.	תַדְבָא	מר דְבָּא	sg.) 2
	לְרֻבָּא)	תְּרָכֶּאנָה	תֹדְכָּאוּ	תרכאנה	ידכאר	pl.
v	אינציאן.	עַרְאָי	אישביביא.	תַנִציא	ימציא	sg.
·	נַמְצִיא)	עלגאלע	תַּבְילִיאוּ	שׁכּיבֶאנָה	ימציאר	pl.
VI	XŽŽŽ 8°	הַנִּצֹאָי	אַלְיִהָּ s.	עֿמֹמָאַ	מַנִנצא"	sg.
	ڈڈیٹھ ا	מָמְצָאנָה	הָביצאוּ	מַנְצָאנָה	יביצאר	pl.)
VII.	. אַלַלָּאַ אַ	תבּכָאר	ישבובא.	תַּבָבא	יַדַּכָּא	sg.\ ∄
, 11	לַלַבָּא)	הַנָּמנָה	הִדְּבְאוּ	מַנכָּאנָה	יַדַּכָּאוּ	pl.

5. Participium.

ם מעש

3. Imperativus Qal.

יו לְמִינֵינוּ

N. Verbum cum suffixis.

1. Perfectum Qal.

Imperfectum Qal. 3. sg. m.יורקטטן. ייִהַיְביּטְm.2.sg. p_{i} יים p_{i} ים p_{i} ים p_{i} 12 thp: 3. sg.

ÜBUNGSBUCH.

I. Leseübungen.

- אבגדזחר. גזחדרבא. אָב אָז אָח זָב זָג .ā→ 1. זָר חָג רָב. וווּ נעשׂשת. גנאעתח. נָא נָע נָד עָב שָׂב שָׂשׁ רָשׁ חָשׁ נָח שָׁב עָר שָׂא חָת שָׁת עָשׁ שָׁר.
- ער נר אַשׁ אָת עוֹ לִפּ, פּֿ יִבּ יִבּר שֵׁר עֵר בּיבּ יִבּר שֵׁר עֵר ... פּֿ פּ יִבּ יִבּ יִבְּר שֵׁר. עוֹ מִר בִּי שֵׁר עִר בּיבּ בּר אַשׁ אַת עֵּוֹ שֵׁה ״ שֵׁב. חֵר אָר מֵח נֵס נָס סָר רֵק חֵיק. יָד יִשׁ יִז לֵב אָל חָל לָשׁ מָל מֵח נֵס נָס סָר רֵק חֵיק. יָד יִשׁ רִיב עִיר שִׁיר זָיז חִיל. 3.
- 4. הֹ, ô, רֹב לְר עֹל חֹק לֹא סֹב עֹז לֹג. עוֹג״ נוֹד״ סוֹד עוֹר חוֹל אוֹת שׁוֹר מוֹת עוֹד אוֹר אוֹ לֹא.
 קוֹל לְל ∥ המצ. החממאצע. הֹר״ הוֹד הוֹי לוֹמ״ שׁוֹמ מִימ מוֹב צֹר״ צֵד צֵא צֵל.
- . סוס רות מוב מות חוט צור הוא לו. \hat{u} ז ה.
- ם נן צץ כך פף. כמנפץ. יָם שָׁם שָׂם לָן אִין הוֹן רָץ חֵץ צִיץ לָךְ אֵיךְ. אֹן " לִף" עוּץ" חְם". חוֹן רָץ חֵץ צִיץ לָךְ אֵין חוּץ שֵׁן לֵךְ עוֹף יוֹם עֵץ תֵם הוֹם בֵץ לָם קוֹץ. | .7 יון נגז רתף פכב רדהחת דדְןץ צעא לֹק סם שממ.

אָנְהר זְכָר זָהָב אָנָם שָׁבָּן צָפָר וָלָד הָרָן הָּבְּר זְבָר יִבְּר יִבְּים שָׁבִּר וְבִּר יִבְּים שָׁבִּר וְבִּר יְבִּר יְבִּר יְבִּר יְבִּר יְבִּר יְבִּר יְבִּר יְבִּר יִבְּים יְבִּוֹ אָבִר וְבִּין אָשִׁר בְּרִר יְבִיר יְבִּר וְבִין אָבִר וְבִין אָבִר וְבִין אָבִר וְבִין אַבְּר יִבְיִן אָבִר יִבְּיִם מוֹאָב יִנִי בְּבִין אַבְּר יִבְיִן אִבִּר וְבִין אַבְּר יִבְיִן אַבְּר יִבְּיִן אַבְּר יִבְיִן אַבְּר וְבִין בְּבִּר אִנְם עוֹלָם מוֹאָב יְּ כְבִּישׁ בִּר וְבִין וְבִין אַבְּר וְבִין וְבִין אַבְּר וְבִין אַבְּר וְבִין וְבִייִּי בְּבִין וְבִּיִּי בְּבִין וְבִּיִּי בְּבִין וְבִּיִי בִּבְּיוֹ בְּבִין וְבִּיִּי בְּבִין וְבִּיִּי בְּבִין וְבִּיִּי בְּבִין וְבִּיִי בְּבִין וְבִּיִּי בְּבִין וְבִּיִי בְּבִין וְבִּין אָבִין בְּבִין וְבִּין אַבְּר וְבִין אָבִין בְּבִּין בְּבִין בְּבִּין בְּבִין בְּבִייִי בְבִייִי בְּבִייִי בְּבִיי וְבִייִי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִּיי בְּבִיי וְבִיי בִּבְיי וְבִיי בִּבְיי וְבִּיי בְּבִין רְבִּיי בִּיי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִּיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי וְבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְייִי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְּיים בְּיִיים בְּבִיי בְּבְייִים בְּבִיי בְּבִיי בְּבְּיים בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְייִים בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבִיי בְּבְיּבְייִים בְּבִייִי בְּבְייִבְייִים בְּבִיי בְּבְּבְייִיים בְּבִייוּים בְּבִייוּבְייִים בְּבְייוּבְייִים בְּבִייוּבְיי בְּבְייִים בְּבִייוּבְיי בְּבְייוּבְייוּבְייוּבְייוּבְייִיים בְּבִייוּ בְּבִיי בְּבִיי בְּבְּבְייוּבְיי בְּבִייוּבְייוּבְיי בְּבִייוּבְייים בְּבִייוּבְיי בְּבְיבְייבְיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבְּבְיבְיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבְיבְיבְּבְּבְיבְּבְיים בְּבִייִּבְיים בְּבִּבְיבְּבְּבְבְּבְיבְיבְּבְּבְיבְּבְיבְּבְייבְּבְיבְּבְיבְּבְיבְיבְּבְּבְּבְיבְּבְבְיב

פפ תת. בּן בִּין בָּא בּא בּוֹ בּוֹר. נְּרִי נְבִּי נְבִּר נְּלִיִּי נְאַרְבָא:"

פִּירָת נְאִירָא, כִּי עֵירֹם אָלָכִי וָאַרְבֵא:"

פּׁידָ. וָאִירָא, כִּי צִירֹם אָגָׁכִי וָאֵדְבֵא: זס. בַּה צֵּל עֵד נַּם נַּן דִוּי רַק רַע קַח אַל .a-_ 10. אַף שֵׂק בַּת כַּף | שָׁבַת אָמַר אָכַל לָקַח יָלֵד יְדַע שָּׂרֵי אָלֵי אַכַל אַמַר רֹעֵי אוּלֵי יוּכַל.

^{1 § 8}a 1. 2 § 6a. 3 § 7e. 4 § 5a.b.

ַרָּדְּ תַּשְׁהָ תִּסְףְ וַשְּׂבָ. בַּדְּ תַּבְּרָהְ בַּרַףְ מַצִּאִנְּהְ וָלַרְףְ זְּכֵּרְףְ צְּדֵּלְּףְהְ וַפְּּהְ

ּנִגְשׁהְ נִגְּבָּה מִּתְבֵּה. עִמָּה כּּוָחה זַּרְעָה אִישָׁה קּוֹבְּרְ וַנְשְׁהְ נִיָּצְת. תַּיּוֹם תַּיָּם תַּשָּׁם תַּנָּחְשׁ. אַפְּ נָתַהְּ. נַגְשׁהְ נִיָּצְהִיק תַּמִּוֹן" מַמָּן דַּבֵּר קַוּוּ צֵּוּוּ. נַיֵּבְךְּ

בול שלישי. ביקר בְּבוּל שְׁבוּל שְׁבוּל שְׁבוּל שְׁלִישִׁי. לְחַשְׁכִּיל בְּצִּלְמֵנוּ לְחַשְׁקוֹת. פְּנֵי תְחוֹם נְפְּלוּ שֵׁרְצוּ מְלְכוּ בְּיִנְהְ בְּחְנְהְ. יַחְפְצוּ וַיַּחְדְּלוּ מֵּלְכוֹת בִּינְהְ בְּחְנְהְ. יַחְפְצוּ וַיַּחְדְּלוּ מֵּלְכוֹת בְּבְּרוּ הַבְּבוּל הַשְּׁבִיעִי מְתְּגְּלִים.

14. אם מְן עם מְשׁפֶּט מִדְבֶּר אִשְׁמּוֹ כִּוְכֹּר וְשְׁפְּט יִנְדֵּל יִשְׁפְטוֹ וַיִּשְׁבְּּר וְנִפְּקְחוּ וַיִּשְׁבְּּר וְנִיְּשְׁבְּּר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְנִישְׁבְּר וְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְנִישְׁבְּר וְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְנִישְׁבְּר וְשְׁבְּר וְנִיְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְנִישְׁבְּר וְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְנְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְיְשְׁבְּר וְיְשְׁבְּר וְיְשְׁבְּר וְיְשְׁבְּר וְיְשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיְשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְיִשְׁבְּר וְשְׁבְּר וְּבְּבְּר וְיִבְּיְּבְּר וְּיִבְּיִים וְּבְּבְּר וְּבְּבְּר וְּבְּבְּר וְיִבְּבְר וְיִישְׁבְּר וְיִבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְּבְּבְּר וְּבְּבְּר וְּבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְּיִבְּים וְּבְבְּר וְּבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְּבְּבְּבְּי וְשְׁבְּבְּי וְשְׁבְּב וְּיִים וְּבְּבְּבְיוֹ וְיִבְּבְּבְּת וְּבְּבְּבְּיוֹ וְשְׁבְּבְּת וְשְׁבְּבְּת וְיִבְּבְּבְּתוֹי וְבְּבְבְּתוֹים וְּבְּבְּבְיוֹי וְבְּבְבְּיִי וְשְׁבְּבְּבְיוֹי וְיִבְּבְּבְּתוֹי וְיְבְבְּבְיוֹי וְיְבְּבְּבְיוֹי וְבְּבְּבְיוֹים וְּבְבְּבְיוֹים וְבְּבְבְּבְּבְיוֹבְיב וְבְּבְּבְיוֹים וְבְּבְבְּבְיוֹים וְבְּבְבְיבוֹי וְשְׁבְּבְּבְיוֹים וְבְּבְבּבוּים וְבְּבְּבְיבוּב וּבְּבְּבְּבְיוֹים וְבְּבְבּבּר וּבְּבְּבְּבְיוּבוּבְּבְיוּבוּבְּבוּבְּבוּב וְבְּבְּבְּבוּיוּבְּבְּבְיוֹים וְבְּבְּבְּבוּיוּבְּבוּבוּיוּבְּבְּבוּבוּבְּבוּבוּבוּיוֹים וְבְּבּבְיוֹים וְבְּבּבוּבוּבוּבוּיוּיוּבְבוּבוּיוּישְבְבוּבוּיוּיוּבוּבוּבוּבוּיוּיוּבְיוֹבוּיוּיוּבְּבוּבוּבוּבוּבוּיוּיוּבוּבְּבוּבוּבוּבוּבוּבוּיוּבוּבוּבוּבוּיוּישְבְבוּבוּבוּבוּיוּיוּבוּבוּבוּיוּי וְבְבּבּבְי

גַּנְבְהִי. אָמְנָם שָׁלְּחָן. עִּשְׂרִים שָבְרוֹן שָׁלְחָן. שָׁשְּׁרִים חֲבְרוֹן שַׁבְּלְהֶם לַמְהֶם וְדַעְהֶּן הָבֶּר בָּבֶּר שַּׁהֶּם מְכַרְהֶּם שִׁכַּלְהֶם לַמְהֶם וְדַעְהֶּן הָבָּר בָּבֶּר בָּבֶּכ. בְּבֶל שְׁכֶם שַּׁבְּלְהֶם לַמְהֶם וְדַעְהֶּן הָבָר בָּבֶּר הַּבֶּכ. בְּבֶל שְׁכֶב מִּ בְּרָגֵל גַּרְזֵן | הָחָג הֻאָרִים הָחָרִים. הַּרְבֵּךְ שְׁמֵּךְ לֵחִי נֵחִי נֵחִי

ō— š16. רָחְבּוֹ רָחְבָּה אָרְכּוֹ קִדְשְׁדְּ אָּזְגָכֶם.

^{1 §6}d.c. 2 §5c. 3 §8a2. 4 §4b. 5 §4c.

וְיָּכְלְמוּ הָבְרֵת הָמְלֵּךְ הָפְּצֵּר בְּנְנוֹת אָכְלָם חְדְשׁוֹ. וִיָּלֶם וַיִּּרֶץ וַיִּּשָׁב.

יבע רָקיע מַגְבִּיהַ וַגִּיהַ. מזריע. ריח הַנּיחח.

בּזְרִיצַ. רַיַח הַנִּיחֹחַ. 18. יְשׁוּבוּ וַיְּשֶׁבוּ שׁוּב שָׁב הְּמֶתוּן יְשׁוּבָן הַכְּרָבִים וַיְּגָּׁסִוּ. צַּדִּיקִם צַדִּקִים צַדִּיקִם שִׁימוּ הָאָשֹׁם צֵירָמִם גּוֹיִם לְוִיִם ְמְשׁוּכָּתוֹ כּוּכָּם (כָּכָּם). 19. ישׁב (ישׁב) שׂנֵא שׁמֵם נשׁא לִלְבּשׁ שְׁמְנֵי

שׁד יִהְבּשֵׁשׁוּ שְׁמְרִים קשְׁמָ.

ירָצֶּה מִקְנָה שְׁשָׁה זֶה פֶּה שֶׁיה צִּיָּה מִנְחָה יְרָצֶּה מִנְתָה יִבְּה מִנְתָה יִבְּה מִנְתָה יִבְּה מִנְתָה יִבְּה מִנְתָה יִבְּה מִנְתָה יִבְּה מִנְתִה יִבְּה יִבְּה מִנְתִה יִבְנָה יִבְּנָה יִבְנָה יִבְּנָה יִבְנָה יִבְנָה יִבְּנָה יִבְּרָה יִבְּנָה יִבְּנָה יִבְּנָה יִבְּנָה יִבְּרָה יִבְּנָה יִבְּרָה יִבְּנָה יִבְּנָה יִבְּנָה יִבְּנָה יִבְּרָה יִבְּיִבְּה יִבְּנָה יִבְּה יִבְּנָה יִבְּה יִּבְּה יִבְּיִה יִבְּיִה יִבְּיה יִבְּנָה יִבְּיִּה יִבְּנָה יִבְּיה יִבְּיה יִבְּיִה יִבְּיה יִיבְּיה יִבְּיה יִּבְיה יִּבְיה יִבְּיה יִבְּיה יִבְּיה יִבְּיה יבְּיה יִבְּיה יִבְּיּבְיה יִבְּיה יִבְּיה יִבְּיה יִבְּיּבְיּה יִבְיּיה יִּיבְּיה יִבְיּיה יִבְּיּבְיה יִבְיּיה יִבְּיּיה יִבְּיּיה יִּיּיה יִּיּיה יִּיי

פָּנִיך אֵלֶיך חַלֶּיך גְּמֵלֶּיך. תִּבְעֶּינָת תְּבֹאִינָת מְּסָבֶּינָת תְּבֹאֶינָת מְּסָבֶּינָת וְמְדִּנְת בְּעָינִת מְסָבִּינָת בְּאָינָת בְּאַינָת בְּאָינָת בְּאָינָת בְּאִינָת בְּאִינָת בְּאִינָת בְּאִינְת בְּיִינְת בְּאָינָת בְּאַינְת בְּאָינָת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאָינִת בְּאִינְת בְּאָינִת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאִינְת בְּאָינְת בְּאָרִים בּיִים בּיִּים בּאָינָת בּאָר בְּאִינְת בְּאָרִים בּיִּים בּיִּת בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בְּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְיּים בְּיִים בְּיִּים בְּעִים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיּיְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיּבְיּים בְּיּיבְים בְּיִים בְּיּים בְּיּיבְיּים בְּיִים בְּיּים בְּיּים בְּיּים בּיּים בְּיִים בְּיּיבְיּים בְּיּיבְיּים בְּיבְיּים בְּיּים בְּיִים בְּיִים בְּיּיבְים בְּיִים בְּיּיבְיּים בְּי

באָרֶן הַשְּׁמְת יָצְׁאַתְי. ראַשׁ זאָת צאָן האַכֵּל וַיּאָמֶר צאָנוֹ. ראַשׁית מְלֵּאָתִי לֵאְלִּתִים ראַשׁוּן. תאַכֶל וַיּאָמֶר צאָנוֹ. ראָשִׁית מְלֵּאָתִי לֵאְלִּתִים ראָשׁוּן. וַאִדְנָי. הַצֶּאנָה הִּקְרֶאנָה הִּמְצֵאן וַּיִּא שִׁיְא.

^pתָנוֹן, עֲבֹּח הָרָגוֹ עֲשׂוֹת אֲשֶׁר עֲמֹרָה s23.

^{1 § 4}d. 2 § 4e.f. 3 § 4g. 4 § 2b. 5 § 8a 2. 6 § 2c. 7 § 10c. 8 § 5d.

אַרוּרָה חֲמִישִׁי אַכָּלְּף. זַרְצֵף נִבְּהַלוּ הַשְּׂאֲבֹת צְּצֵקִים זַיֵּאֲחֲזוּ וְהִתְּבֶּרֵכוּ תִּאְכֵלֶנְּה. מִרְבַבוֹת. וַיְחְלֵלוּ רְנָנוּ הַלְלוּיָה | הֵיוֹת אֱנוֹשׁ אֱכֹל | חֲרִי שִׁבְּלִים.

ָנְחַרֵם הֶחֲלֵיתִּי מִּמְּחֵרֵי הְאֲלֵנְּה ׁ וַעַלְב^{ּי} הֶתֲבִיר אֲתֵלֹח בּחַרֵם הָחֲלֵיתִי מִמְּחֵרֵי הְאֲלֵנְּה ׁ וַעַלְב^{ּי} הֶתְּלִב ּיתִי מִּמְּחֵרֵי הְאֲלֵנְּה ׁ וַעַלְבִיּ

ב₂25. אֶמֶת וֶאֶמֶת לֵאֶמֶת אֵנִי וְאֵנִי וְאַנִי.

בּלְאָם מִלְמֵעלָה הְבַקְשׁוּ בַּלְּאָמִים. ³26.

.בּן־בַּכָר בָּל־עוֹף הִמְשָׁל־בּוֹ.

פּפר שֶׁרֶץ נָפָשׁ נָרֶק קֶדֶם דֶּרֶדְּ הֶרְשֶׁשׁת סֵפֶּר שֵׁבֶם בּקֶר וּנָפֶר פֹּפֶר | צֶרֶב אֶרֶץ אֶבֶן הֶרֶב לֶחֶם נֶּהֶם דָּשֶׁא. צִּיֶּר צֵשֶׂב אֹרֶךְּ חשֵׁךְּ אֹהֶל אֹזֶן | זֶרַע בֶּחֶם דָּשֶׁת צֶבֶּח צַׁבְּר שַׁהַם רֹחַב אֹרָח | פָּצַע צֶבַח צֹבְר שַׁהַם רֹחַב אֹרַח | בַּנִער פַּעַם לַהַם דַּעַת | הְּיֶךְ מְנֶת. הֹהוּ בֹּהוּ. עַיִּן נַצִיר פַּעַם לַהַם דַּעַת | הְיֶרְ מְנֶת. הֹהוּ בֹּהוּ. עַיִּן נַיִּר פַּיִר קַיִּץ הָעַיִם אַיִּל זַיִּת אַיִּן בַּיִת קַוְן״.

29. צינִים קַרְנַיִם אָזְנַיִם, רַגְּלַיִם צֶהֲרַיִם אַפַּיִם גַּהַרַיִם שְׁנַיִם מָאתִים | מִיִּם שָׁמִים׳ יְרוּשָׁלַם.

^{1 §5}e. 2 §11g. 3 §6g. 4 §8b. 5 §11i. 6 §13,1. 7 §38. 8 §9b.

II. Zum Übersetzenkaus dem Hebräischen.

17. האָבְרִי, הּעָנֵּר, האָבְיוֹן, החֹדֶשׁ, הְחֲדָשִׁים, הרוּהַ, הְצֵּד, 17. אַ האֶרֶץ, הּהֶבְּבָּה, הֹתָכָם, הוְבָבָּמִים, הצֵי^מ, הֹרְבָּה^מ, הוַרְדָּן^מ, האָבְנוֹן , הֹנִבְּוֹר, הֹתֶּבֶב | הצֵת הֹהִיא, היוֹם הזה, הֹלְבנוֹן , ההָר, הקָר, האָרִים, הבָּר, העָם, הצַמִּים הֹתְּנִים, הֹאָישׁ הֹנְדוֹל הוָה. הֹתִיים, האֱלֹרִים, הֹתְלִי, הֹלֵיְלָה ההוּא, הֹאִישׁ הֹנְדוֹל הוָה.

י אַבְּרָדָם ואָלִישֶּׁדָר, דָּוָד ויהְוֹנְתָן, יִשְּׂרָאֵל וְצַבְּלֵק, משֶׁה 46. אַבְּרָדָם, שְׁבְּרֹ וּמִרְיָם, שְׁמְרוֹן וירְוּשָׁלַם, עָדָה וְצִּבְּה, אָלִלְּהוּ וֹאֱלִישָׁע, חַבּּר וּזִכַרְיָהוּ וֹמֵלְאָכִי. | ואלחִים, וארֹנַי, ואָנִי | יוֹם ולַיְלָה.

§ 45. לְחַנוֹךְ, כֹאֶפְּלִיִם וכֹבְנַשֶּׁה, בירְוּשָׁלַם, לֹאֱלִישָׁע, 1.¹ כַּעֲבָלֶּס, בּאָלִישָׁע, לֹנָצַח, כַּעֲבָלֶס, בּאְלִהִים, באַדֹנָי, לֹנֶצַח, באַלֹהִים, לעד | II. ²בשָׁנָה הזאֹת, ביוֹם ההוא, לֹרָשָׁע, כִּאָנָה, לֹהֶכֶּס, לֹאָרֶץ.

ו בֹת בֵּתִר בֵּתְּדְ בַּתָּדְ מִתוֹ מִתִּים בַּתִּידְ. בְּבּוֹר בְּבּוֹרָם 1. בּבְּרִים, בְּבֹּרִים, בְּבֹּרִים, בְּבֹּרִים, בְּבֹּרִים, בְּבֹּרִים, בְּבֹרִים, בְּבֹרִים, בְּלְּדִיים בְּבֹרִים, בְּלְדִיים בְּעֹרָיִם בְּעֹרָיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּלְדִיי בְּנָרִיְם בְּעֹרִיים בְּעִּרִיים בְּעִרְיִם בְּעֹרִיי בְּנָרִיךְ בְּעַרְיִם בּעֹרָיִם בְּעֹרִיךְ בְּעַרְיִם בְּעִרְיִים בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעַרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִם בּעִרְיִם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּבִּירִם בְּעִרְיִים בְּבִּבְיים בְּבְּבְיים בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּעִרְיִּם בְּעִירְ בְּעִבְּים בּעִייִּם בּּעִים בּעִייִּם בּּעִים בּעִייִּם בּּעִים בּעִייִּים בּעִייִּים בּעִייִּים בּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִּים בְּעִייִּים בְּעִּיִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּעִייִים בְּעִייִּים בְּבְּיוֹים בְּעִייִים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּיִייִּים בְּעִייִים בְּיִייִּים בְּיִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּייִים בְּעִּייִּים בְּעִייִּים בְּייִים בְּיִּים בְּעִייִּים בְּעִּייִּים בְּייִיים בְּעִייִּים בְּעִייִּים בְּעִייִּבְּיים בְּיִּבְּיים בְּיבְּיים בְּבְּייִים בְּבְּיים בְּיבּיים בּיבּיב

 $^{^1}$ Ergänze die Vokale. 2 Die folgenden Wörter mit fehlendem Artikel! 3 §85c.d.

.וו הַפָּח, הִפָּת עוֹלָם, חִפְוֹת הִפְּתֵיךְ סְבָּחוֹ. אִצֹּתַם בַּלָּמַהְ בַּלְוֹמֵיכֶם. בָעָה, רָצַתֹּ הָאָדָם, רֶעָתוֹ רֶעַתְכֶם רָצֶתְהָ הַרָעוֹת. אַהְזַּתְבֶּם וַאַהְזָּתְדְּ, לַאַהְזַּת עוֹלָם. שִׁיבָתַדְּ. הְעֹלָה, עלַת הָנָם, וִעלָתְהְ עָלָתָם עלות עלותינו עלְתִיכֶם. תורת ה׳, וְהָוֹרֹמֶי. נִתִּיבָתִי, נְתִיבוֹת עוֹלָם. נִתַיבוֹתִיהָ נִתִּיבִוֹתֵיהַם מְצָרַת צְרָנֶם , הַמְּצָרוֹת. הַגֹּרת בַּהַגֹּורָתוֹ.

.III סול בְּסִלָּר קֹלָךְ סוֹלֶן סְלוֹת. הַלוֹם הַלֹמוֹ הַהַלמוֹת, חַלֹבוֹת שָׁקֶר, חֲלְמֹתֵינוּ. דור, לְדֹרת עוֹלָם, לִדֹרתִיכֶם לְּדְרֹתָם. בֶּרְחוֹב. בְּאֵר, בְּאֵרוֹת הַבַּיִם. הַרוֹת רוּחִי רוּחַר רוקה רוהקה רוחות.

ולנָת וְוֹנָת, יוֹנֵי הַלְּבָנוֹן ⁴. תְּאֵנָתִי תְּאֵנִת. סאָה IV. ּסְאִים. ﴿ תַּחָלֵּת הָלְבָּה וִרְאַת ה׳.

- קאָיר הָשִּׁים, קְאָירֵהְ קְאָירֶכֶם. הַפְּלִּיט, פְּלִיטִי \$ 23. אָפְרֵיִם לֹּ, פְּלָימֵיכֶם. בְּחִנְךָ. צְעִיפָה. קְדוֹשִׁים. וְבִיאַי וְבִיאַיָּה ּבְּרִיאֶירָה. הֶדְּמִמוֹן, הֲמוֹן בּוֹיִם. הָאָדוֹן, אֲדֹנֵי¹ יוֹמַסְ^{מֹ}, אַרֹנֵיך אַרֹנֵי ו אַקוֹם שָׁבֶּם", הַאָּלְמוֹת אַקוֹּמְתֹּבֶם. הֶצָּוֹן צַוֹנֹתָם. אֲתִנְדְ הָאֲתֹנוֹת. הַמָּאוֹר מְאֹרֹת. לְשׁוֹן שֶׁקֶר, לשונה לשכות ו בּנִקּיון, נִקְיוֹן שִׁנַיִם. קדושׁ אַנִי ה׳ אַלְּהַרְכֶם.
- ו בַּאַשָּׁפָּט, אַשָּׁפָּט הַיָּתוֹם, אַשְׁפָּטָן, אַשְׁפָּטִים, I. מִשׁפִּמֵי ה׳, מִשִּׁפָּטִיוּ. מִגְדַּל הֲנַנָאֵל ּ, מִגְדָּלֶיהָ. מִדְבַּר קָרֵשׁ", מִרְבָּרָה. מִסְפַּר הַנְּבּוֹרִים. מִשׁקַל הַזְּהָב, מִשְׁקָלָם. מִאֲבַל פַּרְעֹה", וּמִאֲבָלְהָ מְאֲבַלְכֶם. כּוֹכַב אֱלְהֵיכֶם, לַכְּוֹכְבִים, פֹבביהם. בַּלַאַה ה', בַלַאַכוֹ לַמַּלָאַכִּים, בַּלָאַכֵּי דַוָרַ^.

^{1 \$ 19}d.

וּבְהֵיכָלוֹ, הֵיכְלֵּי שֵׁן ו אָוֹשָׁבָם, לְּמְשְׁבֹתָם מוֹשְׁבְוֹתֵיהֶם ו בִּוֹרַאָּ־.

וו. חשופט שְּפְטֵנוּ שְּפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְּׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְּׁבְּטֵנוּ שְׁבְּעֵנוּ לְתְּנְּהְ בְּשְׁבְּטֵנוּ שְׁנְאֵנוּ הְיָ, שְּׁבְּעֵנוֹ לְתָנְהְ בְּשְׁנְבִוּ שְׂנְאֵנוֹ עִיְבְּעוֹנוֹ לְתָנְהְ בְּשְׁנְבִי חִי, וּ בְּמִוֹבְּחוֹת בִּיְבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיּבְבְּחוֹת בִיבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בִיּבְבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בְּיִבְּחִיר בְּיִבְּעִיוֹר שְּבְּחוֹת בְּיִבְּיחוֹת בְּיִבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִיבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִיבְיִיר בְּיִיבְּיִיר בְּיִיבְּיִיר בְּיִיבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִבְּיִיר בְּיִיבְיִייר בְּיִבְּיִיים בְּיִיבְּיִייִים בְּיִיבְיִיים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְיִייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְייִים בְּייִים בְּיִיבְייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִייִים בְּיייִים בְּיִייִּים בְּיִייִּיים בְּיִייִּיים בְּיִייִּים בְּיִייִּיים בְּיִייִּים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְיים בְּייִיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְיים בְּיִיבְייִייִּיים בְּיִּבְּיים בְּיִּיבְייִיים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּיים

ווו לֵדְךֹּ בְּיֶּדְכֶם יָדֵים יָדֶיהָ וְבִיכֶם. הַּם הָאָדָם, הַּמוֹ, דְּמֵי הֶּבֶל", דְּמֵיכֶם דְּמֶיךְ. דְּגִים, דְּגִי חַיָּם וֹ שֵׁם הַפָּּתְּר, שֶׁם־אַבְּרָם", שְׁבָים בִּשְׁמוֹתָם. חָצֵץ הָצֵצִים, עֲצֵי בֹּפֶּר, צֵצַיְהְ צֵצֶיהְ. וֹ מֲלֶת וְחַיִּים בְּיַדִדלְשׁוֹן.

ֶּבְרִיר דְּבָר ה׳, דְּבָרִי דְּבֶּרְדְּ דְּבָרֶוֹ דְּבָרוֹ דְּבָרֵוֹ דְּבָרֵי וּוֹסֵתְ״. בְּשִׂרְ אִישׁ, בְּשֶּׂרְךְּ שְׁכַר שָׁכִיר, שְׂכָלְהּ שְׁכַלְהָּ בְּעָרְה, וְנִקְבְּרוֹ הִצְּבָאוֹת, צִבְאוֹת שְׁכַלְכָם. לְרָעָבָם. לְרָעָבָם. לְרָעָבָם. לְרָעָבָם. לְרָעָבָם. לְּלָרְה, וְשְׁכָּתִי הַשְּׁבְּאוֹת, צִבְאוֹת צְבָּאוֹת, צִבְּאוֹת, צִבְּאוֹת, צִבְּאוֹת, בְּשָׁרָן, עֲשֵׁן הָעִיר, עֲשָׁנָה. עֲבַּר הְאָרֶץ. הֹי, הֶחְלָלִ ה׳, הְחָלָלִ הֹי, הְחָלָלִ הִי, הְחָלָלִים הַבָּסוֹר.

לְבָבָם. שְׁעַר ראשׁוֹ, שְּׁעָרוֹ. וּ זְקֵנֶיךְ הֲצֵרוֹת הַאְרוֹתְיוֹ, בּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ. ירֵכַיִּךְ. וּ יְשׁיִים עְרֵלָה הָעֲרֵלִּים מְלֵאָה טבֵּאִים שְׁלֵבָיה שְׂבִעִים יְבִשׁוֹת רְעֵבָה מְלֵאוֹת צְבֵּאִים.

ע"ע] הַצוֹ הָצֶּיך הַצְּיוֹ, הַצֵּי נְבּוֹר. מֵן, קַּוְרִצְפוֹר, 26. קּנִים. קצָיך הָצֵיר קנָים. בְצֵל קֹרָתִי

שׁנּוֹ שִׁנַּיִם שׁנֵּיהֶם, שׁנֵי רְשָׁעִים. לִבּכֶם לִבּוֹת. אָמָה אָמֶבֶן אַמֹּתֶם אָמֹתֵינוּ | בְיִנְנֵּנוּ בְיִנְנִים, בְיְנְבֵּי נחשֶׁת. | פֹל, בָּלִדִינִם, בָּלִדְתַיּנִם, בָּלָּה בָּלָּה בְּלָּה בְּלֶבְיָם. בְּלֶבְיָם, חָמֵּר, בּהֹם קִצִּיר. וְהַחָקִנִם, חָפֵּי הַאֶּלָהִים. בְּחָמִי. חָמֵּר, בּהֹם קִצִּיר. בְּרָבֶם, וְרֹבֹ דָּגָן. תָפִים תַּפֵּיִהְ בְּעֹז ה׳, עַזְּכֶם עָזָה. ו צַם הָאָרֶץ, הָנָם צַמְּךְ הָצַמִּיֹם, צַמֵּיֹ הָאָרֶץ. שַׁמֹּלִ שַׂמִּיהֶם. פּורבֶדֶן", פַּנִּי בַּנִים. פַּוֹת פַּרְעֹרו", כַּפֵּיִם בְּכַפִּים. בַּבֵּר אַהָרוֹן. שַׂר־בְּבָאוֹ הַשַּׂר שַּׂרְכֶם וְשָׁרַיִּהְ, שָׁרֵי בַּרְעֹׁח, צַרִינוּ, צָרֵי יְחוּיָח. חַנָּבָר הָרֵע הַוּהַ, הַשׁוֹב וְהָרָע, בָּעִים, רָצֵּי גוֹיִם. ` חָהָר², 'הַר הֹ׳, הָהָיֹרָה³ הֶלָּהִים בְּעִים, רָצֵי גוֹיִם. הָרֵי, בּהַרֶּרָם ּ, הַרָרֵי צִיּוֹן. פָּרִים פָּרֶיהַ. יָם; יָם הַאֶּלַח, יֶם־פִּנֶרֶת^מ, יַם־סוּק; לָמָה יַמָּה יַמִּים. פַּת־לֶּחֶם, פִּקִים. אַהֵּי הַמִּשְׁכָּן. בְּאַהֵּיכֶם. וֹ בְּמַלֶּיךְ, קְטַנִּים. עַם קרוֹשׁ אַתַּח לה׳ אֱלֹהֶיך:

[ע"נ]. אַף ה׳, בְּאַפֶּך, אַפַּיִם, אַפֵּי דָוָד, אַפֶּיהָ, פַג הַמִּגְדָּל, לְגַפֶּׂךְ פַּגּוֹת. הַבְּּךְ חִכֶּךְ. אָשׁוֹ אֶשְׁכֶם. לְצֵת עֶרֶב, בְּעִתוֹי, הֶעִתִּים, עִתּוֹת.

הַּרֶבֶּוּ הַּרְבֵּוּ הַּרְבֵּוּ הְּרָבִּוּ הְּרָבִוּ הְּלָבִּים הְּלָבִים הְּלָבִים הְּלָבִים הְּלָבִים הְּלָבִים הְּלָבִים הְּלָבִים הְּלָבִים הְלָבִים הְלָבִּים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הּלְבִּים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלָבִים הְלְבִּים הְלְבִּים הְלָבִים הְלְבִּים הְלְבִּים הְלָּבְים הְלְבִּים הְלָבְּים הְלָבִים הְלָּבְים הְלָּבְים הְלָבִים הְלְבִּים הְּלָבְים הְלָּבְים הְּלָבְים הְלְבִּים הְלְבִּים הְּלָּבְים הְלְבִּים הְלָּבְּים הְּלִים הְלְבִּים הְלָּבְּים הְּלָּבְּים הְּלָּבְּים הְּלָּבְּים הְּלְבִּים הְּלְּבָּים הְּיִּבְּים הְּלְבָּים הְּלָּבְּים הְּיבְּים הְּיבְּים הְּלְבְּים הְּיבְּים הְּיבְּים הְּבְּיבְּים הְּיבְּים הְּבְּיבְּים הְּיבְּים הְּיבְּים הְיבּים הְּבְּבְּים הְּיבְּים הְּבְּיבְּים הְּיבְּים הְּיבּים הְּבְּיבְּים הְיבְּים הְּבְּבְּים הְּבְּים הְּבְּיִּים הְּיבְּים הְּיבְּים הְּיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְּיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּים הְיבְּיוּ הְיבְּיוּ הְיבְּיוּ הְיבְּיוּ הְיבְּיוּים הְּבְּבְיוּ הְיבְּיוּ הְיבְּיוּ הְּיבְּיוּ הְיבְּיוּ הְיבְיים הְּיבְּיוּ הְיבְּיוּ הְיבְּיוּ הְיבְּיוּ בַּלְבֵי צֹאנִי. בֶּרֶם בַּרְבִיךְ וּכְרָבֵינוּ וְכַרְבֵיכֶם. לַיֶּלֶד הַּוֹּלָדִים וְלָדֵי וְיַלְּדִיהֶן. לֶהֶם לַחְמְכֶם. רַחְבָה. נֶפֶּשׁ הָאָדָם, נַפְּשֶׁךָ, נְבָּשׁוֹת, נַפְּשׁוֹת אֶבְיוֹנִים, לְנַבְּשְׁתִיכֶם. רַבְּלָה רַבְּלֵיכֶם. אֶכֶן פַרְנַהְ פַרְנָכֶם פַרְנַיִם. פַרְנֵי רְשִׁעִים, בְּקַרְנִיו בַּקַרנִיכֶם; קַרנוֹת, קַרנוֹת הַאַזָבֶהַ. | צַבְּדִּי לְעַבִּדָּדְ צַבָּדִים

¹ § 22iδ. ² § 17cγ. ³ § 20c. ⁴ § 11f. ⁵ § 5d. ⁶ § 22kβ.

צַבְּנִישֶׁם. ֻ הֱסֶר תַסְּנֵדְּ ְהֲסָרִים, הַסְנֵי ה׳. הְצַצְּבִים. אָלֶת, בְּאַלְפִי וְתוּרָת, אַלְפַּיִם. אָבֶן אַבְנוֹ אַבְנוֹהֶם אֲבָנוְהָ בְּצְבָנִים, אַבְנֵי זִכָּרוֹן. עַבְיְכֶם עַבְּנִי עֲצָמִים, עֲצָמוֹת, עַצְּמֹתֶם עַצִּמְתֵּיהֶם. בֶּחֶרֵב חַרִבְּלֵם חֵרָבוֹת, בּחַרְבוֹת $\dot{\kappa}$ לַרָע הָאָרֶץ בְּאַרְצוֹ הָאָרָצֹת בְּאַרְצֹתם. [הַדְּלֶת בְּדַלְתוֹ דְּלֶתִים דְּלֶתֶיׁךְ, וְדַלְתִי תַבַּיִת, דְּלָתוֹת, בַּלְתוֹת נְחשָׁת. קשֶׁת וּבְקַשְׁתִי הַקְּשָׁתוֹת וְקַשְּׁתוֹתִם ֹ]. צֶדֶק פִּצִּדְקִי. קָבֶר קבְרוֹ קבָרִים קבָרֵינוּ, קבְרֵי בֵּלְבֵי יִשְׂרָאֵלֹ. בִּקרבָה קְרָבַי. שְׁקָרִים בְּשִׁקְרֵיהֶם. הַפְּגָרִים שֶׁקֶל שׁקָלִים, שִׁקְלֵּי זָּהָב. נִוֹמָה, נִוְמֵי הַזָּהָב. בּבִטְנֵךְ בָּטֶן. שִׁמְשֵׁךְ. בְּהֶר בַּתְרוֹ בְּתָרָיוֹ. בִּרְפַּיִם, בִּרְפֵּי יוֹסֵק. בִּרְפֶּידָוֹ.

וו. זַרְעַהְ זַרְעֲכֶם. לְפִּאָעִי פְּצָעַי. <u>פָּ</u>שַׁע. פִּשְׁעֵי ישֹּרָאֵל. נִגְעֶדְ נְגָעִים. פֶּתַח הַבַּיִת, הַפֶּּתְחָה הַפָּתַח פָּתְחוֹ פְּתָחִים פְּתָחֵיה, פִּתְחֵי עוֹלָם. ו נְעָרָיוֹ, נַעֲרֵי בַּעַלָה. בְּעָלִים בִּעָלֶיהָ לְבַעֲלֵיהֶן, בַּעֲלֵי הָצִיר. הַשֶּׁעְרָה שְׁעָרֶיך. נֶעַל נַעֲלִי נַעַלְד, (נַעֲלָיִם) בַּנְּעָלִים וְנַעֲלֵיכֶם בַּנָּהַל נְתָלֶירָ נַחֲלֵי מַיִם. פַּעֲמַים, מֵאָח פְּעָמִים. זַעַם זַעִמוֹ זַעַמָּך זַעִמֶּך.

.ווו בְּשִׁבְמֶךְ חַשְּׁבָמִים לְשִׁבְמֵיהֶם, שִׁבְמֵי יִשְׂרָאֵל. אַמְבָהָ הָאֲבָמָתִם אֲבָּקַרָהָ. עֶשְׂבָּם. עָזְרֵנוּ. הַזְהֵלֶּק הֶלְּקִר ַחַלָּקִים הֶלְּמֵיהֶם. הֶפְּצוֹ הֲפָּצִים הֲפָּצֵיךְ הֶלְבּוֹ וּמֵהֶלְבֵהֶן ².

IV. בָּפְּרָדָ. חָשְׁכִּי. הָאֹרֶדְ לְאָרְכָּה. בּקָרִים. אָזְּיְדְ אָזִנכֶם אָזַנִים אָזָנֵיךְ אָזַנִיהֶם, בּאָזַנֵי הָעָם. בַּהֹדֵשׁ הַשִּׁינִי, תַּרָשׁוֹ הַתְּדָשִׁים תְדָשָׁיוֹ, חַרְשֵׁי הַשָּׁנָה. וֹאַה רָאַהִים

^{1 § 6}e\beta. 2 § 22k\beta.

רָטְּהֶיהֶם. נָבְּהָם. רָחְבָּה. אָרְתֵּךְ אֵרָחוֹת, אָרְחוֹת חַיִּים. פֵּצֵלֵךְ פִּצָלְרְ פִּצָלִר פּצָלִים. בַּרְנִי, בַּרְנוֹת דָּגַּן, בִּּרְנָה. מָרְשִׁךְ מָרְשִׁיכֶם, לֹהֶשׁ הַמֵּלְים בְּאִׁהָלֵיך אָהֶלִים בְּאַהֻלִּיה אָהֵלִים בְּאַהָלִיד שִׁם".

V. בְּסֶתְ בַּסְפֵּהְ בַּסְפֵּיתֵם. בְּגָד בִּגדוֹ, בִּלְדִי צִשְׂוֹ.
 הַצוּר מִּנִים פְּצֶלֵוֹ בִּי כְּלֹדְּדְכָיוֹ מִשְׁפֵּט: פַּלֹגִיםמִים לַב־מֵלָה בִּיַרִדה׳:

עַין הָעַּיְנָה, עֵין הַמַּיִם, עֵינַים, עֵינֵי ה', בּעֵינֶיה \$ 29. בְּעִינֶיהְ עֵינִיקָה עֵינֵים. יָיִן הַלְּבּוֹן ּ הָאַיִל, אֵיל הַעָּיִה, אֵילִים. הָעִים, לְצִים הָרִים. צַיִּדִי צִיִּדִי. לַיִּל הַלְּיִלה ּ), לילות.

שָׁבִּי שִׁבְיָה שֶׁבְיָה. בֶּכִי בִּלְיִים לֶחְיָה, לֶחֲיוֹ, (לְחֵיהֶם!) אֵרִי אֲבִיוֹת (אֲרָיִים) הֱלָיִים הֶלָיִים הָלָיִינוּ. עֵנִי עַמִּי, עֻׂנִי עָנְיֵדְ.

שָׁדִר (שָּׁדֶרָה) שָּׁדוֹת שְּׂדְתֵּיכֶם. קַנֵה הַאַּדָּה, קָנָה הַקָּנִים, קְנֵי מנוֹרָה. נְוָה צַהִּיקִים, נָוֵהוּ. פָּנֶיךְּ, לְפָּנֵי. בּפִּרִים הַלְּמֹתִיוֹ רֶגֶל חַרְבֹתְם Rep.

^{1 § 22}i3. 2 § 85e. 3 § 20ca. 4 § 85d. 5 § 10c4.

סַלִּגִי שָׁבִים הַהֲּבָמִים אַּדְנֵיכֶם הַנֶּיהָ מְשָׁלוֹ שַׂפִים הֲמִּיְהְ רְּעִוֹתִיהֶם זּהָבָם פַּפַּיִּהְ שֹׁלְכֶם יְשׁבֶּיהְ פְּשָׁצִי רַנְּלֵיהְ מִּלְּכֶם יְשׁבֶּיהְ פְּשָׁצִי רַנְּלֵיהְ מִּלְּכָם יְשׁבֶּיהְ פְּשָׁצִי רַנְּלֵיהְ מִּלְּכָם יְשׁבֵּיהָ פְּשָׁצִי רַנְּלֵיהְ מִּלְּכָם יְשׁבֵּיהָ פְּשָׁצִי רַנְּלֵיִהְ שִּׁכְּתֵּהְ פַּבִּיּהְ שִׁכְּרֵהְ מִלְּכָּם שְׁרִיהָם אֵלְהִינוּ צְּלְמִינוּ שִּׁבְּיִרְ מִבְּלְמִינוּ שִׁרְשֵׁהְ לַבְּיִּתְ בְּבְּלְתִי שִׁלְּתְהְ בַּנִּים הַבְּלְמִינוּ שִׁרְשֵׁהְ לַבְּשְׁצְכֶם בְּשָּׁבִים מְּלְתָּהְ בַּנִּים הְּלָּלָיִהְ מִּבְּיִים בְּעְּבְיוֹ בְּבְּלְמִינוּ שִׁיְשָׁבְּי לְבָּבִי, עַבְּרֵיהְ בְּבְּלְמֵינוּ שִׁרְשֵׁהְ לְבִּיִים בְּעְבְּתְּהְ בְּנְּהִים הְּלְּלָבְיוֹ בְּבְּלְבִיי, עַבְּרֵיהְ בְּבְּלְמֵינוּ שִׁיְּכְם וְמִבְּבְי, עַבְּרֵיהְ בְּבְּלְמִינוּ שִׁיְשְׁבִים בְּבְּלְבְיוֹ בְּבְּבִיי, עַבְּרִי בְּבְּבְיי, עַבְּרֵיהְ בְּבְּלְמִינוּ שִׁיְשְׁבִּים בְּבְּבִי, עַבְּבִּי בְּבְּבְיי, עַבְּבִי בְּבְּלְמֵינוּ שִּיְבְּבִי, בְּבְּבִי, וְמִבְּבְּ בְּבְּבְּיִבְם בְּבְּבְי, שִׁבְים בְּבְּבִיי, בְּבְּבִי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִּי, בְּבְּבְיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְבִּי, בְּבְּבְיי, בְּבְּבְיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְבְּיוֹתְ בְּבְּבְיי, בְּבְּבִי, בְּבְבִּי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִּיי, בְּבְּבְיי, בְבְּבְּיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבְיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיי, בְּבְּבְיי, בְּבְּבְיי, בְּבְּבְּיי, בְּבְּבְּיים בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְיבִּי, בְּבְבְּיי, בְּבְּבִיי, בְּבְּבִיי, בְּבְבִּיי, בְּבְּבִיי, בְּבְיבִּי, בְבְיבִּי, בְּבְּבִיי, בְּבְבִּי, בְּבְבִּי, בְּבְבְּיוֹ בְּבְּבְּיים בְּבְּבְּיוּ בְבְּבְּיים בְּבְּבִּיים בְּבְּבְּיוּ בְבִּבְיי, בְּבְּיבִיים בְּבְּבִיים בְּבְּבִיים בְּבְבִיים בְּבְּבְּיוּבְיבְּבִיים בְּבְּבִיים בְּבְּבִיין בְּבְּבִיים בְּבְּבְּיוּבְבִיי בְּבְּבִיים בְּבְּבְּבְּיוּבְבְּבְּיבְּבִים בְּבְּבְּיוּבְבְּבְיבְּבְּבְּבִיים בְּבְּבְּבְּבְּיבְּבְּבְּיוּבְבְּבִיים בְּבְּבְּבְבְּבְּבְיוּבְּבְּבְיוּבְּבְּבְּבְּבְּיוּבְבְּיבְבְּבְּבְבִים בְּבְבְּבְבְיבְּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְבְיוּבְיבְּבְּבְּבְּבְּבְבְ

I. דְּבַּת הַיָּם, דְּבָּתָם. בֶּן־מִאַת שָׁנָה ¹. שְׁנַת הַיְּיָם, דְּבָתָם. בֶּן־מִאַת שָׁנָה ¹. שְׁנַת הַיִּים, שׁנָתוֹ, שׁנֵת הַיִּים, שׁנָתוֹ, שֹׁנָתוֹ הַצְּבַרִם מִּצְבִים מִּיִּם הַוֹּצְבַת הְצְבִּת הִצְּבִרָם הְוֹצְבַת הְוֹצְבַת הְוֹצְבַת הְוֹצְבֹת הַוֹּנִים, הְוֹצְבֹת הְוֹצְבֹת הַוֹּנִים.

II. מַמְלָכוֹת, אַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם. מַקְלָכוֹת, מַקשְׁבוֹת לְבּוֹ, מַקְשְׁבֹתְם מַקשְׁבֹתְם לְבִּוֹת לְבּוֹ, מַקְשְׁבֹתְם מַקשְׁבוֹת לְבּוֹ, מַקְשְׁבֹתְם מַקשְׁבוֹת, מִשְׁפְּחֹתם. לְמִשְׁפּּחְתֵּיהֶם.

נְקָמֵוֹת, נִקְמַתֹּת ה׳, נִקְמָתֵנוֹ. רְבָבוֹת, רְבָבוֹת אֶפּרֵיִם ּ, 34. פּ בּרְבָבֹתִיוּ. וְצִּוְחַת יְרְוּשֶׁלֵם, צִּוְחָתְה. בּרְכָּתֶךְ בְּרָכוֹת, בִּרְכְוֹתֵיכֶם. נִבְלַת אִיזֶבֶל ּ, נִבְלָתָם. ו אַנַחָתי אַנהֹתַי. זַצְקָתִי זַצְקָתָם, זַצְקַת סְרֹם ּ. צִצְקָתוֹ.

^{1 § 39}i.

- \$ 35. פּלְכַּת שְׁבָא״. עֲלָמוֹת. שַׂלְּבֵת רֵצֶך, שַּׁלְבָּתוֹ הּשְּׂלָמוֹת שִׁלְבַתוֹר שִּׁלְבִּתוֹ הּשְּׁלָמוֹת שִּׁלְבִּתוֹר שִּׁלְבִּתוֹ הְּשְׁלָבִוֹת שִּׁלְתִּדְ שַּׁלְמִידָם. נְצְרוֹת, נַצְרוֹת שִּׁכְתַּדְ חַשְׁבְּחוֹת בִּקְעוֹת, שִּבְּתְתִּדְ שִּׁבְּתוֹתְ שִּׁבְּתוֹתְ שִׁבְּתוֹתְ שִּׁבְּתוֹתְ שִׁבְּתוֹתְ שִׁבְּתוֹתְ שִׁבְּתוֹתְ שִׁבְּתוֹת שִׁבְּתוֹת שִׁבְּתוֹת בְּקָר, צִּבְלוֹת שִּבְּתוֹת בְּקַר, צִּבְלוֹת בִּיתְ שִׁבְּתוֹת בְּקַר, עֵבְלוֹת בָּקַר, עֵבְלוֹת בִּיתְ שִׁבְּתוֹת בְּקַר, עֵבְלוֹת בְּבְכָּם, עָרְלָתְּבֶם בִּית שְׁנִילִת בְּבַבְּכָם, עָרְלָתְּבֶם בִּית שָּׁנִוֹ לְבַבְּכָם, עִרְלָתִיהַם. בִּית שְּׁנִין לִּתְּבְבַּבְּת בְּלִוֹת בְּלִת לְבַבְּכָם, עָרְלִתְּבָם הַיְבְּלְוֹת בְּלְוֹת בְּלְוֹת בְּבְּכָם, עִרְלָתִהם. הַיְבְלוֹת בְּבְּכָם, עִרְלִתִּהם.
- אָדֶעָת הָשֶּׁבֶּרְתִּי מִשְּׁמְרְוֹתִיהֶם. מְוֹלֵרְתְּדְ, אֶדֶץ מְוֹלֵרְתּוֹ. אֲדֶעָת הַמֶּלֶּדְ, טַבַּיְתּוֹ עַבְּעָתִיהֶם עַבְּעֹתָם. מַשְּׂכְּרְתִּי. לְגָלְנְּלֹתָם. עַבְּעָתִיהֶם עַבְּעֹתָם. מַשְׂכָּרְתִּי. לְגָלְנְּלֹתָם.
- יוֹנְקוֹתֵיהָ | תַּשָּׁאתִי הַשֹּׁאתֵינוּ. | תִּשְּׁאַרִים אֹבֶירֶת הָאְאַרְוֹת. יְוֹנַקְתּוֹ יְוֹנְקּוֹתְיוּ יְוֹנְקוֹתֵיהָ | תַשָּׁאתִי הַשֹּׁאתֵינוּ. | תִּשְּׁאַרְתֵּנוּ.
- \$ 37. בַּלְכוּת שָׁאוּל^מ, בַּלְכוּתְךָ. בָּלוּת יְהוּרָה, בָּלוּתֵנוּ. ן בִּאָרִי בִאַרִים הַמִּאַרִית הַמִּאַרִית. תַּהְתִּים תַּהְתִּית תַּחַתִּיוֹת. הַפְּנִיאִים הַפְּנִיאִים הַפְּנִיאִים הַפְּנִיאִים.
- וו. הֶצָרִים בּפִּיו בֵּלֶיךְ הַשְּׁמִיְמָה הֶרָאשִׁים וְראשׁוֹ פִּיהָ מֵימֶיךָ. שַׁצַר־צִירוֹ, רָאשׁי הֶהָרִים, צָרֵי הַבּוֹיִם, מִימֵי מִצְרַיָם, מַחַת שִׁמֵּי ה׳.
- חוֹת שְׁבֶּרְתָם שִׁבְּקְתְּךְ נִשְּׁבְעוֹר בַּשֹּׁבְּרָם הַבְבֹּעִם Rep.

שִּׂטְלְהֵיכֶם וִבְּלֶתְךְּ עָרְלָתוֹ שִׁבְּחֹתִיוֹ, צֵּיְצַקַת הָעָם, בּרְכוֹת טוֹב, וְשִׁבֶּחוֹת רִאוֹבֵן.

בּירִ בִּירִם בְּנִי בְיִלְאַ דַּרְכֵיכֶם דְּרָכֶּי, נָאָם ה׳: אַנִּי עַבְּדְּךָּ בָּן־אֲנָיֶתְּךָּ: מִּוֹעֲבָּת ה׳ שִׁפְּתִי שֶׁעֶר: לֹא אַנִי עַבְּדְּךָּ בָּן־אֲנָים בְּנִי בָּוֹלֶם וְתִפְּאֶרֶת בָּיִים אֲבוֹתְם:

י שׁשָּׁה בָּנִים, בְּנִים שָׁשׁ, שֵׁשׁ שָׁנִים, שֵּׁשֶׁת יָבִּים. 39. צְּעֲשׁרָה אֲנָשִׁים, שַּׁבָּים שָׁרָה, עֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים, שְּׁלָשׁה צָשָּׂר שְּׁנִים, שְׁלְשָׁה צָשָּׁר פְּבְשִׁים, שְׁלְשָׁה צָשָּׁר פְּבְשִׁים, שְׁלְשָׁה צָשָּׁר פְּרִים, שְׁנִים עָשָׂר שִׁבְנִים, שְׁלִשׁ עָשְׂרִם, שְׁלִשׁ עָשְׂרִם, שְׁלִשׁ עָשְׂרִם, שְׁלִשׁ עָשְׂרִם עְשָׁר יוֹם, שְׁנִים עָשָׂר שָׁקֹר, שְׁלִשׁ עָשְׂר יוֹם, שְׁנִים עָשָׂר שִׁקֹר, שְׁלִבְּי, שִׁשְׁר יוֹם, שְׁנִים עָשָׂר שִׁקֹר, שְׁמִר בָּקְר; שְׁמֹנֶה שֶׁשְׂר יוֹם, שְׁנִים עָשִׂר אִישׁר עָשִׂר שָׁנִר עָשָׂר שָׁנְר. בָּקְר; שְׁמֹנֶה שֶׁשְׂר. מִשְׁר יוֹם, שְׁנִים עָשִׂר עָשָׂר. בָּקְר, שְׁמֹנְה שֶׁהְר. בִּקְר. בְּבָּים עִשְׁר. בָּכְּים עָשִׂר עָשָׂר. בְּבָּים עָשִׂר עָשָׂר. בָּבְּים עָשִׂר שִׁכְּה. בָּבְּים עִּשְׁר. בְּבָּים עָשְׂרָה שָׁנְה.

רָבֵּשׁ שָׁנִים וְשָׁשִׁים שָׁנָה, אַרְבָּצִים וְהָבֵשׁ שְׁנָה, מִרְבָּעִים וְהָבֵשׁ שְׁנָה,

שָׁנִים שָׁנָה וְחָבֵישׁ שָׁנִים.

בַּאָה אִישׁ, נָאתַיִם שָׁנָה, עִזִּים נָאתַיִם, הְשַׁע בֵאוֹת שָׁנָה, שְׁלֹשׁ בֵאוֹת שְׁוּעָלִים. ∥ אֶלֶהְ אִישׁ, אֶלֶהְ פְּעָּמִים, שִׁבְעַת אֲלָבִּים פֶּרָשִׁים, עֲשֶׂרֶת אֲלָבִּים אִישׁ, בֵאְה אֶלֶהְ פָּרִים.

שְׁמֹנֵת יָמִים, צְשָׂרָה גְּמֵלִים, שְׁמִּים צֶשְׂרֵה שָׁנָה, שֵׁשׁ מַאּוֹת פֶּסֶף. טְוֹב־לִי תּוֹרַת־פִּיךּ מֵאַלְפֵּי זְדָּב וָכֶסֶף: בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ. בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַאֶּלֶךְ הִזִּקיָהוֹיִּ. אֵלֵךְ כָּסֵף.

 באדני נחסדיו ופגריהם ו מחורתה למלמו משושי בַּרְשַׁיצִים וּהְרָבֶיךְ וּפִתחֵיהֶם וּנצָלֵינוּ מִסִּפְרְדְ וּמוֹרַאֲבֶם אַהַשָּׁלָל אֵאַפָּבֶם לִרִצָבָם וַצֵּצְבֶיךְ וּסְפָּרִים אַצִּירִי מֵאְהָלֵיךְ מִקבְרֵיהֵם וּבְרָמֵינוּ מֵירָבְּבֵם וּבְנַרִים בְּבְשַׂרָבֵם מְפּנֵיהֵם הַּנְתָלִים מִפּּרָיוֹ הּפָּעַלְכֶּם מִנְּעָרִיוּ בַּעֲבָרִים מִדַּרְבוּכֶם מֵבֶתֶם לָאַלְאַתֶם בִּשׁמוֹתָם אַפַּרָּךְ אַפָּגִיהָ ווּ וּבִּגְרֵי מַלְבֵיהֶם, בָּקְצֵּה שָׁדֵהוּ, מִּזְהֵב אוֹפִיר^י, וְוְהַב וֹ הָאָרֶץ, מִיּלְרֵי הַעָּבַרִים, נַחַתַּן הַמֶּלֶה, מצַר הַקּצרִים, מִנְּמַלֵּי אַלנַיוּ, בָּרָקִיעַ רַשָּׁמַיִם, עֶצֶם מֵצַצָּמֵי, מִקצָה² הַנַּרָהַן^מ, מִקּרָב עַמוֹ, בִּבְעָרוֹת צָרִים. | וּבְּחָקְּהֹרִהֶם וּלְשִׁפְּטִים וּּמִשְׁוֹאַי וְּלְמשָׁלִים וּבֵּרֶרֶיהָ וּבִלְשׁוֹנָם וְלַאֲלָפִים וּבְקַשְׁתִי וּבְלִשׁוּפֵם הָבַ וּבַסְּלַעִים וּלִאָּבְלְבֶם וּמֵעֲוֹנְוֹתֵיבֶם וּבִרְהְוֹבֹתֶיהְ וּמִבְּשָּׂרִי וּלְאַלפֵּיהֶם וּאִפָּרְלָךְ וּבְפִשׁצְכֶם וּבַמִּרְבָּר וּבִלְּבָרְךּ וּוּבְמשׁב לֵצִים, וְּלְרִשְׁצֵי הָאָרֶץ, וּלְמִקְוָה הֻמַּיִם. | נֵר לְרַבְּלִי רְבְרֵבְּ וְאוֹר לַנְתִיבָתִי: אֵל בָּדוֹל הָ׳ וּטֶלֶה בָּדוֹל עַלֹּבְּלַרְים: הוא צורי וִישׁוּצֶתִי: דָּמוֹ בראשוֹ וַאֲנַחְנוּ נְקוְם:

וו וּאֶמשַׁלְּתְּךְ כִּדְמוּתֵנוּ לַאֲנָשֶׁיךְ בַּצְאֶתְךְ וּשׁלוֹתְם וּאַנִיהֶם וּאֲנָהֶר וּאַמְתוֹ בִּכְלִיהֶם וּאַנְהָתוֹ בַּאֲנָשֶׁיכֶם וּאֲימֵיהֶם וּבְימֵיכֶם וְלְּבְנֵהְ וּאַנְהָתוֹ הַבְּמשׁבַּחִתוֹ וְלִנְשִׁיכֶם וּ וּבְתְּבְחוֹת חֵמָה, בִּימֵי אַמֹרְפֶּלֹ", מִימֵי שָׁלֹמֹה".

\$ 54. מָלַהְ מָלַלְתָּ אֱלֹכוּ. שָׁאְרָה שָׁמַרְתִּי שְׁמַרְתִּי שְׁמַרְתִּי שְׁמֵרְתִּי שְׁמֵרְתִּי שְׁמֵרְתִּי שָׁלֵכוּ. שָׁלְתָה שָׁלֶרְתִּי בְּרָתִּי עָּלֶרְתִּי שָׁלֶרְתִּי שָּׁלֶרְתִּי שָׁלֶרְתִּי. שַׁפּרוּ שַפֶּרוּ חַפּּרְתִּי שְּבֶּרִתִּי.

^{1 § 5}d. 46a3. 2 § 6f3.

[.] H. Strack, Hebr. Übungsbuch.

הַלַבִּנוּ הָלָמִתָּ שִׁבַּיִּתָּחַ שָׁמַיִּתִּי שָׁמַיִנוּ שַׁמַיִּתַּ צַחַקְתִּי בְּדֶלְקִהָּ. יָבַענוּ יְבַיִּעְהֶּוְ.

פָבֵר פֶּבְרָה פָּבְרוּ. קרַב, קַרְבָה קֹרֶבָה קּרַבְּתִּ קרֶבְתַּי וָמֵן וַמָּנָה וָמַנָּתּי. חָפֵּץ חָפֶּצְה חָפֵּצְיוּי. אָחַב et אָהַב, אָהַבְתְּ, אָהָבְתִּי וּ יָכֹל יְכְלוּ יָכֹלוּ יַכֹלְתִי et קטנתי.

 $\$_{56}^{55}$. שִׁבִּיִר לִשְׁפִּט לִשְׁבֹּר לִזְכֹּר לִלְבּשׁ מִקְבֹר בִּשְׁפֹּה וֹ לִשְׁכַב וֹ סְפֹר סִפְּרוּ סִפְּרוּ סְפֹּרְנָה קְבֹר קֹבְרוּ רָדֹת רִדְפוּ זְכֹר זִכַרוּ זְכֶרוּ שְׁכַב שִׁלְבִי לְבַשׁ לִבְשׁי

חִדְלֹּגּ וֹ (נָקְבָה) שָׁפְּטָה שִׁכְבָּה שִׁמְעָה.

\$ 57. אָשְׁמִר הִשְּׁמִר הִשְּׁמִר הִשְּׁמִר הָשִּׁמְרוּ אָשְׁבְירָה אָשְׁמֶלֶרָה. יִשְׁפִּט יִשְׁפְּטוּ תִּשְׁפָּר תִשְׁפְּכוּ יִקְבְּצוּ יִשְׁבָּחוּ תִּגְנָבוּ. ו אֶנְדֵּל יִגדֶל יִשְׁכַּב יִשְׁכְּבוּ יִשְׁכָּבוּ נִשְׁכְּבָּה יַלְבָּשׁוּ יַקְרַב נִקְרַב נִקְרָב וּלְרֶבָה יִקְרָבוּ הִקְּאַל אָשְׁאָב תִּשְׁפַּחְנָה וֹ יִשְׁפָבוּן יִשְׁבָּאוֹן תִשְּׁבְעוֹן תִשְּׁבְעוֹן.

 28 رَجْمُ رَجْمُو يُرِمُ يُرَمُّ مُرَاثِ اللهِ 28 קבור קבורים הלה ההולכים הלכת הולכות שבור קשורה.

שׁנֵא אֹהֵב. שְבֹּוּרֵי לֵב. שִׁמְרֵי הַבַּיִת. בְּרוּוּךְ ה׳.

בּנַעלָתָ בַעַוֹנֶך: הוֹר הָאִבְירִים לָרַע טוֹב וְלַטוֹב רָע: Rep. בְּעוֹנֶך: מורת משׁה עַבְּדִּי: מִי הָכָם וְיִשְׁבָּר־אֵבֶּה: הַזְּרְעִים בְּרַבִּיעָה בְּרָפָּה יִקְאָרוּ: כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר: ה׳ אֱלֹהַוּ בְּדַלְתְּ בְּאֶלִר חֹוֹד וְהָדֶר לָבֶשְׁתָּ: עִבְדוֹּ אֶת־ה׳ בְּיִרְאֶתׁ: הַשְּׁבִיִּם שַּׁבֵּיִם לֹהְי וְהָאָרֶץ נְתַּן לִבְנִי־אָּדֶם:

נָפַקחוּ נָפָתָחוּ נִשְׁצַרָתַ נִשְׁצַרָתִם נִשׁפַּכְתִּי נִבְּכַּרָנוּ 59. נִסְתֵּרָנוּ | לִהִשָּׁלֵט | הִשָּׁלֵט הִשָּּלִטִי, הַקָּבְצוּ הִשַּׁבִּרוּ הִשְּׁבֵּרוּ | نَقْتِدِ نَقْرُدِهِ هُوْلَدِ نَوْلَدِ لَأَقْلَالِ لَاهِٰ عَلَيْدِ لَا فَهُرُدِهِ نَهُالُوهِ עַּשְּׁבֶּרָ אָבֶּבְרָה אָשֶׁבְּטָה נִשְּׁבְּטָה ו הַנִּשְׁאָר הַנִּשְׁאֶרֶת הַנִּשְׁאָרִים הַנִּשְׁאָרוֹת, נִסְתָּר נִסְתָּרִים נִסתְרוֹת.

הַבְּרָתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ בְּבַּרְתוּ רַבֶּרָתָ דִבְּרָח שִׁלַּמְתֶּם ו דִבֶּר דִבֶּר בִּבֶּט בִּקְשָׁח בַּקְשׁׁרּ ו לְדַבֵּר דַבָּר דַבָּרִי דַבָּרוּ לַבֵּרוּ לְבֵּרוּ יְדַבֵּר הְּדַבֵּר לְדַבֵּר תְּבַבְּרוּן תְבַבִּרְוּן תְּבַבִּרְנָה נְבַקִּשׁׁ תְּבַקְשׁׁוּ בְּבַקְשׁׁי ה׳, מְבַשֵּׂוֹר מְבַשֶּׂוֶת מְבַשְּׂרוֹת, מְרַגְּלִים. מְקַהָּשׁ מְקַהְשְׁכֶם, אָאַפּּרָם, מְאַפְּבֶם, מְאַפְּבָיו הָמְיַבֵּבִר וֹ וֹ קַבַּר בְּנַבְתִּי שִׁלְּחוּ יְדָבֵר בִידָבָר שִׁלְּחָה תְּלָקְטוּ לָצֵּוֹח לָקָחְתָּ יִלְדָה יָלֶדְה יָלַדְּמָם.

הַבְּיִלֹּה הַבְּדִיל הַבִּדִילָּה הִבְּדִילֹּה הִבְּדַּלְתָּם. הִשְׁפִים הִשְּׁפַּמְתֶּם הִשְּׁחִית הִשְּׁחַתִּי הִשְּׁחַתֶּם | לְחַבְּדִּיל לַחַשִּׁפִּיל הַשָּׁלָהָ הַשְׁלִיכִי הַשְׁלִיכִי וַשְׁלִיכִי הַשְׁלִיכִי הַשְׁלִיכִי נַשְׁלִיכָּה אַשְׁהִית אַל־תַּשְׁהֵת יַשְׁלֵךְ עַבְּרִילִ מַבְּרִילִים בַּשְׁחָתִים, בַּקְרִיבֵי הַקְּשׁלֶת, בַּוֹּבִּיר בַּוְבֶּכֶת וּ הָשְׁלַכְהָ הָשְׁלְכוּ יִשְׁלֶכוּ בִשְׁבָּב בִשְׁלָךְ בִשְׁלָכִים בִשְׁלֶכֶת.

הִקְּהַבּּבְּ הִיְּתְהַבּּבְּרַכֹּהַ הִקְּהַבּבְּבְנִהּ לִהְתְהַבּּבְּנִהּ לִהְתְהַבּּבְּ מִתהַגֹּך מִתְהַנֶּכֶת מִתְהַלְּכִים אֶתְהַלְּכָה יִתְהַגַּרְ תִּתהַנַּכְנָה יַתְבַלֶּכֶוּן. הִתְאַפֶּקוּ לְהִתְאַפֵּק אָתְאַפֶּק תִּתְאַפַּק, הַהֶּבֶּב

הַמִּתְהַפַּנַת.

שָּאַל. עָצר עָצַר. הַבְּלֹהְ ² תִּבְּלֹהְ אָם־בָּשׁוֹל § 63. הבישל בנו:

קרוב ה׳ לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב: דְּרְשׁוּ ה׳ בְּהִמֶּצְאוֹ: נַפְּשׁנוּ Rep. לאפור ומלטה מפח יוקשים הפח ושבר ואנחנו ומלטנו:

^{1 § 17}b. 2 § 42, 1.

אָת־אָכְלָם בְּאָתוּ: אָשָׁה בַּשִּבְּלָת: צִינִיבַל אֵלָיף יְשַּׁבְּרוּ יְאַשָּׁה נוּתוּ לְשָׁם אָלִבַתִּסְתֵּר פָּנִיף אָאָנִי: בַּיִת וָחוּוֹ נַחְלַת אָבִוּת וּמִּתוּ אָב וְעָבֶר אָדְנִיוּן: ה' מַלְּטָת נַפְּשִׁי: נְדָרַי לְחִ' אֲשֵׁלֵם: מָבר לְשִׁוֹּנְךְ בִּרֶע וּשְּׁפָּשִׁיךְ אַנְּיִה יִבְּבָּר

ַנִּישְׁפִּישׁהּ וַיַּשְׁלַרְתִּׁי | נַיִּמְפֹר וַיִּיְמְפֹר וַיִּיקְפָּר וַיִּיקְפָּר וַיִּיקְפָּר וַיִּיקְפָּר נִיּשְׂרָדוּ | נַיְּדָבְּרוּ נִיְבָפִשׁ נַיְלַפֵּשׁ | נַיַּבְהֵּל נַיַּשְׁפֵּם נַתִּשְׁלֵּךְ נַיִּשְׁפִּר וֹיִישְׁלָכוּ | נַיִּרְעַצֵּב נַיִּרְעַצִּבוּ.

וּ בַּרַשִּׂתְ בָּרֵשׁ אֲצָרֵשׁ יְבָרֵהְ רַיְבָרֶהְ וּבְרַלְתְּי וְהָרֵג. 65. מְּחָרֵגנָה וֵאֶסְפּוּ וֵעֲזבוּ. טָרֹתְ ׁ טֹרַתְ | מִצְחֵק. בּשַּׁחֵת יְנַחֵשׁ בּוֹ. מִתְּרָתָּ וַתְּמַחֵם יְכַחֵר וַתְּכַחֵשׁ וּמְצַחֵק. נַחֲשׁ יָנַחֵשׁ בּוֹ. מִתְּרָתָּ וַתְּמַחֵר.

עַבַרְתָּם חֲשַׁבְתֶּם אֲסוּרִים. אְצֵקִים חַשְּׁאֲבֹת בְּאֲבִר בִּיִשְׁחֲטוּ נִיִּישְׁחֲטוּ נִיִּרְאֲבָּר וְיִבְּאֲנִוּ תִּבְּאֲנוּ נִבְּאֲנִוּ וֹנְשְׁאֲבָּר (ipf.). נִבְּאֲנוּ נִבְּאֲנוּ

^{1 § 19}d. 2 § 46a 4. 3 masc. § 86d. 4 § 63f. 5 § 59d. 6 § 64i.

יָהָשַׁענוּ נַיָּאַחַזוּ וְהַאָּחַזוּ. אַל־תַאַחַרוּ אֹתִי. וְהַשַּׁהַרוּ ' בָּשִּׁרְתָּ וַתִּפָּחַרְנָה וַתִּבְלַעְנָה וַתִּבְלַעְן, וּזְרַעְתִם. וַיַּבְדִיקוּ וְהַחֲלִיקוֹ וַתַּחֲלֵת וְהַחֲלִיפוּ הַאֲזִינוּ הַאֲזֵפָּה וָאֶצֶטֹר אָצְבִיר וּ רַוּשְׁאֶר. וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ. וַוּפָּחֶם (7), וַוּפָּחֵם (2). רַחֲצוּ ַסְצֶרוּ צְעַקְנָה. בֶּרֶכוּ וַאֲבֶרֵכָה. שֹׁבַּעַת.

אָבַר עָצֵל אָרִי בַעְוּץ בּתוֹדְּ רְהֹבוֹת אַרָצֵחַ: בַּרְכִי נַפָּשִׁי אֶת־ה׳: בְּהַרִּוּ 2 שְׁלְחוּ בִּיצְשֵׁיוּ: יְבָרֵהְ יִרְאֵי הְ׳ הַקְּטַנּים עִם־הַבְּרֹלִים: | יוֹבִעַ צַּהִיק בָּשָׁשׁ בְּהִבְּיקוֹ: עֹבֵּר אַרֹבֶּעהוֹ יִשְּׂבַּע־לָּחֶם : אְוֹר־צַּדִּיקִים יִשֹּׁבֶּה וְנֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ: בֵּן חָכָם יְשַׁמַח־אֶב: עַד־בָּתַי רְשָׁעִים תַּעְלְזוּ: שָׁבַּר בַּלֹתוֹת נְחֲשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּהֵעַ: צַּדִּיק אֹכֵל לְשֹבַעַ נַפְּשָׁוֹ וּבֶטֶּן רְשָׁעִים תָּחֹמֶר: רָחוֹק ח׳ בֵּוְשְׁעִים וֹתְפַנֵּת צַיִּרֹיקִים יִשְׁמָע: בָּרוּדְ הַנָּבֶר אֲשֶׁר יִבְשַׁחֹ בה׳: ברב דְבָרִים לא יֶהְדַּלֹ־פֶּשַׁע וְהוֹשֵׁךְ שִׁפְּתִיו אַשְׁבִּיל: ה׳ שִׁבְעָרוֹ תְפָּלָתִי: בְּטַח אֶל־ה׳ בְכָל־לִבֶּךְ וְאֶל־בִּינָתְךְּ אַלֹרתשָׁעֵן: װ לֹא הִשְּׁמִידוּ אֶתרהָעַמִּים הְאַשֶּׁר אַבְּר ה׳ לָהֶם. וַיִּרְעֶרֶבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְבְידוּ בִּעְבִיהֶם. וַיִּעַבְדוּ אֶת־ עַצַבּיהֶם וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַם־בְּנֵיהֶם וּבְנְוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זְבַּחוּ לַעֲצַבֵּי כְלָצַן: | שׁוֹמֵיר ה׳ את־כָּלֹ־אְּדְבָיו וְאֵת בָּלֹדְרָיִשְׁעִים יַשִּׁבְּיד:

אָבֶר וְאָבֵירָהָ וַאֲבַיְרָהָם הֹאבֵיר הָאִבְירוּ נֹאבֵר וּאָבִירָה 🦠 66. הַאמֶרוּן וַנֹּאמֶר וַיְּאִבְּירוּ וַהֹאמֶר וַהֹאמֶרנָה אִמִרִים לֵאמֹר אָמר אַבְרִי וַאָּמֵר וַאָּמֵר | אָכֵלִתִּי תֹאכַל תֹאכלוּ רְאָבלָה רָאבֶלָה תֹאבֶלוּ וַתֹּאבַל וַתֹּאבַל וַתֹּאבַל וַתֹאבַלְנָה אִבְּלוּי

¹ Iptv. § 62b. ² §84f. ³ § 83b. ⁴ § 87e.

לֶאֲכֹל יֵאֲכֵל אֹהֶזֶת וְאַהֻזֶּוּן. ₪ תִּקְוַת וְשִׁצִים תֹאבֵד: לֶּמְה יְאִמְרוּ הַבּּוֹי,ֶם אַיֵּח נָא אֱלְהֵיהֶם:

יְרֹד יָרַדְּנוּ נֵרֵד אֵיְדָהּ', יְדוּדּשְׁמָּה וְיִּיְדִים וַתֵּשֶׁב וְיִשְׁבוּ לְשֶׁבֶּת יְרַדְּנוּ וֹרֵדְ אֲבִר וְרֵדְעָה וְנֵדְעָה וְנֵלְכָּה וְנִבְּעָה וְנֵלְכָּה נִתְּלַבְּה נִתְּלִּהְ כְּלֹנְתְ מִוּכֵל וְהַלְּכָּוֹת | תּוֹכַל וְהַלְּנִוּ הְוֹלִנְהְ בְּוֹלִיהְ בְּוֹלִיהְ בְּוֹלִיכוֹת | תּוֹכַל וְהְכָלוּן וַתּוּבֶל, לֹא מּוֹכַל לְהִמְּנֵמ. יִרְאַת ה׳ תּוֹסִיף לֹא מּוֹכַל לְהִמְּנֵמ. יִרְאַת ה׳ תּוֹסִיף יְנִיבוּם:

- \$ 69 קישברלי, נַיֶּישְברּ דִּבְרִיהֶם, אֵישִיב צִּמְּדְּ, תִּישִׁבּ הַיִּשִׁבּ הַיִּשְברּ בְּרָיהֶם, אַיִּשִיב צִּמְּדְ, תִּישָׁב הִינִקְתּם בְּינִקְתּם בִּינִקְתּוֹ בִינִיקוֹת בִּשׁרּ נִיבְשׁׁרּ הִיִּבְשׁׁרּ הוֹבִישׁ אוֹבִישׁ. טוֹב אַתַּה וּבְּשִׁר וּבְשׁר וּבְשׁרּ הַבְּשׁר הוֹבִישׁ אוֹבִישׁ.
- אַקוֹמֵם הְּקוֹמֵם יְקוֹמֵמוּ רוֹמֵימְהּי מְרוֹמֵם יְרוֹמֵם יְרוֹמֵם הְתוֹמֵם יְקוֹמֵם בְּקוֹמֵם יְקוֹמֵם מְנִינִם מִּנִים מְנִינִם בַּקוֹמֵם בַּקוֹמֵם בְּקוֹמֵם לְנִינִם לְנִינִם בְּקוֹמֵם בְּקוֹמֵם בְּקוֹמֵם בְּקוֹמֵם יְמִבּוֹ נְנְיִנִם בְּקוֹמֵם בְּקוֹמֵם יְנִינִם וְנְכָּוֹן בְּסֵר בְּיִנְיִם הְאָמוֹם הָמִית וְנְבָּקְם וְנִינֵן דְסֵר בְיִנְיִם הְיִבְּחַ בְּיִבְיִם וְנְיִבֵּן דְסֵר בְיִּנְיִם בְּיִרִמֹם בְּיִבְים וְנְיִבֵּן דְסֵר בְיִּנְים בִּיִּרְם וְנִיבְן דְסֵר בְיִנְים בְּיִבְים וְנִיבְן דְסֵר בְּיִבְים וְנִיבְן בְּסֵר בְיִּבְים וְנִיבְן דְסֵר בְּיִבְים וְנִיבְן בְּסֵר בְּיִבְים וְנִיבְן דְסֵר בִּיְנְם בְּיִבְים וְנִיבְן דְסֵר בִּיְנְם בְּיִבְים וְנִיבְן דְסֵר בִּיְנְים בְּיִבְים וְנִיבְוֹם וְנִיבְוֹם וְנִיבְוֹ בְּיִבְים וְנְיִבְוֹם בְּיִבְים וְנִיבְוֹם בְּיִבְים וְנִיבְוֹם בְּיִבְים וְנִיבְוֹם בְּיִבְים וְנִיבְוֹ בְּיִבְים וְנִיבְוֹם בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְוֹם בְּיִבְים וְנִיבְים וְנִיבְים וְנִיבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים וְנִיבְּם וְנְיְבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים בְּיִבְים וְיִבְיִם בְּיִבְים וְנִיבְים בְּיִבְים וְיִבְיִם בְּיִּבְים וְנִיבְּים וְיִבְּים וְיִבְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּיִבְים וְיִבְיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים וְיִבְּים בְּיבְּים וְיִבְּיִבְּים וְיִבְּים בְּיִבְּים וְיִבְּיִבְּים וְיִבְיִים וְיִיבְּים וְיִיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיבְיּבְּים וְיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְיּבְּים בְּיב

¹ Andre אָרְדָּה § 5d. ² § 45f. ³ § 84b—d.

שׁוּבִי שׁוּבִי, הָשֵׁב, הָשֵׁב אָשִׁיב, שׁוֹב אָשׁוּב, הוּשַׁב בַּסְפִּי, הַכֶּפֶּסֶת הַמּוּשָׁב, הַשָּׁב. ₪ אַל־תָּסוּרוּ בֵּאִאְיְרֵי פִּי. רַבּוֹת בְּלֶב־אֶישׁ וַעֲצַת ה׳ הִיא תְקוּם:

- שַׂמִּתִּי וְשַׂמְּתִּּי שָׁם, שִׁים־בָּא יְדְךְ, שִׁימּה, תְּשִׁים 32. עֲ וְאָשִׁם וֹ וְאָשִׁיבָּה וַיְּשָׁימוּ לְשׁוּם, שָׁת אָשִׁית יָשִׁית וַיְּשָׁת, לֵן, וְלִינוּ, נַלִּין וַיְּלֶן וַיְּלִינוּ, וַנְּיִריבוּ וַיְּרֶב, דָּן יְדִין, שָׁשׁ שַׂשִׂתִּר, שוֹשׁ אָשִׁישׁ, שִׁישׁוּ.
- לְּלֵגֵל מְלַלֶּלְ רְיִתְפַּגֵל רַיִּתְפַּגֵל מִשַּׁשְׁהָ חִלֵּלְהּ רַיְבְשְׁשׁׁשׁ 73. ₹ חִגֵּלִהּ הַוְּלֵלִהּ רַיְהַלְּלִהּ מְתִישְׁתִּעׁ | תַּם לַלִּהּ רֶבְּה לָרֹב, לָגֹז צאנוֹ, פרום הַיּוֹם, חָנַן אֶת־עַבְנֶּךְ, וְגַלֵלוּ אֶת־הָאָבֶן, בְּלַל, אָרוּר אֲרוּרָה אְרַנֶּיךְ, בְּזָנִי צֹאנוֹ | אָאר רַיָּשׁפוּ רַיְּבֹזּה אָרוֹר הַתָּל הַפֶּר תָּרֵעוּ, נָרַע לְךָ, הוֹרֵעוּ, לְחָרַע לְהָרֻעַ, הוּחַל וו הְסָבֶּינָה וַמְחִנּנִה | אַל־רֵרֵע, וַנִּצֶּר לוֹ.
- תּסְפֶּה תִּסְפֶּה וְאֶרְאֶה נְרְאֶה (2!) בֵרָאָה נַשׁקָה 51% אַרְבֶּה אָבֶנֶה הְעַבֶּה וְאֶרְאֶה נַרְאָה נַשְׁה בַּנְה עשׁה, וַתּלָּנְהְּה אַרְבֶּה אָבֶנֶה הְעַבֶּה וַצְשֶׁה בַּנְה עשׁה, וַתּלְּנָהְה וַצְשֶׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וְיְבָּאָה וַיְצַשֶּׁה וַיְצַשֶּׁה וְיְבֶּאָה וְיְבָּאָה וְיְבֶּה וְיְבָּה וְיְבָּיִתְ נְשִׁיתִּה בְּלָה וְשְׁקוֹת בַּיְרָה הִשְּׁקוֹה וְנְבְּיִנְיתְ וְשִׁלְּתָה בְּלְתָה וְנְבְּלָה וְשְׁקוֹת בִּיְרָה הִשְּׁקוֹה וְנְיְבֶּנִית וְשְׁבָּה וְבְּבְּנִה בִּיְתְה בְּיְבְאָה וְבְּבְּנִה וְשְׁקוֹת בִּיְרְאָה בְּנְתְה בְּבְּנִה וְשְׁקוֹת בִּיְרְאָה בְּבְּנִה וְשְׁקוֹת בִּיְרְאָה בְּבְּנִה וּשְׁקוֹת בִּיְרְאָה וְבְּלָה וְיִבְלָה וְבְּבְּנִה וְיִבְלָה וְבְיִּבְּה וְבְּבְּנִה וְבְיִבְּה וְבְּבְּתְה בְּבְּתְה בִּיְרְאָה וְבְּבְּה וְבְּבְּה וְבְּבְּתְה בִּיְרְאָה בְּבְּתְה בְּבְּתְה בְּבְּתְה בְּבְּתְה בְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה בְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה בְּבְתְה וְבְּבְּתְה בְּבְתְה וְבְּבְתְה וְבְאָה וְבְבְתְה וְבְּבְתְה וְבְּבְתְה וְבְאָה וְבְבְּתְה וְבְאָה וְבְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְּבְתְה וְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבִיוֹים וּבְּבְתְה וְבִּיתְה וְבִּתְה וְבְבְּתְה וְבִיּבְתְה וְבִּילְה וְבִיּתְה וְבִּית וְבְבְּתְה וְיִבְבְּה וְבְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְּבְתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְבְּבְתְה וְבְבְּבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְּבְתְה בְּבְּבְתְה וְבְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְבְּבְּתְה וְבְבְּבְּתְה וְבְבְּתְה וְבְבְּבְּתְה וְבְבְּבְּתְה וְבְבְּבְּתְה וּבְבְּבְּבְּתְה וְבְבְּבְּה וּבְבְּבְּה וְבְבְּבְּה וְבְבְּבְּה וּבְבְּבְּה וּבְבְּבְּה וּבְבְּבְּה וּבְבְּבְּה וּבְבְּבְבְּה וּבְבְבְּה וּבְבְּבְּה וּבְבְּבְּבְּבְבְבְּה וּבְבְּבְּבְּבְבְּה וּבְבְּבְּה וּבְבְּבְּה וּבְבְּבְּבְבְבְּה וּבְבְּבְּבְבְּבְבְּתְבְבְּבְבְּבְּבְבְּה וּבְבְּבְבְּבְבְּבְּה וּבְבְּבְבְּיה וּבְבְּב

^{1 § 65}m. 2 § 64h.

ַנְיַכַּפּוּ וְהַשְּׁקוּ וַשְּׁקוּ וַשְּׁקוּ תַּבְּפּי תִּבְפִּי תְּבָפִּי תַּבְפִּי תַּבְּבִּי תַבְּבִּי תַּבְּבִי תַּבְּבִי תַּבְּבִי תַּבְּבִי תַּבְּבִי תַּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְבִּי תְּבְּבִי תְבְּבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְּבִי תְבְּבִּי תְּבְבִּי תְבְּבִּי תְּבְּבִי תְּבְבִּי תְּבְּבִי תְבִּי תְּבְּבִי תְבִּבִּי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְבִּבִּי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְבִּבְי תְּבְבִּי תְבִּבִּי תְּבְּבִי תְבִּי תְבִּבִּי תְּבִּבִי תְבִּי תְבִּבְי תְבִּבִּי תְבִּבִּי תְבִּבִּי תְבִּבִי תְבִּבְי תְבְּבִּי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְּבְבִי תְבִּבְי תְבְּבִי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְּבְּבִי תְבִּי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבְּבִי תְבִּי תְּבְּבִי תְבִּבְי תְבִּבְי תְבִּבְי תְּבְּבִי תְבְּבִי תְבִּי תְבִּבְי תְּבְבִּי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְּבִי תְּבְיבִּי תְּבְּבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְבִּיּי תְּבְבּיּי תְּבְבִּי תְּבְבִּי תְּבְּבְּי תְּבְבִּי תְּבְּבִי תְּבְּבּי תְּבְּבְּי תְּבְּבְּי תְּבְּבְּבְיּי תְּבְבּבּי תְּבְבּבּי תְבְבּבּי תְבְּבְּבּי תְּבְּבּיּי תְּבְּבְּבּיּי תְּבְבּבּיי תְּבְבּבּי תְּבְּבּיּי תְּבְּבְּבּיּי תְּבְבּבּי תְּבְּבּיבּי תְבְּבּי תְבְּבּיּבְּי תְּבְּבְּבּי תְבְּבּבּי תְבְּבְּבּיוּ תְבְּבּבּי תְבְּבְּבְּבּי תְבְּבְּבּי תְבְּבְּבְּי תְבְּבְּבְּי תְבְּבְּבְי תְבְּבְּבְּבְּי תְבְּבְּבְּבּי תְבְּבְּבְּבְּיוּ תְבְּבְּבּיתְיתְ תְּבְּבְּבְּי תְבְּבּיוּ תְבְּבּבּי תְבְּבּבּיוּ תְבְּבְּבְּב

פְּשָׂאתֶם וַהְשָּׂא וַיִּשְׂאוּ נְשְׁאִים נְשְׁאֹת הִּנְּשָׂאנְה. הִשְּׁה הַפְּחֹר. הַשְּׁה הַפְּחֹר, דַיִּט הְּנָבוּ הַבּוֹת הַדְּ. הַשָּׁה, זְּרְעוֹ הַנְּטוּיְה, וַיִּט אֲבְוֹלֹה, הַטִּירְא. וַיַּפּוּ הַבּוֹת הַדְּ. הַפְּחָה. נְפָּח. יָרֵא יְרֵאָה אַל־תִּירְא אַל־תִּירְא אַל־תִּירְא אַל־תִּירְא אַל־תִּירְא הַבְּאוֹ וַיֵּבֵא, יִצְאוֹ הַבְּאוֹ הַוֹבֵאת הַבְּאוֹ וַנִּבֵא, יִצְאֵי הַוֹבְאוֹ הַוֹבְאת הַבֹּאוֹ הַבְּאוֹ וַקְּבֹא וַתְּבֹא הַבְּאוֹ הַבְּאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִאוֹ בְּבִיאוֹ וַתְּבֹא הַבִּאוֹ הַבִּאוֹ הַבִּאוֹ הַבְּאוֹ הַבִּאוֹ הַבִּאוֹ הַבִּאוֹ הַבִּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְאוֹ בְּבִּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ וַבְּבִיאוּ וַהָבְאת הָבִיאוּ וַבְּבְאוֹ בַּבְּאוֹ בְּבִּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבְּאוֹם בּבְּאוֹ בַּבְּשִׁ בִּיוֹ בִּיִּהוֹ הַבְּאוֹם בּבִּאוֹ הַבָּאוֹ הַבָּאוֹ הַבְּאוֹם בּבְּאוֹ בַּבְּאוֹ בִּיִבְּיוֹ בְּבִּירִם בִּנִי הַבְּאוֹ הַבְּאוֹ הַבְּבִּעוֹ הַבְּבִּאוֹ הַבְּבִּאוֹ הַבְּבָאוֹ בִּאוֹ בָּאִר הַבְּיִי הַבְּאוֹים הַבְּאוֹים בְּבָּאוֹ הַבְּאוֹ הַבְּאוֹ בַּאוֹים בּבָּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבִּאוֹ בְּבִּאוֹ בְּבִּירִישׁוּ בְּבָּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבִירִי בְּבָּאוֹ בְּיִבְּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבְּאוֹ בְּבִירִיאוּ בְּבָּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבְּאוֹ בְּבִירִים בּבְּאוֹ בְּבָּאוֹ בְּבָבּאוֹ בְּבָּבְיּאוֹ בְּבְּאוֹ בְּבְיוֹי בְּבְּעוֹי בְּבָּאוֹ בְּבּאוֹים בּבְּאוֹ בְּיבְיוֹים בְּבָּאוֹ בְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹ בְּבּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹי בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְבְּיוֹ בְיוּיתְיוֹי בְּיוֹיבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹיבְּבְּיוּ בְּבְּבּוּי בְּבְּבּוּת בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְיוֹי בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוֹ בְּבְּיוֹ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְיוֹ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיוּ בְּבְּבְּיִים בְּבְּיוּ בְּבְּבְּבְ

^{1 § 82}b: 2 § 87ia. 3 § 5b2.

Rep. יקלוּ לָשֶׁבֶת יַהְדֵּו: מַה וָלֵהְ: לֹא יָסְלוּ לָשֶׁבֶת יַהְדֵּו: מַה וְלֵהְ: לֹא שְׁוּב: אֶפְתַר וְדָּוֹיִתִּי נָע וָנֶד: אֵרְדָה־נָּא בָּאֵבֶץ: אִם־יוּכַל אִישׁ לִבְיּנְוֹת: לִינוּ וְהַשָּׁבַּבְתַּם וַהֲלַכְתֵּם לְדַרְכָּבֵם: אַל־נָא יִהַר לָאַרֹנָי: נַיּשֶׁרְ לְדַבָּר: נַלְּכָה צַר־פֹּח וְנִשְׁתַּחְוֶה וְנָשׁוּבָה אַלַיכֵם: אִם־לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לַלֶּכֶת אַהְרֶיךּ בּישָׁבֻעָּרִי: מַלַבְּ וְלָלַקְחָתָּ אִשָּׁח: לְכָח נַשְׁלֶח אָת־אָבִינוּ: p בַּתר הָמָלֵט: הַּטִּי־נָא כַּדֵּךְ וְאֶשְׁתָּח: קוּם צַלַח 2 בַּית־אֵל וְשָׁב־שָׁם וַצַּמֵּה־שָׁם בִּוְבֵּח: שְׁבָה וְאָּכְלָה: וַיִּחַר לְיַצֵּקֹב בּלָבָן וַיַּצַן: לָכָה נִכְרְתָה בְרִית: וְנָקוּמָה וְנֵלֶכָה ַרָּרָרָיָה וְלֹא נָבְיּרִת: הַיִּרוֹעַ נִבַע: בַּיְדְרוּ וְצַלֹּוּ: | בָּנוּ (19). רדה (12). נָבִיא (12). אוֹרִי (12).

ים שָׁבֶּיף וְתֵּרֶד בַּע בֶּהָרִים וְוֶעֲשֵׁנוּ: אַל־תְּחָד. קבם בְּצִינֶלֶךְ וְרָא אֶת־ה׳ וְסוּר בֵירָע: אַל־תּאֹצֵר קף נָשׁוּב וּבָּעָדר שָּׁמַל: בַּכֶּלִמְף לַאַ נֹצִר 3 צֹבְיבָר וֹאָם לא תַּבְּשֵׁל: אַל־תֹאבֵיר אֲשֵׁלְבָתְה־רֶע קַנְּהַח לה׳ רְיַשׁע בָּן: בִּיְפֹּל אִוֹיִבְךְ אַל־תִשְׂצֵח וּבַבְּשְׁלוֹ אַל־יָגַל ָּבֶעלָיו אַפְּוֹיוְרָאֶה ה׳ וְרַע⁵ בְּצִינָיו וְהַשִּׁיב בֵּיעָלָיו אַפְּוֹי לַלְבָּרֵי חַקְשֶׁיבָה לַאֲבָיַי הַט אָזְכֶּךְ: בַּם כִּי בַּנִיא בַּלְבָּנָת לאַ אִּיָרָא רָע: ה׳ נַתַן וֹה׳ לָלֵח וְהִי שֵׁם ה׳ בְּבֹרֶהְ: ה׳ לִי לֹא אִירֶא בַּהְ־יַּיְצַשֶּׁה־כִּי אָדָם: יְראּהּ אָת־ה׳ וַעֲבַדְּהֶם אֹתוֹ בֶאֱטֶת בְּּלָל־לְבַּבְּכֶם:

לָבֶּ אֶל־וְמָלָה עָצֵּל רְאֵה דְּרָכֶּיהָ (Prov 6, 6 – 11) ַנְחֲכֶם: אֲשֶׁר אֵין לָה קִצִין שׁטֵר וּמשֵׁל: תָּבִין בַּפַּוּץ

¹ $\S 84c$. ² $\S 83c$. ³ $\S 73o$. ⁴ $\S 46e\beta$. ⁵ $\S 64$.

לַחְמָה אָגָרָה בַּקּצִיר מַאָּלָלָהּ: עַד־טָּמֵי עָצֵל הִשְׁכָּב טָמֵי שׁׁלוּם כִּישְׁנָתֶּך: בְּצִם שׁנוּת בְצַם הְּנִיבֶוֹת בְצַם הִבָּק וַבַּוֹם לַשְׁפָב: וּבָּא כִבְּתַהַפַּב נַאמֻשׁ וּבַּתְסְרְבָּ בְּאִישׁ בִּבְּוֹ: אָרָרְגִיִי לְגַרְשֵׁיִי לְחַבְאִישֵׁיִי לַחֲבִיתִיִי שׁוּבוֹ לַחֲשִׁיבוֹ \$ 78. וּכְשָׁבְיעוֹ בְּעָבְירוֹ בְּשִׁכְבָה, לְצָבְרָה וּלְשָׁבְיָה, וְלָבְכֹּתָה בְּבַרְהַהְּ לְהָרְגֵּהְ בַּהַרִימִי לְשַׁלְּהִם בְּהִבָּרְאָם | שִׁמְרֵהְ עִוֹּרִיוּ עוריה בשיני בושיבה בושיבה בושיבה בושינם ברובבי מברכיה.

וֹ לְקָחַנִי אֲבָלַנִי שָּׁמַנִי חִשִּׁיאַנִי חַנַּנִי שְׁלָחַנִי עֲצְרַנִי נְחַנִי 1. § 79. הַלְחַנִי הַבְּרַנִי וְהַבַּנִי וּשְׁאֵלְךּ וַהֲשִׁיבְךּ הִשְׁבִּיעֵךּ הֲרָגוֹי אַהבו בַּרָכוֹ אַנָּחוּ וְלַלָרְחוּ וְהַכָּחוּ וְדָעָה הַשְּׁבְּה נְתָנָה ַבְצָאָה שָׁלֶּחָנוּ הָצִילָנוּ נְחָנֶם צִּנְּם רָאָם הְוֹצִיאָם קַבַּצְן. אַבְלַתְוּי וְלָבַתְּךּ אֲהַבַּתְּהוּ אֲכָלַתְּהוּ הֶהֶוִיפַתְּהוּ אֲבָלַתִם. רָדָפּוּנִי וַדֶּרָגוּנִי אָשְׁרוּנִי וְדִוּפוּנִי בְּבָּלוּוּך שְׁפָּטוּף הפּרָהוּ הְוֹרִרָהוּ וַצֵבָרוּם וּדְפָּקוּם סִתְּמוּם.

אַבַרְתוּי וּקְבַרְתוּי לִפַּרְתוּי וְהוֹפַּרְתוּי שִׁפַּרְתּיִי בְּבַלְתִּיִּי לְאַשְׁתֵּנִי רָאִיתֻנִי וְהְוֹצֵאתֵנִי וּיְשָׁאַתִּנִי רָבַעְּתּוֹ הִבּיתוֹ מָצָאתָה בְּחַיְפָנוּ צִוּיתָנוּ וְחַשַּׂינְתָם וְשַׂמְתָם.

נתחידו נשאחים.

הָכַרִתִּיך שָׁבַיִּעִתִּיך נִתַתִּיך צַבַּדִתִּיך וַבַּרַכִּתִיך צִוּיתִיך וֹעוֹבֹיעב הַוְצֹאַתִיב וֹדַשְׁבִנִיב בְּזַבְּעִיב סְבַּלְּעִיוּ וְחַשִּׁיוּ וווי מַבְּאָתִין הָבְּאָתִין הְהַצְּיאָתִין בְּאַתִּין בְּאַתִּין בְּאַתִין בְּאַתִין בְּאַתִין בְּאַתִין וּלְאִיתִיהָ וַבַּלַתִּיהָ צְשִׁיתִם יְבַעְּתִּין.

^{1 § 70.}

ְרַבְעֵנוּקר בְּצָאֵנוּקר בְּצָאֵנוּקר בְּצָאֵנוּקר בְּצָאֵנוּקר בְּבָרְנוּלְם. יְרַעֲנוּם.

יְרְהְּפּוּנִי יִרְאוּנִי יַרַיְּרְגָנִי וַמְשַׁלְּחוּנִי יִשְׁפְּטוּהְ וַנְּכָּחְהוּ יוֹרוּהְ יַצִּילוּהְ וַעֲבְרָהוּ וַיְבֶּיְרָהוּ וַיְיִבְיּאָהוּ וַיְּבָּיְרְהוּ יִלְפְּרוּהָ יְעַפּוּנוּ תִּאְנִים וַיְבֵּילְאוּם וַיְסַתְּמוּם.

דְרְגִנִי לַמְּדֵנִי שַׁלְּחֵנִי בְּרְכֵנִי חַלְּצִימֵיִּי, וַהְשִׁיבִּנִי דָבְר. רְרְפֵּחוּ עָבְדֵחוּ תְּנֵח תְנֵח חְוֹדִיצֵח ₪ שַׁלְּחוּנִי שַׁלְּחָנִי דַשְּׁקִינִי חַגְּנִיּאִינִי אִכְלָחוּ וְכִבְשֶׁהָ הוֹצִיאוּהָ חַלְּאָבִיעָּנוּ תִּפְשׁוּם הַבִּנִיּ אַכְלָחוּ וְכִבְשֶׁהָ הוֹצִיאוּהָ חַלְּאָבִיעָנוּ תִּפִשׁוּם הַבִּנִּי

ווו. תִּשְׁלָחֵנִי יִשְּׂאֵנִי יִירָשְׁהְ יִבְיָאֶקּ אַשְׁלָחַהְ יִבְּאָלֵהְ III.

^{1 §} $65p\beta$. 2 § $65r\beta$.

ָּהַשָּׁאָנוּ תַּירָאוּם יִשָּׁבִּחָרִּם יִשְׁאָלוּנִי יִירָאוּף תִּיּלְאָרֵוּ וַיִּפְּאָרוּ וַיִּפְּאָרוּ וַיִּפְאָרוּ זַיֵּאָרָבָּטְ וַיִּפְּאָרוּ יִשְׁאָלוּנִי יִירָאוּף תִּיּבְאָאָרוּ וַיִּפְּאָרוּ אֶרְפָּאֵר וַיִּשְׁבַּחַרוּ יִלְרָאֵרוּ וַיִּלְאָאָרוּ וַיִּשְׁאֵרוּ וַיִּפְּאָרוּ וַיִּפְּאָרוּ

שְׁלָחִנִּי קְרָאֵנִי דָּצֵחוּ שָׂאַחוּ אֱהָבֶּהְ שְׁבָּצֵנוּ בְּלָאֵם שָׁבִּיעוּנִי שָׂאוּנִי קִרָאָחוּ וּסְחָרוּהָ.

ַנְיְפְּתְּרִלְנוּ. יֵצְיָבראִישׁ. לֶאֶכְלֹ־לֶּחֶם. וַיִּפְּתְּרִלְנוּ. יֵצְיָבראִישׁ. לֵאֶכְלֹ־לֶּחֶם. וַיִּפְּתְּרִלְנוּ. יֵצַנָּשׁ־לוֹ.

 $^{^1}$ \S 83f. 2 \S 87ma. 3 \S 74w. 4 \S 46d.e. 5 \S 65e. 6 \S 83b. 7 \S 64. 8 \S 8b. 13a 8.

וַפַּבָּד־לוֹ. וַיַּצָּב־שָׁם מִּוְבַּחַ. וְדַבֶּר־נָא. לֶּדְּ־נָא. לֶּדְּ־לְּדְּ. אֶבִּר־לוֹ. וַיַּצָּב־לוֹ | אָבִר־ אֶתֵּוֹ־לֶּדְּ. בַּדּד־תִּתְּדְלִי. תֵּוֹ־לִי. וַיָּטִדּשׁם אֲחֲלוֹ | אָבִּר־ לוֹ. וֵשֶׁב־נָא. קְבָּתְּם־נָא. | וִיִּטֵב לֶדְ. וַלְּבֹא נֹהַ. — וַיִּצֵא לַתָּת לְדָּ (7, 15). הִשְּׁבֶּר לְדָּ. לָתָת לְדָּ (7, 7). הִשְּׁבֶּר לְדָּ.

Anhang.

Leichte hebräische Sätze.

Zum Verständnis derjenigen (mit B bezeichneten) Sätze, welche Verbalformen enthalten, ist es notwendig, daß eingeprägt werden: vor § 22 das Perf. Qal; vor § 26 das Qal; vor § 28 Niph'al, Pi'el, Pu'al.

§ 22. מוֹרַת ה' שֶּלְהֵי שִּׁמְקְרֵי: בֵּרִים שֲׁנַחְנוּ בְשֶּׁרֵים וַאְלֹהֵי
 ה' צוּרֵנוּ ה' תִקְּלָתֵנוּ מִנְּעָרֵינוּ: ה' שֵּׁלְהֵי הַשְּׁבֵּיִם וַאְלֹהֵי
 הוֹתַ מַיְבֶּתְ בִּבְּרָ דְּלְרֵוּ בָּלְבִי בָּלְבִי בְּאָרֶץ הַוֹּאַת: אָשָׁה מוֹבַת מַיְבֶּתְה שֵּׁהְיוֹם: מוֹלְבִי בַּיְרָנוּ שָׁתְדְּבְיִוֹנוּ שָׁתְדְּבְּיִלוּן״: לָכַרְנוּ שֶׁתְדְבִי בְּשָׁרֵ בְּבָּבְיֹ הוֹמַת רוֹיַ בְּיִים בְּבְּיִרוֹן״: לָכַרְנוּ שֶׁתְדִּרוֹן״: בְּיִלְנְה הוֹמַת קוֹלְי:
 יִרִיחוֹי״: בְּיוֹם צֶּרָתִי דְרַשְׁתִּי שֶּׁתִּדְה' וְהוּיּא שָׁמַע קוֹלְי:

§ 23. קְּבֶּל פֹתַ ה'; בִּי אֵל בָּדוֹל בֵּאלֹהִים: ₪ A. בְּדֹל פֹתַ ה'; בִּי אֵל בָּדוֹל בֵּאלֹהִים: שׁ A. שֶׁת־נְבִיאֵי: בָּילֵא כְבוֹד ה' אֶת־הַבְּּמִקוֹם הַתֵּה: — ₪

\$ 24. נְתַן ה' אָת־אִּיְבֵּיכֶם הַּנְּמְסְבֵּּר הַהְּוֹכְבִים; B. נְתַן ה' אָת־אִּיְבֵיכֶם A. בְּיָרָכֶם נְתַן אֶלהִינוּ בְּיָרֵנוּ אֶת־אִיְבֵינוּ; שָׁלַח חִירָם מַלְאָכִים

§ 25. שַּׁלְּדְּנֶרְי רְשֶׁע: אֵין שָׁלוֹם A. ∥ — — אָלְדְּנְרִי רְשֶׁע: אֵין שָׁלוֹם B. שֶׁלְרָשִׁצִים: ₪ B. זְכַר ה' פִּי עָפֶּר אֲנֶחְנוּ: אִיּוֹב דָיְה אִישׁ תַּנִים וְיַשֵּׁר וִירָא אֱלֹהִים: אַל בָּדוֹל ה' וּבֶּילֶהְ בָּדוֹל עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל; בְּיּרְאַת ה' מִבְטַחְוֹּ: אַנְיּלִים אֲנִחְנוּ בִּירְטִח עִוֹ: אַשְׁנִי דָאִישׁ אֲשֶׁר ה' מִבְטַחְוֹ: צַּדִּיקִים אֲנִחְנוּ נִיבְשָׁת רְעִים: כָּל־אֵלְהֵי הָעָמִים אֲלִילִים: בְּהַר אִיּוֹן אִיר בּוֹד. | B. דְיָרָה אַפִּי בְעַם יִשְׂרָאֵל; שְׁמֹר לְשִׁיְּהְ מֵיּרֶע: יִזְפֹּר ה' אָת־בְּרִיתוֹ וְיִפְּלָד אָת־עִמְיֹ: ה' אַתְּה משׁל בְּכָל־הַבּּוֹיִם: מִיּלְבָּר ה' עַל־הָצֶם: מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר הְ': יִלְבְּשׁוּ שֵׂקִים מִּלְבִר־קְטַבָּם: מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר הְ': יִלְבְּשׁוּ שֵׂקִם: מִיּרְיֹלָם וְעַר־קְטַבָּם:

אַלְּהָלֶּיךְ יִשְּׂרָאֵל; אַיֵּה קְבְּרְוֹ; עַבְּדְּךְ אָלְכִי; בְּדוֹל ה' A. לְּאָהָלֶיךְ יִשְׂרָאֵל; אַיֵּה קְבְּרְוֹ; עַבְּדְּךְ אָלְכִי; בְּדוֹל ה' בּילְבֵּנוּ מִפֹּל מַלְבֵי הָאֶרֶץ; ה' הֶעְלְבֶּם הַסְּדְּוֹ; בּיְבְּרְ נְתַּדְּ מָעִרְ הַאָּרֶץ; ה' הֶאָרֶץ; ה' הֶעְּרָב נָגַע בְּאָהְלֶּךְּ; אַשְׁרֵי בְּבְּרְבִי יְשֵׁרְ, הְלָב נְעִר בְּאָהְלֶים; שַׁלְּבִי נְשִׁרְ נְעַרְ הַבְּרְבִי יְשֵׁר; הְלָבְּרְ לְבַבְּל אֶת־הְעָבִין; יְשַׁבְּשָּׁם ה' בְּאָהְלֵים; שַׁלְּבִי אָת־בְּבְּרִי יְשֵׁרְהָ בְּבְּרְיִבְּיְ לְבִּבְּר בְּבְּרְיִבְּיְ לְעוֹלְם הַסְּדְּוֹ; הַיְבְּבְּר שָׁבְּרִי שָּׁכְר; בְּבְּר שְׁבְּרִי שְׁכְּיִי בְּבְּרִי בְּבְּרְיִ בְּבְּרְיִבְּיְ לְבִבְּר לְבְבֵּר בְּבְּרְיִבְּיְ לְעוֹלְם הַסְבְּיוֹ; הַיְבְבָּר שְׁכְּרִי בְּבְּרְיִבְּיְ לְבִבְּר בְּבְּרְיִבְּיִי בְּבְּרְיִבְּיְ לְבִבְּר בְּבְּרְיִבְּיִ בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְּבְרוֹי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְּבְרִי הְיִבְבְּרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְיִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְייִי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְבְּרִי בְּבְרִי בְבְּרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְבְּרִי בְּבְרִי בְּבְּיִי בְּבְרִי בְּבְּיִי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְיּי בְּבְּיִי בְּבְיִבְיי בְּבְּרִי בְּבְרִי בְּבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְיי בְבְּרִי בְּבְּרִי בְבְייִי בְּבְּרִי בְבְייִי בְבְּיִי בְּבְיי בְּבְיּים בְּבְּרְיבְייִי בְּבְּיְיוּ בְּבְיי בְּבְייִי בְּבְּרִיי בְּבְּרִי בְּבְייִי בְּבְּיְיוּ בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיי בְּבְיּבְייִי בְּבְּבְייִי בְּבְיּבְיְי בְּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְּיבְיוּ בְּבְייִי בְּבְיּבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיוּ בְּבְיי בְּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְיבְיוּ בְּבְּבְּבְּבְּבְיוּבְּבְיּבְיוּ בְּבְּיבְיי בְּבְּבְיי בְּבְיּבְיּבְיי בְּבְּיי בְּבְ

אָר־הְיוֹ לֹא נְתַן הָצֵץ הַהָּה אָת־הֹ': לֹא נָתַן הָצֵץ הַהָּה אָת־ B. § 30.

אַקּשׁר (אַנְגֶּיֶרְדְ: — — אַקּתֹה ה׳ בְּוְחֵטֶה לֵעֲנִגֶּיְרְ: B. וּ בַּקְשׁרּ (בְּצְנִיֶּרְ בְּיִרְאָה: A. וּ — פָנִיר תִּמֵיר: הָנָה יוֹטֵק יְפֵּה תֹאַר וִיבֵּה טֵּרְאָה: — — |

האָשָׁר רְשָׁצִים הְוֹעֲבַת ה׳ וּהְפַּלֵּת יְשָׁרִים רְצוֹנְוֹ: הָאִשָּׁר A. § 32.

בּוֹאָת וְפַּת מַרְאֶה: אַכַל הָאַרְבֶּה אֶת־פְּרִי אַדְּטָתֵנוּ: אֶת־ אָּדִיק B. ווי אַדָּקוֹת אָהַב: אָכַל הָאַרְבֶּה אֶת־פְּרִי אַדְּטָתֵנוּ: אֶת־ ה׳ צְּדָּקוֹת אָהַב: אָכַל הָאַרְבֶּה אֶת־פְּרִי אַדְּטָתֵנוּ: אֶת־

בּנָה פּרֶכְתִּי לָקֶח וְהִבָּה צַהָּה לָקַח בִּרְכָתִי: — B. | בּנָה נֶהְבְיִה בֶּרְכָתִי: קָקָה וְהִנָּה צָהָה בָּרְכָתִי: קָקָה וְהִנְּה בָּרְכָתִי: מְיִּהְבָּוֹת וְרְוּשָׁלָם:

אַמֶּח: יַצַן אַמָּח יָדַאָתִי פִּי נָבִיא אַתָּח וּוְבַריה׳ בְּפִּיף אֶּבֶּח: יַצַן \$ 38.

אַשֶׁר לֹא שָׁבִרוּ אָת־בִּיצְוֹתֵי אֶבְיכֹּר אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיַד־ אָיְבִיהֶם וְיִלְפְּדוּ אָת־עֲרֵיהֶם וְיִשְׂרְפּוּ אָת־בָּתִיהֶם בָּאֵשׁ:

אַ לֹא לָנוּ הֹ' לֹא לָנוּ פִּר אִם־לְךּ הַבְּבְּוֹד: לִי הָאָרֶץ A. וּמֶלוֹאָה: בִּי כָמוֹךְ בָאֵלִים: רוּחַ אֱלֹחִים בְּוֹ: B. וּ בִּי רָאָה ּגִבֹּרִים כָהֲמָּח: לִי הַכַּכֵּקת וְלִי הַזָּהָב אָבַיר הְ': אָבִירוּ בְנֵי יְשַׂרָאֵל מְשָׁל־בָּנוּ בַּם־אַתָּה בַּם־בִּנְדָּ בַּם בֶּן־בְּנֶדְ וְגִּדְעוֹן אָבֵיר לא אָבְישׁל אָנִי בָבֶם וְלֹא יִבְישׁל בְּנִי בְבֶם ה' יִבְישׁל בְּבֶם:

§ 43. יְלְבֶּד עָלֵינוּ A. בּינֵינוּ וּבֵינֶךְ: B. וְלְבָּד עָלֵינוּ A. הָרָעָב: לֹא יִקְרָבוּ הָאִיְבִים אֵלֵיִהְ: בְּכַרְתִּי אֶתְכֶם בְּיַד פְּלִשְׁתִּים: יִבְּלֹדֶּ עֲלֵיכֶם בֶּעֶלֶה אֲבֶּר תַּחְתֵּי: אַתָּח תִבְּלֹדְ אַדְרֵיו: קַבְּרוּ אֹתוֹ בַקֶּבֶר אֲשֶׁר אִישׁ הְאֵּלֹחִים קבוּר בְּוּ: A. אֵין פֹּח נָבִיא לה': ₪ . B. אַל־תִּזְפֹּר אֶת־עֲוְנֹתֵי: תִּפְשׁוּ

אַת־נִבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אַל־יִמְּלֶט בְּהַם:

§ 42. בָּרָים הָאָבֶּרו לָבֶם: הַלָּנוּ אַתָּה אָם לְצַרֵינוּ: .A. בַּמֶּה כֹחוֹ בָּרְוֹל: || B. לָמָה זֶּה תִשְׁאֵל לִשִׁבְי: הַלֹא יַבַּעָתָ כִּי בְישִׁלִים בָּנוֹּ פְּלִשְׁתִּים: אָבַיר לוֹ אָבִיוֹ דַּזְאֵין בִּבְנוֹת אַהֶיךְ וּבְבָל־עַמִּי אָשָּׁה יְבַּת־תִּאַר: בַיה טוב לָכֶם הַבְּשׁל בָּכֶם ישבעים איש אם משל בַּכֵם איש אַחַד:

\$55. : בָּבְּאוּ לִבְתֹב אֶת־דָהָאֶרֶץ: בְּלֹךְ עָלֵינוּ: קבְרוּ אֶת־בֵּתֵיכֶם: לְבְשִׁי נָא בִּגְדֵי אֲבֶל: קְרַב אַתָּה וְשְׁמֵע: — — וְיְשְׁמֵּר ה' 58. אֶת־נַבְּשִׁי: מֵאָה בִּכֶּם רְבָבָה יִרְדְּפֹּוּ: אֶרְדְּפָּה אַהַרֵי דְּוְר: לֹא תִוְפָרוּ עוֹד אֶת־יְנֵי הַרָעֵב; אַל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בִּיתָה; יַקרבוּ יְבֵּי אַבֶּל אָבִי: אָבֶּה אֶזְפֹּרָה: אַשְׁבֵי וּוֹשְׁבֵּי בִּיתֶּך: אָבֵיר אִישׁ יִשְׂרָאֵל אָל־הַחָּוּיִי אוּלֵי בְּקְרְבִּי אַתְּה יוֹשִׁב וְאֵיךְ אָבֶרֹת לְדָּ בְּרֶית: אֲחֲרֵי בִּי אַתָּה רֹדֵק: אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמֹר אֶת־בְּרִית הְ': — | לֹא תַכְּרֵת תִּקְנְתֵך: - בְּדּוֹל שִׁמְךּ . - בִּּ וּבּין הַיִּהָּאָים: הַשִּׁהִידוּ אָת־הַחַרֵם בִּפּרַבּבּם: תַּצְּׁהִּים אֶת־הַרָּשָׁע: בְּיוֹם הַאִּשְׁפָּט יַבְּהִיל ה' בִין הַצִּּיִּילִים הַבְּלְּיִל מְאָב: — — ווּ הַקְּשִׁיבָה ה' לְּקוֹל הְּפּּבָּתֵי: לֹא הַיִּילְיִם בְּאַבִּים:

נְכְסַבְּתָה לְבֵית אָבִיך: אֶפְּלִד צְרִיְה: לֹא תִּלְּבֵּד יְרְוּשָׁלַם פִּי נַיְכֹּף אָבִּילָם אָת־עִיר לָדְשִׁי בִּייַד צָרֶיה: הָלֹךְ הָלַכְּתְ פִּי נִּרְסֹףְ אָבִילֵם אֶת־עִיר לָדְשִׁי בִּיִּד צֶרֶיה: הָלֹךְ הָלַכְתְּ פִּי נִּרְסֹףְ נִיְשְׁבֵּיד לֹא

\$64. אַשְׁבִּיד אֶּתְכֶּם: | זָכֹר אָזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי וּצְּקַּדְתִּי אֶת־צַמְי: נִלְפְּדָח הָצִיר נַתִּשָּׂבֵךְ בָּאֲשׁ: רְחַיָּבִים אֲשֶׁר בָּילַךְ שְׁלֹמֹח בִּירוּשָׁלַם צַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַרְבָּצִים שָׁנָח וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹח צִם־אֲבֹתִיוֹ וַיִּקְבר בְּצִיר דְּיִדְ אָבִיוֹ וַיִּיְבְלְךְ שָׁנָח וַיִּשְׁכַב שְׁלֹמֹח צִם־אֲבֹתִיוֹ וַיִּקְבר בְּצִיר דְּיִדְ אָבִיוֹ וַיִּיְבְלְךְ

אָנּר נְתַן ה׳ אֶתראָיִבְה בְּנְדֶּהְ: װְ אִּרּר בַּשְׂהִים ״ הִרא הָעִיר אֲשֶׁר יָבְא מָּבֶּר הָהָבְּ בְּנֶבֶּה הַעָּבֶּר הַיְבֶּבְּ בְּנֶבֶּה: זֶה בִּינִם אֲשֶׁר נָתַן ה׳ אֶתראָיִבְּה בְּנֶבֶּה: מָה בִּינִבְּר: זֶה בִּינִם אֲשֶׁר נָתַן ה׳ אֶתראָיִבְה בְּנְבֶּך:

מִיַּד שְׁכִּמִה וְנֶתַתִּי לְךָּ אֵת עֲשָׁרָה כִּי אֵרָה עְוֹרֵי עַדִּיבְּמִה אָרָה לְרָוֹבָּה כִּי אֵין עֹזֵר; עַדִּיבְּמָה אָבִינוּ כִּי בֵּן־אִשָּׁה אַהֶּרֶת אָתָה וֹנְשְׁבְּמִים אָרִה וֹנְשְׁבְּתִים ה׳ וַעֲלְּזוּי; עֲזַבְּתֶּם אֶתִּיה׳ וַמִּעַבְּדוּ אֶתִּדְתִּ בְּרִיתִּי עַבְּינוּ כִּי בֵּן־אִשָּׁה אַהֶּרֶת אָתָה וֹנִישְׁרְחִּי, הַיִּעְלְחִיּ הַשְּׁבְּתִים אִישׁ:

מִיַּדְ שְׁכְּמִה נְאָ לִי אֲמָר לָהֶם שְׁלְחוּ וַיִּשְׁרְחִּי אֲהָרֶת אֲתָּה אָתִּה וֹנְיִשְׁלְחִיּ, הְיִבְּעָם אָרִים;

מִיַּד שְׁכִּמֹה וְנְתָתִּי לְּךָ אֵת עֲשָׁרָה הַשְּׁבְּמִים:

מִיַּד שְׁכֹמֹה וְנְתָתִּי לְּךָ אֵת עֲשָׁרָה הַשְּׁבְּמִים:

\$ 67. בַּוֹבְּירָה־נָּא לִי בַּשֶּׁה תַאָּסֵר: רַיּאַבֶּר לָאָבִי וּלְאָבִי לֹא

אַבֶּר הַנְּקְהִי אֶת־הָחִידָה וְלֶנְהְ אֵבְּיר (\$42ħ): — בְּרָהִי אֶת־הָחִידָה וְלֶנְהְ אֵבְּיר (\$42ħ) בְּרָה אָבָּר הָנָּבְיא לא אוּכַל לְלֶכֶת בִּיּאבֶיר הַנְּבִיא לא אוּכַל לְלֶכֶת

בלרפּנְצֵלֵי אָנֶן: סוּלָה אַנְתֹר אַנִי לְבַהֵּי: — שׁ סוּרוּ בִּשֶּׁנִּי בְּלֹא אַכַל לֶהֶם: אִנְּתֵר אֲנִי לְבַהֵּי: — שׁ סוּרוּ בִּשֶּׁנִּי כְּלֹבַהְי: — שׁ סוּרוּ בִּשֶּׁנִּי \$ 71.

III. Erläuterungen zu zusammenhängenden Lesestücken.

A. Gen. 1-3.

- ווו Schweben (vom Vogel, der הֵיְתָה 74l. || וּשֹל Leere, וְ לּפּתָר, רחף אָרָן אָרָן אָרָן אַרָן פֿרָפּר. || אַרָּרָן פֿרָפּר. || אַרָּרַן פֿרָפּר. || אַרָּרַרָּל פֿרין פּרָפָּר פֿרָרָ אַרָּרָ פָּרָרָ אַרָּרָ אַרָּרָ אָרָ פּרָרָ אַרָּרָ אָרָ אַרָּרָ אָרָ פּרָרָ אַרָרָ אָרָ פּרָרָיִעָּ אַר פּרָרָיִעָּר פּרָרָיִעָּ הַרְּרִיְעָ בּרַרְ פַּרִרְיִעָ בּרָרְ פַּרְרִיִּעָ בּרָרָיִעָ בּרָרְ בּרַרְיִעָּר בּרָרְיִעָ בּרָרְ בַּרְרָיִעָ בּרָרְ בַּרְרָיִעָ בּרָר פּרָרָיִע בּרָרָיִע בּרָרָ בּרָרָ בּרָרָר בּרָרְיִיִּעָ בּרָרָיִע בּרָרָר בּרָרְיִיִּעָ בּרָרָיִע בּרָרָיִע בּרָרָע בּרָר בּרָרָיִע בּרָרְיִע בּרָרְיִע בּרָר בּרָרְיִיע בּרָרִייִע בּרַרִייִע בּרַרִייִע בּרָרִייִע בּרַרִייִע בּרַרְיִיע בּרַרִייִע בּרָרִייִע בּרָרִייִע בּרָרִייִע בּרַרִייִע בּרַרְיִע בּרָרָיִע בּרָרָיִע בּרָרִייִע בּרָרִייִי בּרָרִייִע בּרַרָיִע בּרָרָיִע בּרָרָיִע בּרָרְיִע בּרָרְיִע בּרָרְיִע בּרָרְיִע בּרַרְיִע בּרָרְיִע בּרָרְיִע בּרַרְיִע בּרָרְיִע בּרָרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִיע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרִרְיִיע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִע בּרַרְיִיע בּרַרְיִיע בּרַרְיִייִי בּרָרְיִייִי בּרָרְיִייִי בּרָרְיִיבְיִי בּרָרְיִייִי בּרָרייבּרָר בּרַרְיִיבּרְרִייִי בּרָר בּרַרְיִייִי בּרָרְיִייבּרָר בּרָרְיִייִי בּרְרָייִי בּרָרְיִייבְייִי בּרְרִייבְייִי בּרָר בּרָייבְרָר בּרְייבּרָר בּרָייבְרָר בּרְייבּרָר בּרְרָייִיבּרְר בּרְייבְרִייבְיי בּרְרְייִייב בּרְרָי בּרְייבְייִיבְיי בּרְייִיבְיי בּרְייבְיי בּרְיבּייבּר בּרְייבּרְר בּרְייבּייבּר בּרְייבּיי בּרְרָיי בּרְרָי בּרְייבְייבּר בּרְייבּיי בּרְרָי בּרְייבּרְר בּייבּיי בּרְייבּי בּרְייי בּרְרְיי בּייי בּייי בּרְרְיי בּייי בּייי בּיי בּייבְיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי
- 16. יַּבְּקְלִים 39b. וּ הַגְּדִלְים 17b. וּ הַגָּדְלִים 45e3. וּ אַבְּחברוּ. וּ אַבְּחברוּ 45e3. וּ אַבְּחברוּ וּ אַבְּחברוּ וּ אַבּחברוּ וּ אַבּאברוּ וּ אַבּחברוּ וּ אַבּאברוּ וּ אַבּחברוּ וּ אַבּאברוּ אַבּאבר
- $11. \ 1.$ יַּוְכַלּוּ $64e.74m. \parallel 2.$ יַבְלַלּאָשֶׁר עָשָּׂר אָשָּׁר אָשָּׁר אָפָּר אַ 74k, בוֹלְאָ 45eβ. ברא לעשות $4. \pm 45e$ β. ברא לעשות $4. \pm 45e$ β. ברא לעשות $4. \pm 45e$ β. ארץ ושמים 45eβ. ארץ ושמים 45eβ. ארץ ושמים 45eβ. אין יְהָרָה 45eβ. אַשׂות יְהָרָה 45eβ.

11. אָפָר הַנְיר הַלּגוּ אַרָּה וּבְּיר בּמְלָּגוּ וּ בּמְלָר וּ בּמְלָרְנִי וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמְלְר וּ בּמּלְר וּ בּמְלְר וּ בּמּלְר וּ בּמְלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּל וּ בּמְלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּל וּ בּמּלְר וּ בּמּל וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּלְר וּ בּמּל וּייייל וּ בּמּל וּ בּבּמּל וּ בּבּמּל וּ בּבּמּל וּ בּבּמּל וּ בּב

16. חַלְּבִי הַרְבָּה 74wò. || אַרְבָּה 74ga. || הַרְבָּה Schwangerschaft. || מַלְבִּה 66f. מַלְבָּה 17. הַרְבָּה 66a. || אַרְבָּר 18. הַרְבָּה Dornen. || הַּצְּמִית אָבָּלֶּבָּה, Subj. die Erde. || אַבְל 45c. || אַבְל 13aa. || אַבּל 71. || אַבּל 13aa. || אַבּל 71. || אַבָּל 14c. || 20. הַלְּבְּבָּה 14c. || 21. הַלְּבָּה 14c. || 20. הַלְּבָּה 14c. || 21. הַלְּבָּה 14c. || 21. בַּבְּתַר 22. בַּאַתַר 16c; זְ אַבָּל 16a4. || 23. בְּבַּרְת || אַבֶּל 19c. || בַּאַתָר 21g. || אַבֶּלְר מִיּשָׁם 18c. || בַּאַתַר 21g. || אַבֶּלְר מַלָּבָּה 15b1. || בַּבָּרָה צִין הַתִּיִים 15c. || בּרָך צִין הַתַּיִים 5c. || אַבָּרָה 15d. || בּרָך צִין הַתַּיִים 5c. || בּרָך צִין הַתַּיִים 15c. || בּרָר צִין הַתַּרִים 15c. || בּרָר צִין הַתַיִים 15c. || בּרָר צִין הַתַּיִים 5c. || בּרָר צִין הַתַיִים 15c. || בּרָר צִין הַתַיִּים 15c. || בּרָר צִין הַתַּרִים 15c. || בּרָר צִין הַתַּרִים 15c. || בּרָר צִין הַתַיִים 15c. || בּרָר צִין הַתַּיִים 15c. || בּרָר צִין הַתַיִים 15c. || בּרָר צִין הַתַּרְים 15c. || בּרָר צִין הַתַּרְים 15c. || בּרָר צִין הַרְרַיּב 15c. || בּרָר צִיְרָּר אַרְרָּר צִיִים 15c. || בּרָר צִיְרָר 15c. || בּרָר צִיִּר הַתְּיִים 15c. || בּרָר צִיִים הַתְיִים 15c. || בּרָר צִין הַרְרָּר צִייִם 15c. || בּרָר צִייִם 15c. || בּרָר צִיְרָר 15c. || בּרָר צִייִים 15c. || בּרָר בַּרְר בּרָר בַּרְר בַּרְרָּר בּרְרָּר בַּרְר בַר

B. Gen. 40-45.

XL. 1. יְתִּלְ 76b. $\|$ אַרְנִיהֶם 19d. $\|$ 2. אַרָּנִי 39b. $\|$ 3. אַרָּנִי 67i. $\|$ פֿרָת אַשֶּׁר בּית הַסּ פֿרָת הַסּ פֿרָת הַסּ פֿרָת פֿרָז פֿרָר אַתָּס פֿרָת פֿרָז פֿרָר אַנְיִם אַשָּׁר $\|$ 4. אַרָּט אוֹנִים אַפּלף אוֹניים אוֹני 64l. $\|$ 19b hier: Auftrag geben, jmdn beiordnen: ordnete den Joseph ihnen bei (בּיְּתִּאָא), als ihren Diener. $\|$ 16dl. $\|$ 16dl. $\|$ 17cl. $\|$ 17cl. $\|$ 16dl. $\|$ 17cl. $\|$ 16dl. $\|$ 17cl. $\|$ 18cl. $\|$ 19cl. $\|$ 17cl. $\|$ 17cl. $\|$ 18cl. $\|$ 17cl. $\|$ 1

11. אַפָּק 67h, אָ 64e. מְשָׁמָל 65e, απαξ λεγ.: ausdrücken, auspressen. מון 12. אָרָ פּרּפּ מָת אָרָ 65e. מְשָׁמָל 16a. מוּ פּרּפּ פּרּפּ אַרָּ 17a. אָרָי 76e. מון אַפּרּפּ 17a. אָרָי 76e. מְשָׁמָל 16a. מון 17a. אָשָׁי 76e. מְשָׁמָל 16a. מְשָׁבְּרּ 16a. מון 17a. מְלַבְּרָ 16a. מון 17a. מון 17a. מון 14a. מון 14a. מון 14a. מון 14a. מון 14a. מון 15a. מון 17a. מ

XLI. 1. יָמִים 33a. | אָנְתִים 38; Apposition zu

שׁ: zwei Jahre Zeit. || פַרְעָה חֹלֵם (צוני עלה מַלְעָה מַלְעָה חֹלֵם) על מון אין פֿרָעָה חֹלֵם (צוני מַסְמָּה מַסְמָּה מַסְמָּה מַסְמָּה מַסְמָּה מַסְמָּה מַלְּעָה חֹלֵם (צְּלָה מִּלְנָה בַּוֹי (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צִּלְה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צִּלְהָה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צֹלַה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צֹלִה בְּבִּה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צֹלַה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צֹלְה בּוֹי (צֹלָה בּוֹי (צֹלְה בּוֹי (צֹלְה בּוֹי (צֹלְה בּוֹי (צֹלְה בּוֹי (צֹלְה בּיִי (צֹלְה בּוֹי (צֹלָה בּיִי נִבְלָה בּייִי (צֹלְה בּיִי נִבְיּה בּייי (צֹלְה בּייי (צֹלְה בּיִבְיה בּייִי (צֹלְה בּיִבְיה בּייִי (צֹלְה בּייִי (צֹלְה בּייִי (צֹלְה בּייִי (צֹלְה בּייִי (צֹלְה בּייי (צֹלְה בּייִי (צֹלְה בּייי (צֹלְה בּייי (צִבְּה בּייי (צִבְּה בּייי (צִייי (בְּייי (בְּיִיי (בְּיִיי (בְּיִיי (בְּייי (בְּיייי (בְּיִיי (בְּייי (בְּיייי (בְּייי (בִייי (בִייי (בְייִי (בְייִיי (בְּיִי בְייִי (בְיייי (בְיייי (בְיייי (בְיייי (בְיייי (בְיייי (ב

31. עַלָּי וֹהַעָּל אָרָ פֿנִים s. מִפְּנִים אַל 32. וְּהַעָּ וֹח מּפּנים אַל 1. הּשָׁנוֹת קְּעָשׁתוֹ וּשְׁלִּגְרוֹ אָפָנִים אַל (so ist das geschehen,) weil. וּ לְּעָשׁתוֹ 1. וּ לְנְעוֹן 71. וְּ לְנְעוֹן 71. וְּ לְנְעוֹן 71. וְיִי 74. וּ לְנְעוֹן 71. וּ מְלַבְּרוֹן 72. וּ לְנִעוֹן 74. וּ מְלַבְּרוֹן 72. וּ מְלַבְּרוֹן 72. וּ מְלַבְּרוֹן 72. וּ מְלַבְּרוֹן 74. וּ מְלַבְּרוֹן 74. וּ מְלַבְּרוֹן 1. מְלַבְּרוֹן 1. מַבְּרוֹן 1. מַבְּרְיִים 1. מַבְּרוֹן 1. מַבְּרוֹן 1. מַבְּרוֹן 1. מַבְּרוֹן 1. מַבְּרָוֹן 1. מַבְּרָיִים 1. מַבְּרָן 1. מְבְּרִין 1. מַבְּרָיִים 1. מַבְּרָיִים 1. מַבְּרָּרָן 1. מַבְּרָבְיִים 1. מַבְּרָבְיִים 1. מַבְּרָבִין 1. מַבְּרָבִין 1. מַבְּרָבִין 1. מַבְּרָבִין 1. מַבְּבָּבְיִים 1. מַבְּרָבִין 1. מַבְּבְיִיִים 1. מַבּבְּרָביוֹן 1. מַבְּבִייִים 1. מַבְּבִייִים 1. מַבְּבְיִין 1. מַבְּבְיִיִים 1. מַבְּבִין 1. מַבְּבְיִים 1. מַבְּבִין 1. מַבְּבִין 1. מַבְּבְיִישְׁבּבְּרָי 1. מַבְּבְיִים 1. מַבְּבִין 1. מַבְּבִין 1. מַבְּבְיִישְׁבּבּבְיּיִים 1. מַבְּבְיִים 1. מַבְּבְיִים 1. מַבְּבְיִיִים 1. מַבְבְיִייִם 1. מַבְבִיין 1. מַבְבְיִים 1. מַבְבְיִים 1. מַבְבְיִים 1. מַבְבִייִים 1. מַבְבִיין 1. מַבְבְיִים 1. מַבְבְיִין 1. מַבְבְיִים 1. מַבְבְייִים 1. מַבְבְיִים 1. מַבְּבְייִים 1. מַבְּבְייִים 1. מַבְבְייִים 1. מַבְּבְייִים 1. מַבְבְייִים 1. מַבְבִיין 1. מבּבְבִיין 1. מַבְבְייִים 1

51. נְשַׁנִי 76d. Suffix נִי וּנִי 38. | 52. נַשַּׁנִי 74m. | 53. הַּבְרָנִינָה 74g. | 54. הְּרָלֶינָה 73l. | 45fa. | 45fa. | 55. הְּרָלֶינָה 74g. | 56. הְּרָלֶינָה 74g. | 66a. | הַבְּלִינָה 74m. | 74

אנוו. 1. לְּמָה וֹיִרָבְאָ 166a. | בְּנָיוֹ מָלְּהָ 38. | בְּנָיוֹ אָלָי 45e 6. | בְּנָיוֹ מְהַרְאָה einander ansehn. | 2. בווֹ 68f. | בְּרָיָה 176c.; בוּ מְמוֹת 16d. | 3. בְּרָיִה 16d. | 3. בְּרָיִה 16d. | 3. בְּרָיִה 16d. | 3. בְּרָיִה 16d. | 3. בְּרָיִּה 16d. | 3. בְּרָיִה 16d. | 3. בְּרָיִּה 16d. | 3. בְּרָיִה 16d. | בְּרָיִה 16d. | בְּרִיּה 16d. | בְּרָיִה 16d. | בְּרִיּה 16d. | בְּרִיה 16d. | בּרִיה 16d. | בַּרִיה 16d. | בַּרָיה 16d. | בַּרִיה 16d. | בַּרָיה 16d. | בּרִיה 16d. | בַּרִיה 16d. | בַּרִיה 16d. | בַּרְיה 16d. | בּרִיה 16d. | בַּרִיה 16d. | בַּרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בַּרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בַּרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בּרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בּרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בּרְיה 16d. | בּרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בּרְיה 16d. | בַרְיה 16d. | בּרָיה 16d. | בּרָיה 16d. | בּרְיה 16d. | בּרָיה 16d. | בּרְיה 16d. |

 43, 14. || קביאוּ | 65b ו. || לכוּ | 68i. || קביאוּ | 76h. || אַבְּרִאוּ | 20. מְבִיאוּ | 76h. || קביאוּ | 65b ו. || קביאוּ | 76h. || קביאוּ | 740c.m. || 740c.m. || 740c.m. || 740c.m. || קביאוּ | 740c.m. || קביאוּ | 740c.m. || קביאוּ | 73b. || קביאוּ | 43a. || בְּאָר וֹן 1740c. || בּהְתְחְנְנוֹ | 65b. || 23. || בּילִין פּהָר וֹיִין הַלּה || 65b. || 23. || בּילָה || 65h. || 23. || 73m. || 17ac. || 24. בילהם || 740β. || בילהם || 740β. || בילהם || 740β. || בילהם || 65h. || 25. בילהם || 74s. || קביהם || 67ac. || 67ac. || 74s. || קביהם || 71l; der Inf. abhängig von לְּהָשִׁיב || 71l; der Inf. abhängig von לְּהָשִׁיב || 71c. || בּאַב וֹיִיִן אַנוֹן אַנוֹן אַנוֹן וֹיִין אַנוֹן אַנְיִין אַנוֹן אַנוֹין אַנוֹן אַנוֹן אַנוֹן אַנוֹוֹן אַנוֹוּיְנִיְיְנִיוֹן אַנִין אַנוֹן אַנוֹן אַנוֹן אַנְיִינוֹן אַנוֹן אַנוֹין אַנוֹן אַ

26. שְׁלְּהוֹ 16e. שְׁלְהוֹ 16e. שִׁלְיִהוֹ 16e. שִׁלְּלָהוֹ 16e. שִׁלְיִהוֹ 16e. שִׁלְּלָהוֹ 16e. שִׁלְּלָהוֹ 16e. שִׁלְּלָהוֹ 16e. שִׁלְלָהוֹ 16e. שִׁלְּלָהוֹ 16e. שִׁלְלָהוֹ 16e. שִׁלְּלָהוֹ 16e. שִׁלְלִהוֹ 16e. שִׁלְלִהוֹ 16e. שִׁלְלָהוֹ 16e. שִׁלְלָהוֹ 16e. שִׁלְלִהוֹ 16e. שִׁלְבִייִי 16e. שִׁלְבִייִי 16e. שִׁלְבִייִי 16e. שִׁלְבִיי 16e. שִׁלְבִייִי 16e. שִׁלְבִיי 16e. שִׁלְייִי 16e. שִׁיְיִי 16e. שִׁלְייִי 16e. שִי

76b. (בּלוֹ 176b. (בּלוֹ בְלוֹ בְלֵי בְלוֹ בְלוֹ בְלֵי בְלוֹ בְלֵי בְלוֹ בְלֵי בְלוֹ בְלוֹ בְלֵי בְלְיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְיִי בְיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְיִי בְיִי בְיִי בְּיִי בְיִי בְ

bin ich schuldig. 88c. || 10. בְּי עַהָּה 88d.b. || הָתְמַהְמַהְנוּ 88d.b. || הָתְמַהְמַהְנוּ 3d. || 6b.

- 11. יַשְׁלּה הי זיאַה hier: Früchte, Erzeugnisse (assyr. zumri). || בָּלֵיכֶם 38. בָּלִיכֶם Harz כֹּלִי (מוֹ בּלִיכֶם Harz des Mastixbaums. | נכאת Traganth, Astragalus. | מלם Ladanum, ein wohlriechendes Harz auf den Blättern der Cistenrose. ן 46a 4. || בָּטְנִים Pistaziennüsse. || שָׁקָר Mandel. || 12. בֶּסֶרְ משנה. Geld in doppeltem Betrage. | נְדְכָם 24c. | 71d. Zu erwarten wäre הַמִּוֹשֵב, doch vgl. 21g. || 38. || 71l. || עשנה Versehen, Irrtum. | קומו אוו Mil el 71h.e. | 14. און 67i. | אַלִים s. פָּנִים Wāw consec.; Subj. הַאָּישׁ (Joseph). ∥ אַקיכם פּתֵר euren andren B., s. zu 42, 19. ∥ שַׁכֵּלְתִי 14f. ∥ 15. וֹקְחוּ 67h. ∥ יקומו (קומו = יָקמוּ Mil'el 71e. || ביקמור (168f. || מצרים acc. loci. || מצרים (165f. || 16. אָרָתָה (זְיַרָא 74q. אָרָם בּיָתָה (מָבָּא 87g. אָבָא 76h. בּיָתָה 20ca. מָבַת 65e Anm. || וַיָבֵא אוי 71m. || הָבֶל 66a. || 17. הָבֶן Milra' 76h. || ייראו 76g. || התנכלל מב 71ga. || 76g. || 76c.; Subj.: man (Joseph u. die Ägypter). || עלינו 43a. || הַחַת 67h. || 19. יְנְשׁוּ 77. || מַתַח acc. loci: an der Thür 20. || 20. ירד 63d. || 55d.
- 21. שַׁב 64i. \parallel 64i. \parallel 71x. \parallel 22. שַׁב 68b2. \parallel שַׂב 68b2.72. || **23. שַלוֹם לְכֶם** אוֹנ Mil´el, Pausalform bei Rebiʿa. || ואלהי בו 10c4. || אלהי Schatz. || אוודמ Milra הממון (24. באלהי 67i. || יִרְחֲצֹּוּ $65n. \parallel 25.$ יְרָחֲצֹוּ $71l. \parallel 26.$ יָרָחֲצוּ 76h. Mappiq in א $6c. \parallel$ אַשְׁרוֹף 74wɛ. \parallel יִּרְצָּה אווֹר פּוֹיִלָּה 20ca. \parallel 27. הַשָּׁלוֹם 42a. \parallel אַשֶּׁר בּיִּר מַרְתַּם \$7f. || אַמַרְתַּם 40f. 42a. || 28. יִקְדוֹ 73m. || יִקְדוֹ so, Plur., nach dem Qrê. || 29. ישא 76e. || המכר 66a Milra', Pausalform bei Zaqeph qaton. איתנה Ipf. Qal von דון (ז'ל ז'ל) mit Suff., für j chonn γā. | 30. גְכָמֵרוֹ רַחֲמֵיו seine Eingeweide, σπλάγγνα, entbrannten. (מכר) Grundbedeutung ungewiß). או לבפות 74k, Dageš in בּיַבְרָה 155d. ∥ תַּרְרָה 20ca. ∥ יַּבְרָּ 74o. ∥ שָׁמָּה daselbst (gew.: dorthin). | 31. איים 76g. | זיבא 72. Traget das Mahl auf. | 32. יוּכְלוּן v. יוּכְלוּן κν. יוּכְלוּן γν. בל 1 53a; Ipf. 47cβ. | לאֵכל 65o; ח nach יַכֹל 84d. אַעָרָה שָּ פּנִים s. לְפָנְיו אַ 68f. אַלָּבוּה s. בְּנָים אַ Kleinheit, hier: gering(er)es Alter. || אָנָשִים 38. || 34. אַנָייַ 76e; 3. sg. "man" 85f. ∥ מְשָׁמֵּת f. (v. אָשֶׁג) das Erheben; hier: γέρας, das Ehrengeschenk welches der Gastgeber dem Gaste gibt, s. 1 S 9,

23 f. || מַאָּת 44c. || זְהֵרֶב 14o. || מְמַשְׂאֹת, מְמָשְׁאֹת, אַ 82b. || חְמֵשׁ יְרוֹת fünf Hände voll, d. i. fünf Teile, fünfmal (in dieser Bedeutung wird von יַר e. Plur. gebildet) אַמָשׁ 39c. || זְּשָׁתּוּ יִלְּאַרּ.

11. אַרְצָה (65b; "eilends" 84e. || יוֹרָדוֹ (68b2. || אַרְצָה (12. אַרָּבָּר (12. אַרַבָּר (13. אַרַבּר (13. אַרַ

26. קֿלֶרֶדָת 68f; לְ לּ5f. אַ וֹיְרַדְנוּ Wāw cons. 64d לֶּרֶדָת 41c. 27. אַיּעָה אַ 66a. אַ אַיִּהְי אַ 66a. אַיִּרָה 66a. אַיּעָה אַ 66a. אַ אַרָּה אַ 66a. אַ אַרָּה אַ 65b מֹרָף 65b מֹרָף 74e, Suffix 15a. ער פֿאַר אַ 65b Wāw

cons., וֹ 46a3. || מַעָם 44c. || קרְהוֹ קּרָהְן 75, Suffix וֹה; Bedingungssatz 88ea. || פֿבּאָי 68b2. || יִשְאֹלְה 20ca. || 30. בֿאִי 76h; ישָאֹלְה wenn ich komme. || יוֹבְשׁוֹ קשׁ' בנ' פוֹני פּוֹפְשׁוֹ פְנִי בנ' || 31. אַבְּיִאָּרָ אַנוֹר מוּבְּרָשׁוֹ פְשׁ' בנ' || 31. אַבְיּאָנוֹר אַנוֹר מוּבּר אַנוֹר מוּבְּרָשׁוֹ פְשׁוֹ פְנִי בנ' || 174k, wenn er sieht, Suffix 78a. || אַנוֹר מוּבּר פּרַר מוּבּר פּרַר מוּבּר פּרַר פּרַר מוּבר פּרַר פּרַר מוּבר פּרַר פּרַר מוּבר מוּבר פּרַר מוּבר פּרַר מוּבר מוּב מוּבר מוּבר מוּבר מוּב מוּבר מוּבר מוּבר מוּבר מוּבר מוּבר מוּבר מוּבר מוּבר מ

XLV. 1. ל mit du. Inf. 84b. | ל לכל mit Rücksicht auf. על 26d. | נצַבִּים, weil Joseph sitzt. | יַקְרָא אָלִיו , weil Joseph sitzt. אָלִיו אַ 75. ∥ אָמֵר Mil'el 13, 8. ∥ אָמֵר Mil'el 13, 8. ∥ אָתוֹ 43e. ∥ קרודע 68b1. || אַחָיו 38. || 2. יָהָן 67i. || 45e3. || 38. בָּרָר 45e3. 3. בְענוֹת | 42b. | זענוֹת אַ 74k; בְענוֹת אַ 66a. | 45e2; Accus. 83e. | אתו (43f. || לבהלו || 65n. || מפָנִיו (44a. || 4. אתו 67f. || 43a. || יַנְשׁר 67d. 77. אָתִי | 87a. | מְצְרַיְמָה 20ca. | אָל 5. אַל 20ca. | אַל 41, 3. || בּנְבוֹן Lebenserhaltung. || שַׁרָחַנִי Lebenserhaltung. || שׁרָחַנִי 79e. ∥ לפניכם s. פנים s. פנים s. קנים letzt, nun. ∥ לפניכם 19a. ∥ קרעב 17c. || אין אין 87f. || אשר און 39c. || אין אין 41c. || 7. האַרץ הלה אום 79g. \parallel לשום 72d; לָּבֶם 45f. \parallel לָבֶם 45c. \parallel לּבָּם 76c; Inf. 74k; ן 46a3. ∥ לכם, sonst החיה mit Accus. ∥ 8. ישימני 72d; Suffix 79e; Wāw cons. 64e. בא hier: väterlicher Berater. בומשל 46a3. 9. אַבִי אָבי הַהרוּ 65b2. n; אַבי אַ 84e. אַבי אַ 74 m. אָבי 38. אַבי הַהרוּ 65n; Waw cons. 64c. | קנה 38. בנד 72; Suffix 79e. | 68f. | קעמד 65f. | 10. וְיַשְׁבָּהָ Wāw cons. 64c. | הָיִית, 74ea; Tonstelle 64dε. | 72 45c.

11. דְּלְכֵּלְתִּי פּלְ פַּלְפְּלְתִּי 12. רוּשׁ א. תּוְרֵשׁ פּלְפַלְתִּי 74gβ. מְּלְבֵּלְתִּי 38. מְּלְבֵּלְתִּי 17b. || 13. תְּלְבָּלְתִּי 67a, Wāw consec. || בְּלְבָּלְתִּי 74ea. || 67a. || 68b2. || 14. בְּלִיתָם 68b2. || 14. בְּלִיתָם 68b2. || 14. בְּלִיתְם 68b2. || 14. בְּלִיתְם 65o. || בּלְתְּלָבְּלְתִּי 64e. || 16. בְּלִבְּלְתִּי 65o. || בּלְתְּלָבְּלְתִּי 16h. || בִּלְתִּלְבּלְּתְּלֵבְּלְתִּי 16h. || 15. בְּלִיתְ 16a. || 17. בְּלֵּתְּלָבְּלִיתְ 16a. || 18a. || בְּעֵעוֹ 14m. || 15a. || בְּעֵעוֹ 15a. || 16a. || בְּעֵעוֹ 16a. || 16a. || בְּעֵירָ 16ae. || 16a. || בְּעֵירָ 16ae. || 16a. || 16ae. || 16ae.

קּחֹם || 38. וְנְשָׂאתֶם || 75a; Wāw consec. || 20. אַל 41, 3. || קּחֹם || 71w. || אַל 38. || אוֹז 85ca. || 21. שַׁיֵב 74m. 65f. || s. zu 41, 40. אַ בְּרָה Reisekost. אַ 22. בְּלָם 26d. אַ מָלִיפָה Wechsel, Vertauschung. Wechselkleider d.i. vollständige Kleider zum Wechseln. יָלֶתָם 39k. | 23. וְלֶחֶם 46a4. | אוון Nahrung, Speise. | 24. בַּלֶּר 68i. || 25. יעלו 14m. 65f. || אָרֶץ || Accus. 20/2. || 26. יעלו 67a. || 176. 71x; wurde kalt, starr (vor Staunen). || דַבַּר 65k. || 27. דְבַר 60e. ∥ קב 74q. ∥ לשאת 76e. ∥ 76c. ∥ 28. בירא viel!, d. i. genug! אַלְכָה 68i. אַלְכָה 74m. 80. אַלְכָה 71i.

C. 1 Sam 9, 1-10, 1.

- 1. איש ימיני ein Benjaminit, vgl. V. אָרֶץ יְמִינִי das benjaminitische Land. | קיל hier: Vermögen. | 2. מוב ממנו 82b. 3. צוֹף 21g. | 4. שׁעַלִים שָׁעָלִים sind Eigennamen. 5... וְשָׁאוּל אָמֵר ceutsch subordinierend: nachdem c. plusqprf. | לְבָה 68k. | יוְדָאֵג Wāw consec. | 6. אִיש־אֵלהִים ein Mann Gottes (gegen 20b). אַשֶׁר בּשָׁם אָם 63d. אַ בֹא יָבא . . אַשֶׁר בּשָׁם אָם 63d. אַ בּא יָבא . . . עליה א 87a. | 7. נביא 76h. | weggehn; ausgehn, deficere. | תשורה Geschenk, Gabe. אין אין 41c. אין 8. און 84a.b. און 9. vor Zeiten. בְּלֶכְתוֹ 168i. בְּלֶכְתוֹ Ipf. frequentativ: man pflegte zu nennen. | 11. הְמָה עָלִיִם deutsch subordinierend: als c. ipf.; vgl. V. 14. 27. || מְעֵלֶה Anhöhe. || בָּוָה 45e5. || הַיּוֹם 17a. || 13. הָעִיר Acc. 83c. || הַבֶּמָתָה 20c. || בּהַיּוֹם 17e. || 14. הָעִיר 75f. | 15. 'בּן מֹלֵה das Ohr jmds öffnen, d. i. jmdm etwas offenbaren, eröffnen.
- 16. מַחַר מַחַר morgen um diese Zeit. || אַקת מַחַר Suffix 79iß. || אַל־הַשְׁת Ex 23, 1. || 21. הַּצְּעָרָה 82a. || שָׁבְטֵי (das zweite), bezeichnet Unterabteilungen des Stammes (wie Num 4, 18. Richt 20, 12), wenn nicht שַבֶּט zu lesen ist. || 22. ביאָם Suffix 79e. || Zelle (in der die Opfermahlzeit stattfand). איש Sing. 39f. 23. תְּנָה 67*i*. || 24. וְהַעֶּלֵיהָ 17*a* Anm. || ישים 72*b*. || אינה wohl:

für die(se) Zusammenkunft. || לא אור als ich dem Koche sagte (der Text scheint hier verderbt). || 26. אָשַלְּחֶדָּ 80. || 80. || הַחוּצָה hinaus (auf die Straße). || 27. בְּיוֹם daß er . . , vgl. 46eβ. || בַּיוֹם jetzt. || Kap. X, 1. אַבּ Flasche. || זיַבק 70. || זיַבקה 67d. 79gγ.

D. 1 Sam 25.

- 29. בְּיָקְם bildet mit בְּיְקְה sachlich einen Bedingungssatz ohne Bedingungspartikel: "und erhebt sich jmd . . , so wird", vgl. sse. | קלַל אָר פּרְ הַקּ I, III schleudern; קלַע Schleuder, בְּרְ הַקּ Pfanne od. Höhlung der Schleuder. | קְּנִיךְ und dich bestellt zum Fürsten. Wāw cons., Fortsetzung zu בִּי יְעֶשֶׁה

E. 1 Kön. 3.

F. Psalm 1-3. 115. 121. 127. 130.

- ו. 1. Über die Perfecta V. 1, das Ipf. V. 2, s. 47d. בְּעַצַת מּלָב, v. ק. עְצָה ohne Artik. 17<math>g2. "בְּעָצָה consessus. <math> "2. בְּעַרָּה sondern (nach Negation). "1. "24ga. "28dber 17da. "28dber 17dber 18dber 18dber 18dber 19dber 19
- 11. 1. יְהְגּוּ 74m. <math> 2.יְהְנְּבְרּוּ 2.יְהְגּוּ 3.יִרְהְגּוּ 3. רוֹּסְרוּ 68c; יְסְרּ gründen, II hier: sich aneinanderdrängen, sich zusammenthun. 3. בּוֹחְלָּהָה 47g. עוֹסְרוֹתִימוּ 3. Suffix $22k\alpha.$ שׁלַר בּהַלְמוּ 44b. שׁלַר בּהַלְמוּ 45c. בּהַלְמוּ 43a. בּהַלְמוּ 43a. בּהַלְמוּ 5b2; Suffix 79c. בּהַלְמוּ 5. hier: einsetzen (vgl. יְצַק 70). 10. הַרָּשִׁי 10. פּרָשִׁי 10.
- 7. בּיִּוֹם | von, de, vgl. ψ 69, 27. | בְּיִּוֹת 38. | בְּיִּוֹתְיך 17a. | אָלָרִתִּיך זְּ nach 11f1 zu erklären. | אַרְּתִיך 67i. | שְּלֵּרִת 67i. | שִּרְּתִיך 37, Suffix 79e. | 10. מְלְרִים Vokativ. | בּיִּקְרוּב 68; Niph. tolerativ 49c. | 11. אַרִּתְּירַבר 12. בּרְרִים wahrscheinl.: füget euch in Lauterkeit, aufrichtig; vgl. G 41, 40 בְּיִלְיִים Andre: küsset den Sohn (בְּיִלִים aram.=Sohn, Prov 31, 2). | בְּיִלֶּיִם acc. der näheren Bestimmung. בּיִּרְנִים בּרֹין בּרִינִים c. ipf. zur Bezeichnung dessen, was leicht geschehen könnte. | בּרְנִייִּרְ מִּיִּרְיִּיִּרְּרָרִיּיִּרְיִּיִּרְ 19.
- ווו. 1. לְלֵבְלִי ihm zugehörig = von ihm verfaßt (ל auctoris). 2. בוֹן 73g. \parallel קֹמִים \parallel 3. לְלַבְּלִּיִּטְ von, in Betreff, de, G 20, 13; vgl. לְלַבְּלִים \dag 2, \uparrow 2, \uparrow 41c. \parallel 3. ישׁוּעָתָה \dag 20c Anm. \parallel 20c Anm. \parallel 20c Anm. \parallel 3. ישׁוּעָרָה \dag 3. ישׁוּעָרָה \dag 3. ישׁרָּלָרָה ישׁר ich rufe, 47d. \parallel 3. ישׁרָלִי und er antwortet mir (83e), erhört mich. Wāw cons. charakterisiert die Erhörung als Folge des Gebets. \parallel 3. יבְּלַבְּרָלִּרָי 64i. \parallel 64i. יבְּבּרוֹת \parallel 71i, יבְּבּרוֹת \parallel 71i, יבְּבּרוֹת יבְּרָלִּרָר יִּלְּרָלִי 75i, ישְׁתְּלִּרְלִי 10i, ישִׁרָּל 10i, ישִׁרָּל 10i, ישְׁרָל 10i, ישִׁרָּל 10i, יבְּבּרוֹת i 10i, יבְּבְרָּתְּל 10i, יבּרָל 10i, יבּרְל 10i, יבּרָל 10i, יבּרָל 10i, יבּרְל 10i, יב
 - CXV. 1. יֻ nach Negation: sondern. || קוֹל 24f. || הַל 67i. ||

לל יה על היינו (אפפת. | 2. אמרון (אפפת. | 3. אמרון (אפרון 10c4. | 4. באלהינו (אפרון 10c5. | 12. באלהינו (אפרו

CXXI. 1. מְלֵלֶה das Hinaufsteigen, Pilgerzug (nach Jerusalem). אַ אָּשָׁא 76e. אַ יְבוֹא יָבוֹא 76h. אַ 2. מַעָם die Hülfe ist bei J. u. kommt von Ihm. אַ לְבוֹא c. ipf., namentlich in der Poesie oft als starke subjektive Verneinung, etwa: mit nichten. אַ הַבּוֹי פֿרָה 11. אַ אַ אַר 16e, Suffix 22ia. אַ יְּבִּילָה von der schädlichen Einwirkung der Sonne wie Jes 49, 10. אַ 7. אַבּאָר 76g. אַ 76h. אַ 76h. אַ 10. אַ 15, 18.

CXXX. 1. קרָאּתִידָה 75a. || 2. שִּמְעָה 56c. || תּהְיֵינָה $74g\gamma.$ || בּשְׁב eigtl. aufgerichtet, steif, vom Ohr: aufmerksam. || 3. בְּעָמֹר 65f. || 4. אַנְתָּא 76g. || 5. קּוִּיתִי $74e\beta.$ || 74l. || 74l. || 74l. || הוֹחַלְּתִּי 68. || 6. בְּשָּׁיִי 68. || 6. בְּשָׁיִי 68. || 6. בְּשָׁיִי 68. || 7. בְּשָׁיִי 68. || 8. בְּשָׁיִי 65b2. || 8. פְּשָּׁר $74g\alpha.$

IV. Zum Ubersetzen aus dem Deutschen ins Hebräische.

- § 17. 1. Artikel. Der Gerechte; der Gottlose; der Vater; diese Zeit; ⁵jener Mann; der Staub; diese große Volksmenge; das Schwert; der Gott; ¹⁰der Jebusiter; der Blinde; der Farre; das Trockene (2!); der Amoriter; ¹⁵das Volk (2!).
- \$ 46. 2. Wāw copulativum. Das Haupt und der Fuß; der große und furchtbare Gott (አል); David und Salomo; Joseph und Benjamin; 5 Ruben und Juda; Jakob und Esau; Sodom und Gomorrha; 8 Hungersnot und Krankheit.
- § 45. 3. 4, 5, 6. A. Dem David und dem Salomo; in Jerusalem und in Samarien; in Edom; einer Krankheit; 5 dem Chananja; dem Allherrn; in Sicherheit; 8 wie Gott. B. Der Weisheit; wie das Volk (2!); dem Amoriter; der Sünde (2!); 5 im Hause; wie der König. Ein Vater (bin) ich dem Armen. 8 Dieses (f. sg.) hat gethan Josua Jericho und Ai.
- § 44. 4. p. Er ist herausgegangen aus der Stadt. Er ist heraufgezogen aus Ägypten. Er hat genommen von dem Blute. Aus Jerusalem. 5 Vom Allherrn. Von Assur bis Ägypten. Größer (ist) er als Ruben. 8 Besser (bist) du als Saul.

5. Nomen mit unveränderlichen Vokalen. A. § 22. Das Kleinvich Abrahams; der Becher Josephs; die Stimme Jahwes; der Geist Gottes; 5deine (m.) Helden; ihre (m.) Helden; deine (f.) Götter; eure (f.) Esel; sein Kleinvich; 10 unsre Kraft; dein (f.) Toter; dein (m. p.) Esel: meine Stadt: 14 seine Wanderschaft. | B. Nahe ist der Tag Jahwes. Wo (sind) die Götzen Samariens? Heilig (ist) Jahwe unser Gott. Nicht wie unser Fels (ist) ihr Fels. 5 Dieser Philister (ist) ein Kriegsmann seit seiner Jugend. Diese Zeugen (sind) lügnerische Zeugen. 7 Gnädig (ist) mein Gott. | C. Das Gebet des Rechtschaffenen: seine Schwiegertochter; unsre Hütten; euer (m.) Brandopfer; 5 deine (f. p.) Brandopfer; ihre (m.) Bosheit; meine Pfade; eure Gesetze; meine Schwiegertochter: 10 ihre (m.) Hütten. Mein Lobgesang (bist) du. Siehe, die Furcht vor (genet.) Jahwe, das (f.) (ist) Weisheit. 13 Gut (ist) das Gesetz Jahwes. D. Perf. Qal (§ 54). Gefallen sind die Helden. Sie haben ihre (m.) Toten begraben. Gehört hat Jahwe die Stimme der Hagar. Erobert hat Juda Gasa und sein (hebr. f.) Gebiet. 5 Gehört habe ich auf (2) eure Stimme. Genommen haben sie ihre Pferde und ihre Esel und sind herausgegangen aus dem Lande Ägypten. Nicht habt ihr das Gesetz Jahwes beobachtet. Nicht hast du (f.) deine Toten begraben. Ich habe Wohlgefallen gehabt an deinem Gesetze. 10 Getötet habt ihr unsere Zeugen. 11 Bewahrt hast du, (o) Jahwe, mein Leben.

6. Masculina mit veränderl. Vokal in vor-§ 23. letzter Silbe. A. Meine Entronnenen; der Bauch der Schlange; unsre Propheten; mein Herr; ⁵ unser Herr; unsre Herren; ⁵ hr (f. sg.) Ort; eure Orte; seine Ernte; ¹⁰ die Esel Abrahams und seine Eselinnen; seine Heiligen; unsre

Ernte; von unsrer Sünde; von seiner Rechten und von seiner Linken; ¹⁵ die Sünde des Amoriters.

B. Eure Propheten (sind) Lügenpropheten. Wo (sind) deine (f.) Propheten? Deine (f.) Zunge (ist) eine Lügenzunge. Nahe (ist) Jahwe seinen Frommen.

Ermordet hat Manasse die Propheten Jahwes.

Er ist aus seinem Orte herausgegangen.

§ 24. 7. Masculina mit veränderl. Vokal in letzter Silbe. A. Deine Gerichte; meine Speise; ihre (m.) Paläste; unser Bote; ⁵ eure (m.) Zahl; meine Sterne; sein Gewicht; eure (m.) Gerichte; seine Paläste. | B. Siehe, Hagar (ist) in deiner (f.) Hand. Groß (ist) die Zahl der Sterne des Himmels. Denn eine große Stadt ist Gibeon, größer als (§ S2b) Ai. Tot (ist) dein (f.) Gedächtnis. 5Mein Fels und mein Erlöser (ist) Jahwe. Siehe (da ist) das Feuer und das Holz zum (gen.) Brandopfer; aber (1) wo (ist) der Farre? Die Stimme (ist) die Stimme Jakobs; aber (1) die Hände (sind) die Hände Esaus. 8Dies (§16a, sind) die Namen der Helden Davids. | C. Geschaffen hat Gott (§86e) die Sonne und den Mond und die Sterne. Der König hat seine Boten entsandt, aber (1) nicht haben sie den Propheten gefunden. David hat seine Hand nicht ausgestreckt wider (2) Saul, den Gesalbten Jahwes. Geflohen sind unsre Feinde. 5 Wir haben Gefallen gehabt an deinen Festen, Jahwe. Ihr habt eure Feinde verfolgt. Eure Hände sind voll von (acc. §83b) Blut. Sie haben ihr Blut wie (das) Wasser vergossen. Jahwe hat Israel in die Hand seiner Feinde gegeben. 10 Er hat einen Altar von (gen.) Erz gemacht. Jehn hat die Heiligtümer des Baal mit (2, Artik. §17f1) Feuer verbrannt. ¹²Die Boten der Feinde haben sich genähert.

- S. Masculina mit zwei veränderlichen Vokalen. § 25. A. Der Vorhof der Stiftshütte; ihr (f. sg.) Wort; mein Bart; sein Eidam; 5 deine Beute (p.); euer (f.) Lohn; in deinen Vorhöfen; seine Schlafenden: unser Lohn; 10 euer Fleisch; 11 die Lende Jakobs. | B. Dies (ist) die Beute Davids. Fern (ist) Jahwe von den Gottlosen. Eine Schmach (sind) wir unsren Nachbarn. Lieblich (sind) die Worte des Propheten. Dein (f.) Erlöser, Jahwe der Heerscharen (ist) sein Name (§S5ea). Besser (ist) ein Langmütiger als ein Held. ⁷Trocken (dürr, sind) alle Bäume dieses Waldes. | C. Die Weisheit seiner Weisen ist zu Grunde gegangen. Mose hat gemäß (2) dem Worte Jahwes Die Wolke Jahwes ist auf die Stiftshütte herabgestiegen. Nicht ist sein Herz vollständig mit ("Z") Jahwe seinem Gotte gewesen, wie das Herz Davids. 5 So hat Mose gesprochen: schwer an (gen.) Mund und schwer an Zunge (bin) ich. Unser Gott hat nicht Wohlgefallen an den Gottlosen. Nicht ist ein Wort von den Worten Jahwes auf die Erde (§20ca) gefallen. 8Du hast dich nicht an ihre Lügen erinnert.
- 9. Einsilbige Masculina mit doppeltem Schluß- § 26. buchstaben. A. Ihre (m.) Dränger; in seinem Schatten; eure Mütter; euer Ende; sunser Herz; eure Zähne; die Zeiten; der Schatten der Wolke. Seine Zähne (sind) Zähne eines Löwen. 10 Jahwe (ist) meine Stärke und mein Schild. Sünder (seid) ihr alle. Ein Wort zu (2) seiner Zeit, wie [16]. gut (ist das)! 13 Jene Berge (sind) kleiner als der Libanon. | B. Qal. Jahwe hat das Volk Israel aus allen Völkern erwählt (seq. 3). Die Dränger Jerusalems sind geflohen. Stärke und Herrlichkeit hast du angezogen. Ihr habt eure Mutter begraben. 5 Jahwe hat seine scharfen Pfeile ent-

sandt (hebr.: seine Pf. die sch.). Verkaufet eure Kamele. Jahwe hat die Glut seines Zorns über Ägypten ausgegossen. Das ganze Volk hat die Worte des Königs gehört. Sie werden jedes Haus verbrennen. 10 Die Zahl ihrer Dränger wird groß sein.

10. Männliche Segolatformen von starken § 28. Stämmen. I. A. Mein Weg; eure Wege; deine Könige; ihre (m.) Hunde; 5 mein Hund; unsre Seele; eure (f.) Seelen; die Kinder der Hebräer; sein Horn; 10 unsre Thür; die Hörner des Farren; eure Schwerter; deine (f.) Steine; dein (f.) Grab; 15 seine Kniee. | B. Eure Knechte (sind) wir. Hörner eines Wildochsen (sind) seine Hörner. Jahwe (ist) unsre Gerechtigkeit. Gerecht (ist) Jahwe in allen seinen Wegen. 5 Besser (ist) seine Huld als Leben. Der Himmel (ist) der Thron Jahwes und die Erde der Schemel seiner Füße. 7Eine Leuchte (ist) für meinen Fuß dein Wort. | C. (Ni., Pi., Pu.) Der Bogen ist zerbrochen. Suchet den Weg zur (gen. §21f) Stadt. Verschließe deine Thür. Dein Horn ist voll von (acc., §83b) Öl. 5An (acc.) deine Huld werde ich gedenken. Nicht hat er von seinem Brote den Armen gegeben. Wir haben unsern Hund gesucht. Zerbrochen ist mein Herz in meinem Innern. Er ist gegangen auf (ユ) dem Wege der Könige Israels. 10 Jahwe wird die Cedern des Libanon zerbrechen (Pi.). Meine Gelübde werde ich Jahwe bezahlen. 12 Die Füße der Frommen wird Jahwe behüten.

II. Sein Same; ihre (m.) Wunden; euer Frevel; deine (f. p.) Knaben; eure Knaben; sein Herr; mein Zorn.

III. Sein Stab; meine Stäbe; die Namen der Stämme Israels; dein Teil. | Am Gesetze Jahwes (ist) mein Wohlgefallen. Meine Hülfe (ist) im Namen Jahwes. Jahwe (ist) unser Teil.

- IV. A. Unser Lösegeld; unser Ohr; unsre Ohren; deine Lanze; 5 ihr (f. sg.) Werk; ihre (m.) Werke; deine (f.) Tenne; seine Heiligkeit; 9 euer Zelt. | B. Ihr habt unsre Lanzen zerbrochen. Wir haben eure Lanzen zerbrochen. Sie haben in ihren Zelten geschlafen. 4 Ich will diese Worte in ihre Ohren reden.
- 11. Männliche Segolatformen von "y u. "y. § 29. Dein (f.) Auge; ihre (f. sg.) Augen; mein Wein; euer Wein; die Widder von Basan; unser Wildpret. Er hat in ihrer Mitte gestanden.
- 12. Männliche Segolatformen von ל"ה. Unsre § 30. Gefangenen; sein Elend. Besser (ist) meine Frucht als (§ S2b) Silber und als Gold.
- 13. Zweivokalige Masculina von 7%. A. Unsre § 31. Leidvollen; die Unschuldigen meines Volkes; eine falsche (**) gen.) Vision; unsre Thaten; *sein Werk (That); die Seher Davids; sein Angesicht; *eure Angesichter. || B. Größer (sind) meine Werke als (§82b) eure Werke. Jahwe (ist) mein Hirt. Wo (sind) meine Hirten und deine Hirten? *Jahwe, das Werk deiner Hände (sind) wir alle. || C. David hat das Angesicht Jahwes gesucht. Josua ist auf sein Angesicht gefallen vor der Lade Jahwes. Sein Feld wird verkauft werden. Jahwe wird an die Leidvollen seines Volkes gedenken. *Vergießet nicht (*) § §41,3) unschuldiges Blut.
- 14. Feminina mit Einem veränderlichen Vo-§ 33. kale. A. Mein Jahr; die Jahre der Hungersnot; dein (f.) Rat; euer Rat; seure Greuel; eure Königreiche; zeine

Gedanken. | B. Der Rat der Greise Israels ist zu Grunde gegangen.

- § 34. 15. Feminina mit zwei veränderlichen Vokalen. A. Meine Rache; eure Rache; unsre Myriaden; euer (f.) Geschrei; 5 dein (f.) Segen; der Segen des Vaters; die Segnungen Jahwes; die Seufzer deiner Leidvollen; eure Seufzer; 10 unser Geschrei; euer Geschrei. || B. Jahwe hat die Seufzer der Leidvollen seines Volkes gehört. Die Ägypter haben ihr ganzes (Acker-)Land dem Pharao verkauft.
- § 35. 16. Feminina der Segolatformen von starken Stämmen. A. Eure Königin; das Gewand des Armen; unsre Gewänder; dein Mädchen; ⁵die Mädchen der Stadt; meine Magd; meine Mägde; deine Freude; Freuden; ¹⁰ihr (m.) Speiseopfer; die Speiseopfer; eure (f.) Furcht; ihre (f. sg.) Schmach; ¹⁴seine Vorhaut. ∥ B. Gott hat nicht Wohlgefallen an euren Brandopfern und an euren Speiseopfern. Sie werden klagen auf ihren Trümmern.
- § 36. 17. Weibliche Segolatformen. Mein Mantel; das Land unsrer Geburt; ihr (m. pl.) Lohn; die Siegelringe der Königinnen; ⁵eine Gebärende; deine (f.) Sünde; ⁷ihr (f. sg.) Schmuck.
- § 37. 18. Feminina auf ûth und îth. A. Eure Wegführung; die hebräischen Jungfrauen (adj. nach subst.).

 3 Dein Königtum (ist) ein ewiges Königtum. || B. Jahwe hat die Gedanken (Gebilde) deines Herzens gekannt. 2 Beobachtet die Gebote Jahwes und seine Verordnungen.
- § 38. 19. Nomina eigentümlicher Bildung. I. Euer Vater; seine Väter; dein (f.) Bruder; ihr (m. pl.) Bruder; ⁵ deine (f.) Brüder; die Schwester Moses; deine (f.) Schwester; mein Mann; eure Männer; ¹⁰ meine Männer (p.);

ihre (f. sg.) Magd; eure Magd; deine (f.) Mägde; euer Haus; ¹⁵ seine Häuser; dein (f.) Sohn; euer Sohn; seine Tochter; meine Töchter; ²⁰ seine Söhne; ²¹ unsre Tochter.

II. A. Mein Tag; euer Tag; meine Tage; in den Tagen Josuas; seine Geräte; eure Geräte; seine Gewässer; seine Himmel; seit (מָר) den Tagen Moses; ioihre (m. pl.) Stadt; ihre Städte (2!); unser Haupt; eure Häupter; dein Mund; isunser Mund; sein Bogen; die Bogen der Helden; is das Thor (מָלָדְ pl.) des Tempels. | B. Siehe, Jahwe deinem Gotte (gehören) die Himmel und die Himmel der Himmel. Besser (ist) Ein Tag im Hause Jahwes als (§\$2b) viele Tage in den Palästen der Gottlosen. 3 Nicht (bin) besser ich als meine Väter.

20. Zahlwörter. A. 2 Monate; deine 2 Söhne; die § 39.

2 Boten; deine 2 Töchter; 55 Könige; 5 Ellen; ihre

(f. sg.) 5 Mädchen; die 5 (c.) Könige; die 5 (abs.) Gerechten; 1010 Knaben; 7 Farren; 7 Kühe; 7 (c.) Tage;
die 7 (c.) Tage; 15 seine 7 (c.) Söhne; 5 Bäume; 9 Ellen;
9 Monate; 8 Jahre; 208 Söhne; 8 (c.) Tage; 2210 mal. ||
B. 17 Jahre; 12 Fürsten; 19 Mann; 13 Farren; 5 seine
11 Kinder; 15 Jahre; 18 Jahre; 814 Sekel. || C. 25 Jahre;
87 Jahre; 25 (20+5) Ellen; 475 (70 J.+5 J.) Jahre. ||
D. 500; 700; 207 (7 J.+200 J.) Jahre. || E. Im Jahre
17 des (5) Josaphat; am 27. (20+7 od. 7+20) des (5)
Monats; am 17. Tage des (5) Monats; im Jahre 5 des (5)
Joram; 5 im 5. Jahre des (5) Königs Rehabeam; 6 im 10.
Monat.

21. Partikeln mit Suffixen. A. Mit mir (3!), § 40. zwischen ihnen (2!); wie sie (f. sg.); auf dir (f.); ⁵ hinter dir; statt ihrer (4!); ihnen; sie (acc., 3!); rings um euch; ¹⁰ zu ihr; bis zu mir; von mir; ¹³ von euch. | B. Jahwe der

Heerscharen (ist) mit uns. Ein Fremdling (bin) ich bei (mit) euch. Zeugen (seid) ihr gegen (2) euch. Der Geist Jahwes (ist) auf ihm. 5 Wer (ist) weise wie du? | C. Nicht gemäß (3) unseren Sünden hat Jahwe uns gethan. Jahwe hat dieses Land euch und euren Söhnen nach euch gegeben. In Ewigkeit werde ich ihm meine Huld bewahren. Gemäß euren Wegen werde ich euch richten. 5 Werfet von euch (מעל) alle eure Frevel. Jahwe wird richten zwischen mir und (hebr. add. zwischen) euch. Ich werde meinen Zorn (Glut) über euch ausgießen. Salomo wird statt meiner König sein. Er jagte ihnen nach. 10 (Als) er noch mit ihnen redete (part.), siehe da (hebr.: und siehe c. part.) kam der Bote zu ihm herab. Sie hat zu mir gesagt: wo (ist) er, Jahwe dein (f.) Gott? Siehe sie kommen (part.) zu euch hinaus. Sie haben den ganzen Tag vor mir gestanden. Jahwe euer Gott, der vor euch her zieht (geht) (part.), der wird für (7) euch Krieg führen. 15 Sie sind vor dir geflohen. Wir sind vor euch geflohen. Er hat sie von (מֵעֵל) der Oberfläche der Erde vertilgt. Er hat sich von mir getrennt. Eure Dränger werde ich von euch entfernen. 20 Abraham hat die Höhle von (מֵאָת) Ephron gekauft. Joseph hat den Simeon von (מַאָּת) ihnen genommen. 22 Jahwe hat den Amos von dem Kleinvieh weg (מַאַּחָרֵי) genommen.

§ 41. 22. Negationen. Du sollst nicht (85 c. ipf.) stehlen. Stiehl nicht. Vertilge nicht. Gedenket nicht an die Tage eures Elends. 5 Versammelt eure Helden, damit eure Stadt nicht erobert werde. Betet zu Jahwe, damit die Sünde nicht über euch herrsche. Es ist kein Gott außer dir. Kein Friede (ist), hat Jahwe gesprochen, den Gottlosen. Wir suchen (part.) Wasser, aber (1) es ist keins da.

du mir (zu). Sie kennen (part.) nicht das Recht des Gottes des Landes. So hat Pharao gesagt: nicht gebe (part.) ich euch Stroh. Wenn du nicht diese Nacht (§17a) deine Seele rettest (part.), morgen (bist) du ein Kind (hebr.: Sohn) (des) Todes. 14 Ihr beobachtet (part.) meine Gebote nicht.

- 23. Fragewörter. Was (ist) dir, Hagar? Ist (שָׁיֵ) § 42. Jahwe in unsrer Mitte oder nicht? (Sind) wie eines Sterblichen Tage deine Tage oder deine Jahre wie eines Mannes (בְּבָּר) Tage? (Bist) du besser als Balak? 5 Kundschaftet das Volk aus, ob stark es (ist), ob schwach, ob wenig es (ist) oder zahlreich. 6 Kundschaftet das Land aus, ob gut es (ist) oder schlecht, ob Bäume (sg.) in ihm vorhanden sind oder nicht.
- 24. Perfectum Qal. Sie hat regiert; ihr habt re-§ 54. giert; du (f.) hast bewacht; sie haben bewacht; swir haben verkauft; ich habe mich erinnert; ihr (f.) habt euch erinnert; ihr habt euch gelegt; sie hat verschlossen (p.); 10 wir haben verfolgt. Sie ist schwer (p.); ihr habt euch genähert; sie haben sich genähert; du bist alt geworden; 15 du (f.) hast gekonnt; du (m.) bist klein gewesen; sie hat gekonnt (p.); sie sind groß geworden (p.); wir sind groß geworden. 20 Ihr habt die Thür verschlossen.
- 25. Inf., Imptv Qal. A. Sich erinnern; um zu be- § 55. graben; beim Richten; vom Begraben; 5 um zu zählen. 56. Zerbrich; zerbrechet (f.); richtet; begrabe (f.); 10 erinnere dich doch. | B. Erinnert euch an die Gnadenerweisungen Jahwes. Ziehet (f.) eure Gewänder an. Sammelt Steine. Sie sind gegangen, um auf dem Felde zu sammeln. 5 Die Bäume haben zum Ölbaum gesprochen: Sei doch König über uns.

- 26. Impf., Part. Qal. A. Ich werde richten; wir § 57. 58. wollen richten; ihr (f.) werdet stehlen; du (f.) wirst bewachen: ⁵ sie wird verkaufen; sie (f.) werden verkaufen; du wirst regieren; sie werden ausgießen; ich will verschließen: 10 ihr werdet euch erinnern; ihr werdet bewachen (p.); du wirst dich erinnern (p.). — Wir werden uns legen; du wirst dich nähern; 15 sie werden sich nähern (p.); sie (f.) werden anziehen; wir wollen uns legen (p.). - Bewachend; bewachende; 20 eine Begrabende; begrabende (f.); verschlossen; verschlossene; eine Begrabene; 25 bewachte (f.) | B. Jerusalem (f.) wird nicht mehr an die Tage seines Elends gedenken. Gedenke nicht (אַל \$41,3). an die Sünden meiner Jugend. An Jahwe eurem Gott sollt (ipf.) ihr hangen (p.). Du (f.) wirst an deinem Manne hangen. 5 Wir wollen einen Bund schließen. werde einen Bund mit (ארד) dir schließen. Ich will ganz Israel zu (לאלי) meinem Herrn versammeln. 8 Jahwe wird ewiglich regieren.

reich wird zerbrochen werden. 6Ich will rechten mit (ਝሊና) euch vor Jahwe.

- 28. Pi'ēl, Pu'al [Qittēl, Quttal]. A. Du hast § 60. geheiligt; sie haben geheiligt; ihr (f.) habt geredet; sie hat geredet (p.). — 5 Um zu suchen; lehret; lehre (f., p.); redet (f.). — Ihr werdet lehren; 10 du (f.) wirst lehren; ihr (f.) werdet lehren; wir wollen lehren; lehrende; die Suchenden. — 15 Sie ist gestohlen worden (p.); sie-sind begraben worden; du (f.) bist geboren worden; sie werden gesammelt werden; ihr (f.) werdet begraben werden; 20 du (f.) wirst lügen. | B. Die Himmel erzählen (part.) die Ehre Gottes. Ihr habt den Tag des Sabbaths geheiligt. Sie haben das Angesicht Jahwes gesucht. Ehre deinen Vater und deine Mutter (p.). 5 Meine Verehrer (part.) werde ich ehren. Ich will die Eselinnen meines Vaters suchen. Sie wird auf dem Felde sammeln. Ihr sollt eurem Könige nicht lügen. Mose hat das Volk geheiligt. 10 Jahwe wird die Demütigen seinen Weg lehren. Erzählet mir doch die ersten Gnadenerweisungen Jahwes (hebr.: die G. J. die e.). Ich will die Frevler deine Wege lehren. Ich will deinen Namen preisen. 13 Sie (f.) werden den Namen Jahwes preisen.
- 29. Hiph'îl, Hoph'al [Hiqtîl, Hoqtal]. A. Ich § 61. habe geschieden; wir haben geschieden; sie haben vernichtet; du hast vernichtet; 5 sie hat geworfen; du (f.) hast geworfen; ihr habt geworfen. Um zu werfen; scheide; 10 scheidet (f.); werfet. Ich will werfen; wir wollen verderben; er möge scheiden; 15 sie (f.) werden scheiden; du (f.) wirst verderben; ihr werdet werfen. Werfend; werfende (f.) 20 Ihr seid geworfen worden; 21 du (f.) wirst geworfen werden. | B. Du hast dein Angesicht vor

- 60*
- (אָישׁ) den Gottlosen verborgen. Bis wann wirst du dein Angesicht verbergen? Verbirg dein Angesicht nicht vor deinem Volke. Du hast auf (לְי) meine Gebote nicht acht gegeben. ⁵ Gebt acht auf die Aussprüche meines Mundes. Du hast meine Worte hinter dich geworfen. Sie haben jeder (אָישׁ) seinen Stab hingeworfen. Wirf deinen Kummer auf Jahwe. ⁹ Jahwe wird zwischen den Gerechten und [hebr. add.: zwischen] den Gottlosen scheiden.
- § 62. 30. Hithpa'ēl [Hithqatṭṭēl]. Ich habe gewandelt; ihr habt gewandelt; sie haben gewandelt (p.); wir haben uns verborgen; 5 du hast dich gehütet. Um sich zu verbergen; die sich Verbergende; wandelnde. Sie werden wandeln; 10 ihr werdet euch hüten; wir wollen uns verbergen. || 12 Ihr habt zu mir gebetet, aber (1) ich habe nicht auf euer Geschrei gehört.
- 31. Wāw consecutivum. Da verfolgten sie ihre \$ 64. Feinde und eroberten die Stadt und verbrannten sie durch (3; Artikel §17f1) Feuer. Da betete Abraham zu Gott. Du wirst die Stadt erobern und (dann) sie durch Feuer verbrennen. Da begruben sie ihn in der Stadt Davids und sein Sohn wurde König an seiner Statt. 5Ich will an mein Wort gedenken und dann meinen Engel vor dir her (לָפָנֵי) senden. Wir wollen uns früh am Morgen aufmachen und (dann) den Joseph verkaufen. Halten, ja halten (§63) sollt (ipf.) ihr die Gebote Jahwes und (dann) sie eure Söhne lehren. Schreibe diese Worte auf die zwei Tafeln und (dann) lehre sie die Kinder Israel. Mache dich früh am Morgen auf und stelle dich (imptv.) vor Pharao hin und (dann) sage zu ihm: warum bedrückst du 775 (part.) das Volk Jahwes? 10 Da verbarg Mose sein Angesicht; denn er fürchtete sich. Da verstockte Pharao

sein Herz. 12 Siehe, ich (§40d) werde euch regnen lassen (part.) Brot vom Himmel und (1 cons.) das Volk soll hinausgehn und sie sollen sammeln den Bedarf (hebr.: das Wort) eines Tages an seinem Tage.

- 32. Relativsätze. David und die Männer, welche \$ 87. mit ihm (waren), sind vor Saul geflohen. Sie haben alle Weiber, welche in der Stadt (waren), ermordet. Die Kundschafter haben dem Weibe alles erzählt, was Jahwe dem Pharao gethan hatte (prf.). Das Land, welches ich euch gebe (part.), (ist) wie der Garten Eden. 5 Das Wort, welches du geredet hast, (ist) gut. Vernichten (verderben) werde ich alles Fleisch, in welchem Lebenshauch (ist). Der Ort, wo er sein Zelt aufgeschlagen hatte. Heilig (ist) der Ort, auf welchem du stehst (part.). 9 Sie sind nach (אַל־) dem Lande gegangen, von welchem (von wo) sie (her)ausgegangen waren.
- 33. Verba gutturalia. A. I. Ihr habt vertrieben; § 65. vertreibet; sie (f.) werden vertreiben; da vertrieb er; 5 du wirst segnen; sie werden ermordet werden; du (f.) wirst verlassen werden; wir werden verlassen werden; um verlassen zu werden. — 10 Ihr habt geeilt; er wird eilen; du bist getröstet worden; 13 wir werden getröstet werden.

II. Fliehend; schwören lassend; um zu hören; um schwören zu lassen; 5 du wirst hören lassen. | schicke; fliehet (f.); wir werden hören; sie (f.) werden hören; 10 da öffnete sie; du (f.) wirst säen (p.); er wird gehört werden; da schwuren wirt || Sie werden begehren; 15 du wirst schonen; ich werde vorübergehn (hinübergehn); wir werden v.; wir wollen v.; du (f.) wirst dienen; 20 sie werden d.; sie (f.) werden d.; wir werden lieben; du wirst weise sein; ich habe hinübergeführt; 25 da wirst du dienen lassen.

III. Ihr (f.) habt gedient; um zu dienen; waschende; du (f.) wirst waschen; ⁵ sie hat gewaschen; du (f.) wirst geprüft werden; da waren sie bestürzt; da stellten sie; da ließet ihr dienen; ¹⁰ ich werde stellen; wir wollen vorübergehn lassen. || Wasche (f.); segne (f.); da segneten sie; ¹⁵ sie hat gesegnet; eine säende; ¹⁷ du (f.) hast genommen.

B. Du wirst dein Haupt scheren. Er hat sich geweigert das Volk zu entlassen. Jahwe hat Jakob erlöst und an (3) Israel wird er sich verherrlichen. Sie haben meinen Weinberg zu Grunde gerichtet. 5 Er ist heraufgezogen, um die Stadt zu Grunde zu richten. Erwählet euch heute, wem (§83e) ihr dienen wollt (ipf.). Da eilte $(pl., \S 86ca)$ das Volk und überschritt den Jordan. Eile (f.), schlachte das Kalb. Du sollst (hebr.: wirst) nicht begehren nach dem Hause deines Nächsten. 10 Ihr habt nicht begehrt nach den Weibern eurer Nächsten. Du (f.) hast die Worte deiner Propheten vergessen. Auch ein Narr, wenn (part.) er schweigt, wird (für) weise geachtet (ipf. §47d). Dein Land hast du zu Grunde gerichtet, dein Volk hast du gemordet. Wir sind gleich (2) dem Vieh geachtet worden. 15 Ihr habt wider (על) mich Böses ersonnen. Sie werden Böses wider mich ersinnen. werde euch schonen, denn ihr habt mich geschont. Tröstet, tröstet mein Volk. Ihr habt Jahwe verlassen; daher () cons.) verließ er euch. 20 Jahwe (ist) mein Hirt; nicht werde ich Mangel haben.

§ 66. 34. Verba 8"5. A. Du wirst sprechen; da sprach ich; du (f.) wirst essen; sie werden essen (p.); 5 ich werde essen; da aßet ihr; 7 und ihr habt gegessen. | B. Da sprach Jahwe zu (5) dem Propheten also: Weil dies Volk nicht hat auf meine Stimme hören wollen, werde ich das Getier

des Feldes wider (3) es senden (Pi.) und die Löwen werden euer Kleinvich und euer Rindvich zerreißen und fressen.

² Die Eselinnen werden in der Wüste zu Grunde gehen.

- 35. Verba "D. A. Du (f.) wirst fallen; sie sind § 67. gefallen; da fielen sie (f.); sie haben angezeigt; 5 da zeigte ich an; um fallen zu lassen; eine fallen lassende; ihr habt gerettet; da rettete sie; 10 er wird gerettet werden; er soll hinblicken; ein Hinblickender; wir werden pflanzen; sie werden berühren; 15 du (f.) wirst aufbrechen (§6f3). | Und ihr habt genommen; sie werden nehmen; nimm (f.); da nahmst du (f.); 20 wir wollen nehmen. | Ihr (f.) habt gegeben; du (f.) wirst geben; da gab sie; wir wollen geben (p.); 25 dein Geben. | B. Da schickte er seinen Knecht, um ein Weib für Isaak zu nehmen. Ich will dein Fleisch den Vögeln des Himmels geben. Ich habe das Land in seine Hand gegeben. Das Wort Jahwes wird nicht auf die Erde (§20ca) fallen. 5 Verkünde mir doch (§2) die Worte des Sehers. Gib doch (7) dein Herz dem Gotte deiner Väter. 7Zieh [aus] deine Schuhe von deinen Füßen; denn dieser Ort (ist) heilig.

- Augen! Nach diesen Begebenheiten nahm er ein Weib und (§64) erzeugte Söhne und Töchter. 5Er hörte das Rauschen (Stimme) des Regens von fern; da führte er sein Kleinvieh eilends (§34e) von dem Berge herab. Laß deinen Knecht doch diese Begebenheiten wissen. 7 Erkennet, daß ich Gott (bin).
- 69. 37. Verba פו"ר. A. Sie wird gut sein; du hast wohlgethan; wir werden wohlthun; sie werden saugen (p.); ⁵ du (f.) hast gesäugt; sie wird säugen; sie war trocken geworden (p.); sie werden trocken werden; 9 sie haben trocken gemacht. | B. Das Gras auf dem Felde ist trocken geworden. Da vertrocknete die Hand des Königs. Und all ihr Kraut werde ich trocken werden lassen. Mose hörte das Wort Aarons und (§64) es war gut in seinen Augen. ⁵ Wenn du auf meine Stimme hören wirst, so (Waw cons.) wird Jahwe dir Gutes thun und du wirst an deine Magd gedenken.
- \$ 70 38. Verba ש"ב. Ich habe ein Feuer angezündet in den Häusern der Götter Ägyptens. Da zündeten sie die Stadt mit (2; §17f1) Feuer an. Ihre (f. sg.) Thore sind mit Feuer angezündet worden. Da bildete Jahwe aus dem Erdboden alles Getier des Feldes. 5 Alles G. des F. ist aus dem Erdboden gebildet worden. Stellt euch hin, daß (§46d.e) ich mit euch rechte. Jahwe spaltete das Meer und (§64) stellte die Wasser hin wie eine (Artik.) Mauer. Ihr steht (hebr.: seid hingestellt) heute vor Jahwe eurem Gotte. Ich werde meinen Geist auf deinen Samen (aus-) gießen. 10 Da goß er das Öl auf sein Haupt.
- 39. Verba "". A. Wir haben erhoben; du wirst \$ 71. fliegen; fliegend; du bist geflohen; seie ist zurückgekehrt; ihr seid z.; kehret zurück; wir wollen zurückkehren; um

zurückzukehren; 10 er möge zurückkehren; da kehrte er zurück; du wirst beschnitten werden; ihr habt beschnitten; wir werden beschneiden; 15 sie ist gestorben; ihr seid gestorben; du (f.) wirst töten; da tötete sie; sie sind getötet worden; 20 sie werden getötet werden (p.); du hast erhoben; sie (f.) werden sterben; da war ich hoch; da erhob ich; 25 ihr habt zerstreut. | B. Auf dich haben unsre Väter vertraut und sind nicht zu-Schanden geworden. Da erkannte ich, daß ich nicht zu Schanden werden werde. Mache du (dat. comm.) dich auf. Kehret ihr (dat. comm.) zu euren Zelten zurück. 5Sei hoch (d. i.: erweise dich als hoch), Jahwe, durch deine Stärke. Und nun wird mein Haupt hoch sein über meine Feinde. Gerechtigkeit erhöht (Pi. ipf.) ein Volk. Ich habe meine Stimme erhoben (Hi.). Da erhob Mose seine Hand. 10 Jahwe mein Gott, möge doch die Seele dieses Knaben in (hebr. על) sein Inneres zurückkehren! Gleich einer (Art.) Trompete erhebe deine Stimme. Meine Augen sind hell geworden. Erhebe dich (f.), werde licht; denn gekommen ist dein Licht. Blitze haben das Meer erleuchtet (hell gemacht). 15 Laß doch leuchten dein Angesicht über deinem Knechte! Da ruhte er am siebenten Tage. 17 Sie weigerten sich zurückzukehren.

40. Verba "". Ihr werdet legen (setzen); setze (f.); § 72. du wirst übernachten; da übernachteten wir; sihr habt euch gefreut; ser wird sich freuen. || Es frohlocke mein Herz. Da frohlockten die Töchter Judas. Freuet euch und frohlocket; denn siehe ich (suff.) schaffe (part. §47iβ) Jerusalem zum (acc. §83h) Frohlocken und sein Volk zur Freude, und († cons.) ich werde frohlocken über (‡) Jerusalem und mich freuen über mein Volk. Da merkte

David, daß das Kind tot war. ⁵Gewinnet Einsicht (*ipf.*), und danach (אַתָּר) werden wir reden.

41. Verba y"y. A. Wir haben gepriesen; da pries § 73. er; da priesest du (f.) | Sie haben ihre Plünderer geplündert. 5Er hat den Stein gewälzt. | Du wirst verfluchen; ihr werdet plündern; er wird gnädig sein; da war er gnädig. | 10 Ihr seid gnädig gewesen; 11 du hast böse gehandelt. | B. Jahwes wird sich meine Seele rühmen. Nicht rühme sich (der, §17g2) Weise seiner Weisheit und nicht rühme sich der Reiche seines Reichtums. Des Heiligen Israels werden sie sich rühmen. Preisen will ich Jahwe während (2) meines Lebens. 5Da priesen sie ihre (f. sg.) Schönheit. Da sprach Josua: ziehet um die Stadt herum (umgebet die St.); da zogen sie um die Stadt herum. Schneller (hebr.: leichter) als die Adler sind seine Rosse. Ich bin gering in deinen Augen. Vollendet sind die Worte Hiobs. 10 Sie schweiften in der Wüste umher, bis (c. inf.) das ganze Geschlecht aufgerieben war. Die Menschen fingen an zahlreich zu werden. Zahlreich sind unsre Frevel. Husai ist gegangen, um den Rat des Ahithophel zu vereiteln. Da vereitelte Gott ihren Rat. 15 Ich werde meinen Bund mit euch nicht brechen. Sie haben dein Gesetz gebrochen. Sei nicht (38) erschreckt; denn mit dir (ist) Jahwe dein Gott. Es mögen meine Verfolger zu Schanden werden, aber nicht möge ich zu Schanden werden (c. volunt.); jene mögen erschreckt sein, aber nicht möge ich erschreckt sein. Da war dies Wort böse in den Augen ²⁰ Da sprach Mose: Allherr, warum (§ 15e6) hast du diesem Volke Böses gethan?; seit (מַאָּנוֹ) ich zu Pharao gegangen bin, um in deinem Namen zu reden, hat er diesem Volke Böses gethan. Sie haben Böses gethan mehr als (§S2bβ) ihre Väter. Meine Brüder, handelt nicht böse. Weichet von mir, ihr Übelthäter (part. Hi.). Da war es ihnen sehr enge. ²⁵ Verbirg nicht dein Angesicht vor deinem Knechte; denn es ist mir enge; höre eilends (hebr.: eile, höre, §S4f) auf meine Stimme.

42. Verba ל"ה. A. I. Er wird sehn; er wird sehn § 74. lassen: du wirst vollenden; wir werden gesehn werden; sie (f.) werden bauen; ihr (f.) werdet vollenden; tränket (f.); du wirst antworten; ich werde antworten. | 10 Baue; ich bin vollendet worden; du bist gebaut worden; wir sind gebaut worden. | Wir haben gebaut: 15 ihr (f.) habt geantwortet; 16 ihr habt getränkt. | II. Er hat gesehn; er ist gesehn worden. | Um zu bauen; um heraufzusteigen; 5 um zu vollenden; um zu weinen. | Sie hat geweint; sie hat vollendet; 9 sie hat getränkt. | III. Sie haben geweint; weine (f.); weinet; sie haben vollendet; 5 tränke (f.); du (f.) wirst vollenden; ihr werdet vollenden; ihr werdet bauen; sie sind gebaut worden; 10 antwortet; führet herauf; 12 sie werden gesehen werden. | IV. Da trank sie; da weinte er; da verachtetest du; da sah sie; 5 da sah er; antworte nicht (\$\frac{1}{8}\$\frac{1}{8}\$1,3); da vollendete er; da tränkte sie die Kamele; da befahl sie; 10 er möge thun; wir wollen hören und antworten. | Du hast dich niedergeworfen; da warf sie sich nieder; da warfen sie sich nieder; 15 du (f.) wirst dich niederwerfen; 16 ein sich Niederwerfender. | B. Mach dich auf, zieh hinauf nach Ai (acc.); siehe, ich habe in deine Hand gegeben den König von Ai und sein Volk. Siehe (f.), lebendig (ist) dein Sohn. Ihr habt gethan gemäß Allem, was euch Mose befohlen hat. Freuen werden sich Alle, welche (part. st. c. §21g) ihre Zuflucht zu dir nehmen. 5 Was siehst (part.) du? Siehe, eine kleine

Wolke (בְעָ f.) wie eines Mannes Hand (בְּרָ) steigt (part.) herauf vom Meere. Was thut (part.) ihr? Wir bauen (part.) die Mauer. Die Stadt (ist) groß und das Volk (ist) wenig in ihrer Mitte und nicht sind vorhanden (1)8 §41,2) gebaute Häuser. ¹⁰Da sprach David: ich bin gekommen, um die Tenne von (מַעָם) dir zu erwerben, um einen Altar für Jahwe zu bauen. Ein Haus wirst du bauen, aber nicht in ihm wohnen. Sie werden bauen, aber ich werde niederreißen. Die Stadt ist gebaut worden. Die Städte Judas werden gebaut werden. 15 Sie ist auf dem Felde gewesen, bis (עד c. inf.) die Ernte vollendet war. Wir sind dahin geschwunden durch deinen Zorn. Die Augen der Gottlosen werden verschmachten (dahinschwinden). Ich habe meine Kraft aufgerieben. Im dritten Monat haben sie angefangen und im siebenten Monat haben sie vollendet. 20 Sie hat die Kamele vollständig getränkt. Da vollendete er sein Geschäft. Gemäß dem Worte Jahwes sollt (ipf.) ihr thun; sehet, ich habe (es) euch geboten. Da gebot Mose dem Volke also: beobachtet das ganze Gebot, welches ich euch heute gebiete. Befiehl (apoc.) den Kindern Israel, daß (1) sie aus dem Lager jeden Aussätzigen wegschicken. Befehlet dem Volke also: machet euch am Morgen frühe auf und († cons.) überschreitet den Fluß. 25 Befiehl den Priestern, daß (1) sie aus dem Jordan heraufsteigen. Da befahl Josua den Priestern also: steiget aus dem Jordan herauf. Wir wollen uns aufmachen und nach (acc.) Beth-El hinaufziehen. 28 Bringet mir nicht (-18) Brandopfer, dar.

§ 75. 43. Verba 8". A. Er hat gesündigt; sie wird sündigen; er ist geschaffen worden; du hast gesündigt; ihr habt verunreinigt; du hast dich

verunreinigt; swir haben gefüllt. || B. Da sprach Jahwe: wegwischen will ich (§74v) den Menschen, welchen ich geschaffen habe, von (בְּמַעֵל) der Oberfläche des Erdbodens. An dem Orte, wo (§87h) du (f.) geschaffen worden bist, werde ich dich richten. Gesucht hat meine Seele, aber ich habe nicht gefunden. Nicht habt ihr mein Rätsel gefunden. Snicht werde ich unter (בְּ) euch einen Weisen finden. Ihr werdet suchen, aber ihr werdet nicht finden. Ich habe mich für euch finden lassen (Ni.). An jenem Tage werden die Sünden (בּוֹשְּלֵה) Judas nicht gefunden werden; denn ich werde ihnen vergeben. Den Jakob habe ich geliebt, aber den Esau habe ich gehaßt. 10 Du sollst (צֹי c. ipf.) deinen Bruder nicht hassen. 11 Deine Hasser (part. Pi.), Jahwe, hasse ich (ipf., §17c.d).

44. Mehrfach schwache Verba. A. Er wird ge- § 76. wißlich (§63d) zu (?) einem großen Volke werden. Da war noch ein Krieg zwischen David und (hebr. add.: zwischen) den Philistern. Da trank er von dem Weine und lebte (auf). Du hast deine Hand ausgestreckt. 5 Sie haben das Recht gebeugt. Beuget das Recht nicht. Da schlugen sie die Philister. Sie hat den Salomo durch Rätsel versucht. Die Könige werden die Gottlosen nicht ungestraft lassen. 10 Die Gottlosen werden nicht ungestraft bleiben. Ich habe geweissagt, aber (1) nicht habt ihr euer Herz zu Jahwe geneigt. Da hoben sie ihre Augen auf. Da erhob sie abermals ihre Stimme. Wir werden den Namen Jahwes preisen. 15 Preiset Jahwe (?); denn (er ist) gütig. Sie haben gestanden (v.: gestehen). Er hat unterwiesen. Sie werden unterweisen. Da brachte ich euch zum (אָל־) Lande Kanaan. 20 Erhebt zum Himmel eure Augen. Geh zu (אל־) Pharao. Wie ich mit Mose

gewesen bin, werde ich mit dir sein. Führe (f.) heraus die Männer, welche zu (בּלֹד) dir kamen (part.), welche zu (ک) deinem Hause gekommen sind. Dich hat Jahwe dein Gott erwählt, damit (? c. inf.) du ihm zu einem Eigentumsvolke seiest. 25 Ich fürchtete das Volk und da (1 cons.) hörte ich auf ihre Stimme. Dies (ist) das Weib und dies (ist) ihr Sohn, welchen Elisa lebendig gemacht hat. Strecke deine Hand aus. Ich habe euch aus Ägypten herausgeführt mit starker Hand und mit ausgestrecktem Arm. Da streckte Mose seine Hand aus. 30 Ihr habt euer Ohr nicht geneigt. Neige dein Ohr und höre. Da beugten sie das Recht der Waise. Wozu doch (71 §42g) sind wir aus Ägypten herausgegangen? Da kam Jephthah zu seinem Hause, und siehe seine Tochter ging heraus (part.) ihm entgegen. 35 Mach dich auf, geh hinaus dem Ahas entgegen. Da erhob Mose seinen Stab und schlug den Felsen zweimal (du.); da kam viel Wasser heraus und die Gemeine trank. 37 Nicht sollst (ipf.) du den Namen Jahwes zur Nichtigkeit (d. i. Falschheit, Lüge) aussprechen (נשא); denn nicht wird Jahwe ungestraft lassen den, welcher seinen Namen zur Nichtigkeit aussprechen wird.

45. Zur Wiederholung. Verkündet uns was sich ereignen wird (f. pl., §18a), damit (§46d.e) wir erkennen, daß ihr Götter (seid). Bauet Häuser und wohnet (darin), und pflanzet Gärten und esset ihre Frucht; nehmet Weiber und erzeuget Söhne und Töchter und nehmet euren Söhnen Weiber und eure Töchter gebet Männern, damit (§46d) sie Söhne und Töchter gebären, und mehret euch daselbst. Rufet mit (‡) lauter Stimme; vielleicht schläft (part.) er und wird aufwachen. ⁴Er wird zu denen, welche in der Finsternis (sind) sagen: gehet heraus!

- 46. Komparation. Besser (ist es) für uns Ägypten § 82. zu dienen, als daß wir in der Wüste sterben (inf.). Ich habe Einsicht mehr als alle meine Lehrer. ³Siehe, nicht zu kurz ist die Hand Jahwes, als daß sie nicht helfen könnte, und nicht zu schwer ist sein Ohr, als daß es nicht hören könnte.
- 47. Verba mit dem Accusativ. Ihre Häuser sind § 83. voll von Schwertern und Lanzen. Sie haben das Land mit Gewaltthat erfüllt (Qal). Er hat sie mit Weisheit erfüllt (Pi.). Wer sein Land bebaut (part.), wird reichlich Brot haben. ⁵Ihre (f. sg.) Armen werde ich mit Brot sättigen. Sie hat Jakob die Kleider Esaus angezogen. Ich will Jahwe mit meinem ganzen Herzen dienen. Ich werde ihm antworten. ⁹Antworte (dem) Thoren gemäß seiner Narrheit.
- 48. Subjekt u. Prädikat. Nicht antwortete das § 86. Volk ihm ein Wort. Das Volk stieg aus dem Jordan herauf. Deine (f.) Dränger werden gefangen genommen werden und († cons.) alles Fleisch wird erkennen, daß ich Jahwe dein Erlöser bin. # 4Gestorben sind Saul und sein Sohn Jonathan.
- 49. Bedingungssätze. Da sprach er zu ihr: wenn § 88. du mit mir gehn wirst, so († cons.) gehe ich; aber (†) wenn du nicht mit mir gehn wirst, werde ich nicht gehn. Wenn du dieses Volk wirklich (§63d) in meine Hand geben wirst, so († cons.) werde ich ihre Städte verbannen. Jahwe der Heerscharen, wenn du wirklich sehn wirst auf (‡) das Elend deiner Magd und († cons.) deiner Magd männlichen Samen (hebr.: S. von Männern) geben wirst, so († cons.) werde ich ihn Jahwe geben alle Tage seines Lebens. Wir wollen Boten schicken in alle Städte Israels, und wenn

50. Wunschsätze. A. Deine Gnade, Jahwe, sei \$ 89. über uns! Dein Zorn entbrenne nicht! Es lebe Ruben und sterbe nicht! Es sterbe meine Seele mit (den) Philistern! 5 Möge doch dein Zorn sich wenden (hebr.: zurückkehren)! Hoch sei deine Hand über deinen Drängern! Laß deine Stimme nicht auf der Straße hören. Ich möchte (N) auf das Feld (acc.) gehn. Hören möchte ich, was Jahwe reden wird. 10 Möge Jahwe richten zwischen mir und (hebr. add.: zwischen) dir und (darein) sehn und meine Sache führen! Und nun möchte doch dein Knecht hierbleiben (hebr.: sitzen) (dürfen) statt des Knaben als Knecht für meinen Herrn und der Knabe hinaufziehen mit seinen Brüdern! 12 Da sprach der Prophet: Amen! So möge Jahwe thun (§74ua); möge Jahwe deine Worte eintreffen lassen (erfüllen), welche du geweissagt hast. 13 Möchten wir doch nicht zu Grunde gehn! | 140 daß wir stürben (§d)! B. Dein Blut (komme) auf dein Haupt! Gesegnet (sollt) ihr (sein) von (, vgl. G 14, 19) Jahwe. Verflucht (sei) der Mann vor Jahwe, welcher sich aufmachen und (1 cons.) diese Stadt (wieder) bauen wird! 4 Verflucht (sei) der Tag, an welchem ich geboren worden bin (Pu.)!

51. TSchwursätze. Da schwur Mose an jenem Tage § 90. also: wahrlich, dieses Land wird dir zu(m) Erbteil sein und deinen Söhnen ewiglich. Da ließ ich das Volk bei Gott schwören: ihr werdet eure Töchter gewiß nicht ihren Söhnen geben, und ihr werdet von ihren Töchtern gewiß nicht für eure Söhne und für euch nehmen. Da sprach Elia: so wahr Jahwe der Heerscharen lebt, vor welchem ich stehe (prf.), heute werde ich mich ihm zeigen (נראה) אל־). Da schwur der König: so wahr Jahwe lebt, welcher uns diese Seele gemacht hat, ich werde den Jeremia nicht töten. 5 Da sprach Uria: bei deinem Leben und beim Leben deiner Seele, ich werde dies (hebr. add. הבר nicht thun.

52. Wāw copulat. zur Einführung von Neben-§ 46B sätzen. I. Zustandssätze. Da kamen sie in das Haus (acc.), während er auf seinem Bette lag. Da kam der Engel Jahwes noch(mals) zu dem Weibe, während sie auf dem Felde saß. | Sage nicht deinem Nächsten: "geh und komm wieder und morgen werde ich geben", während doch bei dir vorhanden ist. Deine (f.) Propheten sagen (part.) also: "Friede. Friede!", da doch kein Friede ist. 5Ich habe gerufen, ohne daß Jemand (hebr.: und Niemand) auf meine Stimme hörte. 6 Die Stadt haben sie mit Feuer verbrannt, ohne daß Jemand errettete; denn fern (war) sie von Sidon. - | II. Zwecksätze. Bete für mich. damit meine Hand zu mir zurückkehre! Wir werden das Mädchen (hebr. ?) rufen, damit wir sie (hebr.: ihren Mund) fragen. Stehet, damit ich höre. 4Ich will ihm meine Tochter geben, damit sie ihm zu (5) einem Fallstrick sei. — | III. Begründende Sätze. Den Fremdling sollst du nicht bedrücken (85 c. ipf.); denn ihr, ihr kennt die Empfindung (Seele) des Fremdlings. denn (בי) Fremdlinge seid ihr im Lande Ägypten gewesen.

V. Deutsch-hebräisches Wörterverzeichnis*.

Aaron אַהַרוֹן. Abermals עוד; יְסַף, הוֹסִיף, הוֹסִיף, Abraham אַבְרָהָם. [84a.b.Acht geben, aufmerken הַקשׁיב, achten, aestimare בְּשֵׁב. [auf לְ. Adler ג' בשר 28; c. suff. 'ג. Agypten מצרים. \hat{A} gypter מְצָרִים, pl. מְצָרִים. Ahas ins. Ahithophel אחיתפל. Ai עי (Artikel 17f3). all בַּלֵנוּ!) בּלֹנוּ!). Allherr אולני, c. praef. 10c. als (komparat.) מון 82b. also (folgendermaßen) בה; unmittelbar vor direkter Rede 650. alt werden 121.

Altar מובח 24e, pl. חות. Amen אָמֶן. Amoriter אמרי. Amos עמום. andrer אתר. anfangen חלל V, 73. Angesicht פָּנִים 31 a. Antwort מענה. antworten ענה 74, acc. pers. anzeigen גגד V, 67. anziehen, etw. לֶבֶשׁ, jmdn V, [83f.anzünden יצת V, 70. Arm ות f., pl. ורוע. arm אביון. Assur אשור. auch DJ. auf על־ 43a. aufbrechen נָסָע 67f.

^{*} Die arabischen Ziffern verweisen auf die Grammatik (teilweise nur andeutend, nach welchen Regeln das betreffende Wort zu flektieren); die römischen Ziffern bei Verben bezeichnen die Genera (Konjugationen).

auf heben (das Auge) לְשָׂא 76e. aufmachen, sich קוֹם 71. aufmachen, sich früh הְשְׁכִּים. aufreiben (Kraft etc.) 74; aufgerieben werden תַּם (תמם) 73.

aufschlagen (Zelt) קּמָה 76 d. aufstehn קּוֹם 71.

aufwachen יקץ 69a. 77.

Auge עין f. 29.

aus אָם 44.

ausgießen שָׁבַּרָ.

auskundschaften רָגֵל.

ausrotten הְּכְרִית; pass. נְכְרֵת. מִצֹּרֶע, aussätzig מְצֹרֶע.

außer אולַת (st. c. u. m. suff.).

Ausspruch, Wort אמר 2So.

ausstrecken (Hand) שָׁלַח u.

(bes. v. Höherstehenden) זְּמֶה 76d.

ausziehen (Schuh) נְשֵׁל 67f.

Baal בַעל (Artikel 17f3).

Eabel בְּבָל.

Balak בָּלָק.

Bart 151 25.

Basan בָּשָׁן (mit Artikel).

Bauch נְחוֹן 23.

bauen בנה 74.

Baum עץ 24f (auch coll.).

bebauen (Land) עבר.

Becher בום, pl. חו.

bedrücken לחץ 65e.

befehlen צָּוָה 74, acc. pers.

Begebenheiten דְּבָרִים.

begehren קמָד acc.

begraben קבר.

behüten שמר.

bei אַת 43d, אָם 43e.

Benjamin בּנְיָמִין.

beobachten שָׁמֵר.

Berg הַר 26.

berühren גָנֵע 67e.f.

beschneiden מול 71.

bestürzt sein גָבָהַל.

beten אֶּל־, zu אֶל, für בְּעַד.

Beth-El בית־אֵל.

Bett מְמָה.

beugen (Recht) גמה V, 76.

Beute שֵׁלֵל 25.

bewachen, bewahren שַׁמֵר.

bezahlen שַלַם.

bilden יָצֵר 70.

bis עד אָנָה 43a; bis wann עַר־אָּנָה.

blind אַנֵּר 24d, Art. 'הָע'.

Blitz בַּרָק 25.

Blut \Box 24c, Blutschuld pl.

Bogen קשׁת f. 38, pl. ות.

böse רַע 26.

Böses, Bosheit רָעָה 22.

böse sein רעע) 73; b. handeln, Böses thun V.

Bote מֵלְאָדְ 24b.
Brandopfer עֹלֶה.
brechen (Bund, Gesetz) פרר V.
bringen אוב V, 76h.

Brot לֶחֶם 28*i*.

Bruder אָד 3S.

Bund בְּרֵת בּ', schließen בְּרֵת בּ.

Ceder אֶרֶז m. 28.

Chananja הֲנַנְיָה.

Dahinschwinden בָּלָה 74. damit nicht פַּן־ 41, 4.

Daniel דָּגִיָּאל.

darbringen (Brandopfer) עָלָה daselbst, dort שָׁב. [V, 74. daselbst.].

ם מום. היים מ

David דָּוָד.

demütig עָנָו 25.

denn בָּי.

dienen עבר acc. pers. 83e.

dieser אָן 16a.

doch (bittend) እን.

Dränger צַר 26c.

עֶּדֶן Eden עֵּלֶדָן.

Edom ארום.

Ehre כְּבוֹד 23.

ehren כָּבַר.

Eidam חָתָן 25.

Eigentum סְגָלָה.

eilen מהר III, 65b. 84.

ein (Zahlwort) אָקָד 39a.

Einsicht haben, gewinnen בִּין 72, הָשִׂבִּיל Üb. 46.

eintreffen (v. Weissagungen)

Elia אֵלִיהוּ. [אַלִּיהוּ] 76h.

Elend עֵנִי 30.

elend עני 31a.

Elisa אַלישָע.

Elle אַמָּה.

Ende קץ 26.

enge sein, *impers*. צר) אַר (צרר) אַר) 730.

Engel מֵלְאָדְ 24b.

entbrennen חָרָה 74.

entfernen הָרְחִיק; (wegthun)

entgegen לְקרֵאת. (קרַאת V.

entlassen שָׁלַת.

Entronnener פָּלִים 23.

entsenden שַׁלַח 65.

Ephron גַּפְרוֹן.

Erbe, Erbteil נְחֲלָה 35.

Erdboden אָּרָמָה 34b.

Erde אָרֶץ f. 28, Art. 17d.

ereignen, sich קרה 74.

erfüllen מְלֵא 75 I, gew. III;

mit etw. acc. 83b.

erheben רום V, 71; (Stimme)

קּוֹם 76e; sich erheben קּוֹם

71. Üb. 39.

erhöhen הוח 71 Polēl.

erinnern, sich זָבַר, an etw. acc.

erkennen יָדַע 68**f**.

erlösen גָּאֵל 65e.

Erlöser 583 24e. ermorden הָרַג. Ernte קציר 23. erobern לֵכֶר. erretten גצל; מַלַּט V, 67. erschrecktsein אַת (חתת) 73f.o. ersinnen שַׁבַּה. erster ואשון. erwählen בְּתַר 65e, etwas בָּ. erwerben קנה 74. Erz נחשת f. 36b. erzählen 750. erzeugen יַלֵּד 68, gew. V. Esau עשו. Esel חמור. Eselin אָתוֹן 23, pl. זת. essen אָבַל 66a. Ewigkeit עוֹלָם 24; in E.,

Fallen בָּלְפַל 67.
falls בָּי .
Fallstrick מוֹלָשׁ 24.
falsch (umschreibe mit אַיָּנ).
Farre בַּּלְ 26cs.
Feind אֵיֵב 24d.
Feld אַיֵב 31b.
Fels אוֹב.
fern sein בּּיוֹלָ 23.
fern sein בַּּלּר.
Fest מוֹעָד 24e.

ewiglich לעולם.

Feuer ws 26. finden מַצָּא 75. Finsternis חשר 28. Fleisch בשר 25. fliegen עוּף Polēl 71. fliehen בַּרַח 65e, נוּם 71. Fluß לָהָר 25b. fragen שַׁאָל (\bar{e}) 65e. Fremdling 74. fressen אָבֶל 66a. Freude שָׁמְחָה 35; מַשׂוּשׁ 23 (Üb. 40). freuen, sich שָׁמַת (ē), an, über ב; שיש 72. Frevel פָשַׁעָ 28, suff. פָּשׁעִי Frevler 24e. Friede שַלוֹם 23. frohlocken גיל 72. Frohlocken, das גִּילָה. fromm קסיד 23. Frucht פָּרִי m. 30c. führen, die Sache jmds, s. Sache. füllen, s. erfüllen. für ל; *pro* בָּעַד. Furcht יֵרְאָה 35. furchtbar נורא. fürchten, sich f. יֵרָא 76g. Fürst גָשָׁיא 23a. Fuß רֶגֶל f. 28. Ganz 55 26d. Garten 12 26.

Gasa ענה f. gebären לֵלֵד 6S; pass. II u. IV. Gebärende, eine יוֹלֶדֶת 36. geben נָתַן 67i. הפלה Gebet. Gebiet, Grenze גבול. gebieten אָנָה 74, acc. pers. Gebot מְצְוָה 22. Geburt, Herkunft מולֶדֶת 36. Gedächtnis וָכַרוֹן 23d. מַחֲשָׁבָה Gedanke — Vorhaben מַחֲשָׁבָה 33; = Gebilde מַשְׂבִית 37b. gedenken נֵבֶר, an acc. Gefallen haben הָפַץ, an בָּ. gefangen nehmen שַׁבָה 74. Gefangene coll. שָׁבִי 30. Gefäß בָּלִי 38. gegen (feindlich) על 43a. gehn הָלַךְ 68*i*. 64*h*. Geist רוּת f., pl. ות. Gelübde ג', גַרֵר 28m. gemäß 🤰 45. Gemeine, die עַרָה 33a. Gerät בַּלִי 38. gerecht צַדִּיק. Gerechtigkeit צֶּדֶק 28, suff. צִ Gericht מִשְׁבָּם 24. gering sein קלל) קל (קלל) 73. Gesalbte, der מָשִׁיתָ 23b. Geschäft מְלָאכָה 36g. Geschlecht, Generation דור.

Geschrei אָעָקָה, וְעָקָה 34. gesegnet בָּרוּךְ 23. Gesetz חוֹרָה 22. gestehn ידה VII, 76. . Getier חַיָּה. Gewaltthat תַּמָם 25. Gewand שַׁלְמָה, שַּׂמְלָה 35. Gewässer מים 38. Gewicht משקל 24. Gibeon גבעון. gießen יֵצַק 70. Glut (des Zorns) קרון 23. Gnade הַּמֶּד 28. gnädig תנון. gnädig sein הָנַן 73, acc. pers. Gold זָהָב 25. עמרה Gomorrha. Gott אֵל הִים, *c.praef.* 10*c*4, אֱלֹהִים. gottlos רשׁע 25. Götze אַליל. Grab קבר 28, suff. 'ק. Gras קציר 23. Greis 151 25. Greuel הועבה 33. groß נַדּוֹל 23. groß sein בַּלַל (\bar{e}). Grund; zu G. gehn אָבֶד 66a; zu G. richten (Stadt, Gegend) שׁתָת 65b. gut, gütig מוב. gut sein ימב 69; wohlthun V.

Hagar הָנָר.

halten (Gebot) שָׁמֵר.

Hand 7 24c.

hangen דְבַק (\bar{e}). an בְּ.

hassen אַנֶּשׁ 75.

Hauch רוֹת f.

Haupt אש 38.

Haus בַּיָת 35.

Hebräer, hebräisch אָבְרִי, f. עָבְרִית 37; pl. עַבְרִית.

Heer, Heerschar צָּבֶא, pl. 25.

heilig קרוש 23.

heilig sein קרש; heiligen III.

Heiligkeit קֹנָשׁ m. 28.

Heiligtum מְקְרָשׁ 24a.

Held אבור Held.

helfen ישע V, 68.

hell (licht) werden ገነጽ 71i.

herabsteigen, -kommen, יֵרֶד 68f, herabführen V.

heraufsteigen, -ziehen אָלָה 74; heraufführen V.

herausgehn የኒኒ 76g; herausführen V.

Herr בָעַל 23, בַּעַל 28.

Herrlichkeit בָּבוּד 23.

herrschen מְשֵׁל, über בְ.

Herz לֶבֶב 25c, לֶבֶב 26.

heute היום 17a.

Himmel שָׁמֵיִם 38.

hinab-, hinauf-, -hinaus, s. herab- etc.

hinblicken גבש V, 67.

hinstellen הְצִּיב 70; sich h. הְתְיַצֵּב; hingestellt sein (stehn) נצַב.

hinter אַחָרָי, אַחָר 43b.

hinübergehn אֶבֶר; hinüberführen V.

hinwerfen הִשְׁלִיךְ.

Hiob אינב Hiob.

Hirt לעה 31a.

Hiskia הְוָקְיָהוּ.

hoch sein Din 71.

Höhle מְעָרָה 32.

Holz אַץ 24f, Holzstücke pl.

hören שָׁמֵע (ē), auf etw. אָל־, auf d. Stimme jmds בְּקוֹל; V.

Horn קרן f. 28.

Huld חֶסֶר 2S.

Hülfe עור 2S.

Hund בֻּלֶב 2S.

Hunger(snot) בָּעֶב 25.

Husai חושי.

hüten, sich שָׁמֵר II u. VII.

Hütte סָבָה 22.

In ⊋.

Inneres קרב, suff. יף 28.

Isaak יִצְּחָק.

ושראל Israel ישראל.

Jahr שׁנָה f. 33. Jahwe יהוה 9b. Jakob יַעַלְב. Jebusiter יבוסי. jeder ₺₺ 26d (bei folg.subst.); Jehu יהוא. אישן. jener ההוא 17c. יִפְתָּת Jephthah יִפְתָּת. Jeremia יִרְמִיָהוּ. Jericho יריחו. Jerusalem יְרוּשָׁלַם 9b. יהונתו Jonathan יהונתו. Joram יוֹרָם. Jordan יְרָבּן (Artik. 17f3). Josaphat יהושפט. Joseph יוֹמֶף. Josua יהושע. יהורה Juda. Jugend נְעָרִים 22. Jungfrau בְּתוּלָה 22.

Kalb אָבֶל 28l.
Kamel בְּלְל 26f.
Kanaan בְּלֵען 74.
kaufen קְנָה 74.
kein יְדָע 68f.
kennen יְדַע 28; pl. gew. בְּנִים 28; pl. gew. מְפַר אַבּנִים.
klagen, plangere סְפַר 28r.
kleid קָבָר בָּלָר Kleid קָבָר בָּלָר.

ktein sein קמן. Kleinvieh צאן. Knabe נער 28i. Knecht אָבֶר 28, נַעַר 28*i*. Knie בֶּרֶבֶּיִם 28, du. בָּרֶבֶּיִם. kommen Xi2 76h. König מֶלֶךְ 28. König sein ָמָלַדְ; V. Königin מַלְבָה 35a. Königreich מַמְלָכָה 33b. König-tum, -reich מַלְכוּת 37a. können יָכֹל 68g. 84d. Kraft בת בת Krankheit קלי 30c. Kraut עשב 28. Krieg מְלְחָמָה 36g. Krieg führen נלתם 65. Kriegsmann אִישׁ מִלְחָמָה. Kuh פָּרָה 22. Kummer יְנוֹן 23. Kundschafter מְרֵגֵּל 24. kurz sein קצר.

Lade אָרוֹן (Artik. 17d). Lager מְחֵנֶה 31. Land אֶּרֶץ f. 28, Artik. 17d; Ackerland, Boden אָרָמָה 34b. langmütig אָרֶך אַפַּיִם 25h. Lanze רמת 28.

laut, 1. Stimme קול בַּדוֹל.

Leben חַיִּים, beim Leben Jahwes etc. 90b.

leben חָיָה 76c.

lebendig תֵי 26, l. machen הַהָּתָה 76c.

legen (franz. mettre) שים 72.

legen, sich שָׁבֶב, ipf. a.

lehren לְמֵּד, Lehrer part.

leicht (schnell, gering) sein לן קלל) 73.

leidvoll עני 31a.

Lende יַרֶדְ 25e.

Leuchte גר

Libanon לְּבָנוֹן (Artikel 17f3).

Licht 718.

lieben אָהַב (ē) 66b.

lieblich נָעִים 23.

liegen שָׁבֶב ipf. a.

Linke (Seite, Hand) שָׁמֹאוֹל.

Lobgesang הְהָלָה 32.

Lohn שָׁכָר 25, מַשָּׂבֹרָת 36.

Lösegeld בֹפֶר 28.

Löwe אָרִי, אָרְיֵה 30.

Lüge שַקר 25, שַקר 28.

lügen בוֻב.

lügnerisch (umschreibe mit

Machen אָשָׂה 74.

Mädchen נַעַרָה 35.

Magd אָמָה 35, אָמָה 38.

H. Strack, Hebr. Übungsbuch.

Mal פַעָם f. 28.

Manasse מְנַשָּׁה.

Mangel haben קָּסֶר 65h, an etw. acc. 83b.

Mann איש 38.

Mantel אַדֶּרֶת 36.

matt werden יעף 68d.

Mauer חומה.

Meer D 26.

mehr; nicht mehr לא . . עזר.

mehren, sich רָבָה 74.

Mensch DJS, auch collect.

merken בין 72.

mit אַת 43d, אַת 43e.

Mitte תְּנֶף 29c; in unsrer M.

Monat חֹרֵשׁ 28.

יָנֵתָ Mond יָנֵתָ.

morden קָרָג 65.

Morgen, der בֿקר 28.

morgen אָלָה.

Mose משה.

müde sein, sich abmühen יגע

Mund פַה 38.

[68d.

Mutter DN 26.

Myriade רְבָבָה 34.

nach (post) אַחַר אַחַר 43b.

Nachbar שָׁבֶן 25f.

nachjagen רָדֶף, jındm אָחֲרֵי.

Nächster אַן 22.

Nacht לֵילָה m.

6

nahe קרוב 23.

nähern, sich קרוב.
קרוב קרוב 24f: pl. חו.
Narr אַנִיל 36.
Narrheit אָנֶלֶת 36.
nehmen קּלָק 67h.
neigen (Herz,Ohr) נמה V,76d.
nicht אַל־; verbietendu. abmahnend 41, 3.
niederreißen קּרָם
חובל VII,

noch אין, suff. 40f. [74 $w\varepsilon$.

Oberfläche פָּגִים pl. 31a. öffnen אָדָן 65. Ohr אָדָן f. 28. Öl שֶׁמֶן Ölbaum יֵשְמֶן 29a. Ort מָקוֹם 23, pl. אות.

nun (nunmehr) אַתָּה.

Palast הֵיכְל 24.
Pfad הֵיכְל 23, הֵיכָל 22.
Pfeil בְּתִיבְּה 26.
Pferd חַזְּם 26.
Pferd חַזְּם 67e.f.
Pflanzen בְּתִיל 67e.f.
Pharao בְּתִיל פָּתְי 67e.f.
Pharao בְּתִיל, pl. הָיבֹּי, gew. ohne Artikel.
plündern בְּוֹי 73.
preisen 1. הָלֵל ; pass. IV.;

Priester להָן 24. Prophet גָבִיא 23b. priifen בְּחַן.

Rache נַקְמָה 34. Rat עצה 33. ratschlagen יַעץ II, 68d. Rätsel חירה 22. Recht (das ausgeübte u. das gebührende) ກຸລຸພຸກຸ 24. Rechte (Hand, Seite) יָמִין 23. rechten גְשָׁפַט, mit אַת. rechtschaffen ישר 25. reden דָּבֶּר. Regen מָטָר 25. regnen lassen הָמִמִיר. regieren מַלַדָּ. Rehabeam רְחַבְעָם. reich עשיר 23. reichlich haben שָׁבַע (ē) 65, c. acc. 83b. Reichtum עשר 28. retten נצל; מִלַּט V, 67. richten שׁכַּשׁ. Rindvieh בַּקַר 25. ringsum סָבִיב 43b. Ro Did. Ruben ראובן. rufen אָרָא 75.

ruhen און 71.

rühmen, sich הָתְהַלֶּל, seq. בִּ,

Sache jmds führen, causam agere 'ביב ריב 72.

Sabbath שַׁבָּת f.

säen אַרַע 65.

sagen אמר 66.

שלמה Salomo.

Samaria אמרון f.

Samen זרע 2S.

sammeln לָלָם I u. III.

satt sein שָׁבַעְ (ē) c. acc.; sättigen V.

saugen יָנַק 69a; säugen V.

Saul שָׁאוּל.

schaffen בָּרָא 75.

Schande בּשֶׁב f., zu Schanden, beschämt werden פוש 71i.

scharf (Pfeil etc.) אָנוּן 23.

Schatten צֵל 26.

scheiden הָּבְּרִיל.

Schemel (für d. Füße) הַּדֹם.

scheren בְּלַח 65.

schicken שַׁלַח 65.

Schild מָגַן 26e (festes .).

schlachten שַׁתַשׁ 65.

schlafen ישׁן 68d.

schlafend ישׁן 25f.

schlagen גכה V, 76d.

Schlange נָחָשׁ 25.

schlecht כע 26.

schließen (einen Bund) בַּרָת.

Schmach הַרְפַּה 35c.b.

Schmuck הִפְּאֶרֶת f. 36g.

schmücken วิธีอิ 65.

schonen על־ 65, sq. קמל pers.

Schönheit '2' 30c.

schreiben בָּתַב.

Schuh גַעַל 28.

schwach רָפָה 31b.

schweigen הֶחֶרִישׁ 65.

schwer לֶבֶר 25h.

schwer sein גָּבָ, schwer machen (verstocken) V.

Schwert קרב f. 28.

Schwester אַחוֹת 38.

Schwiegertochter בַּלָּה.

schwören גִּשָׁבֵע, bei בָּ; V.

Seele גפש f. 28, pl. חות.

Segen, Segnung בְּרֶכָה 34d.

segnen בַּרָדָ 65*b.r*.

sehen רָאָה 74.

Seher הֹנֶה, הֹנֶה 31.

sein (Verb) הָיָה 76b.

seit praep. מָן, conj. מֵאָנו.

Sekel שקל 28.

senden שַׁלַח 65. I u. III.

setzen, legen (franz. mettre)

Seufzer אָנָחָה 34. [אַנָּחָה 72.

Sicherheit; in S. לֶבֶׁמַת.

Sidon צידון.

Siegelring מַבַעָת 36c.

siehe הַנָּה 40d, הַ,.

Silber בֶּסֶרָ 2Sr.

Simeon שָׁמְעוֹן.

Simson שִׁמְשׁוּן.

sitzen יַשֶׁב 6Sf.

so בֿה אָמַר (bes. בֿה).

Sodom קרֹם.

Sohn 그 38.

Sonne שֶׁמֶשׁ m. u. f. 28.

spalten בָּקע 65. I u. III.

Speise מְאַכְל 24.

Speiseopfer מְנְתָה 35.

sprechen אָמֵר 66.

Stab, Stamm (tribus) שֶׁבֶּט 28,

Stadt אֵיר f. 38. [מַמֶּה] 31.

stark תְּוָק 25.

Stärke IV 26c.

statt, an . . statt הַתָּת 43b.

Staub אָפָר 25.

stehn אָמֵר 65.

stehlen גָּנֶב, pass. IV.

Stein אֶּבֶן f. 2S.

stellen הַעֲמִיד 65.

sterben מוּת 71i.u.

Sterbliche, der אַנוֹשׁ.

Stern בוכב 24.

Stiftshütte מִשְׁכָּן m. 24.

Stimme קול m., laut גָּדוֹל.

Straße בוחק f.

Stroh הֶּבֶּן.

suchen בַּקשׁ 60b.

Sünde אָלן m.23c, אַלן f.36e.

Sünder pl. תַּמָאִים.

sündigen אָמָא 75, gegen J. לה'.

Tafel לוּת m., pl. ות.

Tag יום 38.

Teil תֶּלֶק 28l.

Tenne גֶּרָן 2Sp.

teuer, kostbar sein יַקר 68e.

That, Werk מְצְשָׂה 31.

Thor (porta) שַער 28.

Thor (stultus) בְּסִיל.

Thron כָּסָא 34d.

thun, machen אָשָׂה 74.

Thür דֶּלֶת 38.

Tochter בת 3S.

Tod מֶּנֶת 29c. \parallel tot מַת.

töten מוּת; קְמַל V, 71*i.u.*

tränken שקה V, 74. 77.

trennen, sich גְּפָרַד.

trinken שָׁתָה 74. 77.

 ${
m trocken}$ יֶבְשׁ $25f; {
m tr.sein, wer-}$

den יֶבֶשׁ V, 69a.

Trockene, das יַבְּשָׁה, הֶּרָבָה.

Trompete שוֹפָר m. 24, pl. ות.

trösten נתם III, 65b.

Trümmer תַּרְבוֹת f. 35a.

Über על־ 43a.

übernachten יין 72.

überschreiten עבר 65.

umgeben, circumire, circum-

dare סָבַב 73.

umherschweifen נוּעָ 71.

ungestraft lassen נקה III; ung. bleiben II. 76d. unschuldig נָקי 31a. unter (sub) החת 43b. unterweisen ירה V, 76f. Uria אוריה. Vater 28 38. verachten בַּוַה 74. verbannen החרים 65p. verbergen הָּסְתִּיר; sich v. סתר verbrennen שַׁרַף. [II u. VII. verderben השחית. vereiteln (Rat) פרר V, 73. verfluchen אָרַר, קלֵל 73. verfolgen יָּדֶרָף. vergeben סַלָּת 65. vergessen שַׁבָּח 65. vergießen שַׁבַּוּ. verherrlichen 기술화 65, sich v. verkaufen מֶבֶר; pass. II. [VII. verkünden נגד V, 67. verlassen Ily 65. vernichten השחית. Verordnung, Gesetz עדות 37a. versammeln כְּבִץ. verschließen סגר. verstocken הָּכְבִּיד. versuchen נסה III, 76d. vertilgen השמיד. vertrauen בַּטָּה 65, auf בַ. vertreiben ברש 65b. 64l.

vertrocknen יֶבֶשׁ 69a. verunreinigen xpp 75, sich v. Vieh בָּהֶמָה 34*d*. Π , $V\Pi$. viel 27 26. vielleicht אולי. Vision מחוה 31. Vögel אור collect. Volk עם $26\,\lambdalpha \deltaarphi$; און $19b\, ec{\epsilon} heta
u o arphi$. Volksmenge าเกา 23. voll מֶלֵא 25g, von etw. acc. 83b. voll sein מֶלֵא 75, acc. S3b. vollenden בָּלָה, pass. IV. vollendet sein כָּלָה 74 u. הַם (תמם) 73 m. vollständig שָׁלֵם 25f; adv. von 12 44. [84b.d. vor לְּבָנֵי (z.B. stehn vor jmdm), מפני (z. B. sich fürchten). vorhanden, existierend 2 40e. Vorhaut עַרָלָה 35. Vorhof קצר 25d. vorübergehn フユゾ 65. Waise יתום 23. Wald יער 28. wälzen נָלֵל 73. wandeln התהלך 22. Wanderschaft מגרים. warum? (wozu) לְּמָה 45e6. was? מָה 16e.f. 45e6. waschen רָהָץ 65. Wasser מֵים 38.

Weg דֵרֶך 2S. Wegführung גַּלוּת 37a(festes). wegschicken, entlassen, verjagen שַלַח 65. wegwischen מָתָה 74. Weib אשה 3S. weichen אם 71x. weigern, sich เละ 65b. weil יַען כּי. Wein בֶּרֶם 29. || Weinberg בֶּרֶם weinen בַּכָּה 74. [28. weise קָלָם 25. עונים weise sein הָּכָמַה 65. ∥ Weisheit הָּכָם. weissagen גבא II 76e. welcher, e, es אַשֶׁר 87. wenig מַעָם. wenn εἰ ÞṢ, ἐἀν Þ. wer? מָי 16e. werden הַיָה 76b. werfen השליך. Werk, That מַעֲשֶׂה 31, פֿעַל 28. Widder איל 29. wider על־ 43a. wie (vor subst.) ⊅; Konjunktion: בָּאַשֵׁר; (wie sehr) מָה wiederkommen שוב 71. [16f. Wildochs DN7. Wildpret ציד 29. wissen יֵדַע 68f.

wo? สะห, suff. 42f.

Wohlgefallen תֶּבֶּץ 28; W. haben קָבֶץ 65h, an בָּ. wohlthun משב V, 69. wohnen שֵׁבֵ 68f. Wolke עָבן m. 25, 25, f.wollen, geneigt sein אָבָה 66a, seq. 5 n. Inf. 84d. Wort דֶבֶר 25. Wunde פֿצעי 27, suff. פֿצעי. Wiiste מְרַבַּר 24. Zahl מְסָפַּר 24. ∥ zählen סָפַר. zahlreich בל 26; z. werden, sein בַב (רבב) 73. Zahn שו 26. Zeit עת f. 26. Zelt אהל 28. zerbrechen שַׁבַּל I u. III. zerreißen, zerfleischen מְיַבָּט. zerstreuen YID V, 71. Zeuge עד 22. Zion ציין f. Zorn חָרוֹן, 28 וַעַם, 26 אַף (Glut) zu (ad) 43a, 45. [23. zu, um zu (beim Inf.) ?. Zuflucht מַחְמָה 31; seine Z. nehmen קסה 75, zu בָּ. Zunge לשון f. 23. zurechtweisen ליכדו V, pass. II, zurückkehren שוב 71.

VI. Hebräisch-deutsches Wörterverzeichnis.*

אב Vater §38.

עבר gehn §66a.

אָּבָה wollen 74. §66*a*. 84*d*.

מביון arm.

לבל (ē) trauern 65.

לבל trauernd §25f.

בָל, suff. אָ Trauer 28.

gewiß, in der That.

ובא f. Stein 28.

אבק II ringen 65.

אֶבֶר Schwungfeder, Flügel.

אגר sammeln 65.

אנרת Brief §36d.

Nebel.

אָדוֹן Herr §19d. 23.

אָרָם Mensch; gew. collect.

אָּרְמָה (Acker-)Land §34b.

§10c5.

אָדֶּרֶת Mantel 36.

בּהַב (ē) lieben 66b.

אֹהֶל Zelt §28q.

אָהַל Zelt aufschlagen 65.

is oder, vel.

vielleicht.

מוּלָם, אוּלָם dagegen, jedoch.

Unheil §29c.

אור hell werden §71i. V.

אור ∥ בוcht. אור בור וויק.

אות m.f., Zeichen pl. אות.

אות II übereinkommen, willfahren 71.

१८ damals, dann §47c9.

^{*} Die arabischen Ziffern mit "§" verweisen auf die Grammatik; ohne "§" deuten sie an, nach welchen Paragraphen das betreffende Wort zu flektieren ist. Die römischen Ziffern (I—VII) bezeichnen bei Verben die Genera (Konjugationen); V ohne Zusatz ist: kausativ. — Unvokalisierte Verbalformen kommen im Qal entweder gar nicht oder doch nur sehr selten vor.

μκ f. Ohr 25.

TR V aufmerken 65.

אָנָּר etw. umgürten 65; VII sich gürten.

אָּ Bruder, אַהּאָ Schwester

កកុ**នុ** eins §39a. [§3S.

אָדּגּ Sumpfgras, Ried.

ਮਾਲ਼ ergreifen 65. §66a.

אָתָּיָה Besitz 22.

אָתַר §66b; III morari §65e.

אַחַרִי כֵן hinter; אַחַרִי nachher, darauf.

אַחַרִית Ende, Ausgang.

אי, איה wo §42f.

איב Feind 24.

איבה Feindschaft.

איך wie? (ablehnender Frage).

איל Widder §29.

אַיָלֶת אַיָּלָת Hinde §36g.

es ist nicht §41c.

(מָאַיִן wo?, nur:) יסאַין von wo?

איש Mann §38.

קּאַ 1. fürwahr, gewiß; 2. nur. אָבָל essen 65. §66a.

אָכָל Speise 28; אָכָל (nur sg.); אַבְל 24.

לי zu §43a.

μή, ne §41,3.

ולה Eid 32.

קל הים Gott; mit אָל הִים, אָל הִים Gott; mit אָל , זְ \$10c4; mit Präd. §S6c. Gott §17g3.

אַלִילִים Nichtse (Götzen).

אַלַם stumm §24d.

אֶלֶף tausend 28.

§89c; Fragewort §42c.d; beim Schwure §90.

Mutter 26.

אָמָה Magd §38.

Elle §39f.

אָמָה Nation 22.

אמן 65. V glauben; II dauerhaft, beständig sein, bewährt sein. | אֶּמֶת.

אָמֵץ stark sein 65.

אַמֵּר sagen 65. §66*a*; לֵאמֹר \$65*o*.

אֹמֶר Wort §280.

אָמָרָה Ausspruch 35. po.

אֶמֶת f., suff. אֲמָהָ, Treue, Zuverlässigkeit (אָמָה).

אַמְתַּחַת f. Sack 36.

אָנָה wohin?; 'אַר־אַ' bis wann?; wie lange?

אַנְחָה Seufzer 34.

אניה Schiff.

JIDS Schaden, Verletzung 23.

ንጋኝ zusammen-, weg-raffen 65. §66b.

מְנְמֶרוֹת binden 65. | מְנְמֶרוֹת.

אָרָ Zorn (אָנַף); du. Nase, Ge-אָר sogar, auch. [sicht 26. אָפָה backen 74. §66a.

אום אָם nun, denn; zur Belebung der Frage §42g u. der Aufforderung.

אָפֶּס das Aufhören, Ende 28. VII an sich halten.

אפר Asche.

צָּלְ, suff. בָּ, 1. Seite; 2.(Präp.) zur seite, neben.

nachstellen 65.

אַרְבָּה Heuschrecke (רָבָה).

ארון Kasten, Lade; Artik.

אָרַח Pfad 2S; pl. וות. [$\S 17d.$

ות Löwe 30; pl. אַרִי.

אָרֶקּ lang sein 65. V.

ן lang §25h.

ארָד Länge 28.

אָרֶץ f. Erde, Land 28. §17d.

אַרַר I, III verfluchen 73.

שׁאָ f., Feuer 26.

אשה Weib §3S.

אָשְׁכֵּל Traubenkamm, racemus; pl. אֲשָׁכֵּל.

schuldig 25.

אַשְׁפָּה Köcher.

אָשֶׁר 1. Relativpartikel §16d. §87; 2. daß; 3. weil. בְּאֲשֶׁר

1. wie, quemadmodum;

2. weil.

אשר III glücklich preisen.

אַשְׁרֵי (nur st. c.) Glückseligkeiten des . . = Heil dem . .

אַשָּׁרִים Schritte.

אָת, אַת mit §43e.

אָת־, אָת (acc.) §43f.

אָתוֹן Eselin 23.

in, mit (instr.) §45.

קאָר f. Brunnen 22, pl. הות.

stinken; V.

בגר Kleid §28r.

ע ברל V scheiden.

בהו Leere §30d.

II bestürzt sein 65; III

Vieh §34d. [kausat.

kommen 76h; V bringen.

Did zertreten 71.

בור Grube, Cisterne, pl. הות.

sich schämen §71i. §77.

geringschätzen 74.

plündern 73.

בְחוּרִים Jüngling, pl. בַּחוּרִים.

prüfen 65.

auswählen 65.

vertrauen 65 (בְּ auf);

 $V. \parallel$ מְבְטָּח.

לֶּטֶן f., suff. בְּּטֶן, Leib, Bauch.

לי אַלני bitte (gew. בִּי אַלנִי).

zwischen §43c; לְיִנִי עִּינִי u.

zwischen . . und.

merken, einsehn 72; VII achten, acht geben; שֶׁל auf.

בינה Einsicht.

בֵּיִת Haus §38.

weinen 74.

Weinen 30.

בְּלֵר Erstgeborener.

בּּלְרָה Erstgeburt (abstr.).

nicht, po. בַּל

בְּלִיעֵל Nichtsnutzigkeit.

verwirren §73n.

עבלע verschlingen 65.

בּלְעֲרֵי Präp. 1. non ad, nihil ad; בּלְעֲרֵי ich durchaus nicht G 41, 16; 2. ohne G 41, 44.

בְּמָה Höhe 32 (bes. als Gottesdienststätte).

בַּמֶּה, בַּמֶּה §45e.g.

בּן Sohn §38.

שנה bauen 72.

בֹּסֶר Herlinge §280.

שׁבַעְבוּר wegen, um . . willen.

בּעֵר, st. c. בְּעֵר, suff. בּעַר, um, ringsum; $\dot{o}\pi \dot{\epsilon} \rho$, für.

אַבעל Herr 28. בַּעַלים §86c.

קַער 1. tr. verbrennen; 2. intr. brennen, entbrennen. III (65b) 1. anzünden; 2. ver-

בעת III אַנה Itilgen.

בקע I, III spalten.

Thal 35.

בקר Morgen 2S.

קקר Rindvieh 25.

suchen 60b.

בֶּר, בַּר (ausgedroschenes) Ge-

אָרָאָ schaffen 75. [treide.

Schöpfer §24e.

ברוש Cypresse.

בּרְגֶל Eisen.

קבת fliehen 65.

wohlgenährt, fett 23.

Riegel.

בְּרִית f. Bund.

בֶּרֶדְּ Knie 28.

ברך III segnen §65b.r.

קּרָכָה Segen 34d.

קּשָׂר Fleisch 25.

בשׂר III frohe Botschaft bringen.

בְּשֵׁל, intr. kochen. III 1. tr. kochen; 2. reifen. V reif machen.

Tochter §38.

ת. Maß für Flüssigkeiten = Epha §39f.

קּתֶּר, suff. בְּ, abgeschnittenes Stück (v. Opfern) 28.

erlösen 65.

בּאֵל Erlöser §24e.

hoch 23. נְבֹהַ

Held 22. נבור

וּבִיר Herr.

נבר (ē) stark sein, st. werden.

אבר Mann (meist po.).

וּבֶרֶת Herrin §36b.

13 Dach 26.

אַדי Böckchen §30b.

נַרַל (ē) groß sein. ∥ גַּרַל 23 u. גַּרֶל §\$25f groß. אַרָל Größe §2Sn. | מְנְדָל.

גרע III ab-, zer-hauen 65.

אַרָר Mauer §25e.

13 Volk; pl. §19b.

עוע verscheiden 65.

ווֹ (als Fremdling) irgendwo leben §71x; acc. §83d. אָר , [מְגָרִים]

ill scheren 73.

Bauch 23. Thal §29a.

frohlocken 72.

אָלְגֹּלֶת Schädel §36b.

נָלָה 1. offenbaren; III entblößen; II. IV. pass.; VII sich entbl. | 2. auswandern, V ins Exil führen. 74.

נְלוֹת (fest) die Wegführung; die Exulanten §37a.

נלח III scheren (den Kopf) 65. wälzen 73.

Da auch; Da . . Da et . . et.

אמא V trinken lassen 75.

גמל 1. entwöhnen; 2. thun, erzeigen §S3g.

נְמָל Kamel §26f.

aufhören. נְמַר

נָגָן) Garten (נָגָנַן) 26.

stehlen. בַּנַב

(schützend) bedecken 73. נְגַן

brüllen 65. לַגַן ,בַּן.

נפר (?) בור Cypresse.

ור Fremdling (גור).

נְרָה ½0 Sekel §39f.

נרון Kehle 23.

ברן Tenne §28p.

נֵרַשׁ vertreiben, gew. III §65b.

גשׁם, suff. גּ, Platzregen 2S.

besorgt, bekümmert sein 65.

ים, pl. יבּלָה Feigenkuchen.

דָבַק (ē) ankleben, anhangen.

דַבר Wort 25.

reden §60e.

דּבשׁ, suff. דּ, Honig.

Fisch 24.

דנה coll. Fische 33.

הגן Getreide 25.

הור Geschlecht, γενεά 22.

richten 72.

gering, gew. niedrig, arm

דלת f. Thür §38. |26.

Blut §24c.

קמות Ahnlichkeit; Ebenbild. קמות Thräne, auch coll. 35. קעד Thräne, auch coll. 35. קעד verlöschen 65. פּדְּסָי zu heftig treiben (das Vieh). פּדְ (zermalmt) dünn 26. פּדְרַ Dornen. פּדְרַ Dornen. פּדְרַ V treten lassen, betreten פּדָר m. (f.) Weg 28. [lassen. פּדִר שׁ suchen, forschen, ein-פּדָר grünen, sprossen. V. פּדָר fett §25f.

תְּגָּלִם.
תְּגָּלְם, nachsinnen 74.
תְּבָּלְם, stoßen, umstoßen §65i.
תְּבְּלְּ Herrlichkeit 25.
תְּבְּלְ Herrlichkeit 25.
תְּבְּלְ Herrlichkeit 25.
תְּבְּלְ Pracht.
משׁ wehe.
תְּבְּלָ Güter, Schätze.
תְּבָּלְ sein, werden §76b.
תִּבְּלָ gehn §68i. §64h; Inf.
abs. §63e. VII wandeln.
תווו Part. תְּבָּלֵּר rüstig zuschreitend.
תווו Pôʿēl §73c; Pi. preisen
תוווי אַרְלָּהַר פּרַלְּהַ.

המון Geräusch, Volksmenge

23.

קנה, הַנָּה, siehe §40d; mit Part. $\S47i.$ hierher. 'ער־ה' bis hierher; bis jetzt. קּפָּה vertere 65. VII sich hinundherwenden. הָר m Berg~26. הָרָה $m \S11$ f; הָרָה אַרְבָּה §74wð. [§17d. ermorden 65. הָרָה schwanger sein 74. הַרְם niederreißen 65. 1... sowohl . . als auch. וּאֵב Wolf. schlachten, opfern; III וְבַּת opfern. נֶבֶח suff. j, Schlachtung, (Schlacht-) Opfer. ™ §16a.b. §42g. מובחן. זו, זו relat. §\$7a Note. ַלָּהֶב Gold 25. וּלָתי ,ווּלַת außer. יד aufwallen 72. וית Olbaum §29a. זַכֵּר sich erinnern; c. acc. §83e. V in Erinnerung bringen. זכר Andenken 28. וְכַּרוֹן Andenken §23d. זכר mas, masculus. נמם ersinnen §73n.

זמר (e. Saiteninstrument)

spielen, (zu e. S.) singen. מְנְמוֹר.

נֶב Schwanz §25a.

יְנָה huren 74; *Part.* זוּנָה Hure.

נעה Schweiß 22.

ועם Zorn §2Si.

זעק schreien 65.

וְעָקָה Geschrei 34.

וַקוֹ Greis 25.

igi alt sein.

וָקן Bart (bärtiges Kinn) 25.

וְקְנִים pl. t. Greisenalter.

זָר fremd (זוּר) 22.

ירוע f. Arm.

וַרָע Same 28.

זָרֶע säen 65. V Samen hervorbringen.

ז חבא II, VII sich verbergen. מְבָּק das Falten der Hände (Zeichen des Nichtsthuns).

תְּבְּרָה Strieme.

יהְבָשׁ umbinden, verbinden 65.

חָג, הָתָג פֿר, הָתָג §17d. הָתָג Kluft §30d.

קגר gürten, (etw.) umgürten. קגר Gürtel, Schurz 22.

קְּרֵל (\bar{e}) aufhören, ablassen מְּרֵל aufhörend §25h. [§65h.

יהֶר, suff. הַ (inneres) Gemach.

והרש Monat 28h.

חוח Haken, Dornstrauch §29d. אור Sand.

חומה Mauer.

sich erbarmen, sich's leid sein lassen על 71, Ipf. û u. ô.

חוץ 1. Straße, Gasse; 2. adv. draußen.

eilen 71.

מַחֲוֶה Seher 31. ∥ מְחֲוֶה.

קּוַק fest sein 65. III befestigen; V ergreifen, gew. mit ב od. acc.

ּחָנָק stark, kräftig 25.

u. אָמָאָ sündigen 75. אָמָאָ §28h u. אַמְאָים §36eSünde. אָמָאָים pl. t. Sünder.

תְּמָה, pl. ים Weizen.

ות lebendig §90b.

תירה Rätsel.

חָי, חָיָה (perf.) leben §76c.

הַיָּה Tier, oft coll. Getier.

ביים Leben 22.

תיל kreißen, beben §72d.

חֵיל: תּילו, suff. חֵילו 1. Kraft, Stärke;

2. Vermögen; 3. Heeresmacht; 4. Tüchtigkeit, virtus §29b.

קיק Busen 22.

קה Gaumen 26.

קבם weise sein 65h.

קְּכָם weise 25.

תכמה Weisheit 35. תַּלֶב Milch 25; st. c. חֵלֶב. הלב Fett 2S. ות 22, pl חלום. תלה krank sein 74. חַלִּי Krankheit §30c. ֹחָלִילָה (ad profanum!) חָלִילָה fern sei es mir §90c. entweihen. V הלל anfangen §73i. אַתְּלָה . תַּלֵל durchbohrt 25. תלום | träumen 65. | תלום. חלף vorübergleiten, schwinden. III wechseln (Kleider). V wechseln, abändern 65. teilen 65. Teil 28. הַה Schwiegervater §38. חֹם Wärme 26. הְמֵּד begehren 65; II Part. נחמר §47k. תמרה Kostbarkeit(en). חמה Glut, Zorn 33. Esel 22. קמות Schwiegermutter §38. schonen 65. חמם, perf. חַחַ, heiß sein 73. הַמְּם Gewaltthat, Unrecht 25. המש Fünftel §390. ות Gunst, Gnade 26.

מתנה || lagern 74. || הנה תַּבְּם 1. gratis, 2. frustra. מנן gnädig sein; VII (um Erbarmen flehen) 73. || קנון gnädig. ∥ תְּתַנוּנִים, הַקּ. קגף ruchlos §25f. קסד Gnade, Huld 28. קסה Zuflucht nehmen 74. אַסירָה Storch. מַחָמָה. קמר mangeln, ermangeln 65h; acc. \$83b. מחלר ש. קּמֶר ermangelnd §25f. תְּבֵּץ Gefallen haben, belieben, geneigt sein 65. קבּץ G. habend §25f. תְּפֶץ Gefallen, pl. Kostbarkeiten 28. קבר graben 65. תָּבְשׁ erforschen; III suchen. חץ Pfeil 26. הצה halbieren 74. חצי Hälfte §390. הצן Busen, sinus §280. ער Vorhof §25d. קק \$26c u. קקה 22 Satzung, Verordnung. תרב Schwert 28; pl. ות. תַּרְבָּה Zerstörung, pl.Trümmer §35a. תַּרָרָה || zittern §65h. V. || תַּרָר Beben, Schrecken §34d.

קרָה entbrennen 74; לו es entbrannte ihm = er ward קרון (Glut) Zorn 23. [zornig. קריש das Pflügen.

חרם V devoveo $\S65p$.

Bann 28.

קרְפָּה Schmach, Schmähung §35c.

חרש V stumm sein, schweigen. מביש taub §24d.

קשה zurückhalten 65.

קשר entblößen §65i.

בְּתְשָׁבָה aestimare 65. ∥ מְחֲשָׁבָ. קֿתְשָׁבָ. Finsternis 28.

חת Furcht (חתת) §26c.

חת zerbrochen 26.

חתן VII sich verschwägern.

התן Schwiegervater 24.

הָתְן Eidam; Bräutigam 25.

חחח, perf. חח erschrocken sein §73f.o. ∥ חַח.

schlachten §65e.

קבָח, suff. שָׁ Schlachtvieh 28.

תְּבֶּח 1. Koch, 2. Scharfrichter.
Oberste der

מבעת Siegelring §36c.

rein 23.

Trabanten.

rein sein, VII §62b sich reinigen 65.

שוב er ist gut §77.

שוב gut; schön; gütig.

חחם Pi'lēl \$74b.

שְׁמֵא unrein sein, III verunreinigen, II sich v. 75.

שמא unrein §25g.

שַׁעַם Geschmack, übtr. Verstand 28.

סף coll. die Kleinen, Kinder (zuw. mit Einschluß der Frauen) 26.

קנם noch nicht; שֶנם ehe, bevor. $§47c\theta$.

קבר zerfleischen, IV pass.

יאל V unternehmen, wollen 68.

אר Strom; gew. der Nil.

יבל V geleiten 66.

נבש trocken werden §69a.

נבש trocken §25f.

יַבְּשָׁה das Trockene, Festland.

נגון Kummer 23.

sich abmühen, müde sein

יגֹר fürchten §54c. §77. [68d.

יָד f. Hand §24c; יַד יְמִינִי meine rechte H.

ידה V preisen, loben; VII gestehn §76f.

ידיד Geliebter, Freund 23.

יָבע wissen 68. ן דָּעָת, הַּצָּעָה;

יָהַב geben §6\$y.

יהוָה $\S9b$.

יום Tag §3S.

יוֹמְם am Tage.

יוֹנָה Taube $22\,;\,pl.$ יוֹנָה.

יונֶקת Schößling 36.

יְתַּד sich vereinigen §68f. || מַד zusammen. יְתַּד unā.

יחל, III יחל 65 u. V הוחיל 65 א הוחיל. warten, harren, auf אָל, לְּ

בְּבֶּי gut sein (unpers.) §69.77.

Wein §29.

יכה V entscheiden, zurechtweisen 68; VII §68b. אוֹכַחָת.

נכל können §68*g*. §84*d*.

יֶלֶד || peperit, genuit 68. || יֶלֵד ילֶדֶת || Sohn, Kind 28. || ילֶדֶת ילֶדֶת || אַזְלָדִת, מוּלֶדֵת || §36d.

ילל V heulen §69d.

Meer 26.

ימן V sich zur Rechten wenden 69. אימין m. rechte Seite, f. rechte Hand.

יַנק saugen §69a, V säugen. || יונקת.

יַסָּד gründen §68d.

יְםַף I, V hinzufügen 68. §77. §84.

יַּמַר III züchtigen, zurechtweisen, II pass. u. toler. 68.

יָעָד festsetzen, bestimmen אָרָה. מוּעָד אָ 568d. אָרָה. מוּעָד.

יַען אֲשֶׁר dafür daß, weil.

יָעָף matt werden §68d.

יָעץ raten; II, VII ratschlagen אַצָּה 868d. עַצָּה.

יער Wald 28.

יפָה schön 31; f. יָפָה 33.

יָבּי Schönheit §30c.

יָצָא herausgehn §76g.

יצב VII sich hinstellen, hintreten §70.

יצג V hinstellen §70.

יצע V als Lager hinbreiten

יָצַק gießen §70. [§70.

יַצֵּר fingere §70.

יצר figulus §24d.

נצת brennen §70.

יקד brennen §68e.

יַקע sich verrenken §68f.

יַקץ erwachen §69a. §77.

יַקר tener sein §68e. V.

יקש Vogelsteller 24.

sich fürchten, fürchten §76g. ∥ מוֹרָא.

יֵרָא timens §25g.

יראה Furcht 35. §55b.

ירד herabsteigen 68f.

יָרָה I werfen. V werfen; an-, unter-weisen, lehren §76f. אורָה אורָה Mond. ירה f. Lende §25e.

יְרֵשׁ (ē) in Besitz nehmen, besitzen §68d.

es ist (vorhanden) §40e.

ישָׁב sitzen, wolmen $\S6\$f$; acc. $\S8\$d$. מושָׁב.

שב Bewohner 24.

ישועה Hülfe, Rettung.

ישׁן schlafen §6Sd. מֵינָה .

ישׁן schlafend §25f.

ישע V helfen gew. c. acc. 68.

לָשַׁע, יְשַׁע Heil §2Sm.

ישר gerade, recht sein. V Geradheit 2S. [§68d.c.

עתום Waise 23.

יתר II übrig bleiben, V. 68.

⊋ wie §45.

Schmerz empfinden 65.

schwer sein; II geehrt sein; III ehren.

קבֶּד schwer §25h.

בוד Ehre 23.

waschen §60e.

 \mathfrak{g} u. בְּבְשָׂה $\S35b$ Lamm.

unterwerfen. כַּבִשׁ

בד Eimer 26.

so (auf das Folgende weisend). עריכה dorthin.

פָּהָה erlöschen 74.

בהן Priester 24.

H. Strack, Hebr. Übungsbuch.

בוּכָב Stern 24.

הון בּוּלֵן, III בּוּלֵן hin-, fest-stellen, richten; V aufstellen, zurecht machen, richten (Herz); II festgestellt sein,

בּוְב Lüge 25. [fest stehn 71. אם Kraft 22.

בחד III verhehlen 65.

עחש III leugnen 65.

קּי (1. daß; 2. denn; 3. weil; 4. wenn, wann, ἐάν §SS; bei Schwur u. Beteuerung §90, בי אָז u. ני עָקָה §90.

מי אם (nach Verneinung) sondern.

לם Gesamtheit, all, ganz §26d. בוא zurückhalten 75.

Hund 28.

פּלְכֵּל ,בּיל versorgen, erhalten \$72g.

vollendet sein. III vollenden §S4; aufreiben. 74.

Schwiegertochter 22.

קלי Gefäß §38.

עלם V beschämen; Schmach anthun; II beschämt, zu schanden werden.

אַבְּמָּה §45e.g.

so.

בן, suff. בַּלְי 1. Stelle, Posten; 2. Gestell, Basis.

rechtlich, redlich, aufrichtig

קרוּב Cherub. קרָם Weinberg 2S.

abschneiden, vertilgen; בְּרֵת י בְּרִית e. Bund schließen. V ausrotten, II pass.

straucheln §77.

schreiben. כְּתַב

בר Lamm 26.

להגת tunica §36f.

ּבְתֵּךְ Schulter, Seite §25e.

לּתֶרֶת Knauf §36*c.*יִ

קתת I, III (בָּתַת) zerschlagen 73.

ל §45. ל nicht §41*a*. ל müde werden, V. §74*w*β. ל אמל Nation §26*f*. ל §650. ל מלר §25c Herz.

מְבַר allein, suff. לְבַר. nicht zu §41g. לָבָשׁ (ē) (etw.) anziehen. V (jmdn). erschöpft sein 74. Flamme 28. לו wenn §88. §89*c*. לוֹלֵי ,לוֹלֵא wenn nicht §S8. לוש kneten 71. אמי Backe, Kinnbacke §30b. מַלְחָמָה || 11 proeliari 65. לחם בתם Brot §28i. לֵיל §20c Nacht. לון) übernachten §72d. \parallel מלון. לַכַר capĕre. קבה age §68k. לְמַד lernen, III lehren. ילֶמָה, לֶּמָה warum?, zu welchem Zwecke? §45e6. spotten 65, לעג sporten 65, אין pers. לעט V essen lassen. אלץ Spötter 22. (weg)nehmen §67h. לַקְמ I, III sammeln. לקראת obviam §75f.

קאֹר sehr. מְאָה hundert 33. 39. מְאַּנְּמָה irgendetwas.

לשון f. Zunge 23; pl. זות.

קאור בונות Lichtkörper (אור) 23: יות (אור) עמור). [pl. אות נאון) 24. אבלן 24. אבלן 24. אבלן 24. אבלן 24. אבלן 25. אבלן 25. אבלן 25. אבול 25. אבול 25. Sintflut.

Vertrauen(sgegenstand) מְּבְּטְּת Turm (גָּרַל) 24. [§26f. Schild (גנן) §26e.

קּגְרִים Wanderschaft (גּוּר) 22. שְׁרָבָּר Wüste 24.

das Maß.

שְׁרוּצֻ warum? (aus welchem Grunde?).

קה was?, מָי wer? §16*e.f.* §45*e.g.*

התמ, VII התְמַהְמָה zögern, zaudern §73d.

מהר III eilen 65b. §S4.

שום wanken 71.

ບາກ das Wanken.

beschneiden §71y.

מוּלֶנֶת Abkunft; konkr. Verwandtschaft, Familie (יָלֵלִי) 36.

קוֹמֵרִים ,מְוֹמֵרִים ,מוֹמֵרִים ,מוֹמֵרוּת pl. t., vincula.
1. Zeitpunkt; 2. Festtag; 3. Zusammenkunft,
Versammlung (יְעֵדְ) §24e.
Furcht (יְרֵאָד) §24b.

מוּשְׁב Wohnung consessus, (שְׁשַׁב) 21.

מת ש sterben §71*i.u.* מת מת

קּוֶת Tod §29c.

תַּוְבֵּחָ Altar (זְבַרוֹּ) §21e.

(וְמֵר) בּטְעְאָם מְוֹמוֹר

מְחָה ab-, auswischen 74.

עַחֲוֶה Vision (חָוָה) 31.

מַחֲנֶה Lager (חָנָה) 31.

מַחְסֶה Zuflucht (חָסָה) 31.

מְחְסֹר Mangel (חְסֵר).

morgen.

קְחָשְׁבְה Vorhaben, Absicht (חְשָׁב) 33.

מַטָּה Stamm, Stab (נָטָה) 31.

ממר V regnen lassen.

קמָר Regen 25.

מי יִתּן ; wer?; מִי יָתּן §\$9d.

מים Wasser §38.

מִין Gattung §22iβ.k.

מְכְּסֶה Decke (בִּפְה) 31.

ימְכַר verkaufen.

מְלֵא 1. voll sein, acc. §\$3b;

2. I u. III füllen 75. || אלוא Fülle.

voll §25g.

מַלְאָדְ מַיִּץְבּλος §24b.

מלאכה Geschäft, Arbeit §36g.

מְלוֹן Herberge (לִין) 23.

Salz. מֶׁלַח

מְלְחָמָה Krieg (לחם II) §36g.

מלט III retten. II pass. u. refl. מַמְלָכָה ווּ regnare. V. מַמְלָכָה. מלך König 28. מלכה Königin §35a. regnum §37a. מלל II beschneiden §73n. sprechen. מְלֵל מְמַלְכָה Königtum (מָלַדְ) §33b. מִמְשַׁלָה Herrschaft (מְשַׁלֹּם) 33. מָן §44. §82b. — Oft mit anderen Präpositionen sammengesetzt: מֵעֶם, מֶאֶת, מָעַל לִּ ; מֵעַל oberhalb ; מָתַל unterhalb. מָתֵּי לִ מנה zählen 74. ∥ מנה Teil, Anteil, Portion. תנותה Ruhe (נותה). מנורה Leuchter (גר). מְנְתָה Gabe, Speiseopfer 35. בענע zurückhalten 65. מספר Wehklage §24e. אושסט Futter. מָסְפָּר Zahl (סָפַר) 24. מֵענְל Geleise (עַנֶּלָה). ענד wanken 65. מעוו Festung, Schutzwehr (עוו) §26e. שנים wenig; פֿמָעַם beinahe; מָן s. מֶעַל. [bald, schnell. חach oben. מַעֵלָה מעללים Thaten, Handlungen.

מַעֲמַקִים Tiefen (צָמַק). מַעַן, nur: לְמַעַן 1. um.. willen, wegen; 2. ל' מול' אַשֶּׁר ווּ in der Absicht daß, damit. אָעֶרָה Höhle 22. מעשה That, Werk (מַשָּה) 31. בּעשַׂרZehnte (עשַׂרZ) §24e. finden 75. מצוה Gebot (צוָה) 22. מְצָרֵי Ägypter 37. מצרים Agypten. אַקרָשׁ Heiligtum (קַרָשׁ) 24. מקנה Versammlung (קוה) 31. Ort (קום) 23. עקנה Viehbesitz (קנה) §31c. מקק II verschmachten, hinschwinden §73n. מר bitter (מרר) 26. מראה Aussehn (קאָה) §31c. מֶרְכָּבָה, pl. מֵרְכָּבוֹת Wagen (בֻבַב) 33b. לְרָמָה Trug (רָמָה). מרר, perf. מר bitter sein, ipf. §730; III erbittern. || מֵר Anhöhe sichernde משנב \$26f.משכית (Gebilde des Herzens) Vorstellung §37b. מַשְׂבֹּרָת Lohn (שָׂבַר) 36. salben 65. משיח Gesalbter §23b.

קּשְׁכָּן Wohnung, Stiftshütte (שָׁכַן) 24.

קשׁל herrschen, אָ über. ∥ קשְׁל Spruch 25. [מְמְשָׁלָה Gewahrsam, Gefängnis (שַׁמְר) 24.

משָׁמֶרָת custodia 36.

קשְׁנֶה 1. Zweites; 2. Doppeltes (שָׁנָה) 31.

קּפְּחָה Geschlecht, Familie 33.

מְשְׁפְּט Recht, Gericht (שָׁפַט)24. מִשְׁקָה Getränk, Mundschenk (שׁקה) 31.

לישָקל Gewicht (שָׁקַל) 24.

betasten; III durchsuchen 73.

קּשְׁהֶה Gelage, Trinken (שְׁתָה) מּשְׁהָה mortuus (מוּת) 22. [§31c. מַתְּר wann?

מָתְנָה Geschenk (נָתַן) §33a.

doch, bitte. پھ

נאה Pi'lēl §74b.

מאָס (nur st. c.) Ausspruch.

אָבֶּן I, III ehebrechen 65b. §83e.

נָאָץ I, III verhöhnen 65b.

και ΙΙ, VΙΙ προφητεύειν §76e.

נבט V hinblicken 67.

נְבִיא Prophet 23b.

נבֵל, ipf. גבֵל verwelken 67.

גֶבֶל 1. Schlauch, Gefäß; 2. (auch 'בַ) Harfe 28.

נבל Thor, Gottloser 25.

גבֶלָה Thorheit 34.

גבֶלה Leichnam 34.

גֶגֶב Südland §2Sk:

נגד V anzeigen 67.

גָגָד gegenüber $\S2\$k$.

נגה Glanz 2S.

נגיד Fürst 23.

נגע schlagen §67e.f.

גָנֶע, suff. בְּ Schlag, Plage 28.

schlagen, stoßen 67.

נְגַשׂ drängen §67b.

sich nähern §67. §77.

נְדֵּד umherirren, fliehen §67d.

auseinandertreiben 67.

נְרֵר geloben 67.

נ', נדר, 'בר' Gelübde §28m.

נהג treiben (Vieh) 67.

נהל III leiten §65c.

נהם knurren, tosen, ipf. §67c.

לָהָר Fluß $\S 25b$.

umherirren 71.

נְוָה Trift, Wohnung 31.

מנוחה ן ruhen §71x.y. ן מנוחה.

schlummern 71. || הְנוּמָה.

לום fliehen 71.

schwanken, umherschweifen 71.

עוף V schwingen §71t.

ינול rinnen §67d.

אנים. suff. בּנֶּם Nasen-, Ohrring 2S.

נְתְה, V leiten, führen 74.77.

Bach 28. נְחַל

erben 65. **נְחַל**

בְּחֵלָה Erbe, Erbteil 35.

נחם II §67c Reue empfinden, sich trösten; III trösten; VII sich's leid sein lassen.

נְּחָשׁ Schlange 25.

נחש III augurari 65.

נחשֶׁת Erz §36b.

נחת I, II descendit §67c.

תָּקֶל 1. ausstrecken, לָמָה aufschlagen; 2. neigen; V neigen (Ohr), beugen (Recht) §76d. ∥ מַמֶּה.

נְטֵע pflanzen §67*e.f.*

לְמֵשׁ hinwerfen, lassen, aufgeben 67.

גבר Nachkommen §28k.

נכה V schlagen §76d.

נבח gegenüber §280.

עכר V betrachten, erkennen; VII sich fremd stellen 67.

נֻּבְר die Fremde (Ausland).

ים .Ameise, pl. ים.

נסה III versuchen §76d.

پوټ, suff. ج., Trankopfer $\S28r$.

נסך I, V libare 67.

נְסַע aufbrechen (intr.) §67f.

בעורים Jugend 22.

Schuh 28. נעל

angenehm sein 65.

נער 1. Knabe; 2. Bursche, Knecht 28i.

נְעֵרָה Mädchen 35. §9b.

blasen §67e.f.

לְפַל fallen; VII sich werfen, herfallen über על 67.

נְפַץ I, III zerschlagen, zerschmettern 67.

נְּפָשׁ f. Seele 28; pl. ות.

עצב V (hin)stellen; II gestellt sein, sich hinstellen 67. §70.

עבה, גבה Dauer §28m.

נצל V retten; II pass. 67.

נצר beobachten, bewachen 67.

נְקַב 1. genau bestimmen; 2. verwünschen 67.

נְּכָר Weibchen (opp. וְכָר).

נקה II unschuldig, ungestraft sein; III unschuldig erklären, ungestraft lassen \$76d. אָלָין unschuldig \$31a. אָלָין Unschuld 23.

rächen; קַם pass. 67.

Rache 34.

בר Leuchte. בר גר Leuchte.

τοllere §76e; ג' פָּנִים πρόσωπον λαμβάνειν, ג' ל jmdm verzeihen.

נשנ V erreichen 67.

נשיא Fürst §23a.

V täuschen, verführen §76e.

נְּשָׁה 1. leihen, 2. vergessen; III, V verg. machen §76d. זון ipf. ō, beißen 67.

exuere \$67f.

לשמה Hauch, Odem 34.

גשָׁק I, III küssen §67d.f.

יְּלְתִיכְה Pfad.

geben §67*i*; wozu machen §83*g*. || מַתְּנָה

abreißen; III zerreißen 67.

קאָה Sea, e. Maß.

sich wenden, herumgehn, umgeben 73.

קביב ringsum §43b.

י סְנֵר verschließen.

אם I, II zurückweichen §71s.

DID Pferd.

סוף Schilf.

סאר weichen, לל einkehren §71x.

קחָם umherziehen (bes. als Händler), ἐμπορεύεσθαι 65. קבָה Hütte. סל Korb 26.

לְיתְה Vergebung.

קלע Fels 2S.

קּמַדְ stützen.

Blindheit.

סער stützen 65.

קּעָרָה Sturm §34c.

סְפַר klagen, plangere. | מָסְפַּר

קפָה wegraffen 74.

קפָר zählen; III erzählen. || קפָב Buch 28. || קפָב,

סָרִים (ā meist fest) Eunuch, Hofbeamter.

סְתַם I, III verstopfen.

סתר V verbergen; II u. VII refl.

מֶּתֶר 1. das Verborgene; 2. Hülle, Schirm, Schutz.

עבר dienen, c. acc. §S3e; bearbeiten (Erde) 65.

עבר Knecht 2S.

עָבַר transire 65.

צבור s. אַבוּר

עָבְרִי Hebräer.

עבת Strick.

עגל Kalb §2Sl.

עְגְלָה vitula §35b.

עָנְלָה Wagen §34b.

עד bis §43a.

ער Zeuge §22.

ערה Versammlung, Gemeine §33a.

עדות Verordnung, Gesetz §37a.

עוּד V beteuern; feierlich ermahnen c. אור pers.; bezeugen אור און זיין.

עוד noch §40f.

עול Unrecht §29c.

עוּלְם Ewigkeit 24.

עון Sünde $\S23c;\,pl.$ זוו.

עובף u. עובף fliegen 71.

עוף coll. Vögel.

עזר Fell, Haut, pl. הות.

עוַר blind $\S 24d$.

ען Ziege 26.

עוב verlassen 65.

עור helfen 65; c. acc.

עור Hülfe 28.

עָטָרָה Krone §36h.

עַיִּש Raubvögel, coll. 29.

עין Auge, Quelle 29; 'לְעִינֵי פּ' vor den Augen jmds.

עיר f. Stadt §38.

עיִר junger Esel $\S29b$.

עירם µ nackt §26f. ∥ עירם.

על auf §43a.

על־כַּן deswegen, darum.

עלה hinaufsteigen 74.

עלה Brandopfer.

עֶלֶה Blatt, Blätter §31c.

עלו frohlocken 65.

עָלְיוֹן höchster; Artik. §17g.

עַלְמָה Jungfrau 35.

עם Volk 26; הָּעָם §17d.

עם mit §43d.

עמד stehn 65.

עמוני Ammoniter §37b.

בְּ sich abmühn, arbeiten, בְּ an 65.∥ אָמֵל אֵכּוֹל Abmühend §25f. ∥ אָמָל Mühsal 25.

עמם aufladen (die Last auf e. Tier) 65.

אָמֵק tief sein 65. \parallel אָמֵק tief \$25f. \parallel אָמֶק Thal \$28l. \parallel מַעַמַקים.

עָנָב Traube $\S25c$.

ענה antworten 74, c. acc. §83e.

עָנָה gebeugt sein; III bedrücken, demütigen; VII sich d. 74.

עני Elend 30.

עני gebeugt, leidvoll §31a.

עָנָן Wolke 25. ענן III Wolken sammeln §73b.

עָפָר Staub 25.

עץ Baum §24f.

עֶּצֶב Schmerz, saure Arbeit 28.

עצב II, VII sich betrüben 65.

עַצְבוּן Beschwerde §23d.

עצֶּבֶת Schmerz 36.

עצבים Götzenbilder.

עצה Rat (יָעֵץ) 33.

עצל faul.

עצֶם Knochen, Gebein, pl. או u. ים 28.

zurückhalten, verschließen; herrschen über ב 65.

עֵצֶרֶת Festversammlung §36g.

אָקב Ferse §25*i*. ∥ אָקב an die Ferse fassen, betrügen 65.

אָרֶב sich verbürgen für jmdn acc.; VII sich vermischen, verkehren 65.

ערב Abend 2S.

ערב Rabe 24.

ערג lechzen 65.

ערה III entblößen, ausleeren Blöße. [§74s.

ערום µ nackt §26f. ∥ ערום.

ערום klug, listig 23.

ערד zurichten 65.

ערל unbeschnitten §25h.

עָרְלָה Vorhaut 35.

עשב Kraut 2S.

עָשָׂה thun 74. §65*l.* ∥ מַצְשָׂה. עשׂר III verzehnten. ∥ מַצַשַׂר.

עשׁן ipf. a, rauchen 65.

עשׁן, a, rauchen עשׁן Rauch 25.

עשר V bereichern 65.

עשׁר Reichtum 28.

עת f. Zeit 26.

עַתָּה jetzt, nun.

עתק V das Zelt fortrücken, aufbrechen 65.

עתר beten; II erhören 65.

אר III verherrlichen; VII sich v., sich rühmen 65.

פֶּגֶר, suff. פָּ, Leichnam 29.

פְּגְשׁ acc. auf jmdn stoßen, jmdm begegnen.

erlösen 74.

Erlösung.

קה Mund §38. על־פִּי gemäß. שׁ hier.

בוץ I, II sich zerstreuen 71. V.

הש Schlinge 26.

פֿתַד erbeben, zittern 65.

קחד Furcht, Schrecken 28. Bach 28.

בלים Entronnener 23.

קליטְה 1. Errettung; 2. konkr. die Geretteten.

urteilen; VII beten 73.∥ פַּלֵל תִּפְלָה]. damit nicht §41*f*. הַפְּלָה]

Ecke, ראש פּנָה Eckstein.

sich wenden 74.

קּנִים Angesicht, Oberfläche; פְּנִים im A., vor; לְפָנֵי vor mir, vor meinem A.: מִּפְנֵי 1. von..weg, 2. von wegen.

interior 37.

Perlen.

של Werk 2S.

שַּעָם Mal 2S; הַפַּעָם §17a.

בעם II beunruhigt werden 65.

aufsperren (Mund) 74.

פּצע, suff. פִּצע, Wunde 2S.

visĕre, heimsuchen; V praeficere.

בקרון Depositum 23d.

בּקיד Aufseher, praefectus 23.

öffnen (Augen) 65.

פַר \$17d. פַּר \$17d.

קָּרָה Kub 32.

פרד II sich trennen.

קָרָה fruchtbar sein. V. 74.

ּבְרִי Frucht §30c.

קרת sprossen, blühen 65.

V zerbrechen, vereiteln §73k.

פרש Reiter, pl. פּרָשׁים.

שש V ausziehn דויא τι.

פָשָׁע, suff. פְּשִׁע, Frevel 28.

בת, suff. פות, Bissen 26.

פּתְה offen stehn; V weit machen; III bereden, verlocken 74.

התם öffnen 65.

תחם, suff. פתח 2S.

auslegen.

Deutung.

Kleinvieh.

אָבָא Heer 25; pl. ות.

נְבִי Gazelle §30c.

מבר aufhäufen.

צר, suff. צ Seite §26c.

gerecht.

צְּדַק gerecht sein; V für g. erklären.

צֶּדֶק, suff. צְּ Gerechtigkeit 28.

צְּרָקָה Gerechtigkeit 34.

עֿהַר Licht, נְהֶרַיִם Mittag.

עָנָאר Hals 24.

צור jagen 71. | צור.

שנה befehlen, heißen 74, gew.

c. acc. pers. ∥ מְצְנָה.

אָנְתָּה Geschrei 34.

צוּר Fels 22.

צְתַק lachen, III scherzen 65.

ציִר Wildpret 29.

Schatten 26.

קלח (ē) gedeihen; V gedeihen machen, glücklich vollenden 65.

צֵלֶם Bild, Götzenbild 28.

צַּלְמְׁנֶת tiefes Dunkel.

צֵלֶע Rippe §25i.

אָמֶא durstig §25g.

צמח sprossen, V. 65.

צער schreiten 65.

צער Schritt 2S.

צעיף Schleier, Hülle 23.

עָעיר klein 23.

schreien 65.

צְעָקָה Geschrei 34.

spähen, beobachten 74.

אָפּוּר Sperling 22.

ן צָבָן I, V verbergen.

ער Dränger, Feind §26c.

צָרָה Bedrängnis, Not 32.

צר, perf. צר, eng sein §730.

צְרֵר tr. zusammen-, ein-binden 73.

אָרוֹר Bündel, Päckchen, pl.ות.

קבץ I, III versammeln.

לְבַר begraben.

קבר, suff. הָ Grab 28.

sich verneigen §73m.

סדים Ostwind.

heilig 23.

קרש (ē) heilig sein; III heiligen. מְקָּדָשׁן.

קּרֶשׁ Heiligtum; pl. heilige Gaben §28p.

II sich sammeln; III harren, מְקוָה, מְקוָה 74. מְקוָה,

ות Stimme 22, pl. חות.

קוֹם aufstehn, zu stande kommen, bestehn 71. מְקוֹם.

קוץ Dornen §29c.d.

קטן §26f u. קטן klein.

גמן klein sein.

קטר III, V räuchern.

Räucherwerk.

Sommer.

(קיץ), יקץ erwachen §77.

קיר Mauer.

קלי geröstetes Getreide.

קלל, perf. קל I, II leicht (beweglich) sein; gering, verachtet sein; קלל verfluchen 73.

לְמָץ volle Hand §2Sn; לְמְנִים zu vollen Händen, reichlich.

אפא ; pl. Zellen der Arche

קנא III eifern 75. [26.

קְנָה parare, comparare 74. || קנָה Rohr 31. || מָקנָה

באן Ende 26.

31 u. קצה §30d Ende.

קצין Richter, Anführer 23.

in Zorn geraten.

קצַר ernten. ∥ קצַר Ernte 23.

קצר kurz §25f.

קרא rufen 75.

קרב (\bar{e}) sich nähern; V.

קבב herannahend $\S25f$.

קרב, suff. ק Inneres 2S.

חבוב nahe 23.

קרה Balken.

קרה begegnen c. acc. ; V. 74. \parallel

ּלְקְרַאת §75f.

קרנה Stadt (meist po.).

קרֶן f. Horn 28. קרֶן zer-, weg-reißen 65. קרֵע V acht geben, merken, merken, אשר אור 31. [ץ auf. קשׁר קשַׁר binden. קשַׁר f. Bogen §38.

sehn, בְּ etw. mit Teilnahme (bes. Lust) sehn; V. קראָה | .47. עראש Verarmung. לאש Kopf §38. ראשון (der) erste. ראשית f. Anfang. יבילת viel; רבילת groß an Kraft לב Menge 26. [26.רבב, perf. בן viel sein, viel werden 73. רֶבֶבָה Myriade 34. קבת viel sein, v. werden 74. רַבַע, רַבַע Viertel §390. נבץ liegen (v. Vierfüßlern). וְבָן ipf. a erregt werden. רגל f. Fuß 28. רגל III auskundschaften. נְגַשׁ lärmen, toben. תְּדֶת unterjochen בְ od. acc. 74. ין verfolgen. רוּח f. Wind, Geist 22.

רוֹחַ V riechen 71. ∥ היח.

ארום hochsein 71; III, Verheben

רוץ laufen 71. רוּק V ausleeren 71. ∥ בק, בק, מרוש arm sein 71; II (verarmen) u. V nach ירש 68. | ראש 68. וֹן Fürst 24, po. בתב Breite 28. רחוב Straße, Platz 22; pl. ות. barmherzig. רחם III sich erbarmen 65. תֶּחֶם Mutterleib §28i. בְּחָמִים Erbarmen §28h. רחף III üb. etw. schweben 65. עהץ waschen, sich w. 65. רְחַק fern sein 65; V entfernen, sich entf. בחק fern 23. ריב את־רִיב הָּוָד, streiten 72, דיב die Rechtssache D.s führen. קיב Streit, Rechtssache. רית Geruch; רית wohlgefälliger G. ריק Leeres, Eiteles. רַכֶּב reiten, fahren ; V. מֶּרְכָּבָה. רָכְמֵי $\S28n$. רָמָה werfen; III täuschen 74. רְמָיָה Trug. ן מָרָמָה. למת Lanze 2S. sich regen (bes. v. kleineren Tieren). kleine Tiere. וְבָּן jubeln 73. 🛚 רָּבָּה Jubel. רֵע Freund, Nächster §22i.

בע böse, subst. Bosheit 26. רע schlechte Beschaffenheit hungern 65. [26. רעב hungrig §25f.

רָעָב 5 u. רְעָבוּן \$23c Hunger. das Beben 34.

רָעָה das Böse, Bosheit, Unglück (רעע) 22.

רָעָה pascěre, pasci 74.

לעה Hirt 31.

רעע, perf. רעע böse, schlecht sein; V schlecht handeln, Böses thun 73. ערָ, רְעָר, רְעָר, יְרָע, יְרָע, ipf. יְרָע, zerbrechen, zerschlagen 73.

רפא heilen 75.

schlaff sein 74.

רְצוֹן Wohlgefallen 23.

ermorden 65.

קצין zerbrechen, bedrücken; III zer-, niederschmettern VII sich stoßen; §73c.e.

nur, bloß.

בק leer, nichtig 22.

רָקיע Firmament 23.

רָשָׁע Frevler 25.

שְׁבַע (ē) satt sein, acc. §83b; שְׁבַע satt §25f. [V. 65. עָבָע 25 u. שַׁבָע 28 Sättigung, Fülle. שכל V Einsicht gewinnen, E. שכל, שׁבָּל Einsicht 28. [haben.

שָׁבֵר dingen. ∥ ָשָׂבָר.

שָׂכָר Ichn 25. ∥ מַשְׂכֹּרֶת.

שַּלְמָה Gewand 35.

שְׁמֵח (ē) sich freuen; III erfreuen 65.

שָּׁמֵחַ sich freuend §25f.

אָמְחָה Freude 35.

שִׁמְלָה Gewand 35.

שׁנֵא hassen 75.

שנא Hasser 24.

שער Haar 25.

שְׁעָרִים Gerste, צְּהְנּטֹמוֹ.

שָּׁפָּה Lippe, Rand §33a.

שַׂק Sack 26.

שׂר Fürst 26.

שׁרִנִים Weinranken.

ישָׂרֵף verbrennen.

schöpfen 65. שאול f. Unterwelt, Hades. ישַאַל (\bar{e}) fragen (לְי nach), fordern; לְשֵׁלוֹם nach dem Befinden fragen, grüßen, mit der Person 65. שאר II übrig bleiben; V. 65. שאַרית der Überrest, die Übriggebliebenen. שַבָּה gefangen wegführen 74. שבי captivitas, captivi 30. שבט Stab, Stamm 2S. שׁבַּלִים Ahre, pl. שָבַּלִים. שַׁבַע sieben §39. §28f. שבע II schwören; V. 65. שׁבְעָה) Schwur, Eid. שַבֶּר I, III zerbrechen. שֶׁבֶר, suff.שָׁ Getreide 28. ∥ שָׁבֶר Getreide kaufen; VG. verruhen. [kaufen. שבר verheeren §73g. שַׁרֵּי der Allmächtige §17g3. שׁוָא Falschheit, Nichtigkeit.

wiederum §\$4e. שוט Geißel §29c. שָׁוַע Geschrei §29c. שׁוּעֵל Fuchs.

zurückkehren.

שוּף schnappen, trachten nach שוּף f. crus, Wadenbein. [71. Rind; pl. §29d.

V. 71;

שחה VII אַרָסאניינּ אָדְּלּשׁ VII אַרְסיינּ אַרְלּשׁ אַרְטּיִּ schlachten 65.
שָּׁתִּר suchen, po. 65.
שַׁתִּר Morgenröte.
שׁתַר III, V verderben, zu
Grunde richten; II verderbt sein 65.

שׁמֵר (Ordner) Vorsteher 24. שׁמֵר singen §72d.

שִׁיר Gesang, Lied. שִׁית setzen, stellen §72d. שָׁכָב sich legen, entschlafen.

ישָׁכּוּר, ישָׁכּוּר trunken. שְׁכַח (ē) vergessen 65. ישִׁיב vergessend \$25f

שֶׁבֶת vergessend §25f. שָׁבֶת sich senken 71.

אָבֹל kinderlos werden; III k. machen.

שׁכֶם, suff. שָׁכְםוּ, Schulter. שָׁכָם V sich früh aufmachen. שׁכַן wohnen c. acc. §83d; V. שְּׁבָן Nachbar §25f. שְּׁבָּן יִּשְׁבִּן יִּשְׁבִּן יִּשְׁבִּן וּיִשְׁבִּן יִּשְׁבִּן יִּשְׁבִּן עַּבְּן יִּשְׁבִּן יִּשְׁבִּן יִּשְׁבִּן יִּשְׁבִּוּן Ruhe §30d. שְׁבִּוּר שָּׁבִּוּר יִשְׁבוֹר עַּבּוּרן יִשְׁבוֹר עַּבּוּרן יִשְׁבוֹר יִיִּים יִּיִּב יִּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּים יִּיִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּים יִּבְּבוֹים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּבְּים יִּבְּים יִּבְּיִּבְּים יִּבְּים יִבּים יִּבְּים יִבּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבּים יִבְּים יִּבְּים יִּים יּבְּים יִּבּים יִּים יּבְּים יּבְּים יִּבְּים יִּים יּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִבּיּים יּיִים יִּבְּים יִּבְּים יִּבּים יִּבְּים יִּבְּיבְּים יּבְּים יִּבְּים יּבְּים יִבְּים יִּבְּים יִּבְּים יִּבְּים יּבְּים יּבְי

קלת schicken; III 1. entlassen, προπέμπειν, 2. vertreiben 65.

שלף V werfen. VI §61g. שׁלף Beute 25.

ישלם integrum esse; gew. 111 שׁלַם erstatten. 🛮 שׁלַם. integer §25f. שׁלָמִים Friedmahlopfer. לש drei §39. שם Name §24f. שם dort. dorthin. שמד V vertilgen; II pass. שמים Himmel §3S. שׁמֶם wüste sein, ipf. §730. טמן Ol 28. מלגה acht §39. שֶׁמֶע (ē) hören 65. שׁמֵר beobachten, bewahren, bewachen. II u. VII sich hüten. ∥ מְשַׁמֶּרָת, מִשְׁמֶּר. אָמָרוּן Samarien. שׁמָשׁ m., f. Sonne 2S. שׁנֵים f. Zahn, Elfenbein; שׁנֵים Zähne 26. שָנָה wiederholen ; II pass. 74. || משנה. שׁנָתִים Jahr 33; du. שׁנָתִים. שָׁנָה Schlaf (יָשֵׁן) §33*a*. שנים zwei §39. שני zweiter, שנית zum zweiten Male. שעה (hin)schauen 74. שען II sich stützen 65.

שער das Thor 28.

שׁפְּחָה Magd 35.

שׁבָּם richten. ∥ שׁבָּם Richter 24. ∥ טַּשָּׁים. משַבְּד ausgießen. שָׁקַר wachen, wachsam sein. שקה V tränken §77. ∥ מַשָּׁקָה. ישָׁקַל wägen. ∥ מְשָׁקָל. שַׁקַל Sekel 2S. §39f. ישקץ verabscheuen. שקר, suff. ש Lüge 2S. ישרץ in Masse sich regen, wimmeln. שֶׁרֶץ Gewimmel, Menge (gew. kleinerer Tiere). שׁרֵשׁ Wurzel, pl. §2Sp. שׁרָת dienen §65da. ששׁ sechs §39. שש Byssus. מָשָׁמֶה || trinken 74. §77. שָׁתָה. שָׁתַל pflanzen, po. תְּצֵּוָה Lust; konkr. Begehrenswertes. האנה Feige(nbaum) 22. תאָר Gestalt 28. תבה Arche 22. הבל f. Erdkreis §17g3. ובה Stroh §2Sc. אתה Wüstenei, Öde §30d. תהום Wasserschwall §17g3. תְּהָלָת Preis, Lobgesang (הָלֵל).

תוך Mitte §29c.

(יכח Zurechtweisung (יכח 36. תולדת (pl. t., nur st. c.) Zeugungen; dhr Familiengeschichte, Geschichte. הועבה Greuel 33. תורה Anweisung, Gesetz (נָרָה) תחלה Anfang (חלל) 22. [22. תַתנוּנִים Bitten, Flehen (תונו). תחת unter, statt §43b. untere, unterste 37. Most. בּישׁ Ziegenbock §29b. מלה aufhängen 74. עלל V täuschen, betrügen (בָּ)

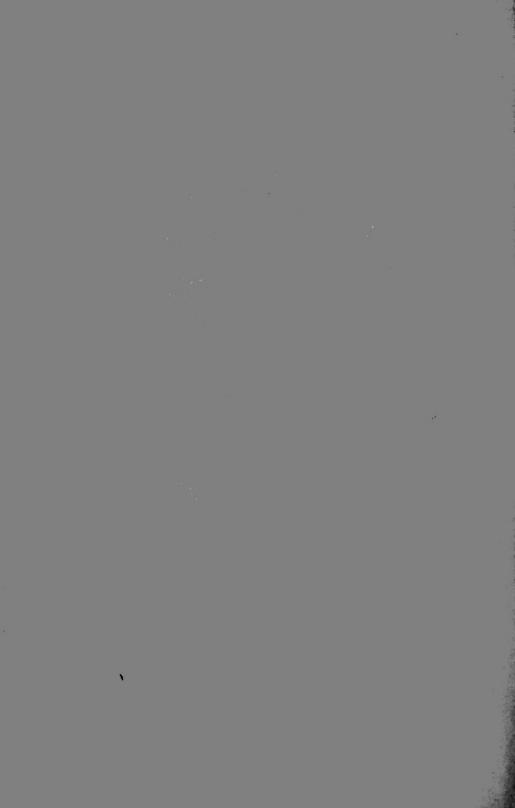
integritas 26.

המה staunen 65.

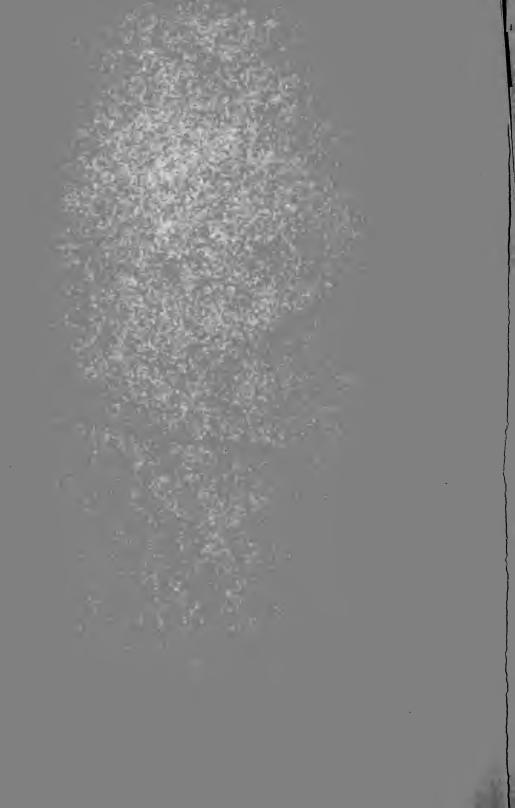
ממיד adv. beständig. integer 23. עמם, perf. תמם vollendet, geendet sein 73m. תנומה Schlummer (נום). großes Seetier, אַזְּעוֹן großes. תעב III verabscheuen §65b. || umherirren 74. תועבה. תעע Pilpel spotten 73. אף Handpauke 26. תּפְאֶרֶת Schmuck §36g (בַּאֶר). (פלל) Gebet (פלל). דּקְּכַּר zusammennähen. ergreifen. וקנה Hoffnung (קנה). tiefer Schlaf. תשוקה Trieb, Verlangen.

[73.

(0.3) & 12)	
	June 8/48 Cal- 1
NAME OF BORROWER.	DATE.
Hebräische Grammatik mit Ubungsbuch.	Title Hebräische Grammat

UTL AT DOWNSVIEW

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 10 04 04 01 009 5